ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2005

Vyhlásené: 2. 7. 2005 Časová verzia predpisu účinná od: 1. 1.2028

Obsah dokumentu je právne záväzný.

301

ZÁKON

z 24. mája 2005

TRESTNÝ PORIADOK

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

PRVÁ HLAVA
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1
Predmet zákona

Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené, ich páchatelia boli podľa zákona spravodlivo potrestaní a výnosy z trestnej činnosti boli odňaté, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

§ 2
Základné zásady trestného konania

(1) Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

(2) Do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.

(3) Ak tento zákon neustanovuje inak, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní o zásahoch do základných práv a slobôd podľa tohto zákona rozhoduje sudca pre prípravné konanie; sudca pre prípravné konanie rozhoduje aj v iných prípadoch, ktoré ustanovuje zákon, medzinárodná zmluva alebo právne záväzný akt Európskej únie. Sudca pre prípravné konanie pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní rozhoduje vždy, ak podľa medzinárodnej zmluvy alebo právne záväzného aktu Európskej únie má subjekt trestného konania (§ 10 ods. 10) zaručený účinný prostriedok nápravy pred súdom.

(4) Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

(5) Prokurátor v trestnom konaní zastupuje štát. Ak tento zákon, medzinárodná zmluva vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „medzinárodná zmluva“) alebo rozhodnutie

medzinárodnej organizácie, ktorým je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak, prokurátor je povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel.

(6) Ak tento zákon neustanovuje inak, orgány činné v trestnom konaní a súdy konajú z úradnej povinnosti. Väzobné veci sú povinné vybavovať prednostne a urýchlene bez zbytočných prieťahov; to platí aj pre trestné veci, v ktorých bol zaistený majetok. Na obsah petícií zasahujúcich do plnenia týchto povinností orgány činné v trestnom konaní ani súd neprihliadajú.

(7) Každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

(8) Nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom.

(9) Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu. Podozrivý má právo na obhajobu v rozsahu, ktorý ustanovuje zákon, medzinárodná zmluva alebo právne záväzný akt Európskej únie.

(10) Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

(11) Súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

(12) Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

(13) Orgány činné v trestnom konaní a súd spolupracujú so záujmovými združeniami občanov a využívajú ich výchovné pôsobenie.

(14) Strany sú si v konaní pred súdom rovné.

(15) Trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje.

(16) V trestnom konaní pred súdom rozhoduje senát, samosudca alebo sudca pre prípravné konanie. Predseda senátu, samosudca alebo sudca pre prípravné konanie rozhodujú sami, ak to zákon výslovne ustanovuje.

(17) Trestné veci prejednáva súd verejne. Z hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia môže byť verejnosť vylúčená len v prípadoch ustanovených týmto zákonom. Rozsudok musí byť vždy vyhlásený verejne.

(18) Konanie pred súdom je ústne, výnimky ustanovuje tento zákon. Dokazovanie riadi súd, ktorý však výsluch obžalovaného, svedkov, poškodeného a znalcov spravidla ponecháva stranám, najprv tej, ktorá dôkaz navrhla či obstarala.

(19) Pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom

zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

(20) Ak obvinený, jeho zákonný zástupca, podozrivá osoba, poškodený, zúčastnená osoba alebo svedok vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, má právo na tlmočníka a prekladateľa.

(21) Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné v priebehu celého trestného konania umožniť poškodenému plné uplatnenie jeho práv, o ktorých ho treba riadne, vhodným spôsobom a zrozumiteľne poučiť. Trestné konanie sa musí viesť s potrebnou ohľaduplnosťou k poškodenému a rodinným príslušníkom obete podľa osobitného zákona. Treba zohľadniť jeho osobnú situáciu a okamžité potreby, vek, pohlavie, prípadné zdravotné postihnutie a jeho vyspelosť a zároveň plne rešpektovať jeho fyzickú, mentálnu a morálnu integritu. Ustanovenia osobitného zákona o právach obetí trestných činov tým nie sú dotknuté.

(22) Orgány činné v trestnom konaní a súdy dbajú v trestnom konaní na náležitú ochranu finančných záujmov Európskej únie.

(23) Nikoho nemožno nútiť k výpovedi proti sebe samému, k poskytovaniu dôkazov, ktoré by mohli viesť k jeho trestnému stíhaniu, ani k inému aktívnemu konaniu smerujúcemu k jeho obvineniu. O tom musí byť podozrivý, obvinený a svedok poučený.

§ 3
Súčinnosť štátnych orgánov, právnických osôb a fyzických osôb

(1) Štátne orgány, vyššie územné celky, obce a iné právnické osoby a fyzické osoby sú povinné poskytnúť súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri plnení ich úloh, ktoré súvisia s trestným konaním. Iným právnickým osobám a fyzickým osobám preukázané vecné náklady s týmto spojené hradí štát, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Na konanie a rozhodovanie sa primerane použijú ustanovenia § 553 ods. 5 a 6; taký návrh môže podať ten, komu vecné náklady vznikli.

(2) Štátne orgány, vyššie územné celky, obce a iné právnické osoby sú povinné bez meškania oznamovať orgánom činným v trestnom konaní skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin a včas vybavovať dožiadania orgánov činných v trestnom konaní a súdov.

(3) Orgány činné v trestnom konaní a súdy sú povinné si navzájom pomáhať pri plnení úloh vyplývajúcich z tohto zákona. Písomnosti a informácie sa môžu doručovať medzi orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom aj v elektronickej forme.

(4) Ustanoveniami odsekov 1 a 2 nie je dotknutá povinnosť zachovávať utajovanú skutočnosť, obchodné tajomstvo, bankové tajomstvo, daňové tajomstvo, poštové tajomstvo alebo telekomunikačné tajomstvo.

(5) Údaje, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva, bankového tajomstva alebo daňového tajomstva, alebo údaje z evidencie zaknihovaných cenných papierov môže požadovať pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní prokurátor a s jeho predchádzajúcim súhlasom aj policajt, v konaní pred súdom predseda senátu.

§ 3a
Zohľadňovanie odsúdení súdmi členských štátov Európskej únie

(1) Zohľadnenie právoplatného odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní vykoná orgán činný v trestnom konaní a súd.

(2) Na účely odseku 1 môže orgán činný v trestnom konaní alebo súd požiadať Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) o zabezpečenie informácie o právoplatnom odsúdení súdom iného členského štátu Európskej únie; kópie právoplatných rozsudkov a ďalšie súvisiace informácie vyžiada orgán činný v trestnom konaní alebo súd prostredníctvom dožiadania o právnu pomoc alebo európskeho vyšetrovacieho príkazu, a to vždy, ak sa postupuje podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona.

(3) Odsekom 1 nie je dotknutý postup pri uznávaní a výkone cudzieho rozhodnutia podľa osobitného predpisu o medzinárodnej justičnej spolupráci v trestných veciach.

Spolupráca so záujmovými združeniami občanov a s dôveryhodnou osobou

§ 4

(1) Orgány činné v trestnom konaní a súd v záujme výchovného pôsobenia trestného konania, zamedzovania a predchádzania trestnej činnosti môžu, ak to považujú za vhodné a účelné, spolupracovať aj so záujmovými združeniami občanov.

(2) Záujmovými združeniami občanov sa na účely tohto zákona rozumejú najmä občianske združenia, odborové organizácie, kolektív spolupracovníkov a štátom uznané cirkvi a náboženské spoločnosti; za záujmové združenia občanov sa nepovažujú politické strany a hnutia.

(3) Dôveryhodná osoba je osoba, ktorá je schopná priaznivo ovplyvňovať správanie obvineného. Dôveryhodnosť osoby posúdi súd a v prípravnom konaní prokurátor.

(4) Záujmové združenie občanov môže ponúknuť prevzatie záruky za nápravu obvineného, ak sú predpoklady, že obvinený sa jeho pôsobením napraví; v návrhu na prevzatie záruky treba vždy uviesť aj konkrétne spôsoby pôsobenia na obvineného. Súd, ktorému bol podaný taký návrh, môže prejednať vec na hlavnom pojednávaní pred zástupcami záujmového združenia občanov, a ak sa rozhodne záruku prijať, berie na ňu zreteľ pri rozhodovaní o treste. Môže, najmä pokiaľ to Trestný zákon pripúšťa, povoliť podmienečný odklad výkonu trestu alebo uložiť taký druh trestu, ktorý nie je spojený s odňatím slobody, alebo môže upustiť od potrestania.

(5) Záujmové združenie občanov má právo vyslať na prejednanie veci pred okresným súdom alebo krajským súdom zástupcu, ktorý sa na základe rozhodnutia súdu zúčastní pojednávania, na ktorom podľa tohto zákona oznámi súdu stanovisko záujmového združenia občanov k prejednávanej trestnej veci, k osobe páchateľa a k možnostiam jeho nápravy.

§ 5

(1) Záujmové združenie občanov môže ponúknuť prevzatie záruky za dovŕšenie nápravy odsúdeného a žiadať o jeho podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody alebo o podmienečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti alebo zákazu pobytu; v návrhu na prevzatie záruky treba vždy uviesť aj konkrétne spôsoby pôsobenia na obvineného. Na získanie podkladov na takú žiadosť sa môže informovať o stave prevýchovy odsúdeného.

(2) Záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba môžu tiež navrhnúť, aby väzba obvineného bola nahradená ich zárukou a podávať za odsúdeného žiadosť o milosť alebo žiadosť o zahladenie odsúdenia.

(3) Záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba, ktorí prevzali záruku za prevýchovu obvineného alebo odsúdeného, majú povinnosť pôsobiť na osobu, za ktorú sa zaručili.

§ 6
Poskytovanie informácií o trestnom konaní

(1) Orgány činné v trestnom konaní a súd informujú verejnosť o trestnom konaní podľa tohto zákona poskytnutím informácií oznamovacím prostriedkom. Pri tomto informovaní však musia dbať na ochranu utajovanej skutočnosti, obchodného tajomstva, bankového tajomstva, daňového tajomstva, poštového tajomstva alebo telekomunikačného tajomstva.

(2) Pri poskytovaní informácií sú orgány činné v trestnom konaní a súd oprávnení utajiť tie skutočnosti, ktoré by mohli zmariť alebo sťažiť objasnenie a vyšetrenie veci. Pritom sú povinní dbať na zásadu prezumpcie neviny. Dbajú aj na to, aby nezverejňovali chránené osobné údaje ani skutočnosti súkromného charakteru, najmä rodinného života, obydlia a korešpondencie, ktoré priamo s trestnou činnosťou nesúvisia. Osobitne dbajú na záujmy maloletých, mladistvých a poškodených, ktorých osobné údaje sa nezverejňujú.

(3) V konaní pred súdom rozsah poskytovaných informácií vyplýva zo zásady verejnosti. V priebehu súdneho konania nemožno účastníkom zakázať zhotovovanie písomných poznámok alebo nákresov, ak sa touto činnosťou nenarušuje priebeh konania.

(4) Ak by poskytnutie informácie porušilo alebo ohrozilo záujmy uvedené v odseku 1 alebo 2, orgán činný v trestnom konaní a súd odmietnu poskytnutie informácie.

(5) Ak orgány činné v trestnom konaní poskytujú informácie z trestného konania orgánom členských štátov Európskej únie, ktoré sú oprávnené podľa svojho vnútroštátneho práva na predchádzanie a odhaľovanie trestnej činnosti, zisťovanie páchateľov trestných činov a na vyšetrovanie trestných činov, vykonávať právomoci a prijímať donucovacie opatrenia v súvislosti s takýmito činmi podľa osobitného predpisu, primerane sa použijú aj odseky 1, 2 a 4.

(6) Pri trestnom čine spáchanom v súvislosti s účasťou na verejnom podujatí vzťahujúcom sa na športové podujatie, súd o odsúdení upovedomí správcu informačného systému o bezpečnosti na športových podujatiach podľa osobitného zákona, v rozsahu podľa osobitného zákona.

§ 7
Posudzovanie predbežných otázok

(1) Orgány činné v trestnom konaní a súd posudzujú samostatne predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú; ak je o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), Súdneho dvora Európskej únie alebo iného štátneho orgánu, orgány činné v trestnom konaní a súd sú takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného.

(2) Orgány činné v trestnom konaní a súd nie sú oprávnené samostatne riešiť predbežné otázky týkajúce sa osobného stavu, o ktorých sa rozhoduje v inom súdnom konaní. Ak o takej otázke nebolo ešte rozhodnuté, orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné počkať na vydanie rozhodnutia.

(3) Otázky, o ktorých má rozhodnúť Súdny dvor Európskej únie, sa nemôžu posudzovať ako predbežné otázky.

§ 8
Osoby vyňaté z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu

(1) Pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu nepodliehajú osoby, ktoré požívajú imunity a výsady podľa zákona alebo podľa medzinárodného práva.

(2) Ak vznikne pochybnosť, či je iná osoba vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, musí orgán činný v trestnom konaní alebo súd požiadať o stanovisko Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“). Ministerstvo spravodlivosti, ak ide o cudzích štátnych príslušníkov, zašle stanovisko po vyjadrení Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky.

§ 9
Neprípustnosť trestného stíhania

(1) Trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené,

a) ak je trestné stíhanie premlčané,

b) ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný,

c) ak ide o osobu, ktorá pre nedostatok veku nie je trestne zodpovedná,

d) proti tomu, kto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho,

e) ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienečne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmieru a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené,

f) ak je trestné stíhanie podmienené súhlasom poškodeného a nebol súhlas daný alebo bol vzatý späť, alebo

g) ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

(2) V trestnom stíhaní sudcu pre trestný čin ohýbania práva podľa § 326a Trestného zákona nemožno pokračovať, ak Súdna rada Slovenskej republiky vysloví nesúhlas s trestným stíhaním sudcu pre tento trestný čin. Trestné stíhanie sudcu musí byť zastavené alebo vec postúpená na prejednanie disciplinárneho previnenia len vtedy, ak skutok, ktorý sa sudcovi kladie za vinu nemožno právne posúdiť ako iný trestný čin.

(3) Ak sa týka dôvod uvedený v odseku 1 alebo odseku 2 len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie.

(4) V trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené z dôvodu uvedeného v odseku 1 písm. a), sa však pokračuje, ak vyhlási obvinený do troch dní odvtedy, čo mu bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania oznámené, že na prejednaní veci trvá. O tom treba obvineného poučiť.

§ 10
Výklad niektorých pojmov

(1) Orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajt. Ak ide o veci patriace do pôsobnosti Európskej prokuratúry, prokurátorom sa rozumie aj hlavný európsky prokurátor, európsky prokurátor, európsky delegovaný prokurátor a stála komora, a pôsobnosť generálneho prokurátora vykonáva orgán Európskej prokuratúry ustanovený osobitným predpisom, inak hlavný európsky prokurátor.

(2) Súdnictvo vykonávajú nezávislé a nestranné súdy na všetkých stupňoch oddelene od iných štátnych orgánov prostredníctvom sudcu pre prípravné konanie, samosudcu, predsedu senátu, senátu alebo v prípadoch ustanovených zákonom aj vyšším súdnym úradníkom, probačným

a mediačným úradníkom a súdnym tajomníkom.

(3) Sudca pre prípravné konanie je sudca súdu prvého stupňa, ktorý je rozvrhom práce súdu poverený rozhodovať o

a) zásahoch do základných práv a slobôd pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní,

b) sťažnostiach proti rozhodnutiam prokurátora, ak tak ustanovuje tento zákon,

c) v iných prípadoch ustanovených týmto zákonom.

(4) Na účely tohto zákona sa súdom rozumie okresný súd, krajský súd, Špecializovaný trestný súd a Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

(5) Krajským súdom sa na účely tohto zákona rozumie aj Špecializovaný trestný súd, ak tento zákon neustanovuje inak; odvolacím súdom je krajský súd a najvyšší súd.

(6) Predsedom senátu sa na účely tohto zákona rozumie aj samosudca, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné.

(7) Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie

a) vyšetrovateľ Policajného zboru,

b) vyšetrovateľ Policajného zboru zaradený na Úrade inšpekčnej služby, ak ide o trestné činy príslušníkov ozbrojených bezpečnostných zborov, vojakov v zálohe a vojakov mimoriadnej služby, ak sú príslušníkmi Policajného zboru, Zboru väzenskej a justičnej stráže alebo príslušníkmi finančnej správy, ich spolupáchateľov alebo účastníkov takéhoto trestného činu, ostatných členov organizovanej skupiny, extrémistickej skupiny alebo nebezpečného zoskupenia a nejde o trestné činy uvedené v písmene c); to platí, aj ak ide o trestné činy príslušníkov finančnej správy, ich spolupáchateľov alebo účastníkov takéhoto trestného činu, ostatných členov organizovanej skupiny, extrémistickej skupiny alebo nebezpečného zoskupenia a nejde o trestné činy uvedené v písmene c),

c) vyšetrovateľ finančnej správy, ak ide o trestné činy spáchané v súvislosti s porušením colných predpisov alebo daňových predpisov v oblasti dane z pridanej hodnoty pri dovoze a spotrebných daní,

d) poverený príslušník Policajného zboru,

e) poverený príslušník Vojenskej polície v konaní o trestných činoch príslušníkov Vojenskej polície, profesionálnych vojakov a vojakov v zálohe a vojakov mimoriadnej služby v čase výcviku, pravidelného cvičenia, povolania na plnenie úloh ozbrojených síl alebo nariadenia výkonu mimoriadnej služby; to neplatí ak je vojakom v zálohe alebo vojakom mimoriadnej služby príslušník Policajného zboru, príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže alebo príslušník finančnej správy,

f) poverený príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže v konaní o trestných činoch osôb vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe,

g) poverený pracovník finančnej správy, ak ide o trestné činy spáchané v súvislosti s porušením colných predpisov alebo daňových predpisov v oblasti dane z pridanej hodnoty pri dovoze a spotrebných daní,

h) veliteľ námornej lode v konaní o trestných činoch spáchaných na tejto lodi.

(8) Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie v rozsahu poverenia úkonov vyšetrovania aj zástupca príslušného orgánu iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ktorý je zaradený do spoločného vyšetrovacieho tímu vytvoreného na základe dohody. Spoločný vyšetrovací tím sa môže zriadiť najmä, ak vyšetrovanie trestného činu vyžaduje vykonať zložité úkony aj v inom štáte alebo vyšetrovanie trestného činu

uskutočňuje niekoľko štátov, pričom okolnosti prípadu vyžadujú ich koordinovaný a spoločný postup. Vedúci spoločného vyšetrovacieho tímu je vždy zástupca orgánu činného v trestnom konaní Slovenskej republiky; ostatné podmienky činnosti spoločného vyšetrovacieho tímu upraví dohoda o jeho vytvorení. Orgánom oprávneným uzavrieť dohodu o vytvorení spoločného vyšetrovacieho tímu je generálna prokuratúra po predchádzajúcom prerokovaní s ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“).

(9) Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie aj príslušník Policajného zboru, ktorý nie je vyšetrovateľom Policajného zboru alebo povereným príslušníkom Policajného zboru uvedeným v odseku 7 písm. a), b) a d) v rozsahu určenom všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky na vykonávanie rozhodnutí, opatrení a úkonov trestného konania vo vyšetrovaní alebo v skrátenom vyšetrovaní.

(10) Subjekt trestného konania je každý, kto má a vykonáva vplyv na priebeh konania a komu tento zákon na uskutočnenie tohto vplyvu priznáva určité procesné práva alebo ukladá povinnosti. V konaní pred súdom je stranou ten, proti komu sa vedie trestné konanie, poškodený, zúčastnená osoba a prokurátor; rovnaké postavenie ako strana má aj zástupca občianskeho združenia, dôveryhodná osoba, ako aj iná osoba, na ktorej návrh alebo žiadosť sa konanie vedie alebo ktorá podala opravný prostriedok a v konaní proti mladistvému aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ak sa v tomto zákone používa pojem strana, rozumie sa tým v predsúdnom konaní aj subjekt trestného konania, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné.

(11) Ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, obvineným sa rozumie aj obžalovaný a odsúdený.

(12) Po nariadení hlavného pojednávania sa obvinený označuje ako obžalovaný.

(13) Odsúdený je ten, proti ktorému bol vydaný odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. Odsúdeným sa podľa druhej hlavy štvrtej časti tohto zákona rozumie aj páchateľ činu inak trestného, ktorému bolo v trestnom konaní uložené ochranné liečenie alebo detencia.

(14) Trestné konanie je konanie podľa tohto zákona, trestné stíhanie úsek od začatia trestného stíhania až do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu vo veci samej a prípravným konaním sa rozumie úsek od začatia trestného stíhania do podania obžaloby, návrhu na schválenie dohody o uznaní viny a prijatí trestu (ďalej len „dohoda o vine a treste“) alebo právoplatnosti rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní vo veci samej.

(15) Skutkom sa rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ak nie je výslovne ustanovené inak.

(16) Neodkladný úkon je taký úkon, ktorého vykonanie vzhľadom na nebezpečenstvo zmarenia alebo zničenia neznesie z hľadiska účelu trestného konania odklad na čas, kým sa začne trestné stíhanie.

(17) Neopakovateľný úkon je taký úkon, ktorý v ďalšom konaní už nemožno vykonať, ak tento zákon ďalej neustanovuje inak.

(18) Opatrenia sú neformálne ústne alebo písomné rozhodnutia technicko-organizačnej alebo operatívnej povahy.

(19) Agent je príslušník Policajného zboru alebo príslušník polície iného štátu, ktorý na základe príkazu prokurátora alebo súdu prispieva k odhaľovaniu, zisťovaniu a usvedčovaniu páchateľov zločinu, trestných činov uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona (ďalej len „korupcia“), trestných činov extrémizmu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 a 234

Trestného zákona. Pri odhaľovaní, zisťovaní a usvedčovaní páchateľov korupcie alebo trestných činov terorizmu môže byť agentom aj iná osoba ako príslušník Policajného zboru ustanovená prokurátorom na návrh policajta alebo príslušníka Policajného zboru povereného ministrom vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister vnútra“).

(20) Informačno-technickými prostriedkami sa na účely tohto zákona rozumejú elektrotechnické, rádiotechnické, fototechnické, optické, mechanické, chemické a iné technické prostriedky a zariadenia alebo ich súbory použité utajovaným spôsobom pri odpočúvaní a zázname prevádzky v elektronických komunikačných sieťach (ďalej len „odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky“), obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov alebo pri vyhľadávaní, otváraní a skúmaní zásielok, ak sa ich použitím zasahuje do základných ľudských práv a slobôd. Na spracúvanie informácií získaných použitím informačno-technických prostriedkov, ich evidenciu, dokumentáciu, ukladanie a vyraďovanie sa vzťahujú osobitné predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak. Poskytovatelia služieb, poštový podnik, dopravcovia a iní zasielatelia a ich zamestnanci sú povinní poskytnúť nevyhnutnú súčinnosť pri použití informačno-technických prostriedkov; pritom sa nemôžu dovolávať povinnosti mlčanlivosti podľa osobitných zákonov.

(21) Počítačovým údajom sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek znázornenie faktov, informácií alebo pojmov vo forme, ktorá je vhodná na spracovanie v počítačovom systéme, vrátane programu umožňujúceho nariadiť výkon nejakej funkcie počítačovým systémom.

(22) Počítačovým systémom sa na účely tohto zákona rozumie zariadenie alebo skupina vzájomne prepojených alebo súvisiacich zariadení, z ktorých jedno zariadenie alebo viaceré zariadenia automaticky spracúvajú počítačové údaje podľa programu, ako aj počítačové údaje, ktoré toto zariadenie alebo skupina zariadení ukladá, spracúva, opätovne získava alebo prenáša na účely svojho fungovania, používania, ochrany a údržby.

(23) Pamäťovým nosičom sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek hmotné médium spôsobilé uchovávať počítačové údaje, ktoré nie je počítačovým systémom.

(24) Údajom o účastníkovi sa na účely tohto zákona rozumie akýkoľvek údaj, ktorý má poskytovateľ služieb k dispozícii v súvislosti s používaním jeho služby, ktorý sa týka

a) totožnosti účastníka alebo zákazníka, ako je meno a priezvisko, dátum narodenia, korešpondenčná adresa, miesto poskytovania služby, adresa trvalého pobytu, prechodného pobytu, sídla alebo miesta podnikania, fakturačné údaje a platobné údaje, telefónne číslo alebo adresa elektronickej pošty,

b) typu služby a jej trvania vrátane

   1. technických údajov a údajov identifikujúcich súvisiace technické opatrenia alebo rozhrania, ktoré používa účastník alebo zákazník, alebo ktoré sa účastníkovi alebo zákazníkovi poskytujú v okamihu prvej registrácie alebo aktivácie a

   2. údajov súvisiacich s overovaním používania služby s výnimkou hesiel alebo iných prostriedkov overenia používaných namiesto hesla, ktoré poskytuje používateľ, účastník alebo zákazník, alebo ktoré boli vytvorené na žiadosť používateľa, účastníka alebo zákazníka.

(25) Údajom požadovaným na účely identifikácie používateľa sa na účely tohto zákona rozumejú IP adresy a v prípade potreby príslušné zdrojové porty a časová pečiatka, konkrétne dátum a čas alebo technické ekvivalenty týchto identifikátorov a súvisiace informácie, ak ich požadujú orgány činné v trestnom konaní a súd výlučne na identifikáciu používateľa, účastníka alebo zákazníka na účely trestného konania.

(26) Prevádzkovým údajom sa na účely tohto zákona rozumie údaj, ktorý sa týka poskytovania služby ponúkanej poskytovateľom služieb, ktorý slúži na poskytnutie súvisiacich alebo

doplňujúcich informácií o takejto službe a vytvára sa a spracúva sa počítačovým systémom poskytovateľa služieb, najmä zdroj a miesto určenia správy alebo iného druhu interakcie, umiestnenie zariadenia, dátum, čas, trvanie, veľkosť, trasa, formát, použitý protokol a druh kompresie, a iné metaúdaje z elektronických komunikácií, iné ako údaje o účastníkovi, a údaje týkajúce sa začatia a ukončenia relácie prístupu používateľa k službe, ako je dátum a čas použitia, prihlásenie do služby alebo odhlásenie zo služby.

(27) Obsahovým údajom sa na účely tohto zákona rozumie počítačový údaj, ktorým je text, hlas, video, obraz alebo zvuk, ktorý je iný ako údaj o účastníkovi alebo prevádzkový údaj.

(28) Poskytovateľom služieb sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka jednu alebo viacero z týchto služieb:

a) elektronické komunikačné služby,

b) služby týkajúce sa názvu internetovej domény a číslovania adries internetového protokolu, najmä prideľovanie IP adresy, správcu a registrátora doménových mien a služby súvisiace s ochranou súkromia a služby proxy,

c) služby kryptoaktív,

d) iné služby umožňujúce

1. ich používateľovi vzájomnú komunikáciu cez počítačový systém alebo
2. uchovávanie alebo iné spracúvanie počítačových údajov počítačovým systémom v mene používateľa, ktorému sa služba poskytuje.

(29) Prostriedkami operatívno-pátracej činnosti sa na účely tohto zákona rozumejú kontrolovaná dodávka, zámena obsahu zásielok, agent, predstieraný prevod, sledovanie osôb a vecí.

(30) Organizáciou na pomoc poškodeným sa na účely tohto zákona rozumie subjekt poskytujúci pomoc obetiam podľa osobitného zákona a mimovládna organizácia zriadená podľa osobitného zákona, ktorá poskytuje bezodplatnú pomoc poškodeným.

(31) Spolupracujúcim obvineným alebo spolupracujúcim podozrivým (ďalej len „spolupracujúca osoba“) je obvinený alebo podozrivý zo spáchania trestného činu, ktorý sa významnou mierou podieľa alebo má ešte podieľať na objasnení niektorého, či niektorých z trestných činov uvedených v § 205 ods. 1, § 215 ods. 3, § 218 ods. 1 alebo § 228 ods. 3, prípadne uvedených v § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona alebo na zistení alebo usvedčení ich páchateľov.

(32) Výhodou spolupracujúcej osoby (ďalej len „benefit“) je výhoda podľa § 205, § 215 ods. 3, § 218, § 228 ods. 3, mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona alebo akákoľvek iná výhoda spočívajúca v procesnom postupe, inom konaní alebo opomenutí orgánov alebo osôb konať podľa tohto zákona, ktorú poskytol, sprostredkoval, inak zabezpečil, navrhol alebo formálne alebo neformálne sľúbil spolupracujúcej osobe súd alebo orgán činný v trestnom konaní výmenou za jej účasť na objasňovaní trestných činov, zisťovaní alebo usvedčovaní ich páchateľov.

(33) Podozrivou osobou alebo podozrivým je osoba, ktorá nie je obvineným, je však pristihnutá pri trestnom čine, zadržaná pri páchaní trestného činu alebo bezprostredne po ňom alebo zastihnutá na úteku alebo je podľa trestného oznámenia, iného podnetu alebo zistených skutočností podozrivá z trestného činu. Podozrivým je aj spolupracujúci podozrivý podľa odseku 31.

DRUHÁ HLAVA
SÚD A OSOBY ZÚČASTNENÉ NA KONANÍ

Prvý diel
Pôsobnosť a príslušnosť súdov

§ 11
Výkon trestného súdnictva

Sústavu súdov, ktoré vykonávajú súdnictvo v trestných veciach, ustanovuje osobitný zákon.

§ 14
Pôsobnosť Špecializovaného trestného súdu sa vzťahuje na

a) trestný čin úkladnej vraždy,

b) trestný čin machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 3 Trestného zákona,

c) trestný čin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 4 Trestného zákona,

d) trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 3 a 4 Trestného zákona v súbehu s trestnými činmi podľa písmen b), c), e), f), g), h), i), l) alebo m),

e) trestné činy prijímania úplatku podľa § 328 až 330 Trestného zákona,

f) trestné činy podplácania podľa § 332 až 334 Trestného zákona,

g) trestný čin nepriamej korupcie podľa § 336 Trestného zákona,

h) trestný čin volebnej korupcie podľa § 336a Trestného zákona,

i) trestný čin športovej korupcie podľa § 336b Trestného zákona,

j) trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a obzvlášť závažné zločiny spáchané zločineckou skupinou,

k) trestné činy terorizmu,

l) trestné činy proti majetku podľa štvrtej hlavy osobitnej časti Trestného zákona alebo trestné činy hospodárske podľa piatej hlavy osobitnej časti Trestného zákona, ak takým trestným činom bola spôsobená škoda alebo získaný prospech dosahujúci najmenej 7 000 000 eur, alebo ak taký čin bol spáchaný v rozsahu dosahujúcom výšku najmenej 7 000 000 eur,

m) trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona,

n) trestné činy súvisiace s trestnými činmi uvedenými v písmenách a) až l) alebo m), ak sú splnené podmienky na spoločné konanie,

o) trestné činy extrémizmu podľa § 140a Trestného zákona,

p) trestný čin ohýbania práva podľa § 326a Trestného zákona,

r) trestný čin prijatia a poskytnutia nenáležitej výhody podľa § 336c a 336d Trestného zákona.

Vecná príslušnosť

§ 15

(1) Konanie v prvom stupni vykonáva okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Konanie v prvom stupni v obvode Mestského súdu Bratislava I vykonáva Mestský súd Bratislava I, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 16

(1) Na konanie v prvom stupni o obzvlášť závažných zločinoch, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov, alebo ak bol skutok spáchaný organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, sú príslušné

a) Mestský súd Bratislava I pre obvod Krajského súdu v Bratislave,

b) Mestský súd Košice pre obvod Krajského súdu v Košiciach,

c) Okresný súd Banská Bystrica pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici,

d) Okresný súd Nitra pre obvod Krajského súdu Nitra,

e) Okresný súd Prešov pre obvod Krajského súdu v Prešove,

f) Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne,

g) Okresný súd Trnava pre obvod Krajského súdu v Trnave,

h) Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline.

(2) Na konanie v prvom stupni o trestných činoch vojakov podľa § 128 ods. 3 písm. a), b) a d) Trestného zákona a trestných činov vojnovej zrady, služby v cudzom vojsku a nenastúpenia služby v ozbrojených silách sú príslušné

a) Mestský súd Bratislava I pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre, Krajského súdu v Trnave,

b) Okresný súd Banská Bystrica pre obvody Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Žiline,

c) Okresný súd Prešov pre obvody Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Prešove.

(3) Súdy uvedené v odseku 2 vykonávajú konanie aj o spolupáchateľovi a účastníkovi trestného činu.

(4) Odsekmi 2 a 3 nie je vylúčená príslušnosť uvedená v § 15 a v odseku 1.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa nevzťahujú na trestné činy, ktoré patria do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu. Špecializovaný trestný súd vykonáva konanie o trestných činoch patriacich do jeho pôsobnosti v prvom stupni.

§ 17
Miestna príslušnosť

(1) Konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný.

(2) Ak miesto činu nemožno zistiť alebo bol čin spáchaný v cudzine, konanie vykonáva súd, v ktorého obvode obvinený býva, pracuje alebo sa zdržiava; ak sa nedajú tieto miesta zistiť alebo sú mimo územia Slovenskej republiky, konanie vykonáva súd, v ktorého obvode čin vyšiel najavo.

Spoločné konanie

§ 18

(1) O všetkých trestných činoch toho istého obvineného a proti všetkým obvineným, ktorých trestné činy spolu súvisia, sa môže vykonať spoločné konanie, ak to zrejme nebude brániť ukončeniu veci v primeranej lehote.

(2) Spoločné konanie o trestnom čine, o ktorom by mal konať samosudca, a o trestnom čine, o ktorom by mal konať senát, vykonáva senát.

(3) Ak je osoba, ktorá podlieha pôsobnosti súdov podľa § 16 ods. 2, súčasne stíhaná pre trestný čin, ktorý vecne súvisí s trestným činom, na ktorý sa vzťahuje pôsobnosť súdov podľa § 16 ods. 2, súd podľa § 16 ods. 2 vec prejedná a rozhodne aj o súvisiacom trestnom čine.

(4) Ak je osoba podliehajúca pôsobnosti okresného súdu súčasne stíhaná pre iný trestný čin, ktorý vecne súvisí s trestným činom, na ktorý sa vzťahuje právomoc Špecializovaného trestného súdu, Špecializovaný trestný súd vec prejedná a rozhodne, aj pokiaľ ide o súvisiaci trestný čin. Ináč sa ustanovenie odseku 1 v pomere medzi okresným súdom na jednej strane a Špecializovaným trestným súdom na druhej strane nepoužije.

(5) Ustanovenie o spoločnom konaní proti viacerým obvineným sa nepoužije, ak okolnosti prípadu a postoj obvineného umožňujú vykonať len u niektorého z nich konanie o dohode o vine a treste.

§ 19

(1) Spoločné konanie vykonáva okresný súd podľa § 16 ods. 1, ak je príslušný vykonávať konanie aspoň o jednom z trestných činov podľa § 16 ods. 1. Ak však čo len jeden z trestných činov patrí do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu, spoločné konanie vykonáva Špecializovaný trestný súd.

(2) Spoločné konanie vykonáva súd, ktorý je príslušný vykonávať konanie proti páchateľovi zločinu alebo konanie o najťažšom zločine.

§ 20
Príslušnosť niekoľkých súdov

Ak je podľa predchádzajúcich ustanovení daná príslušnosť niekoľkých súdov, konanie vykonáva ten súd, na ktorom podal prokurátor obžalobu alebo ktorému bola vec postúpená neprísluš̌ným súdom.

§ 21
Vylúčenie a spojenie veci

(1) Na urýchlenie konania alebo z iných dôležitých dôvodov možno konanie o niektorom z trestných činov alebo proti niektorému z obvinených vylúčiť zo spoločného konania.

(2) Príslušnosť súdu, ktorý vec vylúčil, sa nemení. Ak však

a) okresný súd podľa § 16 ods. 1 vylúči vec, o ktorej by ináč patrilo konať inému okresnému súdu, môže ju postúpiť tomuto súdu,

b) Špecializovaný trestný súd vylúči vec, o ktorej by ináč patrilo konať okresnému súdu alebo krajskému súdu, môže ju postúpiť tomuto súdu.

(3) Ak sú podmienky spoločného konania, môže súd spojiť na spoločné prejednanie a rozhodnutie veci, v ktorých boli podané samostatné obžaloby.

§ 22
Spory o príslušnosť

(1) Spory o príslušnosť medzi súdmi rozhoduje súd im najbližšie spoločne nadriadený.

(2) Najbližšie spoločne nadriadený súd okresného súdu alebo krajského súdu na jednej strane a Špecializovaného trestného súdu na druhej strane je najvyšší súd.

§ 22a
Spory o právomoc medzi Európskou prokuratúrou a prokuratúrou

Spory o právomoc medzi Európskou prokuratúrou a prokuratúrou rozhoduje najvyšší súd, ak Európska prokuratúra neuplatnila právo odňať vec prokuratúre podľa osobitného predpisu.

§ 23
Odňatie a prikázanie veci

(1) Z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

(2) Ak súdom uvedeným v odseku 1 je Špecializovaný trestný súd, iným súdom toho istého druhu a stupňa sa rozumie krajský súd podľa osobitného predpisu.

(3) Návrh strany na odňatie a prikázanie veci nebráni vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania, ak podľa súdu návrh neobsahuje dôležitý dôvod podľa odseku 1. O návrhu strany, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktorý už bolo rozhodnuté, sa nekoná.

§ 24
Príslušnosť súdu na úkony pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní

(1) Úkony pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní vykonáva súd, ktorý by bol príslušný na konanie o obžalobe; ak je takých súdov viac, úkony vykonáva súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh.

(2) Vo veciach uvedených v § 16 ods. 1 je na vykonanie úkonov pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní príslušný okresný súd podľa § 16 ods. 1, ktorý by bol príslušný na konanie o obžalobe; ak je takých súdov viac, úkony vykonáva súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh.

(3) Vo veciach uvedených v § 16 ods. 5 je na vykonávanie úkonov pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní príslušný Špecializovaný trestný súd.

(4) Na vydanie príkazu na sledovanie osôb a vecí podľa § 113 ods. 4, príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa § 114, príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115, príkazu na zaznamenávanie údajov o telekomunikačnej prevádzke podľa § 115a, príkazu na predloženie počítačového údaja poskytovateľom služieb podľa § 116a a príkazu na použitie agenta podľa § 117 je pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní príslušný okresný súd podľa § 16 ods. 1, v ktorého obvode je súd, ktorý by bol príslušný na konanie o obžalobe, a Špecializovaný trestný súd, ak ide o veci patriace do jeho pôsobnosti; ak je takých súdov viac, úkony vykonáva súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh. Ak ide o veci podľa § 16 ods. 2, je príslušný okresný súd, ktorý by bol príslušný na konanie o obžalobe.

Druhý diel
Pomocné osoby

§ 25
Probačný a mediačný úradník

(1) Probačný a mediačný úradník plní úlohy probácie a mediácie uložené súdom alebo iným príslušným orgánom a iné úlohy ustanovené v tomto zákone alebo v osobitnom zákone.

(2) Ak probácia neplní účel, ktorý bol rozhodnutím súdu alebo iného príslušného orgánu ustanovený, probačný a mediačný úradník podá súdu podnet na nariadenie výkonu trestu odňatia slobody alebo podá podnet na pokračovanie trestného stíhania proti osobe, u ktorej bolo rozhodnuté o podmienečnom zastavení trestného stíhania. Ak ide o ochranný dohľad, marenie jeho výkonu oznámi probačný a mediačný úradník príslušnej okresnej prokuratúre.

§ 26
Vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora

(1) Vyšší súdny úradník v trestnom konaní plní úlohy podľa tohto zákona a osobitného zákona. Vyšší súdny úradník môže vydať rozhodnutie alebo vykonávať iné úkony v trestnom konaní, ak tak ustanovuje tento zákon alebo osobitný zákon.

(2) Súdny tajomník v trestnom konaní plní úlohy podľa tohto zákona a osobitného zákona. Súdny tajomník môže vykonávať úkony v trestnom konaní, ak tak ustanovuje tento zákon alebo osobitný zákon.

(3) Asistent prokurátora v trestnom konaní plní úlohy podľa tohto zákona a osobitného zákona. Asistent prokurátora môže vydať rozhodnutie alebo vykonávať iné úkony v trestnom konaní, ak tak ustanovuje tento zákon alebo osobitný zákon.

§ 27
Zapisovateľ

Na spísanie zápisnice o úkonoch orgánov činných v trestnom konaní a súdu sa spravidla priberie zapisovateľ, ktorý zložil predpísaný sľub. Ak zapisovateľ nebol pribraný, spíše zápisnicu osoba, ktorá úkon vykonáva. Na účely tohto zákona sa zapisovateľom rozumie aj technický asistent.

Tlmočník a prekladateľ

§ 28

(1) Ak je potrebné pretlmočiť obsah výpovede alebo ak osoba uvedená v § 2 ods. 20 vyhlási, že nerozumie jazyku, v ktorom sa konanie vedie alebo nehovorí týmto jazykom, priberie sa tlmočník opatrením. Tlmočníkom môže byť výnimočne aj zapisovateľ. Ak obvinený využije svoje právo podľa § 2 ods. 20, pribratý tlmočník pretlmočí na jeho žiadosť aj jeho poradu s obhajcom v priebehu alebo v priamej súvislosti s procesným úkonom, s podaním opravného prostriedku alebo s inými procesnými podaniami.

(2) Tlmočník sa priberie aj vtedy, ak osoba uvedená v § 2 ods. 20 síce vyhlási, že rozumie jazyku, v ktorom sa vedie konanie, avšak orgán, ktorý úkon vykonáva zistí, že jazykové schopnosti tejto osoby nie sú dostatočné k riadnemu uplatneniu jej práv v jazyku, v ktorom sa vedie konanie; o pribratí tlmočníka sa v takomto prípade rozhodne uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť.

(3) Ak si osoba podľa § 2 ods. 20 zvolí jazyk, na ktorý nie je v zozname tlmočníkov zapísaný žiadny tlmočník alebo vec neznesie odklad a zapísaní tlmočníci sú nedosiahnuteľní, priberie orgán činný v trestnom konaní alebo súd tlmočníka na úradný jazyk štátu, ktorého je táto osoba štátnym občanom, alebo v ktorom má bydlisko a ktorému táto osoba rozumie.

(4) Ak je potrebné preložiť zápisnicu o výpovedi alebo inú písomnosť, priberie sa prekladateľ opatrením. Ustanovenia odsekov 2 a 3 sa použijú primerane. Obvinenému sa písomne preloží uznesenie o vznesení obvinenia, uznesenie o vzatí obvineného do väzby, obžaloba, dohoda o vine a treste a návrh na jej schválenie, rozsudok, trestný rozkaz, rozhodnutie o odvolaní a rozhodnutie o podmienečnom zastavení trestného stíhania; tohto práva sa môže obvinený výslovne vzdať, o čom musí byť poučený, rovnako ako o dôsledkoch vzdania sa tohto práva. Ak sa takéto rozhodnutie týka viacerých obvinených, preloží sa obvinenému len tá časť rozhodnutia, ktorá sa ho týka pokiaľ ju možno oddeliť od ostatných výrokov rozhodnutia a ich odôvodnení. Preklad rozhodnutia a jeho doručenie zabezpečuje orgán, o ktorého rozhodnutie ide.

(5) Na žiadosť obvineného alebo aj bez takej žiadosti rozhodne orgán, pred ktorým sa konanie vedie, že sa obvinenému okrem rozhodnutí uvedených v odseku 4 písomne preloží aj iná písomnosť, ak je to nevyhnutné pre zaručenie spravodlivého procesu, najmä pre riadne uplatnenie práva na obhajobu, a to v rozsahu určenom týmto orgánom. Ak orgán, pred ktorým sa konanie vedie, nevyhovie takejto žiadosti obvineného, rozhodne o tom uznesením, proti ktorému môže obvinený podať sťažnosť. Namiesto písomného prekladu podľa prvej vety možno takúto písomnosť alebo jej podstatný obsah pretlmočiť, ak to nemá vplyv na spravodlivosť procesu. Táto skutočnosť sa poznamená v zápisnici o úkone tak, aby bolo zrejmé, či sa pretlmočila celá písomnosť alebo ktorá jej časť. Ustanovenie prvej vety sa nepoužije, ak už bola písomnosť alebo jej podstatný obsah obvinenému pretlmočený alebo ak obvinený po poučení prehlási, že preklad takejto písomnosti nepožaduje.

(6) Poškodenému sa písomne preloží rozsudok, trestný rozkaz, rozhodnutie o odvolaní, rozhodnutie o podmienečnom zastavení trestného stíhania a upovedomenie o hlavnom pojednávaní. Ak je oznamovateľom podľa § 196 poškodený, na jeho žiadosť sa mu písomne preloží aj písomné potvrdenie o prijatí trestného oznámenia. Preklad rozhodnutia a písomného potvrdenia o prijatí trestného oznámenia a ich doručenie zabezpečuje orgán, o ktorého rozhodnutie ide alebo ktorý prijal trestné oznámenie.

(7) Na žiadosť poškodeného alebo aj bez takej žiadosti rozhodne orgán, pred ktorým sa konanie vedie, že sa poškodenému okrem rozhodnutí uvedených v odseku 6 písomne preloží aj iná písomnosť, ak je to nevyhnutné k riadnemu uplatneniu práv poškodeného v trestnom konaní, a to v rozsahu určenom týmto orgánom. Ak orgán, pred ktorým sa konanie vedie, nevyhovie takejto žiadosti poškodeného, rozhodne o tom uznesením, proti ktorému môže poškodený podať sťažnosť. Namiesto písomného prekladu podľa prvej vety možno takúto písomnosť alebo jej podstatný obsah pretlmočiť, ak to nemá vplyv na spravodlivosť procesu. Táto skutočnosť sa poznamená v zápisnici o úkone tak, aby bolo zrejmé, či sa pretlmočila celá písomnosť alebo len jej časť a ktorá. Ustanovenie prvej vety sa nepoužije, ak už boli písomnosť alebo jej podstatný obsah poškodenému pretlmočené alebo ak poškodený po poučení vyhlási, že preklad takejto písomnosti nepožaduje.

(8) Pokiaľ sa na zaručenie spravodlivého procesu nevyžaduje fyzická prítomnosť tlmočníka a nepodarí sa zabezpečiť tlmočníka pre jazyk, ktorému osoba uvedená v § 2 ods. 20 dostatočne rozumie, možno v odôvodnených prípadoch tlmočenie zabezpečiť aj prostredníctvom technických zariadení určených na prenos obrazu a zvuku (ďalej len „videokonferenčné zariadenie“).

(9) Za podmienok uvedených v odseku 1 je osobe, ktorá je zadržaná alebo zatknutá, potrebné preložiť tiež poučenie o jej právach podľa § 34 ods. 6. Ak preklad poučenia nie je k dispozícii, poučenie sa jej pretlmočí; preklad písomného poučenia sa takejto osobe poskytne bez zbytočného

odkladu.

§ 29

(1) O ustanovení tlmočníka alebo prekladateľa, o spôsobilosti na túto funkciu a o vylúčení z nej, o práve odoprieť uskutočnenie tlmočníckeho alebo prekladateľského úkonu, o sľube a pripomenutí povinností pred uskutočnením tlmočníckeho alebo prekladateľského úkonu, ako aj o náhrade hotových výdavkov a odmene za tlmočnícky alebo prekladateľský úkon platia osobitné predpisy.

(2) Výšku náhrady a odmeny tlmočníka a prekladateľa určí ten orgán, ktorý tlmočníka alebo prekladateľa pribral, a v konaní pred súdom predseda senátu. Ak tento orgán alebo predseda senátu nesúhlasí s vyúčtovaním náhrady hotových výdavkov a odmeny tlmočníka alebo prekladateľa, rozhodne o ich výške uznesením. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 30
Nezúčastnená osoba a figurant

(1) Na vykonanie úkonu tam, kde to zákon ustanovuje, sa priberie nezúčastnená osoba. Nezúčastnená osoba má právo na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy alebo iného preukázateľného ušlého príjmu. Nárok zaniká, ak ho nezúčastnená osoba neuplatní do troch dní po svojej prítomnosti na úkone, alebo po tom, čo jej bolo oznámené, že k úkonu nedôjde; na to musí byť nezúčastnená osoba upozornená.

(2) Nezúčastnená osoba je osoba spôsobilá na právne úkony, u ktorej nie sú pochybnosti o jej nezaujatosti vo vzťahu k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo k orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu.

(3) Na vykonanie rekognície, rekonštrukcie, vyšetrovacieho pokusu, previerky výpovede na mieste a iných úkonov, ktoré súvisia s obhliadkou, môžu byť pribratí figuranti. Figurant má nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy alebo iného preukázateľného ušlého príjmu. Nárok zaniká, ak ho figurant neuplatní do troch dní po svojej prítomnosti na úkone, alebo po tom, čo mu bolo oznámené, že k úkonu nedôjde; na to musí byť figurant upozornený.

(4) Nevyhnutnými výdavkami podľa odsekov 1 a 3 sa rozumie cestovné, stravné a nocľažné.

§ 30a
Psychológ

V prípadoch ustanovených týmto zákonom sa na vykonanie úkonu priberie psychológ. Psychológ má právo na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy alebo iného preukázateľného ušlého príjmu alebo na odmenu, ktorej výšku ustanoví všeobecne záväzný právny predpis vydaný ministerstvom spravodlivosti. Nárok zaniká, ak ho psychológ neuplatní do troch dní po svojej prítomnosti na úkone alebo po tom, čo mu bolo oznámené, že k úkonu nedôjde; na to musí byť psychológ upozornený.

Tretí diel
Vylúčenie orgánov činných v trestnom konaní, súdu a iných osôb

§ 31

(1) Z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre

jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

(2) Sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených.

(3) Z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

(4) Námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

§ 32

(1) Ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť sudca alebo prísediaci, o vylúčení rozhodne nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcu odvolacieho súdu alebo dovolacieho súdu rozhodne iný senát tohto súdu, o vylúčení sudcu pre prípravné konanie rozhodne predseda senátu nadriadeného súdu. Ak sudca alebo prísediaci je vylúčený z dôvodov uvedených v § 31 ods. 2 alebo 3, nahradí ho iný sudca určený na zastupovanie rozvrhom práce; prísediaceho nahradí iný prísediaci podľa pokynu predsedu senátu. Ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník alebo asistent prokurátora alebo ak je taká pomocná osoba vylúčená z dôvodov uvedených v § 31 ods. 2 alebo 3, alebo ak z dôvodov uvedených v § 31 vznesie námietku zaujatosti takej osoby strana, o vylúčení rozhodne predseda senátu alebo v prípravnom konaní prokurátor, v ktorého veci je taká osoba činná. Ak z dôvodov uvedených § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť prokurátor, o vylúčení rozhodne bezprostredne nadriadený prokurátor. Ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť policajt, o vylúčení rozhodne prokurátor; proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

(2) Ak z dôvodov uvedených v § 31 oznámi svoju zaujatosť zapisovateľ alebo vznesie námietku jeho zaujatosti strana, o vylúčení rozhodne orgán, ktorý ho na spísanie zápisnice o úkone pribral, v konaní pred súdom predseda senátu.

(3) O vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, po jej podaní sa vykoná len nariadený úkon trestného konania s výnimkou rozhodovania vo veci samej a úkon, ktorého nevykonanie by mohlo ohroziť účel trestného konania. Ak je výsledkom tohto úkonu uznesenie a proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, má sa za to, že strana podala sťažnosť popri sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odseku 2 alebo 3; vziať späť možno len obe sťažnosti spoločne. O sťažnosti proti uzneseniu, ktoré je výsledkom úkonu, sa rozhodne až po rozhodnutí o sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odseku 2 alebo 3.

(5) O sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 rozhoduje

a) prokurátor, ak ide o rozhodnutie policajta,

b) bezprostredne nadriadený prokurátor, ak ide o rozhodnutie prokurátora,

c) nadriadený súd v senáte, ak ide o rozhodnutie samosudcu, predsedu senátu, senátu súdu prvého stupňa alebo sudcu pre prípravné konanie, alebo

d) iný senát odvolacieho súdu, dovolacieho súdu alebo nadriadeného súdu konajúceho o sťažnosti proti rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie, ak ide o rozhodnutie senátu odvolacieho súdu alebo dovolacieho súdu, alebo senátu nadriadeného súdu.

(6) O námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len riadny procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Štvrtý diel
Obvinený

§ 33
Obvinený

Toho, kto je podozrivý zo spáchania trestného činu, možno považovať za obvineného a použiť proti nemu prostriedky určené týmto zákonom proti obvinenému až vtedy, ak bolo proti nemu vznesené obvinenie.

§ 33a
Spolupracujúca osoba

(1) Spolupracujúcej osobe v predsúdnom konaní môže poskytnúť benefit len prokurátor alebo so súhlasom prokurátora policajt. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, môže prokurátor udeliť súhlas aj dodatočne, ak ho udelí bez zbytočného odkladu od doručenia záznamu spísaného policajtom podľa odseku 2. V súdnom konaní môže poskytnúť benefit len prokurátor alebo súd.

(2) O úkonoch policajta a prokurátora podľa odseku 1 sa bez zbytočného odkladu spíše záznam, ktorý obsahuje najmä

a) označenie orgánov činných v trestnom konaní, prípadne prokurátora v súdnom konaní, ktoré sa na úkonoch zúčastnili, meno a priezvisko, dátum narodenia a bydlisko alebo sídlo spolupracujúcej osoby,

b) miesto a čas úkonu,

c) zoznam poskytnutých, či sľúbených benefitov, podmienky na ich priznanie,

d) spôsob, akým sa spolupracujúca osoba podieľa alebo má podieľať na objasňovaní trestných činov, zisťovaní alebo usvedčovaní ich páchateľov so stručným opisom trestných činov tak, aby nemohlo dôjsť k ich zámene,

e) podpisy orgánov činných v trestnom konaní alebo prokurátora v súdnom konaní a spolupracujúcej osoby.

(3) Záznam sa bez zbytočného odkladu spíše aj o zmene skutočností uvedených v odseku 2; ustanovenie odseku 2 sa použije primerane. Policajt zašle prokurátorovi záznamy, ktoré podľa odseku 2 a 3 spísal, do 48 hodín od úkonu. Na žiadosť spolupracujúcej osoby sa jej poskytne rovnopis alebo kópia záznamu.

(4) Okolnosťou potrebnou na zistenie nezaujatosti a hodnovernosti svedka (§ 132 ods. 1) je aj

rozsah a obsah benefitov poskytnutých alebo sľúbených spolupracujúcej osobe, ak vypovedá ako svedok; rovnako sa postupuje aj v prípade výsluchu obvineného.

(5) Poskytnutie alebo sľúbenie benefitov spolupracujúcej osobe, ktorých rozsah a obsah sú zaznamenané v záznamoch podľa odseku 2 a 3 alebo § 205 ods. 3 (ďalej len „záznamy o spolupráci"), nie je právne záväzné; prokurátor, policajt a spolupracujúca osoba sú však k ich plneniu povinní pristupovať v dobrej viere.

(6) Na zákonnosť a primeranosť poskytnutých alebo sľúbených benefitov a vzájomnej spolupráce prokurátora, policajta a spolupracujúcej osoby v prípravnom konaní dohliada príslušný prokurátor podľa § 210. Príslušný prokurátor podľa § 210 preskúma postup policajta a prokurátora podľa predchádzajúcej vety vždy aj na podnet

a) obvineného, poškodeného a zúčastnenej osoby vo veci, v ktorej spolupracujúca osoba vypovedá alebo má vypovedať ako svedok alebo obvinený,

b) spolupracujúcej osoby vo veci, v ktorej sú jej poskytované alebo sľúbené benefity.

(7) Spisy podľa § 69 obsahujú aj záznamy o spolupráci obvinených a svedkov v tejto, ako aj inej trestnej veci a tiež výsledky preskúmania postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa odseku 6. Právo nazerať do výsledkov preskúmania postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa odseku 6 nemožno stranám a ich zástupcom uvedeným v § 69 ods. 1 odmietnuť. Právo preštudovať spisy podľa § 208 ods. 1 v rozsahu týkajúcom sa záznamov o spolupráci môže prokurátor z mimoriadne závažných dôvodov obmedziť; o týchto dôvodoch vyrozumie policajt osoby uvedené v § 208 ods. 1 prvá veta spolu s upozornením na ich práva podľa tohto ustanovenia.

(8) Ak prokurátor navrhuje na hlavnom pojednávaní vypočuť svedka, ktorý je spolupracujúcou osobou v prejednávanej alebo v inej trestnej veci, musí súdu oznámiť všetky benefity, ktoré mu boli poskytnuté alebo sľúbené, a to najneskôr spolu s oznámením svedka súdu. V rozsahu súvisiacom s týmto oznámením nemožno obmedziť právo strany nazrieť do záznamov o spolupráci; tie musia byť súčasťou spisu. Obdobne sa postupuje v prípade, ak je najmenej jeden z viacerých obžalovaných spolupracujúcou osobou v tejto alebo inej trestnej veci; v takom prípade musí prokurátor oznámiť súdu všetky jemu poskytnuté alebo sľúbené benefity súčasne s podaním obžaloby na súd. Ustanovenia tohto odseku sa primerane použijú aj v prípade, ak sa má zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka na hlavnom pojednávaní čítať.

§ 33b
Podozrivý

(1) Podozrivý má práva a povinnosti obvineného, ako aj právo na obhajobu v plnom rozsahu podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak nejde o práva a povinnosti, ktoré môžu byť z povahy veci priznané iba obvinenému; tým nie sú dotknuté procesné práva, ktoré podozrivému priznáva medzinárodná zmluva alebo právne záväzný akt Európskej únie. Podozrivý má najmä právo na primerané vysvetlenie okolností zakladajúcich podozrenie voči nemu; opis týchto okolností sa uvedie najneskôr v zápisnici o jeho výsluchu s uvedením právnej kvalifikácie skutku, z ktorého je podozrivý. Podozrivý má tiež právo na poskytnutie odpisu zápisnice o jeho výsluchu.

(2) Práva a povinnosti podľa tohto zákona sa na podozrivého vzťahujú od jeho prvého výsluchu alebo od iného úkonu orgánov činných v trestnom konaní voči nemu alebo v súvislosti s ním alebo v súvislosti s podozreniami, ktoré sa ho týkajú.

(3) V prípade pochybností o rozsahu práv a povinností rozhodne na návrh policajta prokurátor uznesením, voči ktorému je prípustná sťažnosť.

§ 34
Práva a povinnosti obvineného

(1) Obvinený má právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať. Môže uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom. S obhajcom sa však v priebehu svojho výsluchu nemôže radiť o tom, ako odpovedať na položenú otázku. Môže žiadať, aby bol vypočúvaný za účasti svojho obhajcu a aby sa obhajca zúčastnil aj na iných úkonoch prípravného konania. Ak je obvinený zadržaný, vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, môže s obhajcom hovoriť bez prítomnosti tretej osoby; to neplatí pre telefonický rozhovor obvineného s obhajcom počas výkonu väzby, ktorého podmienky a spôsob výkonu ustanovuje osobitný predpis. Má právo v konaní pred súdom vypočúvať svedkov, ktorých sám navrhol alebo ktorých s jeho súhlasom navrhol obhajca, a klásť svedkom otázky. Obvinený môže uplatňovať svoje práva sám alebo prostredníctvom obhajcu.

(2) Obvinený môže už na začiatku konania pred súdom prvého stupňa uplatniť všetky dôkazy, ktoré sú mu známe a ktoré navrhne vykonať. Ak po podaní obžaloby podá obvinený návrh na vykonanie dôkazov pred začatím konania na súde prvého stupňa, súd je povinný takýto návrh bez meškania doručiť prokurátorovi a poškodenému.

(3) Obvinený, ktorý nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, má nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu; nárok na bezplatnú obhajobu alebo obhajobu za zníženú odmenu musí obvinený preukázať najneskôr pri rozhodovaní o náhrade trov trestného konania a ak ide o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2, najneskôr do 30 dní po tom, čo mu bolo doručené opatrenie o ustanovení obhajcu.

(4) Na žiadosť obvineného, ktorý bol zadržaný alebo zatknutý, orgán činný v trestnom konaní bezodkladne vyrozumie o tejto skutočnosti rodinného príslušníka alebo inú osobu, ktorú označí a uvedie údaje potrebné na vyrozumenie. Vyrozumenie nevykoná, ak by tým došlo k zmareniu objasnenia a vyšetrenia veci. Ak je zadržanou alebo zatknutou osobou mladistvý, vyrozumie o tejto skutočnosti bez zbytočného odkladu zákonného zástupcu mladistvého, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, a ak má mladistvý ustanoveného opatrovníka aj jeho; ak je vyrozumenie zákonného zástupcu mladistvého v rozpore s najlepším záujmom mladistvého, vyrozumie inú vhodnú dospelú osobu. Ak ide o cudzinca, orgán činný v trestnom konaní na žiadosť cudzinca vyrozumie o tejto skutočnosti konzulárny úrad štátu, ktorého je cudzinec občanom alebo na ktorého území má trvalý pobyt; cudzinec má právo komunikovať s týmto konzulárnym úradom. Obvinený, ktorý bol zadržaný alebo zatknutý má právo najviac dvakrát počas obmedzenia osobnej slobody na vlastné náklady komunikovať prostredníctvom telefónneho zariadenia s osobou, ktorú označí, ak tým nedôjde k ohrozeniu účelu trestného konania a je to technicky možné, a to v trvaní najviac 20 minút. Počas telefonického hovoru obvineného, ktorý bol zadržaný alebo zatknutý, je vždy prítomný policajt, ktorý je oprávnený ukončiť hovor, ak je z jeho obsahu zrejmé, že je marený účel trestného konania.

(5) Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť vrátane významu priznania a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie. Ak je obvineným mladistvý, orgány činné v trestnom konaní sú povinné poučiť o jeho právach aj zákonného zástupcu obvineného. Poučenie sa obvinenému v prípade potreby primerane vysvetlí. Obvineného, ktorý bol zadržaný alebo zatknutý, je potrebné poučiť aj o práve na naliehavú lekársku pomoc, o práve nazerať do spisov a o maximálnej lehote, počas ktorej môže byť obmedzený na slobode, kým nebude odovzdaný súdu.

(6) Orgán činný v trestnom konaní obvinenému, ktorý bol zadržaný alebo zatknutý, poskytne bez zbytočného odkladu poučenie o jeho právach v písomnej forme; táto skutočnosť sa poznamená v zápisnici. Obvinený má právo ponechať si toto poučenie u seba po celú dobu obmedzenia osobnej slobody.

(7) Orgán činný v trestnom konaní obvineného poučí, že je povinný uviesť adresu, na ktorú sa mu majú písomnosti doručovať vrátane písomností určených do vlastných rúk, ako aj spôsob doručovania s tým, že ak túto adresu alebo spôsob doručovania zmení, musí takú skutočnosť bez meškania oznámiť príslušnému orgánu, a zároveň ho upozorní, že zásielky doručované na túto adresu sa budú považovať za doručené riadne a včas aj vtedy, ak ich nepreberie, vrátane predvolania na hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie, ktoré sa v takom prípade môže konať aj v jeho neprítomnosti. Rovnako obvineného poučí v konaní pred súdom súd.

§ 35
Zákonný zástupca obvineného

(1) Zákonný zástupca obvineného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, je oprávnený obvineného zastupovať, najmä zvoliť mu obhajcu, robiť za neho návrhy, podávať za neho žiadosti a opravné prostriedky; je tiež oprávnený zúčastniť sa na tých úkonoch, na ktorých sa podľa zákona môže zúčastniť obvinený. V prospech obvineného môže zákonný zástupca tieto práva vykonať aj proti vôli obvineného.

(2) V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca obvineného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1 alebo je nebezpečenstvo z omeškania, v prípravnom konaní môže na výkon týchto práv na návrh prokurátora ustanoviť obvinenému opatrovníka sudca pre prípravné konanie a v konaní pred súdom predseda senátu aj bez návrhu. Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

(3) Zákonný zástupca mladistvého obvineného má práva uvedené v odseku 1. Ak zákonný zástupca mladistvého obvineného nemôže tieto práva vykonávať alebo je nebezpečenstvo z omeškania, v prípravnom konaní môže na výkon týchto práv na návrh prokurátora ustanoviť obvinenému opatrovníka sudca pre prípravné konanie a v konaní pred súdom predseda senátu aj bez návrhu. Sudca pre prípravné konanie alebo v konaní pred súdom predseda senátu ustanoví za opatrovníka osobu, ktorú navrhne mladistvý obvinený. Ak mladistvý obvinený nenavrhne žiadnu osobu alebo navrhne osobu, u ktorej existuje dôvodná obava, že nebude hájiť jeho záujmy, ustanoví sudca pre prípravné konanie alebo v konaní pred súdom predseda senátu za opatrovníka inú vhodnú osobu. Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

Piaty diel
Obhajca

§ 36
Obhajca

(1) Obhajcom môže byť len advokát.

(2) Pri úkonoch trestného konania sa môže dať obhajca zastúpiť advokátskym koncipientom, ak s tým obvinený súhlasí

a) v prípravnom konaní, ak ide o konanie o prečine a zločine s výnimkou obzvlášť závažného zločinu,

b) v konaní pred súdom, ak ide o konanie o prečine.

(3) Obhajcom nemôže byť advokát, ktorý už bol pribratý ako znalec, tlmočník alebo prekladateľ

alebo ktorý bol ako svedok prejednávaného skutku. Obhajca nemôže byť vypočúvaný ako svedok o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel pri výkone obhajoby.

(4) Za včasnosť zvolenia obhajcu, ako aj za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 zodpovedá obvinený; pri zmene obhajcu nie je zvolenie obhajcu alebo ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania.

(5) Účinky zastupovania obhajcom nastávajú okamihom doručenia splnomocnenia alebo opatrenia o ustanovení obhajcu konajúcemu orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu.

Povinná obhajoba

§ 37

(1) Po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak

a) je vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave,

b) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená,

c) ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine,

d) ide o konanie o trestnom čine, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej desať rokov,

e) ide o konanie proti mladistvému,

f) ide o konanie proti ušlému.

(2) Obvinený musí mať obhajcu aj vtedy, ak to považuje súd a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt za nevyhnutné najmä preto, že majú pochybnosť o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať.

(3) Obvinený musí mať obhajcu aj v konaní o vydanie do cudziny a v konaní, v ktorom sa rozhoduje o uložení ochranného liečenia s výnimkou protialkoholického liečenia alebo protitoxikomanického liečenia.

(4) Ak ide o prípad podľa odseku 1 písm. c) alebo písm. d), obvinený sa môže po prvej porade s obhajcom výslovným vyhlásením vzdať práva na povinnú obhajobu. Toto vyhlásenie môže vziať späť. Úkony vykonané po výslovnom vyhlásení o vzdaní sa práva na povinnú obhajobu do späťvzatia tohto vyhlásenia sa nemusia opakovať.

§ 38

(1) Vo vykonávacom konaní, v ktorom súd rozhoduje na verejnom zasadaní, musí mať odsúdený obhajcu, ak

a) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,

b) ide o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody mladistvého, ktorý v čase konania verejného zasadania nedovŕšil osemnásty rok,

c) je vo väzbe, alebo

d) sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

(2) V konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch musí mať odsúdený obhajcu, ak

a) ide o prípady uvedené v § 37 ods. 1 písm. a), b), c) alebo písm. d),

b) je mladistvý a v čase konania verejného zasadania o mimoriadnom opravnom prostriedku nedovŕšil osemnásty rok,

c) sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať,

d) ide o konanie proti odsúdenému, ktorý zomrel.

(3) Ak ide o prípad podľa § 37 ods. 1 písm. c) alebo písm. d), obvinený sa môže po prvej porade s obhajcom výslovným vyhlásením vzdať práva na povinnú obhajobu. Toto vyhlásenie môže vziať späť. Úkony vykonané po výslovnom vyhlásení o vzdaní sa práva na povinnú obhajobu do späťvzatia tohto vyhlásenia sa nemusia opakovať.

§ 39
Zvolený obhajca

(1) Obvinený alebo iná oprávnená osoba zvolí obhajcu tým, že písomne splnomocní obhajobou advokáta.

(2) Ak si obvinený nezvolí obhajcu sám a ak mu ho nezvolí ani jeho zákonný zástupca, môže mu ho zvoliť príbuzný v priamom rade, súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh alebo zúčastnená osoba. Orgány činné v trestnom konaní a súd sú na žiadosť obvineného povinné obvinenému umožniť, aby v určenej lehote požiadal oprávnenú osobu, aby mu zvolila obhajcu vo vlastnom mene. Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné o žiadosti obvineného bez meškania upovedomiť oprávnenú osobu.

(3) Ak je obvinený pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu mu oprávnené osoby zvoliť obhajcu i proti jeho vôli.

(4) Obvinený alebo oprávnená osoba môžu zvoliť v tej istej veci aj viacerých obhajcov.

(5) Obvinený môže namiesto obhajcu, ktorého si zvolil alebo ktorého mu zvolila oprávnená osoba uvedená v odseku 1, zvoliť iného obhajcu.

§ 40
Ustanovený obhajca

(1) Ak obvinený nemá obhajcu v prípade, v ktorom ho musí mať, určí sa mu lehota na zvolenie obhajcu. Ak v tejto lehote nebude obhajca zvolený, musí mu byť obhajca bez meškania ustanovený. Obhajcu ustanoví a ustanovenie obhajcu zruší v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie a v konaní pred súdom predseda senátu prostredníctvom programového prostriedku schváleného ministerstvom spravodlivosti.

(2) Obvinenému, ktorý nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby a požiada o ustanovenie obhajcu, je povinný v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie a v konaní pred súdom predseda senátu ustanoviť obhajcu z advokátov aj v prípade, že neexistujú dôvody povinnej obhajoby. Skutočnosť, že nemá dostatočné prostriedky, musí obvinený preukázať.

(3) Ak je obvinených niekoľko, ustanoví sa tým, ktorých záujmy si v trestnom konaní neodporujú, spravidla spoločný obhajca.

(4) Ak dôjde k spojeniu veci na spoločné konanie a obvinenému sa v každej z týchto vecí ustanovil obhajca podľa odseku 1, predseda senátu v súdnom konaní a sudca pre prípravné konanie v prípravnom konaní zruší ustanovenie tých obhajcov, ktorí boli ustanovení neskôr. Ak došlo k ustanoveniu obhajcov súčasne, zruší sa ustanovenie tých obhajcov, ktorí boli ustanovení v konaní o menej závažnom prečine alebo zločine.

(5) Obvinený si môže namiesto obhajcu, ktorý mu bol ustanovený, sám zvoliť obhajcu podľa § 39. Ustanovenie obhajcu zruší ten, kto obhajcu ustanovil.

(6) Ak sa už v priebehu konania zistí, že obvinený má dostatočné prostriedky, aby uhradil trovy obhajoby alebo ak obvinený nepreukáže nárok na bezplatnú obhajobu v lehote podľa § 34 ods. 3, obhajcu ustanoveného podľa odseku 2 zruší ten, kto ho ustanovil.

§ 41
Prevzatie obhajoby

(1) Ustanovený obhajca je povinný obhajobu bez meškania prevziať.

(2) Ak dôjde k spojeniu vecí na spoločné konanie a rozhodnutie a v jednej z nich je obhajca zvolený podľa § 39 a v inej obhajca ustanovený podľa § 40, ustanovenie obhajcu podľa § 40 zruší v prípravnom konaní na návrh prokurátora alebo policajta sudca pre prípravné konanie, ktorý obhajcu ustanovil, a v súdnom konaní predseda senátu, ktorý vo veci koná.

§ 42
Náhradný obhajca

(1) Ak je dôvodná obava, že by mohol byť zmarený v prípravnom konaní výsluch obvineného, ktorý trvá na prítomnosti obhajcu, hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie pre neprítomnosť zvoleného obhajcu alebo ustanoveného obhajcu, môže byť obvinenému popri zvolenom obhajcovi alebo ustanovenom obhajcovi ustanovený náhradný obhajca.

(2) Náhradný obhajca má rovnaké práva a povinnosti ako zvolený obhajca alebo ustanovený obhajca; na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí ich však môže vykonávať iba v prípade neúčasti zvoleného obhajcu alebo ustanoveného obhajcu.

(3) Ustanovenia § 40 a 41 sa na náhradného obhajcu vzťahujú primerane.

§ 43
Oslobodenie od povinnosti obhajovania

(1) Zo závažných dôvodov môže byť ustanovený obhajca na svoju žiadosť alebo žiadosť obvineného oslobodený od povinnosti obhajovania a namiesto neho zvolený alebo ustanovený iný obhajca. Iný obhajca môže byť obvinenému ustanovený aj vtedy, ak si ustanovený obhajca dlhodobo neplní svoje povinnosti.

(2) O oslobodení ustanoveného obhajcu rozhodne predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie.

(3) Skôr zvolený alebo ustanovený obhajca je však povinný plniť svoje povinnosti až do skutočného prevzatia obhajoby iným zvoleným alebo ustanoveným obhajcom.

§ 44
Práva a povinnosti obhajcu

(1) Obhajca je povinný poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, na obhajovanie jeho záujmov účelne využívať prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone, najmä starať sa o to, aby boli v konaní náležite a včas objasnené skutočnosti, ktoré obvineného zbavujú viny alebo jeho vinu zmierňujú.

(2) Obhajca je oprávnený už v prípravnom konaní robiť v mene obvineného návrhy, podávať

v jeho mene žiadosti a opravné prostriedky, nazerať do spisov a zúčastniť sa podľa ustanovení tohto zákona v konaní pred súdom úkonov, ktorých má právo zúčastniť sa obvinený, a vo vyšetrovaní alebo v skrátenom vyšetrovaní úkonov podľa § 213 ods. 2 až 4.

(3) Ak je obvinený pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže obhajca oprávnenia podľa odseku 2 vykonávať aj proti vôli obvineného.

(4) Ak nebolo splnomocnenie obhajcu pri jeho zvolení alebo ustanovení vymedzené inak, zaniká pri skončení trestného stíhania. Aj keď splnomocnenie takto zaniklo, je obhajca oprávnený podať za obžalovaného ešte žiadosť o milosť a o odklad výkonu trestu.

(5) Obhajca má právo vo všetkých štádiách trestného konania vyžiadať si vopred kópiu alebo rovnopis zápisnice o každom úkone trestného konania. Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné mu vyhovieť; odmietnuť môžu len vtedy, ak to nie je z technických dôvodov možné; po odpadnutí technických prekážok sú povinné žiadosti obhajcu vyhovieť. Náklady spojené s vyhotovením kópie alebo rovnopisu je obhajca povinný štátu uhradiť.

(6) Obhajca je oprávnený na náklady obhajoby zaobstarávať a predkladať dôkazy.

(7) Ak si obvinený zvolil viacerých obhajcov v tej istej veci, povinnosti a práva podľa tohto zákona patria každému z nich. Pri úkonoch podľa tohto zákona stačí prítomnosť len jedného z nich, ak zákon neustanovuje inak.

(8) Ak má obvinený viacerých obhajcov, doručí sa písomnosť tomu z nich, koho si určili na doručovanie písomností. Ak nebol určený žiaden z obhajcov, doručí sa písomnosť tomu, ktorý bol zvolený za obhajcu ako prvý. Ak bolo naraz zvolených viac obhajcov, doručí sa písomnosť tomu, ktorého určí obvinený.

Šiesty diel
Zúčastnená osoba

§ 45

(1) Zúčastnená osoba je osoba, ktorej môže byť, podľa návrhu má byť alebo bola zhabaná vec alebo časť majetku.

(2) Zúčastnená osoba má právo

a) po podaní návrhu na uloženie ochranného opatrenia vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom, o ktoré sa návrh opiera,

b) byť prítomná na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí, robiť na nich návrhy, predkladať dôkazy a nazerať do spisov,

c) podávať v prípadoch ustanovených týmto zákonom opravné prostriedky.

(3) Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné zúčastnenú osobu o jej právach poučiť a poskytnúť jej možnosť ich uplatnenia vrátane poučenia o doručovaní a následkoch s tým spojených.

(4) Ak je zúčastnená fyzická osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jej spôsobilosť na právne úkony obmedzená, vykoná jej práva podľa tohto zákona jej zákonný zástupca.

(5) V prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora a v konaní pred súdom predseda senátu ustanoví opatrením zúčastnenej osobe splnomocnenca zo zoznamu advokátov, ak je to potrebné na ochranu jej záujmov. Ak dôvod ustanovenia odpadne, opatrením

ho v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora a v konaní pred súdom predseda senátu zruší.

(6) Zúčastnená osoba je povinná pri prvom úkone s ňou uviesť adresu, na ktorú sa jej majú písomnosti doručovať vrátane písomností určených do vlastných rúk, ako aj spôsob doručovania s tým, že ak túto adresu alebo spôsob doručovania zmení, musí takú skutočnosť bez meškania oznámiť príslušnému orgánu; o doručovaní a následkoch s tým spojených orgán činný v trestnom konaní alebo súd zúčastnenú osobu poučí.

Siedmy diel
Poškodený

Oprávnenia poškodeného a uplatnenie nároku na náhradu škody

§ 46

(1) Poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Poškodený má právo sa kedykoľvek v priebehu trestného konania informovať o stave trestného konania. Informáciu poskytne orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorý vo veci koná; na tento účel sa poškodenému poskytnú potrebné kontaktné údaje. Informácia o stave konania sa neposkytne, ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

(2) Poškodený je povinný najneskoršie na začiatku prvého výsluchu uviesť adresu, na ktorú sa mu majú písomnosti doručovať vrátane písomností určených do vlastných rúk, ako aj spôsob doručovania s tým, že ak túto adresu alebo spôsob doručovania zmení, musí takú skutočnosť bez meškania oznámiť príslušnému orgánu; o doručovaní a následkoch s tým spojených orgán činný v trestnom konaní poškodeného poučí.

(3) Poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

(4) Návrh podľa odseku 3 nemožno podať, ak bolo o nároku už rozhodnuté v civilnom procese alebo inom príslušnom konaní.

(5) Ak poškodený chce uplatniť dôkazy, ktoré sú mu známe, návrh na ich vykonanie musí predložiť v prípravnom konaní prokurátorovi alebo policajtovi a pred súdom prvého stupňa súdu najneskoršie v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní. Ak poškodený návrh na vykonanie dôkazov predloží skôr, súd je povinný takýto návrh bez meškania doručiť prokurátorovi a obvinenému.

(6) Poškodený má právo uplatňovať konkrétne návrhy na účely uzavretia zmieru alebo dohody s páchateľom; tieto návrhy môže uplatňovať aj prostredníctvom probačného a mediačného úradníka.

(7) Poškodený sa môže výslovným vyhlásením písomne alebo ústne do zápisnice pred orgánom

činným v trestnom konaní alebo súdom vzdať procesných práv, ktoré mu tento zákon ako poškodenému priznáva.

(8) Poškodený, ktorému hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode, má právo požiadať o poskytnutie informácie o

a) prepustení alebo úteku obvineného z väzby,

b) prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody,

c) prerušení výkonu trestu odňatia slobody,

d) prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu ochranného liečenia zo zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti,

e) zmene formy výkonu ochranného liečenia z ústavného liečenia na ambulantné liečenie, alebo

f) prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu detencie.

(9) Bez žiadosti poškodeného orgán činný v trestnom konaní alebo súd poskytne poškodenému informácie podľa odseku 8, ak zistí, že poškodenému hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode. Poškodený môže svoje rozhodnutie o práve byť informovaný o skutočnostiach uvedených v odseku 8 zmeniť; na zmenu rozhodnutia poškodeného sa prihliada.

§ 47

(1) Oprávnenie poškodeného nemôže vykonávať ten, kto je v trestnom konaní stíhaný ako spoluobvinený. To neplatí pre osobu, ktorá má v trestnom konaní postavenie podozrivého (§ 33b), ibaže policajt uznesením rozhodne o tom, že podozrivý oprávnenie poškodeného uplatňovať nemôže. Voči tomuto uzneseniu môže podozrivý podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(2) Ak je v tej istej veci väčší počet poškodených a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania a poškodení sa nedohodnú na spoločnom zástupcovi, sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora ustanoví opatrením v prípravnom konaní na výkon týchto práv spoločného zástupcu poškodených, spravidla niektorého z poškodených po jeho predchádzajúcom súhlase. Prokurátor oznámi opatrenie poškodeným, ktorí si už uplatnili nárok na náhradu škody, a opatrenie sa vhodným spôsobom uverejní. Spoločných zástupcov môže byť najviac desať. Spoločný zástupca vykonáva práva poškodených, ktorých zastupuje, vrátane uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní a má rovnaké procesné postavenie ako splnomocnenec; bez písomného súhlasu poškodeného nemožno vziať späť uplatnený nárok na náhradu škody.

(3) Ak je v tej istej veci veľký počet poškodených, spravidla prevyšujúci sto, a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť závažným spôsobom ohrozený účel a rýchly priebeh trestného stíhania, rozhodne v prípravnom konaní na návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) o účasti poškodených v trestnom konaní najvyšší súd uznesením, ktoré sa doručí navrhovateľovi. Ak návrh nebol zamietnutý, generálny prokurátor zabezpečí, aby bolo uznesenie vhodným spôsobom zverejnené.

(4) K návrhu generálneho prokurátora podľa odseku 3, ktorý musí byť odôvodnený, treba pripojiť dosiaľ získaný celý spisový materiál.

(5) Ak je v tej istej veci väčší počet poškodených a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený účel a rýchly priebeh súdneho konania, pričom poškodeným nebol v prípravnom konaní ustanovený spoločný zástupca podľa odseku 2, rozhodne o účasti poškodených v súdnom konaní súd; ak súd považuje za účelné ustanoviť poškodeným, ktorí si uplatnili nárok na náhradu škody, spoločného zástupcu, postupuje primerane podľa odseku 2.

(6) Poškodenému, ktorý uplatňuje nárok na náhradu škody a nemá dostatočné prostriedky, aby uhradil náklady s tým spojené, môže v prípravnom konaní po vznesení obvinenia na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie a v konaní pred súdom aj bez návrhu predseda senátu ustanoviť zástupcu z radov advokátov, ak to považuje za potrebné na ochranu záujmov poškodeného; posledná veta odseku 2 platí primerane. Skutočnosť, že nemá dostatočné prostriedky, musí poškodený preukázať.

(7) Ak sa už v priebehu konania zistí, že poškodený má dostatočné prostriedky, aby uhradil náklady spojené s uplatňovaním nároku na náhradu škody v trestnom konaní, zástupcu ustanoveného podľa odseku 6 zruší orgán, ktorý zástupcu ustanovil. Po podaní obžaloby alebo návrhu na dohodu o vine a treste o tom rozhodne predseda senátu.

§ 48

(1) Ak je poškodená osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jej spôsobilosť na právne úkony obmedzená, vykonáva jej práva podľa tohto zákona jej zákonný zástupca, ktorý môže splnomocniť zastupovaním aj organizáciu na pomoc poškodeným.

(2) V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca poškodeného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie ustanovia na výkon týchto práv poškodenému opatrovníka z radov advokátov. Proti uzneseniu o ustanovení opatrovníka a proti uzneseniu, ktorým sudca pre prípravné konanie zamietol návrh prokurátora na ustanovenie opatrovníka, je prípustná sťažnosť.

(3) Ak poškodený, ktorý je fyzickou osobou, alebo štatutárny orgán poškodeného, ktorý je právnickou osobou, nemôže vykonávať práva poškodeného podľa tohto zákona alebo je nebezpečenstvo z omeškania, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie ustanoví na výkon týchto práv poškodenému opatrovníka. Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

(4) Ak ide o uplatnenie nároku na náhradu škody, prechádzajú práva, ktoré tento zákon priznáva poškodenému, aj na jeho právneho nástupcu.

§ 48a
Právo na sprievod dôverníka

(1) Poškodený má právo, aby ho na úkony trestného konania sprevádzal dôverník.

(2) Dôverníkom môže byť fyzická osoba spôsobilá na právne úkony, ktorú si poškodený zvolí. Dôverník poskytuje poškodenému potrebnú pomoc, najmä psychickú. Dôverník môže byť zároveň splnomocnencom poškodeného. Dôverníkom nemôže byť osoba, ktorá má v trestnom konaní postavenie sudcu, prokurátora, obvineného, obhajcu, svedka, znalca alebo tlmočníka. O skutočnostiach, o ktorých sa dôverník dozvedel v priebehu trestného konania, je povinný zachovávať mlčanlivosť.

(3) Dôverník nemôže zasahovať do priebehu úkonu trestného konania.

(4) Vylúčiť dôverníka z účasti na úkone trestného konania je možné len vtedy, ak by jeho účasť narušala priebeh úkonu alebo ohrozila vykonanie tohto úkonu. Ak je dôverník vylúčený, poškodenému sa umožní, aby si zvolil iného dôverníka; to neplatí, ak ide o neopakovateľný úkon alebo neodkladný úkon alebo v prípade dokončenia už prebiehajúceho úkonu.

§ 49

Orgán činný v trestnom konaní a súd je povinný poškodeného o jeho právach poučiť podľa tohto zákona a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie.

Zaistenie nároku poškodeného

§ 50

(1) Ak si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom a ak je to vhodné s ohľadom na povahu skutku, možno nárok až do pravdepodobnej výšky škody zaistiť

a) na majetku obvineného,

b) na majetkových právach obvineného v právnickej osobe, v ktorej má obvinený majetkovú účasť,

c) na majetkových právach právnickej osoby, v ktorej obvinený

1. má majetkovú účasť, alebo

2. je štatutárnym orgánom, členom štatutárneho orgánu, členom iného orgánu, prokuristom, vedúcim organizačnej zložky podniku, ktorý je zapísaný do obchodného registra, alebo vedúcim podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra,

ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin, za ktorý je trestne stíhaný obvinený, bol spáchaný v mene alebo v prospech tejto právnickej osoby,

d) na majetkových právach právnickej osoby, v ktorej má priamu alebo nepriamu majetkovú účasť právnická osoba, v ktorej obvinený

1. má majetkovú účasť, alebo

2. je štatutárnym orgánom, členom štatutárneho orgánu, členom iného orgánu, prokuristom, vedúcim organizačnej zložky podniku, ktorý je zapísaný do obchodného registra, alebo vedúcim podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra,

ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin, za ktorý je trestne stíhaný obvinený, bol spáchaný v mene alebo v prospech tejto právnickej osoby,

e) na ostatných majetkových právach obvineného.

(2) Pri zaistení nároku poškodeného sa primerane použijú ustanovenia § 95 až 96g. Časti majetku určené na zaistenie nároku sa v uznesení o zaistení opíšu a obvinenému a právnickej osobe uvedenej v odseku 1 sa zakáže s nimi nakladať.

(3) Zaistiť podľa odseku 1 nemožno nárok, ktorý nemožno v trestnom konaní uplatniť. Na zaistenie nároku nemožno použiť veci, ktoré nemožno podľa občianskoprávnych predpisov postihnúť výkonom súdneho rozhodnutia, ani pohľadávky obvineného na výplatu odmeny z pracovného pomeru alebo obdobného pomeru, pohľadávky na výplatu výživného a na výplatu dávok z nemocenského poistenia a dávok sociálneho zabezpečenia.

(4) O zaistení rozhoduje súd na návrh prokurátora alebo poškodeného, v prípravnom konaní prokurátor na návrh poškodeného; v prípravnom konaní môže prokurátor nárok zaistiť aj bez návrhu poškodeného, ak si to vyžaduje ochrana jeho záujmov, najmä ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania.

(5) Súd a v prípravnom konaní prokurátor zamietne návrh poškodeného, ak zistí, že návrh nie je dôvodný.

(6) Poškodeného treba o zaistení jeho nároku vždy upovedomiť s upozornením na dôvody, pre ktoré sa zaistenie podľa § 51 ods. 1 zruší.

§ 51

(1) Zaistenie sa zruší,

a) ak zanikne dôvod, pre ktorý bolo o zaistení rozhodnuté,

b) ak bolo trestné stíhanie právoplatne zastavené alebo ak sa skončilo právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom, alebo

c) ak uplynuli dva mesiace odo dňa, v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo odo dňa, v ktorom nadobudlo právoplatnosť uznesenie, ktorým bola vec postúpená inému orgánu.

(2) Zaistenie treba obmedziť, ak sa ukáže, že nie je potrebné v rozsahu, v akom bolo nariadené. Ak boli zaistením postihnuté veci patriace inej osobe ako obvinenému alebo právnickej osobe uvedenej v § 50 ods. 1, vyjmú sa zo zaistenia.

§ 52

Proti rozhodnutiu podľa § 50 a 51 je prípustná sťažnosť, ktorá má, ak ide o zrušenie zaistenia, jeho obmedzenie alebo vyňatie zo zaistenia, odkladný účinok.

Ôsmy diel
Splnomocnenec zúčastnenej osoby a poškodeného

§ 53

(1) Zúčastnená osoba a poškodený sa môžu dať zastupovať splnomocnencom. Splnomocnencom poškodeného môže byť aj poverený zástupca organizácie na pomoc poškodeným.

(2) Splnomocnencom zúčastnenej osoby a poškodeného môže byť len osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony nie je obmedzená; na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí nemôže byť splnomocnencom ten, kto je naň predvolaný ako svedok, znalec, tlmočník alebo prekladateľ.

(3) Splnomocnencom zúčastnenej osoby alebo poškodeného v trestnom konaní, v ktorom sa prejednávajú utajované skutočnosti, môže byť iba advokát alebo osoba, ktorá sa môže oboznamovať s utajovanou skutočnosťou na príslušnom úseku.

§ 54

(1) Splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného je oprávnený robiť za zúčastnenú osobu alebo poškodeného návrhy na vykonanie dôkazov, podávať žiadosti a opravné prostriedky; je tiež oprávnený zúčastniť sa všetkých úkonov, na ktorých sa môže zúčastniť zúčastnená osoba alebo poškodený. Splnomocnenec poškodeného má právo uplatňovať konkrétne návrhy na účely uzavretia zmieru alebo dohody s obvineným o náhrade škody; tieto návrhy môže uplatňovať aj prostredníctvom probačného a mediačného úradníka.

(2) Ak splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného chce navrhnúť dôkazy, ktoré sú mu známe, musí návrh na ich vykonanie predložiť súdu prvého stupňa najneskoršie v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní. Ak splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného návrh na vykonanie dôkazov predloží písomne súdu, súd je povinný s takýmto návrhom oboznámiť prokurátora a obvineného.

Deviaty diel
Oznamovateľ

§ 54a

(1) Oznamovateľ, ak nie je zároveň poškodený, má okrem iných práv ustanovených týmto zákonom právo robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie a predkladať dôkazy. Ustanovenie § 46 ods. 5 a 7 platí rovnako.

(2) Úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti má rovnaké práva a povinnosti ako oznamovateľ, ak sa oznamovateľovi poskytuje ochrana v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu.

TRETIA HLAVA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA O ÚKONOCH TRESTNÉHO KONANIA

§ 55
Spôsoby vykonávania úkonov trestného konania a odstránenie prieťahov v súdnom konaní

(1) Pri vykonávaní úkonov trestného konania musia orgány činné v trestnom konaní, súd a osoby príslušné vykonávať úkony trestného konania zaobchádzať s osobami zúčastnenými na úkone tak, ako to vyžaduje účel trestného konania; vždy sa musí rešpektovať ich dôstojnosť, zistený zdravotný stav a ich ústavou zaručené základné práva a slobody.

(2) Úkony vykonávajú orgány činné v trestnom konaní a súd zásadne v čase medzi 7.00 hod. a 20.00 hod. a v úradných miestnostiach. V odôvodnených prípadoch môžu byť úkony vykonané aj mimo úradných miestností a mimo uvedeného času.

(3) Ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prieťahom v príprave prejednania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prieťahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákoľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu.

(4) Ak súd urobí úkony trestného konania uvedené v sťažnosti pre nečinnosť do pätnástich pracovných dní po jej obdržaní a informuje o tom sťažovateľa, hľadí sa na takúto sťažnosť pre nečinnosť ako na vzatú späť, ak tento sťažovateľ v priebehu piatich pracovných dní od doručenia oznámenia nevyhlási, že na svojej sťažnosti pre nečinnosť trvá. O tom ho treba poučiť.

(5) O sťažnosti pre nečinnosť uvedenej v odseku 3 musí rozhodnúť senát nadriadeného súdu do piatich pracovných dní od prevzatia veci. Ak

a) zo strany súdu nedošlo k prieťahom, sťažnosť pre nečinnosť sa zamietne,

b) je sťažnosť pre nečinnosť opodstatnená, nadriadený súd určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 5 sťažnosť nie je prípustná.

(7) Za škodu, ktorá bola spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom zodpovedá štát podľa osobitného zákona; to neplatí, ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom Európskej prokuratúry.

Dožiadanie

§ 56

(1) Predseda senátu, sudca pre prípravné konanie, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora vykonávajú jednotlivé úkony trestného konania vo svojom obvode spravidla osobne. Mimo svojho obvodu vykonávajú jednotlivé úkony trestného konania dožiadaním okresného súdu, prokurátora alebo policajta, v ktorého obvode má byť úkon vykonaný, alebo prostredníctvom videokonferenčného zariadenia; ak nie je úkon vykonávaný prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, vykonajú ho mimo svojho obvodu osobne, len ak vec nepripúšťa odklad alebo je to na riadne posúdenie veci nevyhnutné.

(2) Najvyšší súd, Špecializovaný trestný súd a krajský súd môžu jednotlivé úkony i vo svojom obvode vykonať dožiadaním okresného súdu, v ktorého obvode má byť úkon vykonaný; najvyšší súd a Špecializovaný trestný súd to môže urobiť aj dožiadaním krajského súdu.

§ 57

(1) V dožiadaní treba uviesť spisové údaje vrátane skutkových okolností činu, ktorých sa dožiadanie týka, a jeho právnu kvalifikáciu. Ak treba, pripojí dožadujúci orgán spisy a poukáže na tie ich časti, v ktorých sú potrebné údaje uvedené. Dožiadaný orgán je podľa povahy veci a podľa toho, čo pri vykonávaní úkonu vyšlo najavo, oprávnený a povinný vykonať i ďalšie nevyhnutné úkony, najmä vypočuť ďalšie osoby a objasňovať okolnosti uvedené v dožiadaní, ak to môže prispieť k rýchlemu a správnemu rozhodnutiu veci.

(2) Úkony dožiadaného súdu vykonáva sudca; má pritom práva a povinnosti predsedu senátu.

(3) Dožiadanie sa vybavuje spravidla do siedmich dní odo dňa jeho doručenia. Ak dožiadanie nemožno vykonať v tejto lehote, dožiadaný orgán o tom vyrozumie dožadujúci orgán.

§ 58
Zápisnica

(1) O každom úkone trestného konania sa spíše, a to spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom, zápisnica, ktorá musí obsahovať

a) označenie súdu, prokuratúry alebo iného orgánu vykonávajúceho úkon,

b) miesto, čas a predmet úkonu,

c) meno a priezvisko úradných osôb a ich funkcie, meno a priezvisko, dátum narodenia a bydlisko alebo sídlo osôb, ktoré sa na úkone zúčastnili, a u obvineného, poškodeného alebo svedka aj adresu, ktorú uvedie na účely doručovania,

d) stručné, ale výstižné opísanie priebehu úkonu, z ktorého je zrejmé i zachovanie zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie úkonu, ďalej podstatný obsah rozhodnutí vyhlásených pri úkone, a ak bol pri úkone doručený rovnopis rozhodnutia, osvedčenie o tomto doručení,

e) návrhy strán, poskytnutie poučenia, prípadne vyjadrenie poučených osôb,

f) námietky strán alebo vypočúvaných osôb proti obsahu zápisnice.

(2) V slovenskom jazyku sa spíše aj zápisnica o výpovedi osoby, ktorá neovláda slovenský jazyk.

(3) Predseda senátu rozhodne opatrením o tom, či sa o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí vyhotoví zápisnica diktovaním predsedom senátu, rýchlopisným záznamom alebo sa na vyhotovenie zápisnice použije iné vhodné záznamové zariadenie. O vyhotovovaní rýchlopisného

záznamu alebo o použití iného vhodného záznamového zariadenia sa prítomní upovedomia.

(4) Ak sa vyhotovuje o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí zápisnica diktovaním predsedom senátu, zapisuje sa podstatný obsah výpovede obžalovaného, svedkov, znalcov a iných osôb. Ak tieto osoby už boli vypočuté spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu, ich výpoveď za zapíše len v rozsahu odchýlok alebo doplnení k predchádzajúcim výpovediam. Ak výpoveď takej osoby neobsahuje odchýlky a doplnenia k predchádzajúcim výpovediam, v zápisnici sa poznačí len dátum predchádzajúcej výpovede a číslo listov spisu, v ktorom sa nachádza. Ak je to potrebné na posúdenie dôveryhodnosti výpovede, poznamenajú sa v zápisnici aj okolnosti, ktoré výpoveď takejto osoby sprevádzali, najmä jeho nerečové prejavy pri výpovedi, zvýšené prejavy nervozity, prípadne prejavy vplyvu alkoholu či iných omamných látok alebo psychotropných látok. Predseda senátu však môže v takom prípade súčasne nariadiť aj vyhotovenie zvukového záznamu.

(5) Ak sa zápisnica o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí vyhotovuje rýchlopisným záznamom alebo použitím iného vhodného záznamového zariadenia, súčasťou zápisnice sú aj údaje podľa odseku 1 písm. a) až c) a obsah záznamu získaného použitím iného vhodného záznamového zariadenia tak, aby poskytol prehľad o vykonaných úkonoch a rozhodnutiach. Táto súčasť zápisnice sa vyhotovuje počas vykonávaného úkonu. Rýchlopisný záznam alebo nosič, na ktorom je zachytená kópia záznamu získaného použitím iného vhodného záznamového zariadenia, treba označiť a pripojiť k zápisnici o úkone. Ak sa nosič, na ktorom je zachytená kópia záznamu, uchováva mimo spisu, v zápisnici sa poznačí, kde je uložený.

(6) Ak sa vyhotovuje o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí zápisnica rýchlopisným záznamom alebo použitím iného vhodného záznamového zariadenia, výpovede obžalovaného, svedkov, znalcov a iných osôb sa zaznamenávajú v úplnom znení. Ak to nariadi predseda senátu, rýchlopisný záznam alebo záznam získaný použitím iného vhodného záznamového zariadenia sa bezodkladne prepíše do obyčajného písma a pripojí sa k súčasti zápisnice vyhotovovanej počas vykonávaného úkonu. Ak to nariadi predseda senátu sám alebo na žiadosť strany, vyhotoví sa ďalšia kópia záznamu. Náklady na vyhotovenie kópie záznamu hradí s výnimkou prokurátora ten, kto o kópiu požiadal.

(7) O použití iného vhodného záznamového zariadenia môže v prípravnom konaní rozhodnúť aj policajt alebo prokurátor. V takom prípade sa primerane použijú odseky 3 až 6, vždy sa však vyhotoví prepis do obyčajného písma.

(8) Ustanovenia odsekov 1 až 7 sa nevzťahujú na zápisnicu o úkonoch vykonávaných v rámci probácie a mediácie.

§ 58a
Zaznamenávanie úkonov probácie a výsledku mediácie

(1) O úkonoch probácie sa spíše úradný záznam, ktorý obsahuje najmä

a) označenie súdu a probačného a mediačného úradníka, meno a priezvisko, dátum narodenia a bydlisko alebo sídlo osôb, ktoré sa na úkone zúčastnili,

b) miesto a čas úkonu,

c) stručné, ale výstižné opísanie priebehu úkonu, ak je to potrebné,

d) poučenie, ak ide o úkon, pri ktorom je probačný a mediačný úradník povinný poskytnúť poučenie.

(2) O výsledku mediácie sa vyhotovuje záverečná správa, ktorá obsahuje najmä

a) označenie súdu a probačného a mediačného úradníka, meno a priezvisko, dátum narodenia a bydlisko alebo sídlo osôb, ktoré sa na mediácii zúčastnili,

b) miesto a čas vykonanej mediácie,

c) informáciu o poučení účastníkov o podstate a podmienkach mediácie a podmienkach ďalšieho postupu podľa § 216 alebo § 220,

d) informáciu o výsledku mediácie.

(3) Záverečná správa o výsledku mediácie neobsahuje opis priebehu mediácie ani vyjadrenia účastníkov, ktoré boli podkladom pre dosiahnutie dohody.

§ 59
Podpisovanie zápisnice

(1) Zápisnicu o hlavnom pojednávaní a o verejnom zasadnutí podpisuje predseda senátu a zapisovateľ; iné zápisnice podpíše ten, kto úkon vykonal, a osoba, ktorej sa úkon týka, zapisovateľ, tlmočník, znalec, prekladateľ, prípadne iná osoba pribratá k úkonu. Ak sa úkon vykonáva prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, osoba, ktorej sa úkon týka, zápisnicu nepodpisuje. Ak má zápisnica o výsluchu viac strán, musí vypočúvaná osoba podpísať každú stranu zápisnice alebo autorizovať podľa osobitného predpisu každý samostatný elektronický dokument tvoriaci zápisnicu. Ak vypočúvaný alebo iná osoba pribratá k úkonu odmietne zápisnicu podpísať, uvedie sa to do zápisnice s poznamenaním dôvodu odmietnutia.

(2) Zápisnicu v elektronickej podobe osoby podľa odseku 1 autorizujú podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci. Ak vypočúvaný alebo iná osoba pribratá k úkonu nemôže zápisnicu v elektronickej podobe autorizovať, podpíše zápisnicu v listinnej podobe.

(3) Ak nemôže predseda senátu pre prekážku dlhšieho trvania podpísať zápisnicu o hlavnom pojednávaní alebo o verejnom zasadnutí, podpíše ju iný sudca príslušného súdu. Ak je táto prekážka u iného sudcu, poznamená sa v zápisnici dôvod, prečo zápisnica nebola podpísaná.

(4) Ak osoba, ktorej sa úkon týka, nevie čítať alebo písať, zápisnicu jej prečíta ten, kto úkon vykonal; táto skutočnosť sa poznamená v zápisnici.

§ 60
Oprava a doplnenie záznamu alebo zápisnice

(1) O oprave, doplnení a námietkach proti záznamu alebo proti zápisnici rozhodne orgán, o ktorého záznam alebo zápisnicu ide. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

(2) Ten, kto viedol pojednávanie alebo vykonanie úkonu, môže i po podpise zápisnice nariadiť alebo vykonať opravu písárskych chýb alebo iných zrejmých nesprávností. Oprava sa vykoná tak, aby pôvodný zápis zostal čitateľný, opravu podpíše ten, kto ju nariadil.

§ 61
Zápisnica o hlasovaní

(1) V zápisnici o hlasovaní sa uvedie okrem všeobecných náležitostí

a) postup pri jednotlivých hlasovaniach, ich výsledok a výrok rozhodnutia,

b) mienka odlišná od názoru väčšiny, a to v celom znení i so stručným odôvodnením.

(2) Zápisnicu o hlasovaní podpisujú všetci členovia senátu a zapisovateľ.

(3) Zápisnica o hlasovaní sa zalepí a pripojí k zápisnici o pojednávaní. Ak osobitný predpis neustanovuje inak, otvoriť ju smie len predseda senátu na nadriadenom súde pri rozhodovaní

o opravnom prostriedku a predseda senátu najvyššieho súdu pri rozhodovaní o dovolaní, ako aj sudca poverený vyhotovením rozsudku; po nazretí ju opäť zalepí a otvorenie potvrdí svojím podpisom.

(4) Zápisnica o hlasovaní sa nespíše, ak ide o jednoduché rozhodnutia, na ktorých sa senát uzniesol jednomyseľne a ktorým predchádzala porada iba v pojednávacej sieni bez prerušenia pojednávania; v zápisnici o pojednávaní sa v takom prípade poznamená, že k uzneseniu došlo bez prerušenia pojednávania.

§ 61a
Zvukový záznam hlavného pojednávania a verejného zasadnutia

Hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie v rozsahu, v ktorom sa na verejnom zasadnutí vykonáva dokazovanie sa zaznamenáva aj s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý je súčasťou spisu; záznam možno uchovávať aj iným vhodným spôsobom.

§ 61b
Vykonávanie výsluchu prostredníctvom videokonferenčného zariadenia

(1) Ak je osoba vypočúvaná prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, upovedomí sa vhodným spôsobom o čase a mieste výsluchu obhajca alebo obvinený, ak nemá obhajcu, a to aspoň päť pracovných dní pred vykonaním výsluchu.

(2) Totožnosť vypočúvanej osoby overí osoba, ktorá je v rovnakom procesnom postavení ako osoba, ktorá výsluch vykoná; ak výsluch vykoná súd, totožnosť môže overiť aj poverený zamestnanec súdu, a ak je vypočúvaná osoba vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe, totožnosť môže overiť aj príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže. Osoba, ktorá overila totožnosť, je počas výsluchu vždy prítomná v mieste, kde sa nachádza vypočúvaná osoba. O overení totožnosti vypočúvanej osoby a vykonaní výsluchu sa vyhotoví záznam, ktorý podpíše vypočúvaná osoba a osoba, ktorá overila totožnosť; záznam je súčasťou zápisnice o výsluchu.

(3) Ak sa vykonáva výsluch agenta alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená, osoba, ktorá overuje totožnosť podľa odseku 2, musí mať oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami príslušného stupňa utajenia.

(4) Osoba, ktorá vykonáva výsluch, poučí vypočúvanú osobu pred začiatkom výsluchu o spôsobe vedenia výsluchu.

(5) Vypočúvaná osoba môže kedykoľvek v priebehu výsluchu vzniesť námietky proti kvalite obrazového alebo zvukového prenosu; táto skutočnosť sa poznamená v zápisnici o výsluchu, pričom nebráni v pokračovaní výsluchu, ak boli odstránené technické problémy s obrazovým a zvukovým prenosom.

(6) Vykonanie výsluchu prostredníctvom videokonferenčného zariadenia na zastupiteľskom úrade Slovenskej republiky v zahraničí sa môže uskutočniť po dohode príslušného orgánu Slovenskej republiky s Ministerstvom zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, ak osoba, ktorá má byť vypočutá, s vypočutím súhlasí a dobrovoľne sa dostaví na miesto výsluchu. Výsluch podľa prvej vety sa uskutoční so súhlasom štátu, v ktorom sa nachádza zastupiteľský úrad Slovenskej republiky, ak tento štát udelenie takéhoto súhlasu vyžaduje.

§ 62
Podanie

(1) Podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené. Možno ho urobiť

písomne, ústne do zápisnice, telegraficky, telefaxom, elektronickými prostriedkami podpísané s kvalifikovaným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona alebo bez kvalifikovaného elektronického podpisu. Podanie urobené telegraficky, telefaxom alebo elektronickými prostriedkami bez kvalifikovaného elektronického podpisu treba potvrdiť písomne alebo ústne do zápisnice do troch pracovných dní, inak sa o podaní nekoná.

(2) Ak sa oznámenie o skutočnostiach, že bol spáchaný trestný čin (ďalej len „trestné oznámenie“) podáva ústne, treba oznamovateľa poučiť o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov vrátane následkov krivého obvinenia, o možnosti a podmienkach poskytnutia ochrany pred neoprávneným postihom v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu a vypočuť o okolnostiach, za ktorých bol čin spáchaný, o osobných pomeroch toho, na koho sa oznámenie podáva, o dôkazoch a výške škody a iných následkoch, ktoré boli spôsobené trestným činom; ak je oznamovateľ súčasne poškodeným alebo jeho splnomocnencom, musí sa vypočuť aj o tom, či žiada, aby súd rozhodol o jeho nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Výsluch osoby, ktorá podáva oznámenie, sa má vykonať tak, aby sa získali podklady na ďalšie konanie. Na žiadosť oznamovateľa sa v trestnom oznámení neuvedú údaje o jeho totožnosti. Materiály, ktoré umožňujú zistenie totožnosti takého oznamovateľa, sa ukladajú na prokuratúre. Do spisu sa zakladajú len s jeho súhlasom.

(3) Podanie, ktoré neobsahuje údaje o totožnosti odosielateľa alebo obsahuje nepravdivé údaje o totožnosti odosielateľa, sa považuje za anonymné podanie; to platí aj pre trestné oznámenie. Ak z obsahu anonymného podania nevyplýva dôvodné podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, orgán činný v trestnom konaní nie je povinný anonymné podanie vybavovať; orgán činný v trestnom konaní postúpi takéto anonymné podanie na prešetrenie jeho obsahu inému orgánu, ak z jeho obsahu vyplýva, že ide o vec, ktorá patrí do pôsobnosti iného orgánu. O postupe s anonymným podaním sa vyhotoví záznam.

(4) Ak bola zápisnica o ústnom podaní trestného oznámenia spísaná na súde, pošle ju súd bez odkladu prokurátorovi.

§ 63
Počítanie lehôt

(1) Lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

(2) Lehota určená podľa hodín začína plynúť začatím úkonu.

(3) Do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

(4) Lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

(5) Ak pripadne koniec lehoty na deň pracovného pokoja alebo pracovného voľna, pokladá sa za posledný deň lehoty najbližší budúci pracovný deň; to neplatí pre lehotu väzby.

(6) Lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote

a) podané na pošte a adresované súdu, prokurátorovi alebo policajtovi, u ktorého sa má podať alebo ktorý má vo veci rozhodnúť,

b) urobené na súde alebo u prokurátora, ktorý má vo veci rozhodnúť,

c) urobené príslušníkom ozbrojených síl, ozbrojeného zboru alebo príslušníkom v služobnom pomere u jeho nadriadeného alebo služobného orgánu,

d) urobené u riaditeľa ústavu, v ktorom je ten, kto urobí podanie, vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, alebo

e) urobené ústne do zápisnice na ktoromkoľvek okresnom súde alebo u okresného prokurátora.

§ 64
Navrátenie lehoty

(1) Ak obvinený, jeho obhajca, poškodený alebo zúčastnená osoba zmešká z dôležitých dôvodov lehotu na podanie opravného prostriedku, povolí jej orgán, ktorému patrí rozhodovať o opravnom prostriedku, navrátenie lehoty. O navrátenie lehoty môže oprávnená osoba požiadať do troch dní od odpadnutia prekážky. Ak nebol opravný prostriedok ešte podaný, je potrebné ho so žiadosťou spojiť. Ak ide o odvolanie proti rozsudku, možno odvolanie odôvodniť ešte v lehote ôsmich dní od doručenia uznesenia o povolení navrátenia lehoty.

(2) Ak bol opravný prostriedok už zamietnutý ako omeškaný, zruší orgán pri povolení navrátenia lehoty i svoje rozhodnutie o zamietnutí opravného prostriedku.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa použijú primerane aj vtedy, ak sa ukáže, že lehota na podanie opravného prostriedku, ktorý bol zamietnutý ako omeškaný, zmeškaná nebola.

§ 65
Doručovanie

(1) Ak nebola písomnosť doručená pri úkone trestného konania, doručí sa spravidla poštou. Ak je adresátom obvinený alebo poškodený, doručuje sa mu na adresu, ktorú uviedol na tento účel. Ak je potrebné opakovať úkon alebo odročiť hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie, stačí prítomným osobám, ktoré sa majú na ňom znova zúčastniť, oznámiť nový termín. Obsah oznámenia, ako aj skutočnosť, že tieto osoby nový termín vzali na vedomie, sa poznačí v zápisnici.

(2) V prípade potreby, najmä pri nariadenom predvedení, pri neúspešnosti pokusu doručiť iným spôsobom do vlastných rúk adresátovi zásielku, alebo pri nebezpečenstve, že prieťahom v doručovaní sa pojednávanie zmarí, možno o doručenie požiadať útvar Policajného zboru alebo obec.

(3) Ak nebol adresát zásielky zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, doručí sa inej dospelej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome, alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná písomnosť prevziať a jej odovzdanie obstarať. Ak niet takej osoby, písomnosť sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom vyrozumie, kde a kedy si ju môže vyzdvihnúť. Písomnosť sa považuje za doručenú dňom, keď bola uložená, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(4) Písomnosť sa považuje za doručenú adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely uviedol, s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

(5) Ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinka, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinka. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený poštový priečinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(6) Písomnosti určené osobám požívajúcim výsady a imunity podľa medzinárodného práva alebo

osobám v ich bytoch sa predložia Ministerstvu zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, ktoré zariadi ich doručenie.

(7) Orgány činné v trestnom konaní a súd sú oprávnení vlastnými prostriedkami a na vlastné náklady vykonávať doručovanie.

(8) Orgány činné v trestnom konaní a súd môžu písomnosti doručovať obvinenému, obhajcovi, poškodenému a jeho splnomocnencovi, oznamovateľovi, zákonnému zástupcovi, zúčastnenej osobe a jej splnomocnencovi, ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody aj elektronickými prostriedkami podpísanými kvalifikovaným elektronickým podpisom.

§ 66
Doručovanie do vlastných rúk

(1) Do vlastných rúk sa doručuje

a) obvinenému obžaloba a predvolanie,

b) osobám oprávneným podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok rovnopis takéhoto rozhodnutia,

c) iná písomnosť, ak to sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník alebo asistent prokurátora z dôležitých dôvodov nariadi.

(2) Zásielky do vlastných rúk doručí pošta len adresátovi alebo ich vydá osobe, ktorá sa preukáže overeným splnomocnením nie starším ako šesť mesiacov alebo splnomocnením vydaným poštou na preberanie takých zásielok za adresáta.

(3) Ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

(4) Písomnosť sa považuje za doručenú adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely uviedol, s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel; to neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

(5) Ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený poštový priečinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu považuje za dátum uloženia. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

§ 66a
Doručovanie elektronickými prostriedkami

Na doručovanie elektronickými prostriedkami podľa tohto zákona sa nevzťahuje osobitný predpis o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci.

§ 67
Odopretie prijatia

(1) Ak odoprie adresát písomnosť prijať, poznačí sa to na doručenke spolu s dátumom a dôvodom odopretia a písomnosť sa vráti.

(2) Ak sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník alebo asistent prokurátora, ktorý písomnosť odoslal, uzná, že prijatie bolo odopreté bezdôvodne, považuje sa písomnosť za doručenú dňom, keď bolo prijatie odopreté; na tento následok musí doručovateľ adresáta upozorniť.

§ 68
Doručovanie právnickým osobám

(1) Písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo právnickým osobám, doručujú sa pracovníkom oprávneným za orgány alebo právnické osoby prijímať písomnosti. Ak ich niet, doručuje sa písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať, ostatné písomnosti ktorémukoľvek ich pracovníkovi, ktorý písomnosti prijme.

(2) Ak nemožno doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, o tom nedozvie.

(3) Ustanovenie § 66 sa pri doručovaní orgánom alebo právnickým osobám použije primerane.

§ 69
Nazeranie do spisov

(1) Obvinený, obhajca, poškodený, oznamovateľ, ak nie je zároveň poškodeným a zúčastnená osoba, splnomocnenec, ustanovený opatrovník a v konaní pred súdom prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora majú právo nazerať do spisov s výnimkou zápisnice o hlasovaní a časti spisu obsahujúcej údaje o totožnosti chráneného svedka, ohrozeného svedka alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená, a krycie údaje o totožnosti agenta, robiť si z nich výpisky a poznámky a obstarávať si na svoje trovy kópie spisov a ich častí; také trovy neuhrádza prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora. Také isté právo má zákonný zástupca obvineného, poškodeného a zúčastnenej osoby, ak tieto osoby sú pozbavené spôsobilosti na právne úkony alebo ich spôsobilosť na právne úkony je obmedzená. Iné osoby tak môžu urobiť so súhlasom predsedu senátu a v prípravnom konaní so súhlasom orgánu činného v trestnom konaní, len ak je to potrebné na uplatnenie ich práv.

(2) V prípravnom konaní orgán činný v trestnom konaní môže právo nazerať do spisu a s ním spojené práva podľa odseku 1 zo závažných dôvodov odmietnuť, najmä ak v spise nemožno urobiť také opatrenia, ktoré by zabránili zmareniu alebo podstatnému sťaženiu dosiahnutia účelu trestného stíhania. Závažnosť dôvodov, z ktorých orgán činný v trestnom konaní toto právo odmietol, na žiadosť osoby, ktorej sa odmietnutie týka, je prokurátor povinný urýchlene preskúmať. Ak právo nahliadať do spisu a s ním spojené ostatné práva uvedené v odseku 1 zo závažných dôvodov odmietol prokurátor, na žiadosť osoby, ktorej sa odmietnutie týka, je nadriadený prokurátor povinný urýchlene preskúmať dôvodnosť odmietnutia. Tieto práva nemožno odoprieť obvinenému a obhajcovi a poškodenému po tom, čo boli upozornení na možnosť preštudovať spisy.

(3) Tomu, kto má právo byť pri úkone prítomný, nemožno odoprieť nazretie do zápisnice o tomto úkone. Obvinenému a jeho obhajcovi nemožno odoprieť nazretie do uznesenia o vznesení obvinenia. V konaní pred súdom nemožno odoprieť nazretie do spisov prokurátorovi, obvinenému a jeho obhajcovi, poškodenému, zúčastnenej osobe a ich splnomocnencom.

(4) Práva štátnych orgánov nazerať do spisov podľa osobitného zákona nie sú ustanoveniami predchádzajúcich odsekov dotknuté.

(5) Pri povoľovaní nazerať do spisov je nevyhnutné urobiť také opatrenia, aby boli zachované utajované skutočnosti, obchodné tajomstvo, bankové tajomstvo, daňové tajomstvo, poštové tajomstvo alebo telekomunikačné tajomstvo. Ak by v súvislosti s nazretím do spisov hrozila obava z prieťahov konania, je v prípravnom konaní orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu oprávnený ustanoviť primeranú lehotu.

(6) Rovnaké práva ako orgán činný v trestnom konaní má aj sudca pre prípravné konanie, ak v čase konania v rámci svojej právomoci nakladá so spisom. Ak však sudca pre prípravné konanie v konaní o väzbe pred rozhodnutím o nej odmietne obvinenému alebo obhajcovi právo nazrieť do celého spisu, zároveň s odmietnutím tohto práva označí a umožní sprístupniť na nazretie obvinenému alebo jeho obhajcovi tie časti spisu, ktoré obsahujú skutočnosti alebo dôkazy, na ktoré sa podľa § 71 až 87 a § 339 pri rozhodovaní o väzbe prihliada.

§ 70
Poriadková pokuta

(1) Kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, alebo policajtovi správa urážlivo, alebo kto bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchne príkaz, alebo nevyhovie výzve alebo predvolaniu podľa tohto zákona, toho môže sudca a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt potrestať poriadkovou pokutou do 1 650 eur; ak ide o právnickú osobu, až do 16 590 eur. Na možnosť uloženia poriadkovej pokuty musia byť dotknuté osoby vopred upozornené.

(2) Ak sa konania podľa odseku 1 dopustí prokurátor, obhajca alebo príslušník v služobnom pomere, môže sa jeho prejednanie prenechať príslušnému orgánu na disciplinárne konanie. Ak sa takého konania dopustí osoba, ktorá je vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody, môže sa prenechať riaditeľovi ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody na disciplinárne potrestanie. Príslušný orgán alebo riaditeľ je povinný o výsledku upovedomiť orgán činný v trestnom konaní alebo súd.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

ŠTVRTÁ HLAVA
ZAISTENIE OSÔB A VECÍ

Prvý diel
Väzba

§ 71
Dôvody väzby

(1) Obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak

nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil,
a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

(2) Obvinený môže byť vzatý do väzby aj vtedy, ak je trestne stíhaný pre trestné činy terorizmu, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený, a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

(3) Ak bol obvinený prepustený z väzby, môže byť v tej istej veci vzatý do väzby, ak

a) je na úteku alebo sa skrýva, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, nezdržiava sa na adrese, ktorú uviedol orgánom činným v trestnom konaní alebo súdu, nepreberá zásielky alebo nerešpektuje príkazy orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu, alebo inak vedome marí vykonávanie nariadených úkonov,

b) pôsobí na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak marí objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie,

c) pokračuje v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil,

d) bol prepustený z väzby preto, že nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody a sú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú niektorý z dôvodov väzby podľa odseku 1,

e) je obvinený pre ďalší úmyselný trestný čin, ktorý mal byť spáchaný po prepustení z väzby, alebo

f) ide o väzbu podľa odseku 2.

§ 72
Rozhodnutie o väzbe

(1) Rozhodnutím o väzbe sa rozumie rozhodnutie o

a) vzatí alebo nevzatí obvineného do väzby; za rozhodnutie o nevzatí do väzby sa považuje aj rozhodnutie o ponechaní obvineného na slobode pri nahradení väzby,

b) prepustení z väzby a o zamietnutí žiadosti o prepustenie obvineného z väzby; za takúto žiadosť sa považuje aj žiadosť o nahradenie väzby,

c) zmene dôvodov väzby obvineného,

d) návrhu na predĺženie lehoty väzby obvineného,

e) ponechaní obvineného vo väzbe, alebo predĺžení celkovej lehoty väzby v trestnom konaní,

f) prepustení zatknutého obvineného na slobodu; za takéto rozhodnutie sa považuje aj rozhodnutie o ponechaní obvineného na slobode pri nahradení väzby.

(2) Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera, ktoré preukazujú dôvodnosť trestného stíhania a konkrétne skutočnosti, ktoré zakladajú dôvod väzby podľa § 71; v odôvodnení sa súd vysporiada aj s tým, prečo nenahradil väzbu podľa § 80 alebo § 81. V prípade väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) výrok rozhodnutia o väzbe obsahuje aj označenie zákonného ustanovenia o lehote podľa § 76 ods. 8 alebo 9, odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie konkrétnych skutočností, ktoré

zakladajú dôvodnú obavu, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo z ktorých je zrejmé, že tak obvinený už konal; tieto skutočnosti uvedie už prokurátor vo svojom návrhu.

(3) Konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie o väzbe koná a rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný. Predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného a potom umožní prísediacim alebo sudcom, prokurátorovi a obhajcovi položiť obvinenému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe; bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, ak obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch. Zástupca záujmového združenia alebo iná osoba ponúkajúca záruku alebo peňažnú záruku sa upovedomí o výsluchu, ak je to potrebné. Návrhy a žiadosti prokurátora sa bezodkladne doručia obvinenému a žiadosti obvineného alebo iných osôb, podané v jeho prospech prokurátorovi tak, aby sa k nim prokurátor a obvinený mali možnosť pred rozhodnutím o väzbe vyjadriť; to platí aj o dôvodoch, pre ktoré má súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby podľa § 76a.

(4) Ak v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie nevyhovie návrhu prokurátora vziať obvineného do väzby, rozhodne o nevzatí do väzby uznesením, ktoré v plnom znení s odôvodnením a poučením uvedie v zápisnici o úkone; to platí aj pre rozhodnutie o väzbe, ak súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhoduje podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10. Prokurátor môže v prípravnom konaní vziať návrh na vzatie obvineného do väzby späť až do vyhlásenia uznesenia sudcu pre prípravné konanie, ktorým sa o tomto návrhu rozhoduje; sudca pre prípravné konanie uznesením vezme na vedomie späťvzatie návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby.

(5) K návrhu na vzatie obvineného do väzby, ako aj k ďalším návrhom prokurátora, na ktorých základe sa má v prípravnom konaní rozhodnúť o väzbe treba vždy pripojiť originál alebo orgánom činným v trestnom konaní overený rovnopis celého doposiaľ získaného spisového materiálu s očíslovanými listami a s prehľadom obsahu spisu. Predloženie spisu príslušnému orgánu nesmie byť prekážkou pre plynulé konanie vo veci.

(6) Sudca pre prípravné konanie alebo predseda senátu súdu, ktorý o návrhu alebo sťažnosti koná, môže v prípadoch zvlášť rozsiahleho spisového materiálu súhlasiť s predložením len príslušnej časti spisu.

(7) Obvineného, ktorý bol vzatý do väzby alebo u ktorého bolo nariadené dodanie na ďalší výkon väzby, dodajú do miesta výkonu väzby príslušníci Policajného zboru, Vojenskej polície alebo ozbrojení príslušníci finančnej správy a v súdnom objekte aj príslušníci Zboru väzenskej a justičnej stráže.

§ 73
Príkaz na zatknutie

(1) Ak je daný niektorý z dôvodov väzby a obvineného nemožno predvolať, predviesť alebo zadržať a zabezpečiť jeho prítomnosť na výsluchu alebo na inom úkone, vydá predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora príkaz, aby bol obvinený zatknutý.

(2) Príkaz na zatknutie musí popri údajoch zabezpečujúcich, že obvinený nebude zamenený s inou osobou, obsahovať opis skutku, pre ktorý je obvinený stíhaný, právnu kvalifikáciu tohto skutku a dôvody, pre ktoré sa príkaz na zatknutie vydáva.

(3) Zatknutie vykonávajú na podklade príkazu príslušníci Policajného zboru, Vojenskej polície a ozbrojení príslušníci finančnej správy, ktorí sú tiež povinní, ak je to na vykonanie príkazu potrebné, vypátrať pobyt obvineného. Ak sa pri zatknutí na mieste nachádza dieťa, orgán, ktorý obvineného na podklade príkazu zatýka, vykonáva zatknutie tak, aby sa pri zatknutí prihliadalo na záujem dieťaťa a najmä aby bol výkon zatknutia čo najviac šetrný pre dieťa a aby bol najmenšou ujmou pre dieťa.

(4) Orgán, ktorý obvineného na podklade príkazu zatkol, je povinný ho bez meškania, najneskôr však do 24 hodín, dodať súdu, ktorého sudca príkaz vydal. Ak sa tak nestane, musí byť obvinený prepustený na slobodu.

(5) Predseda senátu alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, ktorý prevzal zatknutého obvineného, musí do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od jeho prevzatia obvineného vypočuť a rozhodnúť o jeho vzatí do väzby alebo ho prepustiť na slobodu; pritom postupuje primerane podľa § 72 ods. 3. Ak nebolo uznesenie o vznesení obvinenia obvinenému v konaní doposiaľ oznámené, doručí mu rovnopis uznesenia sudca pre prípravné konanie pred výsluchom; doručenie sudcom pre prípravné konanie má rovnaké účinky ako oznámenie uznesenia orgánom, ktorý uznesenie o vznesení obvinenia vydal a sťažnosť proti nemu môže obvinený podať aj do zápisnice o výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie. Ak prokurátor nebol pri výsluchu prítomný, doručí mu sudca pre prípravné konanie zápisnicu o výsluchu obvineného.

(6) O väzbe zatknutého obvineného rozhoduje predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie uznesením.

(7) Predseda senátu rozhodne o prepustení zatknutého obvineného na slobodu príkazom, ktorý musí byť vydaný písomne a musí byť primerane odôvodnený. V prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodne o prepustení zatknutého obvineného na slobodu z dôvodu uplynutia lehôt podľa odseku 5 príkazom, ktorý musí byť vydaný písomne a musí byť primerane odôvodnený; o prepustení zatknutého obvineného na slobodu z iných dôvodov rozhodne uznesením, ktoré v plnom znení s odôvodnením a poučením uvedie v zápisnici o úkone.

§ 74
Upovedomenie o vzatí do väzby, prepustení z väzby alebo o úteku z väzby

(1) O vzatí do väzby súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie bez prieťahov vyrozumie rodinného príslušníka obvineného alebo inú osobu, ktorú obvinený označí, a jeho obhajcu; inú osobu, ktorú označí obvinený, možno vyrozumieť len vtedy, ak sa tým nezmarí účel väzby. O vzatí do väzby príslušníka ozbrojených síl alebo ozbrojeného zboru, alebo príslušníka v služobnom pomere treba upovedomiť aj jeho nadriadeného alebo služobný orgán. Ak je obvinený zaradený v evidencii nezamestnaných, treba o vzatí do väzby upovedomiť príslušný úrad, v ktorého evidencii sa nachádza. Ak neustanovuje inak vyhlásená medzinárodná zmluva, vyrozumie súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie o vzatí cudzinca do väzby tiež konzulárny úrad štátu, ktorého je cudzinec občanom alebo na ktorého území má trvalý pobyt.

(2) Orgán činný v trestnom konaní alebo súd vhodným spôsobom vyrozumie poškodeného alebo svedka v prípadoch podľa § 46 ods. 8 a 9 a § 139 o prepustení obvineného z väzby alebo o jeho úteku z väzby najneskôr v deň, v ktorý sa o tejto skutočnosti dozvedel.

§ 75
Upovedomenie ústavu na výkon väzby o väzbe

(1) Príslušný ústav na výkon väzby treba ihneď vyrozumieť o

a) vzatí obvineného do väzby,

b) zmene dôvodov väzby,

c) rozhodnutí o ponechaní obvineného vo väzbe,

d) rozhodnutí o prepustení obvineného z väzby,

e) právnej kvalifikácii trestných činov, pre ktorý je obvinený stíhaný, alebo o ich zmene,

f) mene, priezvisku a adrese obhajcu, ktorý obvineného zastupuje,

g) osobných údajoch spoluobvineného, ak sa nachádza vo väzbe,

h) postúpení veci inému orgánu činnému v trestnom konaní alebo inému súdu,

i) podaní obžaloby, podaní návrhu na schválenie dohody o vine a treste, späťvzatí obžaloby prokurátorom, právoplatnom rozhodnutí súdu o vrátení veci prokurátorovi na došetrenie a o odmietnutí obžaloby.

(2) Vyrozumenie podľa odseku 1 vykoná prokurátor alebo súd, ktorý vedie konanie v čase, keď nastala skutočnosť, ktorú treba ústavu na výkon väzby oznámiť; vrátenie veci prokurátorovi na došetrenie alebo odmietnutie obžaloby oznamuje súd, v konaní pred ktorým sa toto rozhodnutie stalo právoplatným.

Trvanie väzby

§ 76

(1) Väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

(2) Ak nie je v odseku 8 ustanovené inak, základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov. Prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty; to neplatí, ak sa lehota väzby posudzuje podľa odseku 8.

(3) Súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzatí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 4.

(4) Ak bolo rozhodnuté, že lehota väzby obvineného sa predlžuje, je v prípravnom konaní prokurátor po každom takomto rozhodnutí povinný opäť postupovať podľa odseku 2 a súd alebo sudca pre prípravné konanie podľa odseku 3.

(5) Ak bola podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste bez predchádzajúceho prepustenia obvineného prokurátorom na slobodu a lehota dvadsať pracovných dní podľa odseku 2 alebo 4 nebola dodržaná, predseda senátu bezodkladne prepustí obvineného

z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený; rovnako postupuje sudca pre prípravné konanie, ak bol podaný návrh na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní a nebola dodržaná lehota dvadsať pracovných dní podľa odseku 2 alebo 4.

(6) Celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť

a) dvanásť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre prečin,

b) tridsaťšesť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin,

c) štyridsaťosem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

(7) Z lehoty uvedenej v odseku 6 pripadá na prípravné konanie najviac

a) sedem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre prečin,

b) deväťnásť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin,

c) dvadsaťpäť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.
Ustanovenie § 78 tým nie je dotknuté.

(8) Ak je obvinený vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) založeného na dôvodnej obave, že bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, väzba z tohto dôvodu môže trvať najviac tri mesiace. Ak nebol obvinený, ktorý nie je vo väzbe súčasne aj z iného dôvodu, prepustený z väzby pred uplynutím lehoty podľa prvej vety, musí byť prepustený z väzby na slobodu písomným príkazom predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora, ktorý musí byť primerane odôvodnený, najneskôr v posledný deň tejto lehoty. Ak je obvinený vo väzbe súčasne aj z iného dôvodu, rozhodne o zmene dôvodov väzby najneskôr v posledný deň lehoty podľa prvej vety predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený.

(9) Ak je obvinený vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b), pretože pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin spáchaný organizovanou skupinou, trestný čin spáchaný zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, trestný čin založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 Trestného zákona alebo pre trestný čin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na doživotie, odsek 8 sa nepoužije.

(10) Ak sa počas lehoty podľa odseku 8 zistí niektorá z okolností uvedená v odseku 9, rozhodne o ponechaní obvineného vo väzbe nad lehotu podľa odseku 8 najneskôr v posledný deň tejto lehoty súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý zároveň rozhodne, dokedy sa lehota väzby predlžuje. Prokurátor takýto návrh podá sudcovi pre prípravné konanie najneskôr desať pracovných dní pred uplynutím lehoty podľa odseku 8; to platí aj vtedy, ak najneskôr desať pracovných dní pred uplynutím lehoty podľa odseku 8 podá obžalobu alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste. Ak bola lehota väzby predĺžená, po takomto rozhodnutí je v prípravnom konaní prokurátor povinný postupovať podľa odseku 2 a sudca pre prípravné konanie podľa odseku 3.

(11) Ak je obvinený v tom istom konaní stíhaný za viac trestných činov, na určenie lehoty uvedenej v odseku 6 je rozhodujúci čin najprísnejšie trestný; rozhodnutie o väzbe sa však na tento čin musí pri vymedzení dôvodov väzby skutkovo vzťahovať. Ak je to potrebné na dosiahnutie tohto účelu, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora rozhodnúť o zmene dôvodov väzby.

(12) Ak v priebehu konania vyjde najavo, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, je iným

trestným činom a dĺžka vykonanej väzby už presiahla lehotu uvedenú v odseku 6, 7 alebo 8, obvinený musí byť prepustený z väzby na slobodu písomným príkazom predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora, ktorý musí byť odôvodnený, najneskôr do 24 hodín od upozornenia na zmenu právnej kvalifikácie skutku, aj keď trvá niektorý z dôvodov väzby; predseda senátu koná na podklade rozhodnutia senátu.

(13) Lehoty uvedené v odsekoch 6 až 8 začínajú plynúť odo dňa zadržania alebo zatknutia obvineného; ak nepredchádzalo zatknutie alebo zadržanie obvineného, odo dňa obmedzenia osobnej slobody obvineného na základe rozhodnutia o väzbe. V prípadoch odmietnutia obžaloby a vrátenia veci prokurátorovi, vrátenia veci prokurátorovi na konanie o dohode o vine a treste, vrátenia veci prokurátorovi do prípravného konania podľa § 334 ods. 3, odmietnutia návrhu dohody o vine a treste podľa § 331 ods. 1 písm. b) alebo v prípadoch vrátenia veci prokurátorovi do prípravného konania, alebo ak prokurátor vzal obžalobu alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste späť, plynie nová základná sedemmesačná lehota väzby v rámci lehoty uvedenej v odseku 7 odo dňa, keď bol spis doručený prokurátorovi.

§ 76a

Ak sa vedie trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie alebo pre trestné činy terorizmu, ktoré nebolo možné pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov skončiť do uplynutia celkovej lehoty väzby v trestnom konaní a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby v trestnom konaní na nevyhnutnú dobu, a to aj opakovane. Celková lehota väzby v trestnom konaní spolu s jej predĺžením podľa predchádzajúcej vety však nesmie presiahnuť šesťdesiat mesiacov.

§ 77

(1) Do plynutia lehôt podľa § 76 ods. 6 až 8 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa obvinený nemohol zúčastniť na úkonoch trestného konania v dôsledku toho, že

a) bol vo väzbe v cudzine alebo tam bol zadržaný,

b) úmyselne si poškodil alebo nechal poškodiť zdravie, alebo

c) úmyselne vyvolal inú prekážku, ktorá mu v takej účasti bránila alebo bránila riadnemu vykonaniu úkonu trestného konania.

(2) Uznesenie podľa odseku 1 vydá predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

(3) Dĺžka trvania väzby, o ktorej bolo rozhodnuté v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podľa § 380 ods. 2, § 403, v konaní podľa osobitného predpisu o medzinárodnej justičnej spolupráci v trestných veciach, sa posudzuje samostatne a nezávisle od dĺžky trvania väzby v pôvodnom konaní.

§ 78

Pre trvanie väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 3 sa použije § 76 ods. 1 až 5 a ods. 11 až 13. Doba trvania väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 3 spolu s už vykonanou väzbou podľa § 71 ods. 1 alebo 2 môže v prípravnom konaní presiahnuť lehoty uvedené v § 76 ods. 7 len v rozsahu novej základnej sedemmesačnej lehoty väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 3; celková doba trvania väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 3 spolu s už vykonanou väzbou podľa § 71 ods. 1 alebo 2 nesmie presiahnuť lehoty uvedené v § 76 ods. 6, okrem predĺženia podľa § 76a.

§ 79

(1) Ak pominie dôvod väzby, dôvod na jej ďalšie trvanie alebo uplynie lehota uvedená v § 76 ods. 6 alebo 7 alebo § 78, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom rozhodne prokurátor.

(2) Policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak pominie niektorý z dôvodov väzby, rozhodne o zmene dôvodov väzby predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

(3) Obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania, najneskôr do piatich pracovných dní po predložení celého doposiaľ získaného spisového materiálu, so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

(4) Ak prokurátor súhlasí s prepustením obvineného na slobodu, môže v konaní pred súdom obvineného z väzby prepustiť predseda senátu príkazom, ktorý musí byť vydaný písomne a musí byť primerane odôvodnený; rovnako rozhodne aj prokurátor, ak postupuje podľa druhej vety odseku 1.

Druhý diel
Nahradenie väzby

§ 80
Nahradenie väzby zárukou, sľubom alebo dohľadom

(1) Ak je daný dôvod väzby, okrem dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) alebo ods. 3 písm. b), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

a) záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba ponúkne prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného a za to, že obvinený sa na vyzvanie dostaví k policajtovi, prokurátorovi alebo na súd a že vždy vopred oznámi policajtovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenie sa z miesta pobytu, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje záruku vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ju,

b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo

c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby

dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

(2) Súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie oboznámi toho, kto ponúka prevzatie záruky podľa odseku 1 písm. a) a spĺňa podmienky na jej prijatie, s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, ktoré odôvodňujú väzbu; obvineného oboznámi s obsahom záruky. Súčasne môže obvinenému súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie uložiť splnenie primeraných povinností a dodržanie obmedzení. Ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a), c), alebo e), alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 3 alebo podľa § 81 ods. 4, možno záruku alebo sľub prijať alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Ak je obvinený stíhaný pre trestné činy terorizmu, možno záruku alebo sľub prijať alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu.

(3) Ak bol obvinený ponechaný na slobode alebo prepustený na slobodu podľa odseku 1 a záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba, ktorá ponúkla prevzatie záruky, dôvodne odstúpi od záruky, obvinený poruší daný sľub alebo nesplní povinnosti alebo poruší obmedzenia, ktoré mu uložil súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, alebo probačný a mediačný úradník oznámi, že dohľad neplní svoj účel alebo že obvinený marí nerušený výkon kontroly technickými prostriedkami, môže súd, ak je daný dôvod väzby podľa § 71, vziať obvineného do väzby a na ten účel predseda senátu prípadne i vydať príkaz na zatknutie; v prípravnom konaní postupuje policajt a prokurátor podľa § 86 a § 87 ods. 1 a sudca pre prípravné konanie podľa § 87 ods. 2, alebo sa postupuje podľa § 73. Ak bol obvinený vzatý do väzby po predchádzajúcom prepustení z väzby na slobodu, pre ďalšie trvanie väzby sa použije § 78.

(4) Ak obvinený bol počas výkonu dohľadu probačného a mediačného úradníka vzatý do väzby v inej veci, výkon dohľadu sa preruší. To sa netýka postupu súdu alebo na návrh prokurátora sudcu pre prípravné konanie podľa odseku 3.

§ 81
Peňažná záruka

(1) Ak je daný dôvod väzby, okrem dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) alebo ods. 3 písm. b), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodnúť o ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca pre prípravné konanie ju prijme. Ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a), c), alebo e), alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 4 alebo podľa § 80 ods. 3, možno peňažnú záruku prijať, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Ak je obvinený stíhaný pre trestné činy terorizmu, možno peňažnú záruku prijať, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu zmenu miesta pobytu. So súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, ale pred jej prijatím musí byť oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby. Na dôvody, pre ktoré peňažná záruka môže pripadnúť štátu, musí sa obvinený a osoba, ktorá peňažnú záruku zložila, vopred upozorniť.

(2) S prihliadnutím na osobu a majetkové pomery obvineného alebo toho, kto za neho zloženie peňažnej záruky ponúka, povahu činu, jeho následok a iné okolnosti prípadu predseda senátu alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie

a) v rámci postupu podľa § 72 ods. 3 alebo § 302 ods. 2 opatrením určí výšku peňažnej záruky a spôsob jej zloženia a doručí opatrenie tomu, kto má peňažnú záruku zložiť, alebo

b) postupuje podľa § 72 ods. 3 alebo § 302 ods. 2 bez vydania tohto opatrenia.

(3) Súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie rozhodne, že peňažná záruka pripadá štátu, ak obvinený

a) ujde, skrýva sa alebo neoznámi zmenu svojho pobytu a znemožní tak doručenie predvolania alebo inej písomnosti policajta, prokurátora alebo súdu,

b) pôsobí na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak marí objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie,

c) zavinene sa nedostaví na predvolanie na úkon trestného konania, ktorého vykonanie je bez jeho prítomnosti vylúčené,

d) pokračuje v trestnej činnosti alebo sa pokúsi dokonať trestný čin, ktorý prv nedokonal alebo ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil,

e) nesplní povinnosti alebo nedodrží obmedzenia, ktoré mu uložil súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie,

f) sa vyhýba výkonu uloženého trestu odňatia slobody alebo peňažného trestu, alebo výkonu náhradného trestu odňatia slobody za peňažný trest, alebo

g) nevedie riadny život.

(4) Ak bol obvinený ponechaný na slobode alebo prepustený na slobodu podľa odseku 1 a nastane niektorá z okolností podľa odseku 3, môže súd, ak je daný dôvod väzby podľa § 71, vziať obvineného do väzby a na ten účel predseda senátu prípadne aj vydať príkaz na zatknutie; v prípravnom konaní postupuje policajt a prokurátor podľa § 86 a 87 ods. 1 a sudca pre prípravné konanie podľa § 87 ods. 2, alebo sa postupuje podľa § 73. Ak bol obvinený vzatý do väzby po predchádzajúcom prepustení z väzby na slobodu, pre ďalšie trvanie väzby sa použije § 78.

(5) Peňažnú záruku zruší na návrh prokurátora alebo obvineného, alebo osoby, ktorá ju zložila, alebo aj bez návrhu súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, ktorý o jej prijatí rozhodol, ak pominuli alebo sa zmenili dôvody, ktoré k jej prijatiu viedli. Ak bol obvinený právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody alebo peňažný trest, alebo trest povinnej práce, môže súd rozhodnúť, že peňažná záruka trvá do dňa, keď odsúdený nastúpi výkon trestu odňatia slobody alebo zaplatí peňažný trest, alebo vykoná trest povinnej práce, alebo uhradí náklady trestného konania. Obvinený, ktorý bol právoplatne odsúdený na peňažný trest, môže tiež požiadať, aby sa záruka, ktorú zložil, použila na zaplatenie peňažného trestu alebo uspokojenie priznaného nároku na náhradu škody.

(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 82
Primerané povinnosti a obmedzenia

(1) Ak sudca pre prípravné konanie alebo súd rozhodol podľa § 80 alebo § 81, že sa obvinený ponecháva na slobode alebo že sa z väzby prepúšťa na slobodu, na posilnenie účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, môže orgán rozhodujúci o väzbe zároveň uložiť jedno alebo viac primeraných obmedzení alebo povinností, najmä

a) zákaz vycestovania do zahraničia,

b) zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu,

c) zákaz návštev určených miest,

d) povinnosť odovzdať legálne držanú zbraň,

e) zákaz vzďaľovať sa z miesta pobytu alebo z obydlia okrem vymedzených podmienok,

f) povinnosť pravidelne alebo v určenom čase sa dostaviť na štátny orgán určený súdom,

g) zákaz vedenia motorového vozidla a odovzdanie vodičského preukazu,

h) zákaz styku s určitými osobami alebo zákaz úmyselne sa priblížiť k určitej osobe na vzdialenosť menšiu ako päť metrov,

i) povinnosť zložiť peňažné prostriedky na účely zabezpečenia nároku poškodeného na náhradu škody,

j) zákaz alebo obmedzenie kontaktu s určenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, alebo

k) zákaz zdržiavať sa v blízkosti obydlia určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje.

(2) Povinnosti alebo obmedzenia zruší alebo zmení na návrh prokurátora, obvineného alebo probačného a mediačného úradníka v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie a v konaní pred súdom aj bez takého návrhu súd. Rovnako sa postupuje vo vzťahu k udeleniu výnimky z uložených primeraných povinností alebo obmedzení na nevyhnutný čas, ak bola nariadená kontrola technickými prostriedkami.

(3) Plnenie a kontrolu uložených povinností alebo obmedzení vykonáva súdom určený probačný a mediačný úradník.

(4) Obvinený, ktorému boli uložené primerané obmedzenia alebo povinnosti podľa odseku 1, je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

(5) Sudca pre prípravné konanie alebo súd pri uložení obmedzenia alebo povinnosti podľa odseku 1 písm. h), j) a k) informuje určenú osobu o možnosti požiadať o vydanie európskeho ochranného príkazu na účely zabezpečenia jej ochrany na území iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

(6) Ak súd uložil primerané obmedzenie podľa odseku 1 písm. h) obvinenému, ktorý má rozhodnutím súdu vydaným v civilnom procese upravené právo styku s poškodeným, ktorým je osoba mladšia ako 18 rokov, rozhodnutie súdu vydané v civilnom procese nemožno vykonať počas trvania primeraného obmedzenia podľa odseku 1 písm. h). O uložení primeraného obmedzenia podľa odseku 1 písm. h) sudca pre prípravné konanie alebo súd, informuje ten súd, ktorý vydal rozhodnutie o úprave styku v civilnom procese.

§ 83
Sťažnosť proti rozhodnutiu o väzbe

(1) Proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť. Sťažnosť nie je prípustná, ak o väzbe rozhoduje odvolací súd alebo dovolací súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Proti uzneseniu o nevzatí do väzby alebo uzneseniu o prepustení zatknutého obvineného na slobodu môže prokurátor podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia; to platí aj pre podanie sťažnosti obvineným, obhajcom mladistvého obvineného alebo prokurátorom proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodoval podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, ustanovenie § 186 ods. 2 sa v tomto prípade nepoužije.

(3) Odkladný účinok má sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení obvineného z väzby, proti rozhodnutiu, ktorým nebola predĺžená lehota väzby, alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa nevyhovelo návrhu prokurátora podľa § 76 ods. 10. Ak však bol prokurátor prítomný pri vyhlásení takého rozhodnutia, má jeho sťažnosť odkladný účinok iba vtedy, ak bola podaná ihneď po vyhlásení rozhodnutia.

§ 84
Obmedzenie obvineného vo výkone trestu odňatia slobody

(1) Ak sa vedie trestné stíhanie proti obvinenému vo výkone trestu odňatia slobody a ak je daný niektorý z dôvodov väzby, rozhodne o dôvodoch, obsahu a trvaní nevyhnutných obmedzení, ktoré sa proti nemu uplatnia, súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie.

(2) Uložené obmedzenia nesmú byť závažnejšie ako tie, ktorým by bol inak obvinený podrobený vo väzbe.

(3) Na konanie o obmedzeniach a o ich trvaní sa použijú primerane ustanovenia § 76 až 78 a § 82.

Tretí diel
Zadržanie

§ 85
Zadržanie a obmedzenie osobnej slobody podozrivej osoby

(1) Osobu podozrivú zo spáchania trestného činu môže policajt zadržať, ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 alebo 2 alebo ak ide o podozrivú osobu podľa § 204 ods. 1, aj keď proti nej doteraz nebolo vznesené obvinenie. Na zadržanie je potrebný predchádzajúci súhlas prokurátora. Bez takého súhlasu možno zadržanie vykonať, len ak vec neznesie odklad a súhlas vopred nemožno dosiahnuť, najmä ak bola taká osoba pristihnutá pri trestnom čine alebo zastihnutá na úteku. Pri zadržaní podozrivej osoby sa § 73 ods. 3 druhá veta použije rovnako.

(2) Osobnú slobodu osoby, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine alebo bezprostredne po ňom, môže obmedziť ktokoľvek, ak je to potrebné na zistenie jej totožnosti, zabránenie úteku, zabezpečenie dôkazov alebo na zabránenie ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti. Je však povinný takú osobu bezodkladne odovzdať útvaru Policajného zboru, útvaru Vojenskej polície alebo útvaru Colnej správy.

(3) Policajt, ktorý zadržanie vykonal alebo ktorému bola odovzdaná zaistená osoba podľa osobitného zákona alebo odovzdaná osoba pristihnutá pri trestnom čine podľa odseku 2, bezodkladne oznámi vykonané zadržanie prokurátorovi a spíše o ňom zápisnicu, v ktorej označí miesto, čas zadržania alebo prevzatia takej osoby a bližšie okolnosti zadržania, ako aj jeho podstatné dôvody a uvedie osobné údaje zadržanej osoby. Rovnopis zápisnice doručí bezodkladne prokurátorovi.

(4) Policajt, ktorý zadržanie vykonal alebo ktorému bola odovzdaná zaistená osoba podľa osobitného zákona alebo odovzdaná osoba pristihnutá pri trestnom čine podľa odseku 2, takú osobu bezodkladne oboznámi s dôvodmi zadržania a vypočuje ju; v prípade, že podozrenie nebude naďalej dôvodné alebo dôvody zadržania z inej príčiny odpadnú, prepustí ju písomným opatrením ihneď na slobodu. Ak zadržanú osobu neprepustí na slobodu, vznesie jej obvinenie a vypočuje ju. Po jej výsluchu odovzdá spis prokurátorovi, aby ten mohol prípadne podať návrh na vzatie do väzby alebo na postup podľa § 204 ods. 1. Policajt alebo prokurátor postupujú pri tom tak, aby zadržanú osobu bolo možné odovzdať súdu najneskôr do 48 hodín a pri trestných činoch terorizmu do 96 hodín od jej zadržania alebo zaistenia podľa osobitného zákona alebo prevzatia podľa odseku 2, inak musí byť zadržaná osoba prepustená na slobodu písomným príkazom prokurátora s primeraným odôvodnením. Zadržanú osobu môže prepustiť na slobodu so súhlasom prokurátora písomným príkazom s primeraným odôvodnením aj policajt.

(5) Ustanovenia § 34, § 121 až 124 sa primerane použijú aj vtedy, ak je zadržaná osoba

vypočúvaná v čase, keď proti nej ešte nebolo vznesené obvinenie.

(6) Zadržaná osoba má právo zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním už v priebehu zadržania bez prítomnosti tretej osoby; ustanovenie § 40 ods. 2 sa použije primerane. Zadržaná osoba má právo požadovať, aby obhajca bol prítomný pri jej výsluchu podľa odseku 4. Ak je obhajca v lehote podľa odseku 4 nedosiahnuteľný, zadržaná osoba sa vyzve, aby si zvolila iného obhajcu, ktorý je dosiahnuteľný, inak sa jej ustanoví náhradný obhajca podľa § 42.

(7) Ak policajt neprepustil zadržanú osobu na slobodu a duševný stav zadržanej osoby vyžaduje jej umiestnenie v zdravotníckom zariadení, vznesie jej obvinenie, vypočuje ju, ak to jej zdravotný stav umožňuje, a odovzdá spis prokurátorovi, aby ten mohol prípadne podať návrh na vydanie predbežného príkazu na umiestnenie obvineného do zdravotníckeho zariadenia a zároveň návrh na vyšetrenie jeho duševného stavu. Ak je z dôvodu ochrany zdravia obvineného nutné jeho okamžité umiestnenie v zdravotníckom zariadení, policajt ho môže zdravotníckemu zariadeniu poskytujúcemu ústavnú starostlivosť odovzdať s predchádzajúcim súhlasom prokurátora aj pred vydaním predbežného príkazu sudcu pre prípravné konanie; prokurátor v takom prípade podá návrh na vydanie predbežného príkazu na umiestnenie obvineného do zdravotníckeho zariadenia najneskôr do 24 hodín od umiestnenia obvineného v zdravotníckom zariadení, inak príkazom prepustí obvineného z umiestnenia v zdravotníckom zariadení.

§ 86
Zadržanie obvineného policajtom

(1) Ak je tu niektorý z dôvodov väzby podľa § 71 a pre neodkladnosť veci nemožno rozhodnutie o väzbe vopred zadovážiť, môže policajt obvineného zadržať predbežne sám. Zadržaného obvineného policajt bez meškania oboznámi s dôvodmi zadržania a vypočuje ho. Súčasne je povinný vykonané zadržanie prokurátorovi bez meškania oznámiť a odovzdať mu rovnopis zápisnice, ktorú spísal pri zadržaní, ako aj ďalší spis na rozhodnutie o podaní návrhu na vzatie do väzby. Návrh sa musí podať tak, aby obvinený mohol byť najneskôr do 48 hodín a pri trestných činoch terorizmu do 96 hodín od zadržania odovzdaný súdu, inak musí byť prepustený na slobodu.

(2) Ak sa po zadržaní zistí, že dôvod väzby podľa § 71 pominul, môže obvineného prepustiť na slobodu so súhlasom prokurátora písomným opatrením aj policajt, inak sa postupuje podľa § 87 ods. 1.

(3) Pri zadržaní obvineného sa § 73 ods. 3 druhá veta použije rovnako.

§ 87
Rozhodnutie o zadržanej osobe

(1) Ak prokurátor odovzdá zadržanú osobu súdu podľa § 85 ods. 4 alebo podľa § 86 ods. 1, pripojí k zároveň podanej obžalobe alebo k návrhu na vzatie do väzby celý doposiaľ získaný spisový materiál; inak nariadi prepustenie zadržanej osoby na slobodu písomným príkazom s primeraným odôvodnením.

(2) Sudca pre prípravné konanie je povinný do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od prevzatia zadržanej osoby podľa odseku 1 a doručenia návrhu prokurátora na vzatie do väzby túto osobu vypočuť a rozhodnúť o jej vzatí do väzby alebo ju prepustiť na slobodu, ak rozhodne uznesením o nevzatí do väzby podľa § 72 ods. 4, inak ju príkazom, ktorý musí byť písomný a primerane odôvodnený, prepustí na slobodu. Ak sudca pre prípravné konanie prevzal obvineného pri postupe podľa § 204 ods. 1 a prokurátor nepodal súčasne s obžalobou návrh na vzatie obvineného do väzby, sudca pre prípravné konanie po prednostnom a urýchlenom vykonaní úkonov podľa § 348 ods. 1 písm. a) alebo b), najneskôr do 48 hodín od prevzatia obvineného

a doručenia obžaloby prepustí zadržanú osobu na slobodu písomným príkazom s uvedením dôvodu prepustenia; ak bol prokurátorom súčasne s obžalobou podaný aj návrh na vzatie obvineného do väzby, postupuje sudca pre prípravné konanie urýchlene a prednostne podľa § 348 ods. 1 písm. a) až d).

§ 88
Zabezpečenie svedka

(1) Svedkovi, ktorý sa napriek riadnemu predvolaniu na konanie pred súdom bez ospravedlnenia nedostavil, minulo sa účinkom aj nariadenie jeho predvedenia a jeho prítomnosť nemožno inak zabezpečiť, môže byť na ten účel uznesením súdu nariadené, aby bola obmedzená jeho osobná sloboda a aby bol predvedený príslušníkom Policajného zboru alebo Vojenskej polície; uznesenie súdu sa v plnom znení uvedie v zápisnici o úkone a svedkovi sa oznámi pri jeho výsluchu. Pri zabezpečení svedka sa § 73 ods. 3 druhá veta použije rovnako.

(2) Pred rozhodnutím podľa odseku 1 požiada predseda senátu stranu, ktorá navrhla svedka vypočuť, aby uviedla skutočnosti a otázky, na ktoré má byť svedok vypočutý.

(3) Obmedzenie osobnej slobody svedka podľa odseku 1 môže trvať len čas nevyhnutne potrebný na vykonanie úkonu, najviac 72 hodín, z ktorých 24 hodín pripadá na jeho predvedenie a 48 hodín na jeho výsluch predsedom senátu, ktorý o tom rozhodol podľa odseku 1. O výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor a obvinený, a ak má obvinený obhajcu, jeho obhajca.

(4) Po výsluchu svedka sa svedkovi doručí predvolanie na súdne konanie alebo vyžiada sa jeho adresa, na ktorú treba predvolanie zaslať. Ak sa svedok opätovne nedostaví na konanie pred súdom, môže predseda senátu namiesto jeho výsluchu prečítať výpoveď urobenú podľa odsekov 1 a 2 aj bez podmienok podľa § 263; to neplatí, ak o výsluchu nebol upovedomený prokurátor a obvinený, a ak má obvinený obhajcu, jeho obhajca, iba ak by upovedomenie nebolo možné zabezpečiť. O tomto úkone sa urobí záznam, ktorý sa založí do spisu.

(5) Ak nemožno svedka, ktorému bola obmedzená osobná sloboda, predviesť pred predsedu senátu podľa odseku 3, predvedie sa pred iného sudcu toho istého súdu, ktorý postupuje podľa odsekov 1, 3 a 4.

(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.

Štvrtý diel
Zaistenie vecí dôležitých pre trestné konanie

Prvý oddiel
Vec dôležitá pre trestné konanie

§ 89
Vec dôležitá pre trestné konanie

(1) Za vec dôležitú pre trestné konanie sa považuje vec, ktorá

a) môže slúžiť na účely dokazovania,

b) bola použitá na spáchanie trestného činu alebo bola určená na spáchanie trestného činu (ďalej len „nástroj trestnej činnosti“), alebo

c) je výnosom z trestnej činnosti.

(2) Zaistenie veci na účely dokazovania má prednosť pred inými dôvodmi zaistenia veci. Dôvod zaistenia je možné v priebehu trestného konania zmeniť uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť. O zmene dôvodu zaistenia nie je potrebné rozhodovať, ak sú splnené podmienky na

uloženie trestu prepadnutia majetku, trestu prepadnutia veci, ochranného opatrenia zhabania veci alebo ochranného opatrenia zhabania časti majetku a táto vec je zaistená na účely dokazovania.

Druhý oddiel
Zaistenie veci na účely dokazovania

§ 89a
Povinnosť na predloženie a vydanie veci

(1) Kto má pri sebe vec, ktorá môže slúžiť na účely dokazovania, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely dokazovania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na listinu alebo inú vec, ktorej obsah sa týka okolnosti, o ktorej platí zákaz výsluchu, okrem prípadu, keď došlo k oslobodeniu od povinnosti zachovať vec v tajnosti alebo k oslobodeniu od povinnosti mlčanlivosti.

(3) Vyzvať na vydanie veci je oprávnený predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt.

(4) Ak vecou podľa odseku 1 je počítačový údaj, pamäťový nosič alebo počítačový systém, postupuje sa podľa § 91. Pred výzvou na predloženie alebo na vydanie pamäťového nosiča alebo počítačového systému je potrebné zvážiť, či účel trestného konania nie je možné dosiahnuť postupom podľa § 91 ods. 1.

§ 90
Odňatie veci

(1) Ak vec, ktorá môže slúžiť na účely dokazovania, na vyzvanie nepredloží alebo nevydá ten, kto ju má pri sebe, môže mu byť na príkaz predsedu senátu a v prípravnom konaní na príkaz prokurátora alebo policajta odňatá. Policajt potrebuje na vydanie takého príkazu predchádzajúci súhlas prokurátora.

(2) Ak nevykoná orgán, ktorý príkaz na odňatie veci vydal, odňatie veci sám, vykoná ho na podklade príkazu policajt.

(3) Bez predchádzajúceho súhlasu podľa odseku 1 môže policajt vydať príkaz len vtedy, ak predchádzajúci súhlas nemožno dosiahnuť a vec neznesie odklad.

(4) K odňatiu veci sa podľa možnosti priberie nezúčastnená osoba.

(5) Ak vecou podľa odseku 1 je počítačový údaj, pamäťový nosič alebo počítačový systém, postupuje sa podľa § 91.

§ 91
Prístup k počítačovému údaju

(1) Ak na účely dokazovania postačuje počítačový údaj, ktorý je možné bližšie špecifikovať a zaručiť jeho pravosť a integritu, predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor pred zaistením pamäťového nosiča alebo počítačového systému vyzve osobu, ktorá má v držbe alebo pod kontrolou taký nosič alebo systém, v ktorom je uložený počítačový údaj alebo cez ktorý počítačový systém je počítačový údaj dostupný,

a) na sprístupnenie počítačového údaja alebo

b) na umožnenie vytvorenia kópie počítačového údaja.

(2) Ustanovenia § 89a ods. 2 a 3 sa použijú primerane.

(3) Ak na účely dokazovania je nevyhnutné získať prístup k počítačovému údaju, ktorý je uložený na pamäťovom nosiči alebo v počítačovom systéme zaistenom alebo k počítačovému údaju, ktorý je cez takýto počítačový systém dostupný, predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt s predchádzajúcim súhlasom prokurátora vyžiada od osoby, v držbe ktorej alebo pod kontrolou ktorej sa pamäťový nosič alebo počítačový systém nachádza alebo nachádzal pred jeho zaistením, udelenie súhlasu na prístup k počítačovému údaju uloženému na pamäťovom nosiči alebo počítačovom systéme alebo cez počítačový systém dostupnému. Takáto osoba sa považuje za osobu oprávnenú udeliť súhlas na prístup k počítačovému údaju, ak sa nepreukáže opak.

(4) Ak na účely dokazovania je nevyhnutné získať prístup k počítačovému údaju, ktorý je uložený na pamäťovom nosiči alebo v počítačovom systéme zaistenom alebo k počítačovému údaju, ktorý je cez takýto počítačový systém dostupný, a osoba, v držbe ktorej alebo pod kontrolou ktorej sa pamäťový nosič alebo počítačový systém nachádza alebo nachádzal pred jeho zaistením, súhlas podľa odseku 3 neudelila, môže predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora vydať príkaz, ktorým povolí prístup k takémuto počítačovému údaju. Takýto príkaz musí byť odôvodnený aj skutkovými okolnosťami.

(5) Príkaz podľa odseku 4 sa doručí vlastníkovi pamäťového nosiča alebo počítačového systému alebo osobe, v držbe ktorej alebo pod kontrolou ktorej sa nachádzal takýto pamäťový nosič alebo počítačový systém v čase jeho zaistenia.

(6) Ak počítačovým údajom získaným postupom podľa odseku 1, odseku 3 alebo odseku 4 neboli zistené skutočnosti významné pre trestné konanie, predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt po predchádzajúcom písomnom súhlase prokurátora počítačový údaj alebo jeho kópiu bez meškania zničí. Zápisnica o zničení takéhoto údaja sa založí do spisu.

(7) O zničení počítačového údaja alebo jeho kópie písomne informuje osobu podľa odseku 5 predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt, na základe ktorého rozhodnutia došlo k zničeniu počítačového údaja alebo jeho kópie.

(8) Súhlas podľa odseku 3 a príkaz podľa odseku 4 nie je potrebný, ak bol pamäťový nosič alebo počítačový systém zaistený na základe príkazu súdu podľa tohto zákona a v tomto príkaze je výslovne uvedené, že sa vzťahuje aj na prístup k počítačovému údaju uloženému na pamäťovom nosiči alebo v počítačovom systéme alebo cez takýto počítačový systém dostupnému, a príkaz je odôvodnený aj skutkovými okolnosťami.

(9) Ak pre prístup k počítačovému údaju je potrebné získať informáciu o fungovaní pamäťového nosiča alebo počítačového systému alebo informáciu o opatreniach použitých na ochranu počítačového údaja na tomto nosiči alebo v tomto systéme, môže príslušný orgán podľa odseku 3 vyžiadať od osoby, ktorá má takéto informácie, alebo príslušný orgán podľa odseku 4 prikázať takej osobe, aby informácie poskytla.

§ 91a
Uchovanie a odstránenie počítačového údaja alebo znemožnenie prístupu k počítačovému údaju

(1) Ak je to na účely trestného konania nevyhnutné, môže predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt s predchádzajúcim

súhlasom prokurátora vydať príkaz, ktorý musí byť odôvodnený aj skutkovými okolnosťami, osobe, v držbe ktorej alebo pod kontrolou ktorej sa nachádza počítačový údaj, aby

a) uchovala takýto údaj, udržiavala ho v celistvosti alebo zachovala prístup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu k nemu,

b) odstránila takýto údaj z pamäťového nosiča alebo počítačového systému alebo

c) znemožnila prístup k takému údaju.

(2) V príkaze podľa odseku 1 písm. a) a c) musí byť ustanovený čas, počas ktorého bude uchovanie počítačového údaja alebo znemožnenie prístupu k počítačovému údaju vykonávané, najviac však 90 dní. Ak je potrebné opätovné uchovanie počítačového údaja alebo znemožnenie prístupu k počítačovému údaju, musí byť vydaný nový príkaz.

(3) Príkaz sa doručí osobe, v držbe ktorej alebo pod kontrolou ktorej sa nachádza počítačový údaj. Takejto osobe sa môže uložiť povinnosť zachovať v tajnosti opatrenia uvedené v príkaze.

(4) Ak uchovanie počítačového údaja alebo znemožnenie prístupu k počítačovému údaju už nie je potrebné, vydá predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor bez meškania príkaz na zrušenie uchovania počítačového údaja alebo zrušenie znemožnenia prístupu k počítačovému údaju. Ak príkaz podľa odseku 1 písm. a) alebo c) vydal v prípravnom konaní policajt, príkaz na zrušenie znemožnenia uchovania počítačového údaja alebo znemožnenia prístupu k počítačovému údaju vydá policajt s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.

§ 92
Prevzatie zaistenej veci

Ak treba vec, ktorá bola zaistená podľa osobitného zákona alebo v inej trestnej veci, zaistiť ako vec, ktorá môže slúžiť na účely dokazovania, prevezme ju prokurátor alebo policajt a v konaní pred súdom predseda senátu.

§ 93
Spoločné ustanovenia

(1) Zápisnica o úkonoch podľa § 89a až 92 musí obsahovať aj dostatočne presný opis vydanej veci, odňatej veci alebo prevzatej veci, ktorý umožní určiť ich totožnosť. Ak ide o pamäťový nosič, počítačový systém alebo počítačový údaj, zápisnica obsahuje aj údaj o tom, či bol udelený súhlas podľa § 91 ods. 3, aké informácie boli poskytnuté podľa § 91 ods. 9 a presný opis, ktorý umožní určiť ich totožnosť, pravosť, integritu a prístup k nim.

(2) Osobe, ktorá vec vydala, ktorej bola vec odňatá alebo od ktorej bola vec prevzatá, vydá orgán, ktorý úkon vykonal, ihneď písomné potvrdenie o prevzatí veci alebo rovnopis zápisnice. Osobu, ktorej vec bola zaistená, o tom písomne vyrozumie orgán, ktorý vec prevzal.

§ 94
Úschova vydaných, odňatých, prevzatých alebo inak zaistených vecí

(1) Úschovu vecí vydaných, odňatých, prevzatých alebo inak zaistených, ktoré môžu slúžiť na účely dokazovania v prípravnom konaní, zabezpečuje policajt alebo prokurátor. Súd zabezpečuje úschovu vecí, ak boli vydané alebo odňaté v súdnom konaní, alebo ak si veci vydané, odňaté, prevzaté alebo inak zaistené v prípravnom konaní súd vyžiada od policajta alebo prokurátora z dôvodu, že na účely dokazovania nepostačuje ich fotodokumentácia, znalecké posudky alebo iné dôkazné prostriedky použité v prípravnom konaní; k obžalobe alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste sa ako vecný dôkaz pripájajú len drobné veci, ktorých úschovu zabezpečí súd.

(2) Ak orgán podľa odseku 1 nemôže sám zabezpečiť úschovu vydaných, odňatých, prevzatých alebo inak zaistených vecí, ktoré môžu slúžiť na účely dokazovania, zabezpečí ju prostredníctvom iného štátneho orgánu alebo právnickej osoby, alebo fyzickej osoby, ktorá vykonáva v takom odbore podnikateľskú činnosť.

Tretí oddiel
Zaistenie nástrojov trestnej činnosti a výnosov z trestnej činnosti

§ 95
Zaistenie peňažných prostriedkov

(1) Ak skutočnosti nasvedčujú tomu, že peňažné prostriedky na účte v banke alebo pobočke zahraničnej banky alebo iné peňažné prostriedky sú nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz, aby peňažné prostriedky boli zaistené. Príkaz na zaistenie podľa prvej vety sa môže týkať aj peňažných prostriedkov dodatočne došlých na tento účet vrátane príslušenstva, ak sa dôvod zaistenia vzťahuje aj na ne.

(2) Ak vec neznesie odklad, prokurátor môže vydať príkaz podľa odseku 1 aj pred začatím trestného stíhania. Taký príkaz musí najneskôr do 48 hodín potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť.

(3) Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Uvedie sa v ňom číslo účtu v banke alebo pobočke zahraničnej banky, informácia o tom, či sa príkaz týka aj peňažných prostriedkov dodatočne došlých na účet v banke alebo pobočke zahraničnej banky vrátane príslušenstva, ak sa dôvod zaistenia vzťahuje aj na ne, ako aj suma v príslušnej mene, na ktorú sa zaistenie vzťahuje, pokiaľ ju v čase rozhodovania o zaistení možno vyčísliť. V príkaze, ak nerozhodne predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor inak, sa zakážu akékoľvek dispozície so zaistenými peňažnými prostriedkami až do výšky zaistenia.

(4) Zaistenie sa nemôže vzťahovať na peňažné prostriedky, ktoré sú potrebné na uspokojovanie nevyhnutných životných potrieb obvineného alebo osoby, ktorej boli zaistené, a na uspokojovanie životných potrieb osoby, o ktorej výchovu alebo výživu sú obvinený alebo osoba, ktorej boli peňažné prostriedky zaistené, povinní sa podľa zákona starať.

(5) Ak pominuli dôvody na zaistenie peňažných prostriedkov, zaistenie sa zruší. Ak pominuli dôvody na zaistenie peňažných prostriedkov v určenej sume, zaistenie sa obmedzí. O zrušení a obmedzení zaistenia rozhodne príkazom predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor.

(6) Príkaz podľa odseku 1 alebo 2 sa vždy doručí banke, pobočke zahraničnej banky alebo inej právnickej osobe, alebo fyzickej osobe, ktorá disponuje peňažnými prostriedkami, a po uskutočnení príkazu aj osobe, ktorej peňažné prostriedky boli zaistené.

(7) So zaistenými peňažnými prostriedkami možno nakladať len po predchádzajúcom písomnom súhlase predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora. Pokiaľ trvá zaistenie, sú neúčinné všetky právne úkony a uplatnenia nárokov voči zaisteným peňažným prostriedkom.

(8) Osoba, ktorej peňažné prostriedky boli zaistené, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takej žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak sa žiadosť zamietla, osoba, ktorej peňažné prostriedky boli zaistené, ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jej predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

(9) Ak v trestnom konaní je potrebné zaistiť peňažné prostriedky na zabezpečenie nároku poškodeného na náhradu škody, postupuje sa primerane podľa odsekov 1 až 8.

§ 95a

(1) Ak podľa výsledku dokazovania v prípravnom konaní je nepochybné, že zaistené peňažné prostriedky na ďalšie konanie nie sú potrebné, vrátia sa vlastníkovi, ak si v trestnom konaní uplatnil nárok na ich vrátenie. O vrátení zaistených peňažných prostriedkov ich vlastníkovi rozhodne uznesením sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora.

(2) Uznesenie podľa odseku 1 musí obsahovať okrem skutočností ustanovených v § 176 aj označenie osoby, ktorej majú byť peňažné prostriedky vrátené, číslo účtu v banke alebo pobočke zahraničnej banky, na ktorý majú byť peňažné prostriedky vrátené, a výšku sumy, ktorá má byť vrátená.

(3) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Sudca pre prípravné konanie po právoplatnosti rozhodnutia o vrátení zaistených peňažných prostriedkov bez meškania doručí rovnopis rozhodnutia banke alebo pobočke zahraničnej banky, v ktorej je vedený účet, na ktorom sú zaistené peňažné prostriedky. Banka alebo pobočka zahraničnej banky vykoná prevod peňažných prostriedkov vo výške a na účet uvedený v rozhodnutí súdu bez meškania.

(5) Ustanoveniami odsekov 1 až 4 nie je dotknutý postup podľa § 95 ods. 5, pričom vždy po vrátení zaistených peňažných prostriedkov je prokurátor povinný preskúmať, či nepominuli dôvody na ďalšie zaistenie, alebo neprichádza do úvahy obmedzenie zaistenia.

§ 95b

(1) Ak policajt alebo prokurátor v prípravnom konaní rozhodne podľa § 214, § 215 alebo § 228 a zaistenie peňažných prostriedkov nebolo podľa § 95 ods. 5 zrušené alebo zaistené peňažné prostriedky neboli podľa § 95a ods. 1 vrátené, zaistené peňažné prostriedky sa uložia do úschovy súdu a osoba, ktorá si na ne robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v civilnom procese.

(2) Príkaz na prevod zaistených peňažných prostriedkov do úschovy súdu vydá sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora. Príkaz sa bez meškania doručí banke alebo pobočke zahraničnej banky, v ktorej je vedený účet, na ktorom sú zaistené peňažné prostriedky.

(3) Ustanoveniami odsekov 1 a 2 nie je dotknutý postup podľa § 95 ods. 5, pričom vždy po uložení peňažných prostriedkov do úschovy je prokurátor povinný preskúmať, či nepominuli dôvody na ďalšie zaistenie peňažných prostriedkov, alebo neprichádza do úvahy obmedzenie zaistenia.

§ 96
Zaistenie zaknihovaných cenných papierov

(1) Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že zaknihovaný cenný papier je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz na registráciu pozastavenia práva nakladať s cenným papierom.

(2) Ak vec neznesie odklad, môže vydať príkaz podľa odseku 1 prokurátor aj pred začatím trestného stíhania. Taký príkaz musí najneskôr do 48 hodín potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť.

(3) Príkaz sa doručí tomu, kto registruje zaknihované cenné papiere, a po vykonaní príkazu aj

majiteľovi zaknihovaných cenných papierov.

(4) Ak zaistenie zaknihovaného cenného papiera na účely trestného konania už nie je potrebné, vydá predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bez meškania príkaz na registráciu zrušenia pozastavenia práva nakladať s cenným papierom.

(5) Príkaz podľa odsekov 1 a 2 musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať jednoznačnú identifikáciu majiteľa cenného papiera a náležitosti podľa predpisov o cenných papieroch.

(6) Majiteľ zaknihovaného cenného papiera, ktorý bol zaistený, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takejto žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak bola žiadosť zamietnutá, majiteľ zaknihovaného cenného papiera ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

(7) Ak je v trestnom konaní potrebné zaistiť zaknihovaný cenný papier na zabezpečenie nároku poškodeného na náhradu škody, postupuje sa primerane podľa odsekov 1 až 6.

§ 96a
Zaistenie nehnuteľnosti

(1) Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že nehnuteľnosť je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz na zaistenie nehnuteľnosti.

(2) Ak vec neznesie odklad, môže vydať príkaz podľa odseku 1 prokurátor aj pred začatím trestného stíhania. Taký príkaz musí najneskôr do 48 hodín potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť.

(3) Príkaz podľa odsekov 1 a 2 musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať náležitosti verejnej listiny, ktorá je spôsobilá na zápis práva do katastra nehnuteľností. V príkaze podľa odsekov 1 a 2 sa vlastník nehnuteľnosti tiež poučí o tom, že

a) nesmie nakladať s nehnuteľnosťou; po oznámení príkazu nesmie nehnuteľnosť previesť na niekoho iného, zaťažiť, poškodiť alebo zničiť,

b) zodpovedá za škodu spôsobenú uplatnením predkupného práva alebo iného vecného práva na nehnuteľnosť, ak vlastník nehnuteľnosti do 15 dní od oznámenia príkazu predsedovi senátu alebo prokurátorovi neoznámil, či a kto má k nehnuteľnosti predkupné právo alebo iné vecné právo.

(4) Rovnopis príkazu zašle predseda senátu alebo prokurátor bezodkladne príslušnému orgánu štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností a orgánu, ktorý spravuje zaistený majetok podľa osobitného predpisu.

(5) Príkaz doručí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne osobám, o ktorých mu je známe, že majú vlastnícke právo, predkupné právo, nájomné právo alebo iné vecné právo na nehnuteľnosť.

(6) Zápis vlastníckeho práva alebo iného vecného práva k zaistenej nehnuteľnosti podľa osobitného predpisu možno vykonať len s predchádzajúcim písomným súhlasom predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora.

(7) Príslušný orgán štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností zapíše bezodkladne na

základe príkazu na zaistenie nehnuteľnosti poznámku v katastri nehnuteľností. Ak pominuli dôvody na zaistenie nehnuteľnosti, zaistenie sa zruší. Ak pominuli dôvody na zaistenie nehnuteľnosti v určenom rozsahu, zaistenie sa obmedzí. O zrušení a obmedzení zaistenia nehnuteľnosti rozhodne príkazom predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor; odseky 4 a 5 sa použijú rovnako.

(8) Vlastník nehnuteľnosti, ktorá bola zaistená, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takejto žiadosti musí predseda senátu a pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť; odseky 4 a 5 sa použijú rovnako. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak sa žiadosť zamietla, vlastník nehnuteľnosti ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

(9) Ak je v trestnom konaní potrebné zaistiť nehnuteľnosť na zabezpečenie nároku poškodeného na náhradu škody, postupuje sa primerane podľa odsekov 1 až 8.

§ 96b
Obhliadka nehnuteľnosti

(1) Ak je potrebné overiť stav nehnuteľnosti a posúdiť účelnosť jej zaistenia, môže predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie vydať príkaz na obhliadku nehnuteľnosti.

(2) Obhliadku nehnuteľnosti a jej príslušenstva vykoná bez meškania orgán, ktorý ju nariadil, alebo na jeho príkaz policajt; o čase a mieste obhliadky tento orgán upovedomí vlastníka nehnuteľnosti alebo osobu, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti, a ďalej osobu, o ktorej je známe, že má k nehnuteľnosti právo. Tieto osoby sú povinné obhliadku nehnuteľnosti a jej príslušenstva strpieť.

(3) Ak osoba, voči ktorej smeruje úkon uvedený v odseku 2, alebo iná osoba neumožní vykonanie takého úkonu, je orgán, ktorý ju nariadil, alebo policajt oprávnený po predchádzajúcej márnej výzve prekonať odpor takej osoby alebo ňou vytvorenú prekážku; o tom urobia záznam do zápisnice.

(4) Orgán zabezpečujúci obhliadku nehnuteľnosti a jej príslušenstva je povinný umožniť osobe, u ktorej sa taký úkon vykonáva, alebo niektorému dospelému členovi jej domácnosti alebo osobe, o ktorej je známe, že má k nehnuteľnosti právo, účasť pri obhliadke. O práve účasti pri obhliadke je povinný tieto osoby poučiť.

(5) K výkonu obhliadky nehnuteľnosti a jej príslušenstva je potrebné pribrať nezúčastnenú osobu. Orgán zabezpečujúci obhliadku preukáže svoje oprávnenie.

§ 96c
Zaistenie majetkovej účasti v právnickej osobe

(1) Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že majetková účasť v právnickej osobe (ďalej len „majetková účasť“) je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz na zaistenie majetkovej účasti.

(2) Ak vec neznesie odklad, môže vydať príkaz podľa odseku 1 prokurátor aj pred začatím trestného stíhania. Taký príkaz musí najneskôr do 48 hodín potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť.

(3) Príkaz sa doručí príslušnému registrovému súdu a po vykonaní príkazu bezodkladne aj majiteľovi majetkovej účasti a osobám, o ktorých mu je známe, že majú k zaistenej majetkovej

účasti iné práva. V príkaze sa zakážu akékoľvek dispozície so zaistenou majetkovou účasťou. Právne úkony urobené v rozpore so zákazom podľa predchádzajúcej vety sú neplatné. Majiteľ majetkovej účasti má právo žiadať o zrušenie zaistenia; takú žiadosť musí odôvodniť.

(4) O takejto žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, majiteľ majetkovej účasti ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

(5) Príslušný registrový súd nezapíše do obchodného registra prevod zaistenej majetkovej účasti bez predchádzajúceho písomného súhlasu predsedu senátu a v prípravnom konaní bez predchádzajúceho písomného súhlasu prokurátora.

(6) Ak pominuli dôvody na zaistenie majetkovej účasti, vydá predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bez meškania príkaz na zrušenie zaistenia majetkovej účasti. Príkaz na zrušenie zaistenia majetkovej účasti sa ihneď doručí príslušnému registrovému súdu.

(7) Majiteľ majetkovej účasti, ktorá bola zaistená, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takejto žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak bola žiadosť zamietnutá, majiteľ majetkovej účasti ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

(8) Príkaz podľa odsekov 1 a 2 musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený.

(9) Ak je v trestnom konaní potrebné zaistiť majetkovú účasť na zabezpečenie nároku poškodeného na náhradu škody, postupuje sa primerane podľa odsekov 1 až 8.

§ 96d
Zaistenie kryptoaktíva

(1) Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že kryptoaktívum je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz na zaistenie kryptoaktíva.

(2) Ak vec neznesie odklad, môže vydať príkaz podľa odseku 1 prokurátor aj pred začatím trestného stíhania. Taký príkaz musí najneskôr do 48 hodín potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť.

(3) V príkaze podľa odsekov 1 a 2 sa zakážu akékoľvek dispozície s kryptoaktívom a prikáže sa jeho vydanie vrátane vydania hesla, prístupového kódu alebo podobných údajov umožňujúcich nakladanie s kryptoaktívom. Právne úkony urobené v rozpore so zákazom podľa predchádzajúcej vety sú neplatné.

(4) Príkaz doručí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne vlastníkovi kryptoaktíva alebo osobe, o ktorej možno dôvodne predpokladať, že má prístupové údaje ku kryptoaktívu.

(5) Ak pominuli dôvody na zaistenie kryptoaktíva, vydá predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne príkaz na zrušenie zaistenia kryptoaktíva.

(6) Príkaz podľa odsekov 1 a 2 musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. V príkaze sa uvedie adresa úložiska kryptoaktíva orgánu, ktorý spravuje zaistený majetok podľa osobitného predpisu, označenie kryptoaktíva a počet jednotiek.

(7) Vlastník kryptoaktíva, ktoré bolo zaistené, alebo iná osoba, ktorej bolo kryptoaktívum

zaistené, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takejto žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak bola žiadosť zamietnutá, vlastník kryptoaktíva, ktoré bolo zaistené, alebo iná osoba, ktorej bolo kryptoaktívum zaistené, ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

(8) Ak je v trestnom konaní potrebné zaistiť kryptoaktívum na zabezpečenie nároku poškodeného na náhradu škody, postupuje sa primerane podľa odsekov 1 až 7.

§ 96e
Zaistenie inej majetkovej hodnoty

(1) Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že iná majetková hodnota, ktorou je majetkové právo alebo iná peniazmi oceniteľná hodnota, je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz na zaistenie inej majetkovej hodnoty.

(2) Ak vec neznesie odklad, môže vydať príkaz podľa odseku 1 prokurátor aj pred začatím trestného stíhania. Taký príkaz musí najneskôr do 48 hodín potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť.

(3) V príkaze podľa odsekov 1 a 2 sa zakážu akékoľvek dispozície s inou majetkovou hodnotou. Právne úkony urobené v rozpore so zákazom podľa predchádzajúcej vety sú neplatné.

(4) V príkaze podľa odsekov 1 a 2 sa osobe, ktorej bola iná majetková hodnota zaistená, uloží, aby do 15 dní od doručenia príkazu oznámila orgánu podľa odseku 1, či a kto má k inej majetkovej hodnote predkupné právo alebo iné vecné právo alebo kto je povinný poskytnúť zodpovedajúce plnenie, a aby v tejto lehote vydala všetky listiny, ktorých predloženie je potrebné na uplatnenie akéhokoľvek práva k zaistenej inej majetkovej hodnote.

(5) Príkaz doručí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne osobám, o ktorých mu je známe, že majú k zaistenej inej majetkovej hodnote vlastnícke právo, predkupné právo alebo iné vecné právo alebo sú povinné poskytnúť zodpovedajúce plnenie. Rovnako vyzve toho, kto má plniť, aby zodpovedajúce plnenie odovzdal súdu alebo na iné súdom určené miesto.

(6) Ak zaistená iná majetková hodnota podlieha evidencii podľa osobitného predpisu, predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor o zaistení inej majetkovej hodnoty vyrozumie príslušný orgán, ktorý vedie takú evidenciu, a zároveň ho vyzve bezodkladne oznámiť skutočnosť, že je so zaistenou inou majetkovou hodnotou nakladané tak, že hrozí zmarenie alebo sťaženie účelu jej zaistenia.

(7) Ak pominuli dôvody na zaistenie inej majetkovej hodnoty, vydá predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne príkaz na zrušenie zaistenia inej majetkovej hodnoty; odseky 5 a 6 sa použijú rovnako.

(8) Príkaz podľa odsekov 1 a 2 musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený.

(9) Vlastník inej majetkovej hodnoty, ktorá bola zaistená, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takejto žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak bola žiadosť zamietnutá, vlastník inej majetkovej hodnoty ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

(10) Ak je v trestnom konaní potrebné zaistiť inú majetkovú hodnotu na zabezpečenie nároku poškodeného na náhradu škody, postupuje sa primerane podľa odsekov 1 až 9.

§ 96f
Zaistenie hnuteľnej veci

Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že hnuteľná vec je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz na zaistenie hnuteľnej veci. Na postup pri zaistení hnuteľnej veci sa použije § 96e.

§ 96g
Zaistenie náhradnej hodnoty

Ak nie je možné zaistiť hnuteľnú vec, peňažné prostriedky, zaknihované cenné papiere, nehnuteľnosť, kryptoaktívum, inú majetkovú hodnotu alebo majetkovú účasť, ktoré sú nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, môže predseda senátu a pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz na zaistenie náhradnej hodnoty, ktorá zodpovedá aspoň sčasti ich hodnote; pritom sa postupuje rovnako podľa príslušných ustanovení upravujúcich jej vydanie, odňatie alebo zaistenie.

Vrátenie veci

§ 97

(1) Ak vec, ktorá bola v rámci trestného konania vydaná, odňatá, prevzatá alebo inak zaistená, na ďalšie konanie nie je potrebná a ak neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vec sa vráti tomu, kto ju vydal, komu bola odňatá alebo u koho bola zaistená podľa osobitného zákona. Ak si na ňu uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníkovi veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach sa vec ponechá v úschove podľa § 94 a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v civilnom procese. Ak osoba, ktorá je vlastníkom veci alebo jej oprávneným držiteľom, napriek opakovanej výzve doručenej do vlastných rúk ju neprevezme do šiestich mesiacov od doručenia opakovanej výzvy, alebo osoba, ktorá si na vec robí nárok, si tento nárok neuplatní v civilnom procese do šiestich mesiacov od doručenia opakovanej výzvy, vec sa stáva majetkom štátu. Na možnosť takého postupu sa musí osoba podľa predchádzajúcej vety upozorniť.

(2) Na vrátenie vydaných počítačových údajov sa použije primerane postup podľa odseku 1.

(3) Ak je nebezpečenstvo, že sa vec, ktorá nemohla byť vrátená alebo vydaná podľa odseku 1, skazí, predá sa a suma za ňu utŕžená sa uloží do úschovy. Vec predá orgán podľa odseku 5 alebo na základe jeho opatrenia štátny orgán podľa osobitného predpisu, pričom pri predaji sú povinní postupovať s odbornou starostlivosťou tak, aby vec predali za cenu, za ktorú sa rovnaká alebo porovnateľná vec v čase a v mieste úschovy obvykle predáva. Orgán podľa odseku 5 môže rozhodnúť opatrením o predaji veci iným štátnym orgánom len na základe jeho predchádzajúceho súhlasu.

(4) Ak omamné látky, psychotropné látky, alkohol, jedy, prekurzory, vysokoriziková chemická látka, nepovolené lieky, anaboliká, iné prostriedky s anabolickým účinkom alebo odpady, ktoré boli vydané, odňaté, prevzaté alebo inak zaistené, na ďalšie konanie nie sú potrebné, možno ich zničiť alebo zneškodniť.

(5) Rozhodnutia podľa odsekov 1 až 4 robí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt. Proti uzneseniu o vrátení a vydaní veci je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný

účinok; proti ostatným uzneseniam sťažnosť nie je prípustná.

(6) Po márnom uplynutí lehoty podľa odseku 1 zašle predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt rovnopis rozhodnutia bez odôvodnenia na prevzatie majetku štátu do správy orgánu, ktorý podľa osobitného predpisu vykonáva dočasnú správu majetku štátu, v ktorého obvode mal vlastník alebo oprávnený držiteľ veci naposledy bydlisko, a ak nie je ich bydlisko známe, v ktorého obvode sa zaistená vec nachádza.

§ 98

(1) Ak nie je známe, komu vydaná, odňatá, prevzatá alebo inak zaistená vec, ktorá je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti, patrí, alebo nie je známy pobyt poškodeného, vyhlási sa verejne opis veci. Vyhlásenie sa urobí spôsobom na vypátranie poškodeného najúčelnejším, a to spolu s výzvou, aby sa poškodený prihlásil do šiestich mesiacov od vyhlásenia.

(2) Ak uplatnil v lehote podľa odseku 1 nárok na vec niekto iný ako ten, ktorý vec vydal alebo ktorému bola vec odňatá alebo inak zaistená, postupuje sa podľa § 97 ods. 1 a 3. Ak nárok na vec neuplatnil nikto iný, vydá sa vec alebo, ak bola medzitým pre nebezpečenstvo skazy už predaná, suma za ňu utŕžená tomu, kto vec vydal alebo komu bola vec odňatá alebo inak zaistená na jeho žiadosť, ak nejde o vec, ktorá bola získaná trestným činom. Ak ide o vec, ktorá bola získaná trestným činom, a ten, kto vec vydal alebo komu bola vec odňatá alebo inak zaistená, nepožiadal o vrátenie veci a právo na vec neuplatnil nikto iný v lehote podľa odseku 1, vec sa stáva majetkom štátu. Tým nie je dotknuté právo vlastníka žiadať vydanie sumy utŕženej za vec.

(3) Ak ide o bezcennú vec alebo vec nepatrnej hodnoty, možno ju zničiť, a to aj bez predchádzajúceho vyhlásenia opisu. Za bezcennú vec sa považuje aj vec, ktorú sa nepodarilo predať podľa § 97 ods. 3, a to ani za zníženú cenu.

(4) Opatrenia a rozhodnutia uvedené v odsekoch 1 až 3 robí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt.

(5) Proti uzneseniu o vydaní veci, odovzdaní veci orgánu príslušnému podľa osobitných predpisov alebo o zničení veci je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 98a
Spoločné ustanovenia k zaisteniu majetku, vecí a iných majetkových hodnôt

(1) Práva tretích osôb k majetku, veciam alebo iným majetkovým hodnotám zaisteným podľa tohto dielu možno uplatňovať podľa osobitných predpisov. So zaisteným majetkom, vecou alebo inou majetkovou hodnotou možno v rámci výkonu rozhodnutia, výkonu záložného práva, exekúcie alebo konkurzného konania nakladať len s predchádzajúcim písomným súhlasom predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora; to platí aj pre výkon záložného práva.

(2) Právne úkony urobené bez súhlasu podľa odseku 1 sú neplatné.

(3) Ak tento zákon neustanovuje inak, pri správe zaisteného majetku sa postupuje podľa osobitného predpisu.

(4) Zaistenie majetku, vecí alebo iných majetkových hodnôt zaistených podľa tohto zákona môže trvať po nevyhnutný čas, v úhrne najviac 5 rokov. Ak v tejto lehote nebolo právoplatne rozhodnuté o zaistenom majetku, veciach alebo iných majetkových hodnotách, pretože pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov nebolo možné trestné stíhanie skončiť a zrušením zaistenia hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora a v konaní pred súdom predseda senátu, a to aj na návrh prokurátora túto lehotu predĺžiť o 7 mesiacov, a to aj

opakovane. Prokurátor musí v prípravnom konaní takýto návrh podať najneskôr 20 pracovných dní pred uplynutím lehoty podľa prvej vety alebo 20 pracovných dní pred uplynutím predĺženej lehoty. Na konanie o takomto návrhu sa vzťahuje § 76 ods. 3 primerane. Uznesenie, ktorým sa rozhodlo o predĺžení lehoty zaistenia, musí byť odôvodnené okolnosťami, pre ktoré nemohlo byť z vyššie uvedených dôvodov o zaistenom majetku, veciach a iných majetkových hodnotách rozhodnuté. Proti uzneseniu je prípustná sťažnosť. Odkladný účinok má iba sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o nepredĺžení lehoty.

(5) Prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať počas celého trestného konania, či dôvody zaistenia majetku, vecí alebo iných majetkových hodnôt zaistených podľa tohto dielu trvajú.

(6) Zaistenie majetku sa vzťahuje aj na plody a úžitky plynúce zo zaisteného majetku.

Piaty diel
Domová a osobná prehliadka, prehliadka iných priestorov a pozemkov, vstup do obydlia, iných priestorov a na pozemky

§ 99
Dôvody domovej prehliadky a osobnej prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov

(1) Domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacim (ďalej len „obydlie“) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo je potrebné vykonať zaistenie hnuteľných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody. Za vec nachádzajúcu sa v obydlí sa považuje aj počítačový údaj uložený v počítačovom systéme alebo na pamäťovom nosiči alebo počítačový údaj dostupný cez počítačový systém, ktorý sa nachádza v obydlí.

(2) Z dôvodov uvedených v odseku 1 možno vykonať aj prehliadku priestorov neslúžiacich na bývanie (ďalej len „iné priestory“) a prehliadku pozemku, ktoré nie sú verejne prístupné.

(3) Osobnú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že niekto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie.

(4) U zadržanej osoby a u osoby, ktorá bola zatknutá alebo ktorá sa berie do väzby, možno vykonať osobnú prehliadku aj vtedy, ak je tu podozrenie, že má pri sebe zbraň alebo inú vec, ktorou by mohla ohroziť život alebo zdravie osoby.

§ 100
Príkaz na domovú prehliadku

(1) Nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie urobiť predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. V príkaze sa uvedie opis veci alebo opis osoby, ktorá sa má zaistiť pri domovej prehliadke, ak je známa. Ak sa má zaistiť počítačový systém, pamäťový nosič alebo počítačový údaj uložený v počítačovom systéme, na pamäťovom nosiči alebo dostupný cez takýto počítačový systém, alebo ak sa má umožniť prístup k takémuto údaju, musí to byť v príkaze uvedené a odôvodnené skutkovými okolnosťami. Príkaz sa doručí vlastníkovi alebo užívateľovi obydlia pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

(2) Domovú prehliadku bez meškania vykoná orgán, ktorý ju nariadil, alebo na jeho príkaz policajt.

§ 101
Príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov

(1) Na nariadenie a vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov sa ustanovenia § 100 ods. 1 a 2 použijú rovnako.

(2) Bez príkazu podľa odseku 1 môže policajt vykonať prehliadku iných priestorov alebo pozemkov len vtedy, ak príkaz nemožno dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie, alebo o prenasledovanú osobu, ktorá sa ukrýva v týchto priestoroch. Policajt je však povinný si bez meškania, najneskôr do 48 hodín, dodatočne vyžiadať súhlas orgánu, ktorý je oprávnený vydať príkaz podľa odseku 1; v prípravnom konaní je tak povinný urobiť prostredníctvom prokurátora. Pokiaľ oprávnený orgán súhlas dodatočne, najneskôr do 72 hodín od doručenia žiadosti policajta alebo prokurátora neudelí, nemožno výsledok prehliadky použiť v ďalšom konaní ako dôkaz.

§ 102
Príkaz na osobnú prehliadku

(1) Osobnú prehliadku je oprávnený nariadiť predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt.

(2) Ak osobnú prehliadku nevykoná orgán, ktorý ju nariadil, vykoná ju na jeho príkaz policajt.

(3) Osobnú prehliadku vykonáva vždy osoba rovnakého pohlavia.

(4) Bez príkazu alebo súhlasu podľa odseku 1 môže policajt vykonať osobnú prehliadku len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno vopred dosiahnuť a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine, alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. O vykonaní takého úkonu musí však bez meškania upovedomiť orgán, ktorý je oprávnený vydať príkaz alebo súhlas podľa odseku 1. Bez príkazu alebo súhlasu možno tiež vykonať osobnú prehliadku podľa § 99 ods. 4.

§ 103
Vstup do obydlia, iných priestorov a na pozemok

(1) Policajt môže vstúpiť do obydlia, iných priestorov alebo na pozemok len vtedy, ak vec neznesie odklad a vstup je nevyhnutný na ochranu života alebo zdravia osôb alebo na ochranu štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu majetku, alebo ochranu práv a slobôd iných a na vymedzených územiach aj v záujme ochrany prírody, najmä ak ide o obydlie alebo iné priestory, alebo pozemok osoby pristihnutej pri trestnom čine.

(2) Na miesta uvedené v odseku 1 môže vstúpiť policajt, príslušník Policajného zboru, Vojenskej polície alebo colného orgánu v prípade, ak bol vydaný príkaz na zatknutie alebo príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody osoby, ktorá sa tam zdržuje, alebo ak treba predviesť obvineného alebo svedka, ktorý sa tam zdržuje.

(3) Po vstupe na miesta uvedené v odseku 1 možno vykonať iba také úkony, ktoré neznesú odklad, alebo úkony na predvedenie osoby vrátane postupu podľa § 99 ods. 4.

§ 104
Predchádzajúca výzva

(1) Domovú prehliadku, osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

(2) Postup podľa odseku 1 sa nevyžaduje, ak tomu bráni závažná prekážka a vec neznesie odklad alebo ak by predchádzajúca výzva bola zjavne neúspešná.

Výkon prehliadky a vstupu do obydlia, iných priestorov a na pozemky

§ 105

(1) Orgán vykonávajúci domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku je povinný umožniť osobe, u ktorej sa taký úkon vykonáva, alebo niektorému dospelému členovi jej domácnosti alebo v prípade prehliadky iných priestorov aj jej zamestnancovi účasť pri prehliadke. O práve účasti pri prehliadke je povinný tieto osoby poučiť.

(2) K výkonu domovej prehliadky, prehliadky iných priestorov alebo pozemkov a osobnej prehliadky treba pribrať nezúčastnenú osobu. Orgán vykonávajúci prehliadku preukáže svoje oprávnenie.

(3) Účasť osôb uvedených v odseku 1 pri domovej prehliadke alebo prehliadke iných priestorov, alebo prehliadke pozemku možno odoprieť a osobu uvedenú v odseku 2 nepribrať, ak okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že by mohlo prísť k ohrozeniu jej života alebo zdravia.

(4) Ak sa pri vykonávaní domovej prehliadky alebo prehliadky iných priestorov, alebo prehliadky pozemku na mieste nachádza dieťa, orgán vykonávajúci prehliadku vykoná prehliadku tak, aby sa pri výkone prehliadky prihliadalo na záujem dieťaťa a najmä aby bol výkon prehliadky čo najviac šetrný pre dieťa a aby bol najmenšou ujmou pre dieťa.

(5) V zápisnici o prehliadke treba tiež uviesť, či boli dodržané ustanovenia o predchádzajúcej výzve, prípadne označiť dôvody, prečo neboli dodržané. Ak pri prehliadke došlo k vydaniu alebo odňatiu veci, treba uviesť do zápisnice aj údaje uvedené v § 93.

(6) Osobe, u ktorej bola prehliadka vykonaná, vydá orgán, ktorý taký úkon vykonal, ihneď, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po vykonaní prehliadky alebo odpadnutí prekážky, ktorá bránila splneniu tejto povinnosti, písomné potvrdenie o výsledku úkonu, ako aj o prevzatí vecí, ktoré boli pritom vydané alebo odňaté, alebo rovnopis zápisnice.

(7) Pri vstupe do obydlia, iných priestorov a na pozemky sa použijú primerane ustanovenia odsekov 1 až 6.

§ 106

(1) Osoba, u ktorej sa má vykonať domová prehliadka, prehliadka iných priestorov alebo prehliadka pozemku, osobná prehliadka, prehliadka tela a iné podobné úkony alebo vstup do obydlia, je povinná tieto úkony strpieť.

(2) Ak osoba, voči ktorej smeruje úkon uvedený v odseku 1, alebo iná osoba neumožní vykonanie takého úkonu, sú orgány vykonávajúce úkon oprávnené po predchádzajúcej márnej výzve prekonať odpor takej osoby alebo ňou vytvorenú prekážku. O tom urobia záznam do

zápisnice.

§ 106a

(1) Pri vykonávaní domovej prehliadky alebo prehliadky iných priestorov, v ktorých advokát vykonáva advokáciu, pokiaľ sa tam môžu nachádzať listiny, ktoré obsahujú skutočnosti, na ktoré sa vzťahuje povinnosť mlčanlivosti advokáta, je orgán činný v trestnom konaní vykonávajúci úkon povinný si vyžiadať súčinnosť Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „komora“) a sudcu pre prípravné konanie, ktorý by vo veci rozhodoval. Orgán činný v trestnom konaní vykonávajúci úkon je oprávnený sa oboznámiť s obsahom listín uvedených v príkaze výlučne za prítomnosti zástupcu komory. Orgán činný v trestnom konaní vykonávajúci úkon nie je oprávnený bez súhlasu zástupcu komory alebo sudcu pre prípravné konanie oboznámiť sa a zaistiť listiny, ktoré obsahujú skutočnosti, na ktoré sa vzťahuje povinnosť mlčanlivosti advokáta. Zástupcu komory ustanoví predseda komory z radov jej zamestnancov alebo advokátov. Ak sa napriek riadnemu a včasnému vyrozumeniu komory zástupca komory nedostaví, domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov je možné vykonať aj bez prítomnosti zástupcu komory. Stanovisko zástupcu komory a sudcu pre prípravné konanie sa uvedie v zápisnici podľa § 105 ods. 5.

(2) Ak zástupca komory odmietne udeliť súhlas podľa odseku 1, sudca pre prípravné konanie rozhodne opatrením na mieste a v prípade odôvodnenej potreby rozhodne opatrením so stručným odôvodnením bez zbytočného odkladu od ukončenia prehliadky. Opatrenie uvedie do zápisnice podľa § 105 ods. 5.

(3) Pri rozhodovaní o nahradení súhlasu podľa odseku 1 sa zúčastní prokurátor, advokát a zástupca komory. Listiny musia byť za účasti orgánu vykonávajúceho úkon, advokáta a zástupcu komory zabezpečené tak, aby sa s ich obsahom nemohol nikto oboznámiť, prípadne ich zničiť alebo poškodiť; bezprostredne potom musia byť príslušné listiny odovzdané súdu. Súd zabezpečí, aby listiny boli chránené pred neoprávneným oboznámením s ich obsahom. Podrobnosti a postup zabezpečenia a zaistenia listiny ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti.

(4) Proti rozhodnutiu o nahradení súhlasu nie je prípustný opravný prostriedok. V prípade nahradenia súhlasu súd listiny odovzdá orgánu činnému v trestnom konaní, ktorý vykonával prehliadku. Ak súd rozhodne o nenahradení súhlasu, odovzdá súd zaistenú listinu advokátovi.

(5) Listinou podľa odsekov 1 až 4 sa rozumie aj iný nosič informácií, počítačový údaj vrátane prevádzkových údajov, ktoré boli uložené prostredníctvom počítačového systému. Ak je to potrebné, orgán činný v trestnom konaní alebo sudca pre prípravné konanie môže pribrať odborného konzultanta, špecializované odborné pracovisko alebo znalecký ústav.

(6) Advokát, u ktorého sa vykonáva domová prehliadka alebo prehliadka iných priestorov, je oprávnený z priebehu prehliadky vyhotovovať zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam, čo sa zaznamená aj v zápisnici. Rovnaké oprávnenie má aj zástupca komory, ako aj orgán vykonávajúci prehliadku.

§ 107
Vykonávanie dôkazu v obydlí, v iných priestoroch a na pozemku

Ustanovenia § 100, § 101, § 104 až 106 sa použijú aj vtedy, ak na miestach uvedených v týchto ustanoveniach treba vykonať obhliadku miesta, rekonštrukciu, rekogníciu, previerku výpovede na mieste činu alebo vyšetrovací pokus, alebo iný úkon, ak z povahy úkonu vyplýva, že ho nemožno vykonať na inom mieste a ten, u koho sa má taký úkon vykonať, naň nedal súhlas.

Šiesty diel
Zadržanie, otvorenie a zámena obsahu zásielok, kontrolovaná dodávka a predstieraný prevod

§ 108
Zadržanie zásielok

(1) Ak je na objasnenie skutočností závažných pre trestné konanie nevyhnutné zistiť obsah nedoručených telegramov, listov alebo iných zásielok, ktoré pochádzajú od obvineného alebo sú mu určené, predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt vydá príkaz, aby mu ich pošta alebo právnická osoba, ktorá vykonáva ich prepravu, vydali.

(2) V trestnom konaní o zločinoch, korupcii, trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestnom čine legalizácie výnosu z trestnej činnosti môže predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie vydať príkaz, aby mu pošta alebo právnická osoba, ktorá vykonáva prepravu zásielok, vydala zásielku, pri ktorej je dôvodné podozrenie, že ňou bol spáchaný taký trestný čin alebo s takým trestným činom súvisí, ak je na objasnenie skutočností závažných pre trestné konanie nevyhnutné zistiť jej obsah.

(3) Bez príkazu podľa odseku 2 možno prepravu zásielky zadržať na príkaz prokurátora alebo policajta, ale len vtedy, ak nemožno príkaz podľa odseku 2 vopred zadovážiť a vec neznesie odklad. Ak v takom prípade nedôjde pošte alebo právnickej osobe vykonávajúcej prepravu zásielok do troch dní príkaz predsedu senátu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie, aby sa mu zásielky vydali, nesmie pošta alebo právnická osoba prepravu zásielok ďalej zadržiavať. Listovú zásielku alebo iný nosič informácií medzi obhajcom a obvineným nemožno zadržať.

(4) Príkaz na vydanie zásielok podľa odseku 1 alebo 2 sa musí vydať písomne a vždy sa doručí pošte alebo právnickej osobe vykonávajúcej ich prepravu. Príkaz na vydanie zásielok podľa odseku 2 sa musí odôvodniť.

§ 109
Otvorenie zásielok

(1) Zásielku vydanú podľa § 108 ods. 1 alebo 2 smie otvoriť len predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt s predchádzajúcim súhlasom sudcu pre prípravné konanie.

(2) Otvorená zásielka so záznamom o jej otvorení sa odovzdá adresátovi, a ak nie je jeho pobyt známy, niektorej z jeho blízkych osôb; inak sa zásielka vráti odosielateľovi. Ak je však zásielka vecou dôležitou pre trestné konanie alebo je obava, že by jej odovzdaním alebo vrátením mohlo dôjsť k zmareniu alebo podstatnému sťaženiu trestného konania, pripojí sa zásielka k spisu, ak to jej rozmery a charakter umožňujú; inak sa uloží do úschovy. Adresátovi sa oznámi obsah zásielky; to neplatí, ak by to ohrozilo trestné konanie. Ak nie je pobyt adresáta známy a ak tomu nebránia iné prekážky, oznámi sa obsah zásielky niektorej z jeho blízkych osôb alebo sa zničí, keď nie je potrebná pre ďalšie konanie a nemožno ju vrátiť.

(3) Ak je obsahom zásielky vec uvedená v § 110, naloží sa s ňou podľa osobitného zákona.

(4) Zásielka, ktorej otvorenie sa neuznalo za potrebné, sa ihneď odovzdá adresátovi alebo sa vráti pošte alebo organizácii, ktorá ju vydala.

§ 110
Zámena obsahu zásielok

(1) Na účely zistenia osôb, ktoré sa zúčastňujú na nakladaní so zásielkou obsahujúcou omamné látky, psychotropné látky, jedy, prekurzory, jadrový alebo iný obdobný rádioaktívny materiál, vysokorizikovú chemickú látku, falšované alebo pozmenené peniaze, falšované alebo pozmenené cenné papiere, falšované, pozmenené alebo nedovolene vyrobené kolkové známky, poštové ceniny, nálepky a poštové pečiatky, strelné alebo hromadne účinné zbrane, strelivo, výbušniny, kultúrne pamiatky, iné veci, na nakladanie s ktorými je potrebné osobitné povolenie, veci určené na spáchanie trestného činu alebo veci pochádzajúce z trestného činu, predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt môže nariadiť, aby bol obsah takej zásielky vydanej podľa § 108 ods. 1 alebo 2 zamenený za iný a takto upravená zásielka bola daná na ďalšiu prepravu.

(2) Zámenu vykoná orgán poverený

a) ministrom vnútra, ak ide o Policajný zbor,

b) ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky, ak ide o Zbor väzenskej a justičnej stráže,

c) ministrom financií Slovenskej republiky, ak ide o colné orgány,

d) ministrom obrany Slovenskej republiky, ak ide o Vojenskú políciu.

(3) Orgán uvedený v odseku 2 o zámene spíše záznam, zabezpečí jeho založenie do spisu a zabezpečí úschovu zamenených vecí alebo materiálov. So zamenenými vecami sa nakladá ako s odňatými vecami.

(4) Na nakladanie s vecami získanými zámenou obsahu zásielok sa primerane použijú ustanovenia § 109.

(5) Ak je to potrebné, pri postupe podľa odseku 1 sa použije prostriedok na zaznamenanie priebehu úkonu.

§ 111
Kontrolovaná dodávka

(1) Kontrolovanou dodávkou sa rozumie sledovanie pohybu zásielky od odosielateľa k adresátovi pri jej dovoze, vývoze alebo prevoze, ak okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že zásielka bez príslušného povolenia obsahuje omamné látky, psychotropné látky, jedy, prekurzory, jadrový alebo iný obdobný rádioaktívny materiál, alebo vysokorizikovú chemickú látku, falšované alebo pozmenené peniaze a falšované alebo pozmenené cenné papiere, falšované, pozmenené alebo nedovolene vyrobené kolkové známky, poštové ceniny, nálepky a poštové pečiatky, platobný prostriedok, strelné alebo hromadne účinné zbrane, strelivo a výbušniny, kultúrne pamiatky alebo iné veci, na nakladanie s ktorými je potrebné osobitné povolenie, alebo veci určené na spáchanie trestného činu, alebo veci pochádzajúce z trestného činu na účely zistenia osôb, ktoré majú účasť na nakladaní s touto zásielkou.

(2) Príkaz na postup podľa odseku 1 vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor.

(3) Sledovanie dodávky vykonáva Policajný zbor v súčinnosti s orgánmi colnej správy, ktoré sa musia o takom postupe vopred vyrozumieť.

(4) Bez príkazu podľa odseku 2 môže Policajný zbor začať sledovanie zásielky, ak vec neznesie odklad a príkaz nemožno vopred zadovážiť. O tomto úkone Policajný zbor bez meškania vyrozumie

prokurátora. Ak prokurátor do 48 hodín nevydá príkaz podľa odseku 2, musí sa sledovanie zásielky ukončiť a získané informácie nemožno v ďalšom konaní použiť a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť.

(5) V priebehu sledovania zásielky môže Policajný zbor vykonávať nevyhnutné opatrenia na to, aby sa s vedomím a pod kontrolou orgánov colnej správy dostala zásielka alebo veci ju nahradzujúce z územia Slovenskej republiky do cudziny alebo naopak, alebo z cudziny cez územie Slovenskej republiky do tretieho štátu.

(6) Sledovanie zásielky ukončí Policajný zbor na písomný príkaz prokurátora, a ak je zrejmé, že disponovaním zásielkou vzniká vážne nebezpečenstvo ohrozenia života alebo zdravia, značnej škody na majetku, alebo ak hrozí vážne nebezpečenstvo, že takúto zásielku nebude možné ďalej sledovať aj bez písomného príkazu. Podľa potreby súčasne s ukončením sledovania zásielky Policajný zbor vykoná úkon smerujúci proti ďalšiemu držaniu vecí, ktoré tvoria obsah zásielky; to neplatí, ak sledovaná zásielka prechádza štátnou hranicou a v rámci medzinárodnej spolupráce jej sledovanie prevezme príslušný orgán cudzieho štátu.

(7) Pri postupe podľa odseku 1 možno, ak je to potrebné, použiť prostriedok na zaznamenanie priebehu úkonu.

§ 112
Predstieraný prevod

(1) Predstieraným prevodom sa rozumie predstieranie kúpy, predaja alebo iného spôsobu prevodu predmetu plnenia, poskytnutia služby alebo výkonu činnosti, na ktorých držanie alebo poskytovanie sa vyžaduje osobitné povolenie, ktorých držanie alebo poskytovanie je zakázané, ktoré pochádzajú z trestnej činnosti alebo ktoré sú určené na páchanie trestnej činnosti. Predstieraný prevod možno vykonať v trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

(2) Príkaz na predstieraný prevod vydáva písomne predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor.

(3) Predstieraný prevod vykoná orgán uvedený v § 110 ods. 2.

(4) Príkaz na predstieraný prevod môže byť vydaný len na základe písomnej žiadosti policajta alebo orgánu uvedeného v odseku 3. Žiadosť musí byť odôvodnená podozrením z konkrétnej trestnej činnosti a tiež údajmi o osobách a veciach, ktorých sa predstieraný prevod týka, ak sú tieto údaje známe.

(5) Bez príkazu podľa odseku 2 sa môže uskutočniť predstieraný prevod len vtedy, ak vec neznesie odklad a písomný príkaz nemožno získať vopred; orgán uvedený v odseku 3 je však povinný o príkaz bez meškania požiadať. Ak nebude príkaz do 48 hodín vydaný, orgán uvedený v odseku 3 je povinný predstieraný prevod skončiť. Ak sa pri tomto úkone získala informácia, nemožno ju použiť a musí sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť.

(6) Ak sa má záznam vyhotovený pri predstieranom prevode použiť ako dôkaz, postupuje sa primerane podľa § 115 ods. 6.

(7) Pri postupe podľa odseku 1 možno, ak je to potrebné, použiť prostriedok na zaznamenanie priebehu úkonu.

PIATA HLAVA
ZABEZPEČOVANIE INFORMÁCIÍ

§ 113
Sledovanie osôb a vecí

(1) Sledovaním osoby a veci (ďalej len „sledovanie“) sa rozumie získavanie informácií o pohybe a činnosti osoby alebo pohybe veci, ktoré sa vykonáva utajovaným spôsobom; sledovanie možno vykonať v trestnom konaní o úmyselnom trestnom čine, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

(2) Príkaz na sledovanie vydáva písomne predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor.

(3) Sledovanie vykonáva príslušný orgán Policajného zboru. Ak sa pri sledovaní zistí, že obvinený komunikuje so svojím obhajcom, takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť; to neplatí, ak ide o informácie, ktoré sa vzťahujú na vec, v ktorej advokát nezastupuje obvineného ako obhajca.

(4) Ak je nevyhnutne potrebné, aby sa sledovanie vykonalo v iných priestoroch alebo na pozemkoch, ktoré nie sú verejne prístupné, alebo ak sa má popri sledovaní súčasne použiť informačno-technický prostriedok a sledovanie nie je spojené so vstupom do obydlia, príkaz na sledovanie vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ak skutočnosti významné pre trestné konanie nemožno získať pri vykonaní sledovania iným spôsobom; v príkaze sa uvedú iné priestory alebo pozemky, ktoré nie sú verejne prístupné, v ktorých sa má vykonať sledovanie, a druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť. Ak vec neznesie odklad, môže namiesto príslušného sudcu pre prípravné konanie vydať príkaz sudca pre prípravné konanie súdu, v ktorého obvode sa má vykonať sledovanie. Pri vstupe do priestorov neslúžiacich na bývanie alebo na pozemky, ktoré nie sú verejne prístupné, sa nesmú vykonať iné úkony ako tie, ktoré sú nevyhnutné na vykonanie sledovania.

(5) Príkaz na sledovanie podľa odseku 2 sa môže vydať len na základe písomnej žiadosti policajta alebo príslušného orgánu Policajného zboru a v konaní pred súdom na písomnú žiadosť prokurátora. Žiadosť sa musí odôvodniť podozrením z konkrétnej trestnej činnosti a tiež údajmi o osobách a veciach, ktoré majú byť sledované, ak sú tieto údaje známe. V príkaze sa musí ustanoviť čas, v ktorom sa bude sledovanie vykonávať, a to najviac šesť mesiacov. Ten, kto vydal príkaz na sledovanie, môže dobu sledovania písomne predĺžiť najviac o ďalších šesť mesiacov, a to aj opakovane. Ak sledovanie trvá dlhšie ako dvanásť mesiacov, príkaz na sledovanie pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vydáva sudca pre prípravné konanie.

(6) Policajt alebo príslušný útvar Policajného zboru je povinný sústavne skúmať trvanie dôvodov, ktoré viedli k vydaniu príkazu na sledovanie. Ak dôvody pominuli, sledovanie sa musí skončiť, a to aj pred uplynutím času uvedeného v odseku 5. Túto skutočnosť bez meškania písomne oznámi tomu, kto vydal príkaz, v prípravnom konaní tiež prokurátorovi.

(7) Ak vec neznesie odklad a písomný príkaz nemožno získať vopred, sledovanie možno začať aj bez príkazu, ak nejde o prípady uvedené v odseku 4. Policajt alebo príslušný útvar Policajného zboru je však povinný bez meškania dodatočne požiadať o vydanie príkazu. Ak príkaz nebude do 24 hodín vydaný, musí sa sledovanie skončiť a takto získané informácie nemožno použiť a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť.

(8) Ak sa má záznam vyhotovený pri sledovaní použiť ako dôkaz, postupuje sa primerane podľa § 115 ods. 6.

(9) V inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej bolo sledovanie vykonané, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak ide o trestné konanie pre úmyselný trestný čin.

(10) Ak pri sledovaní neboli zistené skutočnosti dôležité pre trestné konanie, musí sa vyhotovený záznam predpísaným spôsobom bez meškania zničiť.

(11) Pri postupe podľa odseku 1 možno, ak je to potrebné, použiť prostriedok na zaznamenanie priebehu úkonu a prostriedok technického sledovania.

§ 114
Vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov

(1) V trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vyhotoviť obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

(2) Príkaz na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov vydáva písomne predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora. Návrh musí byť odôvodnený podozrením z konkrétnej trestnej činnosti a tiež údajmi o osobách a veciach, ktorých sa vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov týka, ak sú tieto údaje známe. Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad a vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov nie je spojené so vstupom do obydlia a písomný príkaz sudcu pre prípravné konanie nemožno získať vopred, môže pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vydať príkaz prokurátor; takýto príkaz musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť a takto získané informácie nemožno na účely trestného konania použiť a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť. Vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov spojených s priamym vstupom do obydlia je prípustné len v trestnom konaní o zločine, korupcii, trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestnom čine legalizácie výnosu z trestnej činnosti alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, a len s predchádzajúcim súhlasom predsedu senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie.

(3) V príkaze podľa odseku 2 musí byť ustanovený čas, v ktorom bude vykonávané vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov; tento čas môže trvať najviac šesť mesiacov. Ten, kto vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov, môže čas ich trvania písomne predĺžiť vždy najviac o dva mesiace, a to aj opakovane.

(4) Vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov vykonáva príslušný útvar Policajného zboru. Ak sa pri vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov zistí, že obvinený komunikuje so svojím obhajcom, takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť; to neplatí, ak ide o informácie, ktoré sa vzťahujú na vec, v ktorej advokát nezastupuje obvineného ako obhajca.

(5) Policajt alebo príslušný útvar Policajného zboru je povinný sústavne skúmať trvanie dôvodov, ktoré viedli k vydaniu príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov. Ak dôvody pominuli, musí sa vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov skončiť, a to aj pred uplynutím času uvedeného v odseku 4. Túto skutočnosť bez meškania písomne oznámi tomu, kto vydal príkaz, v prípravnom konaní tiež prokurátorovi.

(6) Ak sa má obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam použiť ako dôkaz, postupuje sa primerane podľa § 115 ods. 6.

(7) V inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej boli vyhotovené obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové záznamy, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak ide o trestné konanie pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu, trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestný čin legalizácie výnosu z trestnej činnosti alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva.

(8) Ak sa pri vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán činný v trestnom konaní alebo príslušný útvar Policajného zboru musí získaný záznam predpísaným spôsobom bez meškania zničiť. Zápisnica o zničení záznamu sa založí do spisu. O zničení záznamu osobu uvedenú v odseku 2, ktorá nemá možnosť nazerať do spisu podľa tohto zákona, upovedomí orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa do troch rokov od právoplatného skončenia trestného stíhania v danej veci; to neplatí, ak sa koná o obzvlášť závažnom zločine alebo zločine spáchanom organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou alebo ak sa na trestnom čine podieľalo viac osôb a vo vzťahu aspoň k jednému z nich nebolo trestné stíhanie právoplatne skončené, alebo ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky

§ 115

(1) V trestnom konaní o úmyselnom trestnom čine, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky, trestných činoch extrémizmu podľa § 140a, trestných činoch terorizmu podľa § 140b, trestnom čine legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 a 234, trestnom čine poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261, trestnom čine založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestnom čine založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326, trestných činoch korupcie podľa § 328 až 336d Trestného zákona, alebo o inom úmyselnom trestnom čine, pri ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vydať príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, ak možno dôvodne predpokladať, že budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie. Príkaz možno vydať, ak nemožno sledovaný účel dosiahnuť inak alebo ak by bolo jeho dosiahnutie iným spôsobom podstatne sťažené. Ak sa pri odpočúvaní a zaznamenávaní telekomunikačnej prevádzky zistí, že obvinený komunikuje so svojím obhajcom, takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť; to neplatí, ak ide o informácie, ktoré sa vzťahujú na vec, v ktorej advokát nezastupuje obvineného ako obhajca.

(2) Príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora. Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad, a príkaz sudcu pre prípravné konanie nemožno získať vopred, môže taký príkaz pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní vydať prokurátor, ak odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nie je spojené so vstupom do obydlia, ktorý však musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť a takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa predpísaným spôsobom bez meškania zničiť.

(3) Príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky sa musí vydať písomne

a odôvodniť aj skutkovými okolnosťami, a to osobitne na každú účastnícku stanicu alebo zariadenie. V príkaze musí byť určená účastnícka stanica alebo zariadenie a osoba, ak je známa, ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky týka, a čas, po ktorý sa bude odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonávať. Čas odpočúvania a záznamu môže trvať najviac šesť mesiacov. Tento čas môže v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie predĺžiť vždy o ďalšie dva mesiace, a to aj opakovane. Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky robí príslušný útvar Policajného zboru.

(4) Policajt alebo príslušný útvar Policajného zboru je povinný sústavne skúmať trvanie dôvodov, ktoré viedli k vydaniu príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky. Ak dôvody pominuli, odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky sa musí skončiť, a to aj pred uplynutím lehoty uvedenej v odseku 3. Táto skutočnosť sa bez meškania písomne oznámi tomu, kto vydal príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, v prípravnom konaní tiež prokurátorovi.

(5) V trestnom konaní za iný úmyselný trestný čin, ako je uvedený v odseku 1, môže vydať príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora iba so súhlasom užívateľa odpočúvaného alebo zaznamenávaného telekomunikačného zariadenia.

(6) Ak sa má záznam telekomunikačnej prevádzky použiť ako dôkaz, treba k nemu pripojiť, ak to vyhotovený záznam umožňuje, doslovný prepis záznamu, ktorý vyhotoví príslušník Policajného zboru vykonávajúci odpočúvanie, v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie, s uvedením údajov o mieste, čase, orgáne, ktorý záznam vyhotovil, a zákonnosti vykonávania odpočúvania. Záznam telekomunikačnej prevádzky sa na vhodných počítačových systémoch alebo pamäťových nosičoch uchováva v celosti v spise, ktorých kópie si môže vyžiadať prokurátor a obvinený alebo obhajca. Po ukončení odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky si obvinený alebo obhajca môžu na svoje náklady vyhotoviť prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky v rozsahu, v akom to uznajú za vhodné. Povinnosti uvedené v prvej vete sa na nich vzťahujú primerane. Hodnovernosť prepisu posudzuje súd. Ak bol prepis záznamu vyhotovený v prípravnom konaní, predseda senátu môže nariadiť jeho doplnenie, ktoré vyhotoví príslušník Policajného zboru uvedený v prvej vete. Doslovný prepis záznamu v cudzom jazyku a doplnenie doslovného prepisu záznamu v cudzom jazyku môže vyhotoviť tlmočník. Pri pribratí tlmočníka sa postupuje primerane podľa § 28. Do spisu sa zakladá prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky, ktorý sa neutajuje, podpísaný príslušníkom Policajného zboru alebo tlmočníkom, ktorý ho vyhotovil; ak doslovný prepis záznamu obsahuje utajovanú skutočnosť, utajuje sa podľa predpisov o ochrane utajovaných skutočností. Záznam telekomunikačnej prevádzky sa môže použiť ako dôkaz až po skončení odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky. V prípravnom konaní, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu, možno predložiť záznam telekomunikačnej prevádzky súdu aj bez prepisu tohto záznamu, ak zo sprievodnej správy vyplývajú údaje o mieste, čase, orgáne, ktorý záznam vyhotovil, a zákonnosti vykonávania odpočúvania, ako aj o osobách, ktorých sa záznam telekomunikačnej prevádzky týka, a záznam telekomunikačnej prevádzky je zrozumiteľný.

(7) V inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak ide o trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1.

(8) Ak sa pri odpočúvaní a zázname telekomunikačnej prevádzky nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán činný v trestnom konaní alebo príslušný útvar Policajného zboru musí získaný záznam predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť. Zápisnica o zničení záznamu sa založí do spisu.

(9) O zničení záznamu informuje osobu uvedenú v odseku 3, ak je známa, policajt alebo

prokurátor, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa po právoplatnom skončení veci. Informácia obsahuje označenie súdu, ktorý vydal alebo potvrdil príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, dĺžku odpočúvania a dátum jeho ukončenia. Súčasťou informácie je poučenie o práve podať v lehote dvoch mesiacov od jej doručenia návrh na preskúmanie zákonnosti príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky príslušnému nadriadenému súdu. Informáciu podá orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa do troch rokov od právoplatného skončenia trestného stíhania v danej veci.

(10) Informáciu podľa odseku 9 predseda senátu, policajt alebo prokurátor nepodá, ak ide o osobu, ktorá má možnosť nazerať do spisu podľa tohto zákona, alebo v konaní o obzvlášť závažnom zločine alebo zločine spáchanom organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, alebo ak sa na trestnom čine podieľalo viac osôb a vo vzťahu aspoň k jednému z nich nebolo trestné stíhanie právoplatne skončené, alebo ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

(11) Ustanovenia odsekov 1 až 10 sa rovnako vzťahujú na obsahové údaje, ktoré sú v reálnom čase prenášané prostredníctvom počítačového systému.

§ 115a
Zaznamenávanie údajov o telekomunikačnej prevádzke

(1) V trestnom konaní o úmyselnom trestnom čine, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky, trestných činoch extrémizmu podľa § 140a, trestných činoch terorizmu podľa § 140b, trestnom čine ochrany súkromia v obydlí podľa § 194a, trestnom čine znásilnenia podľa § 199, trestnom čine sexuálneho násilia podľa § 200, trestných činoch sexuálneho zneužívania podľa § 201 až 202, trestnom čine podvodu podľa § 221, trestnom čine legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 a 234, trestnom čine neoprávneného prístupu do počítačového systému podľa § 247, trestnom čine neoprávneného zásahu do počítačového systému podľa § 247a, trestnom čine neoprávneného zásahu do počítačového údaja podľa § 247b, trestnom čine neoprávneného zachytávania počítačových údajov podľa § 247c, trestnom čine výroby a držby prístupového zariadenia, hesla do počítačového systému alebo iných údajov podľa § 247d, trestnom čine poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261, trestnom čine založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestnom čine založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326, trestných činoch korupcie podľa § 328 až 336d, trestnom čine podnecovania podľa § 337, trestnom čine schvaľovania trestného činu podľa § 338, trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360, trestnom čine nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, trestnom čine nebezpečného elektronického obťažovania podľa § 360b, trestnom čine šírenia poplašnej správy podľa § 361, trestnom čine výroby detskej pornografie podľa § 368, trestnom čine rozširovania detskej pornografie podľa § 369, trestnom čine prechovávania detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 Trestného zákona, o trestnom čine, ktorým bola spôsobená ťažká ujma na zdraví alebo smrť, alebo za iný úmyselný trestný čin, pri ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vydať príkaz na zaznamenávanie údajov o telekomunikačnej prevádzke, ktoré sú nevyhnutné na objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie. Príkaz možno vydať, ak nemožno sledovaný účel dosiahnuť inak alebo ak by bolo jeho dosiahnutie iným spôsobom podstatne sťažené.

(2) Príkaz podľa odseku 1 vydáva predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť písomný a odôvodnený aj skutkovými okolnosťami. Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad, a príkaz sudcu pre prípravné konanie nemožno získať vopred, môže príkaz pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní vydať prokurátor, ktorý musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť

sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť a takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa bez meškania zničiť. Takýto príkaz sa musí vydať písomne a odôvodniť; súčasťou príkazu je aj uvedenie spôsobu, rozsahu a lehoty zaznamenávania údajov. V príkaze musí byť uvedená totožnosť používateľa, ak je známa.

(3) Zaznamenávanie údajov o telekomunikačnej prevádzke môže trvať najviac šesť mesiacov; tento čas môže v prípravnom konaní na písomný a odôvodnený návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie predĺžiť vždy o ďalšie dva mesiace, a to aj opakovane. Príkaz podľa odseku 1 sa doručuje poskytovateľovi služieb.

(4) Ak údajom získaným postupom podľa odsekov 1 až 3 neboli zistené skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, údaj bez meškania zničí; policajt údaj zničí po predchádzajúcom písomnom súhlase prokurátora. Zápisnica o zničení údaja sa založí do spisu.

(5) O zničení údajov o telekomunikačnej prevádzke písomne informuje osobu podľa odseku 2, ak je známa, policajt alebo prokurátor, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa po právoplatnom skončení veci. Informácia obsahuje označenie súdu, ktorý vydal príkaz podľa odseku 1, a údaj o lehote, počas ktorej sa tento príkaz vykonával. Súčasťou informácie je poučenie o práve podať v lehote dvoch mesiacov od jej doručenia návrh na preskúmanie zákonnosti príkazu príslušnému nadriadenému súdu. Informáciu podá orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa do troch rokov od právoplatného skončenia trestného stíhania v danej veci.

(6) Informáciu podľa odseku 5 predseda senátu, policajt alebo prokurátor nepodá, ak ide o osobu, ktorá má možnosť nazerať do spisu podľa tohto zákona alebo v konaní o obzvlášť závažnom zločine alebo zločine spáchanom organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou a trestných činoch terorizmu podľa § 140b Trestného zákona, alebo ak sa na trestnom čine podieľalo viac osôb a vo vzťahu aspoň k jednej z nich nebolo trestné stíhanie právoplatne skončené, alebo ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

(7) Odseky 1 až 6 sa primerane vzťahujú na prevádzkové údaje, ktoré sú v reálnom čase prenášané prostredníctvom počítačového systému.

§ 116
Uchovanie počítačového údaja a odstránenie počítačového údaja poskytovateľom služieb

(1) Ak je na účely dokazovania nevyhnutné uchovanie počítačového údaja, ktorý bol uložený v počítačovom systéme, môže predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt s predchádzajúcim súhlasom prokurátora vydať príkaz, ktorý musí byť odôvodnený aj skutkovými okolnosťami, poskytovateľovi služieb, aby

a) uchoval a udržiaval takýto údaj v celistvosti,

b) odstránil takýto údaj z počítačového systému alebo pamäťového nosiča, alebo

c) znemožnil prístup k takémuto údaju.

(2) Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad, a súhlas prokurátora nemožno získať vopred, môže taký príkaz pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní vydať policajt aj bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora; príkaz policajta musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť prokurátor, inak stráca platnosť a vykonávané uchovávanie počítačového údaja alebo znemožnenie prístupu k nemu sa musí skončiť.

(3) V príkaze podľa odseku 1 písm. a) alebo c) musí byť určený čas, počas ktorého bude uchovávanie počítačového údaja alebo znemožnenie prístupu k nemu vykonávané, najviac však 90 dní, a ak je potrebné jeho opätovné uchovanie alebo znemožnenie prístupu k nemu, musí byť vydaný nový príkaz.

(4) Ak uchovávanie počítačového údaja na účely dokazovania už nie je potrebné, predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne vydá príkaz, ktorým zruší príkaz na uchovanie a udržanie počítačového údaja v celistvosti, alebo príkaz na znemožnenie prístupu k takému údaju. Ak príkaz podľa odseku 1 vydal v prípravnom konaní policajt, príkaz, ktorým zruší príkaz na uchovanie a udržanie počítačového údaja, vydá policajt s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.

(5) Príkaz podľa odsekov 1 a 4 sa doručí poskytovateľovi služieb, ktorému sa môže uložiť povinnosť zachovať v tajnosti opatrenia uvedené v príkaze.

§ 116a
Predloženie počítačového údaja poskytovateľom služieb

(1) Ak je na účely dokazovania nevyhnutné predloženie počítačového údaja, ktorý bol uložený v počítačovom systéme, alebo jeho kópie, môže orgán príslušný podľa odseku 3 vydať príkaz poskytovateľovi služieb na predloženie takéhoto údaja alebo jeho kópie.

(2) Príkaz podľa odseku 1 sa musí vydať písomne a odôvodniť skutkovými okolnosťami; súčasťou príkazu je aj uvedenie spôsobu, rozsahu a lehoty na predloženie počítačového údaja alebo jeho kópie. V príkaze musí byť uvedená totožnosť používateľa, ak je známa.

(3) Orgánom príslušným na vydanie príkazu podľa odseku 1 je

a) predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt, ak ide o údaje o účastníkovi alebo údaje požadované na účely identifikácie používateľa; príkaz vydaný policajtom musí potvrdiť prokurátor. Ak vec neznesie odklad a potvrdenie prokurátora nemožno získať vopred, môže takýto príkaz pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní vydať policajt aj bez predchádzajúceho potvrdenia prokurátora; príkaz policajta musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť prokurátor, inak stráca platnosť a takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa bez meškania zničiť,

b) predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ak ide o prevádzkové údaje alebo obsahové údaje. Ak vec neznesie odklad a príkaz sudcu pre prípravné konanie nemožno získať vopred, môže príkaz pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní vydať prokurátor, ktorý musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť a takto získané informácie nemožno použiť na účely trestného konania a musia sa bez meškania zničiť.

(4) Príkaz podľa odseku 1 týkajúci sa prevádzkových údajov a obsahových údajov je možné vydať len v trestnom konaní o trestnom čine, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky, trestných činoch extrémizmu podľa § 140a, trestných činoch terorizmu podľa § 140b, trestnom čine obchodovania s ľuďmi podľa § 179, trestnom čine vydierania podľa § 189, trestnom čine ochrany súkromia v obydlí podľa § 194a, trestnom čine znásilnenia podľa § 199, trestnom čine sexuálneho násilia podľa § 200, trestných činoch sexuálneho zneužívania podľa § 201 až 202, trestnom čine krádeže podľa § 212, trestnom čine neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219, trestnom čine podvodu podľa § 221, trestnom čine legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 a 234, trestnom čine neoprávneného prístupu do počítačového systému podľa § 247, trestnom čine

neoprávneného zásahu do počítačového systému podľa § 247a, trestnom čine neoprávneného zásahu do počítačového údaja podľa § 247b, trestnom čine neoprávneného zachytávania počítačových údajov podľa § 247c, trestnom čine výroby a držby prístupového zariadenia, hesla do počítačového systému alebo iných údajov podľa § 247d, trestnom čine poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261, trestnom čine založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestnom čine založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297, trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326, trestných činoch korupcie podľa § 328 až 336d, trestnom čine podnecovania podľa § 337, trestnom čine schvaľovania trestného činu podľa § 338, trestnom čine nadržovania podľa § 339, trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360, trestnom čine nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, trestnom čine nebezpečného elektronického obťažovania podľa § 360b, trestnom čine šírenia poplašnej správy podľa § 361, trestnom čine kupliarstva podľa § 367, trestnom čine výroby detskej pornografie podľa § 368, trestnom čine rozširovania detskej pornografie podľa § 369, trestnom čine prechovávania detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 Trestného zákona, o trestnom čine, ktorým bola spôsobená ťažká ujma na zdraví alebo smrť, alebo o inom úmyselnom trestnom čine, pri ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva. Takýto príkaz možno vydať, ak nemožno sledovaný účel dosiahnuť inak alebo ak by bolo jeho dosiahnutie iným spôsobom podstatne sťažené.

(5) Príkaz podľa odseku 1 možno vydať aj vtedy, ak osoba odsúdená za trestný čin podľa odseku 4 na trest odňatia slobody alebo osoba, ktorej bolo uložené ochranné liečenie s obmedzením osobnej slobody v trvaní najmenej štyroch mesiacov, sa vyhýba výkonu trestu ochranného liečenia alebo ich zvyšku a trestné konanie bolo vedené v jej prítomnosti.

(6) Príkaz podľa odseku 1 sa doručí poskytovateľovi služieb, ktorému sa môže uložiť povinnosť zachovať v tajnosti opatrenia uvedené v tomto príkaze.

(7) Poskytovateľ služieb predloží počítačový údaj alebo jeho kópiu tomu, kto vydal príkaz podľa odseku 1, alebo osobe uvedenej v tomto príkaze, ak má takýto počítačový údaj k dispozícii.

(8) Ak počítačovým údajom získaným postupom podľa odsekov 1 až 6 neboli zistené skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, počítačový údaj alebo jeho kópiu bez meškania zničí; policajt takýto údaj zničí po predchádzajúcom písomnom súhlase prokurátora. Zápisnica o zničení takéhoto údaja alebo jeho kópie sa založí do spisu.

(9) O zničení počítačového údaja alebo jeho kópie písomne informuje osobu podľa odseku 2, ak je známa, policajt alebo prokurátor, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa po právoplatnom skončení veci. Informácia obsahuje označenie súdu alebo prokurátora, ktorý vydal alebo potvrdil príkaz podľa odseku 1. Súčasťou informácie je poučenie o práve podať v lehote dvoch mesiacov od jej doručenia návrh na preskúmanie zákonnosti príkazu príslušnému nadriadenému súdu. Informáciu podá orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa do troch rokov od právoplatného skončenia trestného stíhania v danej veci.

(10) Informáciu podľa odseku 9 predseda senátu, policajt alebo prokurátor nepodá, ak ide o osobu, ktorá má možnosť nazerať do spisu podľa tohto zákona alebo v konaní o obzvlášť závažnom zločine alebo zločine spáchanom organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou a trestných činoch terorizmu podľa § 140b Trestného zákona, alebo ak sa na trestnom čine podieľalo viac osôb a vo vzťahu aspoň k jednej z nich nebolo trestné stíhanie právoplatne skončené, alebo ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

§ 117
Agent

(1) Na odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchateľov zločinov, korupcie, trestných činov extrémizmu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie podľa § 261 Trestného zákona alebo trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 a 234 Trestného zákona možno použiť agenta. Jeho použitie je prípustné len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchateľov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie, že bol spáchaný trestný čin alebo má byť spáchaný taký trestný čin.

(2) Konanie agenta musí byť v súlade s účelom tohto zákona a musí byť úmerné protiprávnosti konania, na odhaľovaní, zisťovaní alebo usvedčovaní ktorého sa zúčastňuje. Agent nesmie iniciatívne navádzať na spáchanie trestného činu; to neplatí, ak ide o korupciu verejného činiteľa alebo zahraničného verejného činiteľa a zistené skutočnosti nasvedčujú, že páchateľ by spáchal taký trestný čin aj vtedy, ak by príkaz na použitie agenta nebol vydaný.

(3) Agent koná pod dočasnou alebo trvalou legendou alebo bez legendy. Legenda je súhrn krycích údajov o osobe agenta, najmä o jeho totožnosti, rodinnom stave, vzdelaní a zamestnaní.

(4) Ak je to na vytvorenie alebo zachovanie legendy nevyhnutné, možno za podmienok uvedených v osobitnom zákone vydať, vyhotoviť a používať krycie doklady.

(5) Príkaz na použitie agenta vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť odôvodnený aj skutkovými okolnosťami.

(6) Ak ide o vec, ktorá nestrpí odklad, môže prokurátor, ak použitie agenta nie je spojené so vstupom do obydlia iného, príkaz uvedený v odseku 5 vydať pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní predbežne aj ústne. Taký príkaz však v písomnej podobe musí najneskôr do 72 hodín od vydania príkazu potvrdiť sudca pre prípravné konanie, inak stráca platnosť. To neplatí pre postup podľa odseku 2, keď príkaz na použitie agenta môže vydať len sudca pre prípravné konanie.

(7) Príkaz podľa odsekov 5 a 6 musí byť písomný a musí byť v ňom určený čas, počas ktorého bude agent použitý. Čas použitia agenta nesmie trvať dlhšie ako šesť mesiacov. Tento čas môže predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie predĺžiť vždy o ďalšie dva mesiace, a to aj opakovane.

(8) Písomnosti týkajúce sa použitia agenta sa do spisu založia len vtedy, ak prokurátor v obžalobe navrhne vykonanie dôkazu skutočnosťami zistenými agentom.

(9) Agent môže pri použití svojej legendy so súhlasom oprávnenej osoby vstúpiť do obydlia. Taký súhlas sa však nesmie získať na základe predstieraného práva vstupu.

(10) Pravá totožnosť agenta vystupujúceho pod legendou musí byť aj po skončení jeho použitia utajená. Prokurátorovi alebo sudcovi pre prípravné konanie, ktorí sú príslušní rozhodovať podľa odsekov 5 a 6, ako aj predsedovi senátu v konaní pred súdom musí sa na ich žiadosť oznámiť pravá totožnosť agenta.

(11) O skutočnostiach dôležitých pre trestné konanie môže agenta v prípravnom konaní vypočuť prokurátor pri primeranom použití ustanovenia § 134 ods. 1 tak, aby jeho totožnosť nemohla byť odhalená; agent môže byť výnimočne vypočúvaný na súde iba pri primeranom použití ustanovení § 134 ods. 1, § 136 a § 262, aby jeho totožnosť nemohla byť odhalená. Na súdne konanie sa agent

predvoláva prostredníctvom Prezídia Policajného zboru. Doručenie predvolania agentovi zabezpečí príslušník Policajného zboru poverený prezidentom Policajného zboru. Ak je agentom iná osoba ako príslušník Policajného zboru alebo príslušník polície iného štátu a súhlasí s tým, aby bola jeho totožnosť odhalená, použijú sa na ďalšie konanie ustanovenia § 127 až 134 o svedkovi.

(12) Skutočnosti týkajúce sa trestných činov nesúvisiacich s vecou, v ktorej bol agent použitý, môžu sa v inom konaní použiť ako dôkaz iba vtedy, ak ide o zločin, korupciu, trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa alebo trestný čin legalizácie výnosu z trestnej činnosti.

(13) Pri postupe podľa odseku 1 možno použiť informačno-technické prostriedky. Pritom sa primerane postupuje podľa odseku 8.

(14) Agent môže plniť svoje úlohy i na území iného štátu. O jeho vyslaní do zahraničia po predchádzajúcom súhlase príslušných orgánov štátu, na ktorého území má pôsobiť, a na základe príkazu podľa odseku 5 rozhoduje prezident Policajného zboru, ak medzinárodná zmluva neustanovuje iný postup. Rovnako sa postupuje, ak má na území Slovenskej republiky pôsobiť ako agent príslušník iného štátu.

§ 118
Porovnávanie údajov v informačných systémoch

(1) V trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vykonať porovnávanie údajov v informačných systémoch, ktoré obsahujú charakteristické, prípadne vylučujúce znaky týkajúce sa osôb alebo vecí dôležitých pre trestné konanie, s údajmi v iných informačných systémoch, ak je to nevyhnutné pre objasnenie trestného činu.

(2) Príkaz na porovnávanie údajov v informačných systémoch vydáva písomne predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor.

(3) Príkaz podľa odseku 1 musí obsahovať označenie prevádzkovateľa informačného systému, ktorý je povinný poskytnúť údaje, a vymedzenie údajov a skúšobných znakov potrebných na porovnanie.

(4) Osoba podľa odseku 3 je povinná poskytnúť údaje potrebné na porovnávanie. Ak nemožno požadované údaje oddeliť od iných údajov, poskytnú sa aj iné údaje. Tieto iné údaje nemožno použiť ako dôkaz.

(5) Ak boli údaje poskytnuté na nosičoch informácií, musia sa tieto po ukončení porovnávania bez meškania vrátiť. Údaje, ktoré sa prenášali na iné nosiče údajov, musí bez meškania vymazať orgán činný v trestnom konaní, súd alebo príslušník Policajného zboru, ktorý porovnávanie vykonal, ak už pre trestné konanie nie sú potrebné.

(6) Ak sa má záznam z porovnávania údajov použiť ako dôkaz, postupuje sa primerane podľa § 115 ods. 6.

(7) V inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa vykonalo porovnanie údajov, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak ide o trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1.

(8) Ak sa pri porovnávaní údajov nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán činný v trestnom konaní, súd alebo príslušník Policajného zboru, ktorý vykonával porovnávanie, musí získané záznamy predpísaným spôsobom bez meškania zničiť.

ŠIESTA HLAVA
DOKAZOVANIE

Prvý diel
Dokazovanie

§ 119
Všeobecné ustanovenia

(1) V trestnom konaní treba dokazovať najmä

a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu,

b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,

c) závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania,

d) osobné pomery páchateľa v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a uloženie ochranného opatrenia a iné rozhodnutia,

e) následok a výšku škody spôsobenú trestným činom,

f) výnosy z trestnej činnosti a prostriedky na jej spáchanie, ich umiestnenie, povahu, stav a cenu,

g) majetkové pomery na účely odňatia výnosov z trestnej činnosti.

(2) Majetkové pomery, vyhotovovanie majetkového profilu a vyhľadávanie, dokumentovanie a preverovanie rozsahu a umiestnenia výnosov z trestnej činnosti zisťuje a vykonáva policajt alebo orgán podľa osobitného predpisu.

(3) Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

(4) Dôkazy môžu obstarávať aj strany na vlastné náklady. V prípade oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. a), b) alebo c) nahradí účelne vynaložené náklady obvinenému štát.

(5) Dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takého donútenia alebo prostredníctvom poskytnutia nezákonného benefitu alebo sľubu nezákonného benefitu spolupracujúcej osobe alebo benefitu, ktorý prokurátor v rozpore s týmto zákonom neoznámil súdu, sa nesmie použiť v konaní okrem prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila alebo takýto benefit spolupracujúcej osobe poskytla alebo sľúbila.

§ 120
Predvolanie a predvedenie obvineného

(1) Ak sa obvinený, ktorý bol riadne a včas predvolaný na výsluch alebo iný úkon, bez dostatočného ospravedlnenia nedostaví, možno ho na tento úkon predviesť. Na to, ako aj na ďalšie následky nedostavenia sa musí byť obvinený v predvolaní upozornený.

(2) V prípade ospravedlnenej neúčasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je obvinený povinný predložiť vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia

nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby.

(3) Obvinený môže byť predvedený aj bez predchádzajúceho predvolania, ak je to potrebné na úspešné vykonanie úkonu, najmä ak sa skrýva, nemá trvalé bydlisko, ak mu nie je možné doručiť predvolanie na adrese, ktorú uviedol.

(4) O predvedenie obvineného požiada orgán činný v trestnom konaní alebo súd útvar Policajného zboru. O predvedenie vojaka alebo príslušníka ozbrojeného zboru požiada orgán činný v trestnom konaní alebo súd jeho nadriadeného.

Výsluch obvineného

§ 121

(1) Výsluch obvineného vykonáva orgán činný v trestnom konaní alebo súd tak, aby zistil podstatné skutočnosti dôležité pre trestné konanie. K výpovedi ani k priznaniu nesmie byť obvinený nijakým nezákonným spôsobom donucovaný a pri výsluchu treba rešpektovať jeho osobnosť.

(2) Pred výsluchom musí byť obvinený poučený: „Ako obvinený máte právo vypovedať alebo odoprieť vypovedať. K priznaniu vás nikto nesmie nútiť. Máte právo zvoliť si obhajcu. Ak nemáte prostriedky na zaplatenie obhajcu, máte právo žiadať, aby vám bol obhajca ustanovený. Máte právo žiadať, aby sa obhajca zúčastnil na vašom výsluchu a bez jeho prítomnosti nevypovedať.“.

(3) Obvineného vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu treba poučiť aj o možnosti a podmienkach podmienečného zastavenia trestného stíhania, uzavretia zmieru a zastavenia trestného stíhania, o konaní o dohode o vine a treste, ako aj o podmienkach uloženia trestu prepadnutia majetku, ak bude vznesené obvinenie za niektorý z trestných činov uvedených v § 58 ods. 2 Trestného zákona.

(4) Obvinený, ktorému je poskytovaná ochrana a pomoc podľa osobitného predpisu o ochrane svedka, môže byť vypočúvaný prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

(5) Ak je ako obvinený vypočúvaná osoba mladšia ako 18 rokov, orgány činné v trestnom konaní vykonajú výsluch s využitím technických zariadení určených na záznam zvuku a obrazu, ak je to primerané vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä ak je pochybnosť, či je táto osoba schopná pochopiť obsah výsluchu, pričom sa zohľadňujú jej najlepšie záujmy, a ak tomu nebránia závažné technické dôvody, ktoré je orgán činný v trestnom konaní povinný uviesť v zápisnici.

§ 122

(1) Pred prvým výsluchom treba vždy zistiť totožnosť obvineného, jeho osobné, rodinné, majetkové a zárobkové pomery a predchádzajúce trestné stíhania a tresty, ktoré mu boli uložené. Poučenie uvedené v § 121 ods. 2 sa mu prečíta a v prípade potreby ešte aj primerane vysvetlí a obvinený podpisom potvrdí, že poučeniu porozumel. Treba ho poučiť aj o ďalších právach obvineného uvedených v § 34 ods. 1 až 3 a tiež o podmienkach doručovania písomností a následkoch s tým spojených. Potom treba obvineného oboznámiť so skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu, a s jeho právnou kvalifikáciou.

(2) Obvinenému musí byť daná možnosť podrobne sa k obvineniu vyjadriť, najmä súvisle opísať skutočnosti, ktoré sú predmetom obvinenia, uviesť skutočnosti, ktoré obvinenie zoslabujú alebo vyvracajú, a ponúknuť o nich dôkazy.

(3) Obvinenému sa môžu klásť otázky na doplnenie výpovede alebo na objasnenie neúplností, nejasností alebo rozporov. Otázky sa musia klásť ohľaduplne a zrozumiteľne. Obvinenému sa však

nesmú klásť otázky, v ktorých je obsiahnuté, ako na otázku odpovedať, otázky klamlivé ani otázky, ktoré by obsahovali skutočnosti, ktoré sa majú zistiť až z jeho výpovede. Otázky nesmú neodôvodnene zasahovať do súkromia vypočúvaného okrem zisťovania pohnútky činu.

§ 123

(1) Obvinenému možno dovoliť, aby skôr, než odpovie, nazrel do svojich poznámok. Táto okolnosť sa musí v zápisnici poznamenať.

(2) Ak treba zistiť pravosť rukopisu, možno obvineného vyzvať, aby napísal potrebný počet určených slov. Ak treba identifikovať hlas obvineného, možno ho vyzvať, aby poskytol hlasovú vzorku. K tomu ho však nemožno nijakým spôsobom donucovať. Obvinený je však povinný strpieť úkony potrebné na zistenie totožnosti.

§ 124

(1) Výpoveď obvineného sa do zápisnice zapíše spravidla podľa diktátu vypočúvajúceho v priamej reči a pokiaľ možno doslova.

(2) Ak nejde o zápisnicu o hlavnom pojednávaní alebo o verejnom zasadaní, musí sa zápisnica po skončení výsluchu predložiť obvinenému na prečítanie, alebo ak o to požiada, musí sa mu prečítať; ak sa výsluch vykonáva prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, zápisnica sa obvinenému na jeho žiadosť musí prečítať. Obvinený má právo žiadať, aby bola zápisnica doplnená alebo aby sa v nej vykonali opravy v súlade s jeho výpoveďou. O tom treba obvineného poučiť.

(3) Zápisnicu o výsluchu, ktorý sa vykonal bez pribratia zapisovateľa, treba obvinenému pred podpisom prečítať alebo na prečítanie predložiť v prítomnosti nezúčastnenej osoby. Ak má obvinený proti obsahu zápisnice námietky, treba ich prejednať v prítomnosti pribranej osoby a výsledok prejednania zahrnúť do zápisnice.

§ 125
Konfrontácia

(1) Ak výpoveď obvineného v závažných okolnostiach nesúhlasí s výpoveďou spoluobvineného alebo svedka a rozpor nemožno vyjasniť inak, môže byť obvinený postavený tejto osobe tvárou v tvár.

(2) Osoby postavené tvárou v tvár si môžu klásť navzájom otázky len so súhlasom vypočúvajúceho.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú v prípade agenta, ohrozeného svedka, chráneného svedka, svedka, ktorého totožnosť je utajená a svedka v trestnom konaní vedenom pre trestné činy terorizmu; to neplatí v prípade agenta, ktorý súhlasil s odhalením svojej totožnosti.

(4) Použitie ustanovení odsekov 1 a 2 nie je možné, ak ide o svedka mladšieho ako 18 rokov.

(5) V trestnom konaní o trestných činoch proti ľudskej dôstojnosti, o trestnom čine týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo o trestnom čine obchodovania s ľuďmi sa ustanovenia odsekov 1 a 2 nepoužijú, ak ide o svedka, na ktorom bol takýto trestný čin spáchaný. Ustanovenie odsekov 1 a 2 sa nepoužijú ani v prípade svedka, na ktorom bol spáchaný trestný čin násilím alebo hrozbou násilia, ak hrozí nebezpečenstvo spôsobenia druhotnej viktimizácie alebo opakovanej viktimizácie, najmä s ohľadom na vek, pohlavie, sexuálnu orientáciu, rasu, národnosť, náboženské vyznanie, rozumovú vyspelosť alebo na vzťah k páchateľovi trestného činu alebo závislosti na ňom.

§ 126
Rekognícia

(1) Ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vyzve sa obvinený, aby ju opísal. Až potom sa mu má osoba alebo vec ukázať, a to medzi viacerými osobami podobného zovňajšku alebo vecami toho istého druhu.

(2) Rekogníciu možno vykonať aj podľa fotografií, prípadne s použitím technických prostriedkov.

(3) K rekognícii treba vždy pribrať nezúčastnenú osobu.

Druhý diel
Svedkovia

§ 127
Povinnosť svedčiť

(1) Každý je povinný dostaviť sa na predvolanie orgánov činných v trestnom konaní a súdu a vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine a o páchateľovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie.

(2) Každý je povinný napomáhať splnenie tejto povinnosti.

§ 128
Predvolanie, predvedenie a zabezpečenie svedka

(1) Svedok, ktorý bol riadne predvolaný a bez dostatočného ospravedlnenia sa k úkonu neustanoví, môže byť predvedený. V konaní pred súdom na základe uznesenia súdu môže byť svedok zabezpečený spôsobom uvedeným v § 88, ak sú splnené podmienky pre taký postup. Na následky nedostavenia sa musí v predvolaní upozorniť.

(2) V prípade ospravedlnenej neúčasti svedka na úkone orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu zo zdravotných dôvodov je svedok povinný predložiť vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby.

(3) Ak sa nedostaví príslušník ozbrojených síl alebo ozbrojeného zboru, požiada orgán činný v trestnom konaní alebo súd jeho nadriadeného, aby oznámil dôvod, prečo sa predvolaný nedostavil, prípadne aby ho dal predviesť alebo ho zabezpečil. V ostatných prípadoch požiada orgán činný v trestnom konaní alebo súd o predvedenie alebo zabezpečenie svedka útvar Policajného zboru.

(4) Ak je ako svedok predvolaný zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zástupca štátneho orgánu alebo orgánu územnej samosprávy alebo zástupca právnickej osoby, adresou na doručovanie predvolania je adresa jeho pracoviska alebo sídla orgánu alebo právnickej osoby.

(5) Svedok môže namiesto adresy svojho trvalého pobytu alebo prechodného pobytu uviesť ako adresu na doručovanie adresu svojho pracoviska alebo inú adresu, na ktorú sa mu má doručiť zásielka, alebo sa mu umožní iný zaručený spôsob doručovania zásielok.

§ 129
Zákaz výsluchu svedka

(1) Svedok nesmie byť vypočúvaný o okolnostiach, ktoré tvoria utajovanú skutočnosť, okrem prípadu, že bol od tejto povinnosti príslušným orgánom oslobodený. Oslobodenie možno odoprieť len vtedy, keby bola ohrozená obrana alebo bezpečnosť štátu alebo hrozila iná rovnako vážna škoda; dôvody na odopretie oslobodenia treba vždy uviesť.

(2) Svedok nesmie byť vypočúvaný ani vtedy, keby svojou výpoveďou porušil zákonom alebo medzinárodnou zmluvou uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti okrem prípadu, že by bol od tejto povinnosti oslobodený príslušným orgánom alebo tým, v ktorého záujme má túto povinnosť.

(3) Zákaz výsluchu podľa odseku 2 sa nevzťahuje na svedeckú povinnosť týkajúcu sa trestného činu, ktorý má svedok povinnosť prekaziť podľa Trestného zákona.

§ 130
Právo svedka odoprieť výpoveď

(1) Právo odoprieť výpoveď ako svedok má príbuzný obvineného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Ak je obvinených viac a svedok je v uvedenom pomere len k niektorému z nich, má právo odoprieť výpoveď ohľadne iných obvinených len vtedy, keď nemožno oddeliť výpoveď, ktorá sa ich týka, od výpovede týkajúcej sa obvineného, s ktorým je svedok v tomto pomere.

(2) Svedok je oprávnený odoprieť vypovedať, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu. Svedok je oprávnený odoprieť vypovedať aj vtedy, ak by výpoveďou porušil spovedné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá mu bola zverená ústne alebo písomne pod podmienkou mlčanlivosti ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou.

Výsluch svedka

§ 131

(1) Pred výsluchom svedka treba vždy zistiť jeho totožnosť a pomer k obvinenému, poučiť ho o význame svedeckej výpovede a o práve odoprieť výpoveď, a ak treba, aj o zákaze výsluchu; svedka treba poučiť aj o možnosti a podmienkach poskytnutia ochrany pred neoprávneným postihom v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu. Svedok musí byť vždy poučený o tom, že je povinný vypovedať pravdu, nič nezamlčať, a o trestných následkoch krivej výpovede.

(2) Ak sa vypočúva ako svedok prezidentom Policajného zboru poverený príslušník Policajného zboru o skutočnostiach získaných agentom, súd do zápisnice uvedie príslušné krycie údaje agenta a meno, priezvisko a pracovisko povereného príslušníka Policajného zboru.

(3) Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadaní je svedok povinný zložiť prísahu s výnimkou výsluchu svedka podľa odseku 2.

§ 132

(1) Na začiatku výsluchu sa treba svedka opýtať na jeho pomer k prerokovávanej veci, ako aj k stranám a podľa potreby aj na iné okolnosti potrebné na zistenie jeho nezaujatosti a hodnovernosti. Svedkovi sa musí dať možnosť, aby súvisle vypovedal všetko, čo sám o veci vie,

a odkiaľ sa dozvedel ním uvádzané skutočnosti.

(2) Svedka možno vypočúvať len do miery nevyhnutnej pre trestné konanie. Môžu sa mu klásť otázky na doplnenie výpovede alebo na objasnenie neúplností, nejasností alebo rozporov. Otázky sa musia klásť ohľaduplne a zrozumiteľne. Svedkovi sa nesmú klásť otázky, v ktorých je obsiahnuté, ako na otázku odpovedať, otázky klamlivé ani otázky, ktoré by obsahovali skutočnosti, ktoré sa majú zistiť až z jeho výpovede. Otázky nesmú zasahovať do súkromia vypočúvaného, ak sa to priamo netýka spáchania trestného činu, obvineného alebo podozrivého.

§ 133

(1) Ak treba zistiť pravosť rukopisu, svedkovi sa môže prikázať, aby napísal potrebný počet určených slov.

(2) Ak treba identifikovať hlas, môže sa svedkovi prikázať, aby poskytol hlasovú vzorku.

§ 134

(1) Svedok, ktorý sa pre svoj vek, chorobu, telesnú alebo duševnú poruchu, alebo z iných vážnych dôvodov nemôže dostaviť na výsluch, alebo svedok, ktorý je vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody, ak je to primerané a dostačujúce vzhľadom na okolnosti prípadu, môže byť vypočutý prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa primerane použije aj vtedy, ak sa svedok pre svoj pobyt v cudzine nemôže alebo nechce dostaviť na výsluch, ale je ochotný vypovedať a príslušný orgán cudzieho štátu alebo zastupiteľský úrad mu poskytne potrebnú právnu pomoc.

(3) Ustanovenie odseku 1 sa primerane použije aj pri výsluchu ohrozeného svedka alebo chráneného svedka, ktorému sa poskytuje pomoc podľa osobitného zákona. Rovnako sa postupuje v prípade, ak taký svedok má byť vypočúvaný v inej veci alebo pri výsluchu svedka v trestnom konaní o trestných činoch terorizmu.

§ 135

(1) Výsluch svedka, ktorý je dieťaťom, o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jeho osobné vlastnosti, vzťah k obvinenému alebo k podozrivému, závislosť od obvineného alebo podozrivého alebo povahu a okolnosti spáchania trestného činu mohlo nepriaznivo ovplyvniť duševnú integritu alebo vystaviť ho riziku druhotnej viktimizácie, sa vykoná s využitím videokonferenčného zariadenia. Výsluch treba vykonať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa v ďalšom konaní už nemusel opakovať. Klásť otázky takémuto svedkovi možno len prostredníctvom orgánu činného v trestnom konaní. V prípravnom konaní možno výsluch opakovať len so súhlasom prokurátora. Opakovaný výsluch v prípravnom konaní vedie spravidla tá istá osoba. V konaní pred súdom možno na podklade rozhodnutia predsedu senátu vykonať dôkaz prečítaním zápisnice i bez splnenia podmienok uvedených v § 263 alebo postupom podľa § 270 ods. 2.

(2) K výsluchu podľa odseku 1 sa priberie psychológ, ktorý so zreteľom na predmet výsluchu a stupeň duševného vývoja svedka prispeje k správnemu vedeniu výsluchu a ak nie je na výsluchu prítomný opatrovník podľa § 48 ods. 2, aj zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ak to môže prispieť k správnemu vykonaniu výsluchu, prizve sa k výsluchu aj zákonný zástupca alebo pedagóg. Spôsob vedenia výsluchu prekonzultuje orgán činný v trestnom konaní s psychológom pred vypočutím a ak je to potrebné, aj s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zákonným zástupcom alebo pedagógom. Ak výsluch alebo pokračovanie v ňom môže mať nepriaznivý vplyv na psychický stav dieťaťa, môže psychológ navrhnúť odloženie vykonania výsluchu alebo jeho prerušenie počas jeho výkonu. Osoba, ktorá bola pribraná

k výsluchu, sa podľa potreby vypočuje na správnosť a úplnosť zápisnice alebo na spôsob, akým bol výsluch vykonaný, ako aj na spôsob, akým vypočúvaná osoba vypovedala.

(3) Na výsluch svedka o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jeho osobné vlastnosti, vzťah k obvinenému alebo k podozrivému, závislosť od obvineného alebo podozrivého alebo povahu a okolnosti spáchania trestného činu mohlo nepriaznivo ovplyvniť duševnú integritu alebo vystaviť ho riziku druhotnej viktimizácie, sa použije postup podľa odsekov 1 a 2, ak ide o svedka, ktorý je obzvlášť zraniteľnou obeťou a jeho rodinného príslušníka podľa osobitného predpisu, a o svedka, ktorého vek nie je známy a u ktorého existuje dôvod domnievať sa, že je osobou mladšou ako 18 rokov, až kým sa nepreukáže opak.

(4) V prípravnom konaní vedenom pre trestný čin proti ľudskej dôstojnosti, trestný čin obchodovania s ľuďmi, trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo trestný čin výroby detskej pornografie výsluch svedka, ktorý je obzvlášť zraniteľnou obeťou podľa osobitného zákona, vedie osoba rovnakého pohlavia ako je vypočúvaná osoba; to neplatí, ak tomu bránia závažné dôvody, ktoré orgán činný v trestnom konaní uvedie v zápisnici.

§ 136

(1) Osobné údaje svedka, poškodeného alebo oznamovateľa sa v zápisnici poznačia len v miere nevyhnutnej na jeho identifikáciu a odlíšenie od inej osoby, najmä uvedením mena a priezviska. Policajt vedie mimo spisu evidenciu chránených údajov svedka, poškodeného alebo oznamovateľa v rozsahu meno, priezvisko, dátum narodenia, číslo dokladu totožnosti, adresa trvalého pobytu, adresa na doručovanie, prípadne iné kontaktné údaje, ktoré predloží len prokurátorovi alebo súdu, aby boli chránené pred sprístupnením osobám, ktoré majú právo nazerať do spisu. Ak úkon vykonáva prokurátor alebo súd, postupujú rovnako.

(2) Ak je dôvodná obava, že oznámením totožnosti, bydliska, prípadne miesta pobytu svedka je ohrozený jeho život, zdravie, telesná integrita alebo ak také nebezpečenstvo hrozí jemu blízkej osobe, môže sa svedkovi povoliť, aby neuvádzal údaje o svojej osobe. Na hlavnom pojednávaní však musí uviesť, ako sa oboznámil so skutočnosťami, o ktorých vypovedal. Materiály, ktoré umožňujú zistenie totožnosti takého svedka, sa ukladajú na prokuratúre a v konaní pred súdom u predsedu senátu. Do spisu sa zakladajú len vtedy, ak ohrozenie pominie. Aj takému svedkovi v prípade potreby možno položiť otázky o okolnostiach, ktoré sa týkajú jeho hodnovernosti, a tiež otázky týkajúce sa jeho vzťahu k obvinenému alebo poškodenému.

(3) Pred výsluchom svedka, ktorého totožnosť má zostať utajená, vykoná orgán činný v trestnom konaní a súd v záujme ochrany svedka podľa potreby opatrenia, ako sú najmä zmena vzhľadu a hlasu svedka, prípadne vykoná jeho výsluch s využitím technických zariadení vrátane videokonferenčného zariadenia.

(4) Súhlas na postup podľa odseku 2 dáva predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor.

(5) Pri odhaľovaní, zisťovaní a usvedčovaní páchateľov zločinov, korupcie, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa alebo trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti možno výnimočne pri svedkovi použiť legendu podľa § 117 ods. 3, ak predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie vydá príkaz, ktorým určí svedkovi použitie legendy podľa § 117 ods. 3.

§ 137

Ak policajt neuzná dôvod na postup podľa § 136 ods. 2, hoci sa svedok toho domáha a uvádza konkrétne skutočnosti, ktoré taký postup odôvodňujú, policajt predloží vec prokurátorovi, aby preskúmal správnosť jeho postupu. Ak nehrozí nebezpečenstvo z omeškania, odloží výsluch svedka dovtedy, kým prokurátor o veci nerozhodne. Inak svedka vypočuje a do rozhodnutia

prokurátora so zápisnicou o výsluchu zaobchádza tak, aby totožnosť svedka zostala utajená.

§ 138

Ustanovenia § 123 až 126 o výsluchu obvineného sa primerane použijú aj na výsluch svedka, na konfrontáciu medzi svedkami, ktorí už boli vypočutí, a na rekogníciu.

§ 139

(1) Svedok, ktorému hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode, má právo požiadať o poskytnutie informácie o

a) prepustení alebo úteku obvineného z väzby,

b) prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody,

c) prerušení výkonu trestu odňatia slobody,

d) prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu ochranného liečenia zo zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti,

e) zmene formy výkonu ochranného liečenia z ústavného liečenia na ambulantné liečenie, alebo

f) prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu detencie.

(2) Bez žiadosti svedka orgán činný v trestnom konaní alebo súd poskytne svedkovi informácie podľa odseku 1, ak zistí, že svedkovi hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode.

(3) Svedok sa môže výslovným vyhlásením písomne alebo ústne do zápisnice vzdať práva podľa odseku 1.

§ 140
Svedočné

(1) Svedok má nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy za prácu alebo iného preukázateľného ušlého príjmu. Nárok zaniká, ak ho svedok neuplatní do troch dní po svojom výsluchu, alebo po tom, ako mu bolo oznámené, že k výsluchu nedôjde, alebo ak ho nevyčísli do 15 dní od uplatnenia nároku. Na to musí byť svedok upozornený.

(2) Výšku svedočného určí ten, kto svedka predvolal, a v konaní pred súdom predseda senátu.

Tretí diel
Odborná činnosť a znalecká činnosť

§ 141
Odborná činnosť

(1) Ak sú na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie potrebné odborné znalosti, vyžiada orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu odborné vyjadrenie mimo znaleckú činnosť vykonávanú podľa osobitného zákona. V jednoduchých prípadoch sa možno uspokojiť s písomným potvrdením, o ktorého správnosti nie sú pochybnosti.

(2) O vyžiadaní odborného vyjadrenia alebo písomného potvrdenia podľa odseku 1 sa rozhodne opatrením.

(3) Orgán činný v trestnom konaní alebo súd vyžiada odborné vyjadrenie alebo písomné potvrdenie predovšetkým od organizácie špecializovanej na činnosť, ktorá je obsahom odborného vyjadrenia alebo písomného potvrdenia. Táto organizácia v odbornom vyjadrení alebo písomnom

potvrdení uvedie meno osoby, ktorú možno vypočuť ako svedka k obsahu odborného vyjadrenia alebo písomného potvrdenia.

(4) Ak to okolnosti prípadu vyžadujú, tomu, kto spracováva odborné vyjadrenie, sa umožní, aby sa v potrebnom rozsahu oboznámil s obsahom spisu, najmä s vykonanými dôkazmi. Na jeho návrh možno tiež vykonať dôkazy, ktoré potrebuje na účely podania odborného vyjadrenia.

(5) Odborné vyjadrenie alebo písomné potvrdenie možno vyžiadať aj od štátneho orgánu, ktorý odborné vyjadrenie alebo písomné potvrdenie predloží vždy bez náhrady.

Znalecká činnosť

§ 142

(1) Ak pre zložitosť objasňovanej skutočnosti nie je postup podľa § 141 postačujúci, priberie orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom predseda senátu znalca na podanie znaleckého posudku. Ak ide o objasnenie skutočnosti obzvlášť zložitej, priberú sa dvaja znalci. Dvoch znalcov treba pribrať vždy, ak ide o pitvu mŕtvoly.

(2) Na prehliadku a pitvu mŕtvoly nesmie byť ako znalec pribratý lekár, ktorý zomrelého ošetroval počas choroby, ktorá smrti predchádzala.

(3) O pribratí znalca sa rozhodne uznesením. Proti uzneseniu možno podať sťažnosť pre vecné dôvody alebo pre osobu znalca.

§ 143

(1) Orgán činný v trestnom konaní alebo súd priberie do trestného konania na podanie znaleckého posudku podľa § 142 predovšetkým znaleckú organizáciu špecializovanú na činnosť, ktorá je obsahom znaleckého posudku. Táto organizácia v znaleckom posudku uvedie meno znalca, ktorého možno vypočuť k obsahu znaleckého posudku.

(2) Ak v príslušnom odbore alebo odvetví nie je zapísaná žiadna osoba alebo osoba zapísaná v zozname znalcov nemôže podať znalecký posudok, alebo podanie znaleckého posudku by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo nákladmi, možno do konania pribrať aj inú osobu s potrebnými odbornými a občianskymi predpokladmi, ak s tým súhlasí. Taká osoba je povinná pred vykonaním znaleckej činnosti zložiť sľub podľa osobitného zákona; ak ide o právnickú osobu, sľub zloží fyzická osoba poverená touto právnickou osobou vykonaním znaleckej činnosti.

§ 144

(1) Znalec musí byť pri pribratí upozornený na povinnosť bez odkladu oznámiť skutočnosti, pre ktoré by mohol byť vylúčený alebo ktoré mu vo veci bránia byť činný ako znalec. Musí byť tiež poučený o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu a o trestných následkoch vedome nepravdivého znaleckého posudku.

(2) Ak znalecký posudok obstará niektorá zo strán, poučí príslušný orgán činný v trestnom konaní alebo súd znalca na okolnosti uvedené v odseku 1.

§ 145
Príprava znaleckého posudku a výsluch znalca

(1) Úlohy, ktoré má znalec riešiť z hľadiska svojej odbornosti, sa mu určia spravidla v uznesení o pribratí znalca, a to formou otázok. Treba dbať pritom na to, že znalec nie je oprávnený riešiť právne otázky ani hodnotiť vykonané dôkazy, ani robiť právne závery. Znalcovi treba umožniť, aby

sa v potrebnom rozsahu oboznámil s obsahom spisu, najmä s vykonanými dôkazmi. Možno mu tiež dovoliť, aby sa zúčastnil na výsluchu obvineného, svedkov alebo pri vykonávaní iných dôkazov. Na návrh znalca možno tiež vykonať dôkazy, ktoré potrebuje na účely podania posudku. Pri takom dokazovaní má právo byť prítomný a vypočúvaným osobám môže klásť otázky. Znalcovi možno zapožičať spis.

(2) Znalec podá posudok spravidla písomne. Len výnimočne, v jednoduchších prípadoch, možno dovoliť, aby ho nadiktoval do zápisnice o výsluchu. Ak znalec spracoval posudok písomne, stačí, aby sa pri výsluchu naň odvolal. Posudok sa doručuje aj obhajcovi, a to na trovy obhajoby.

(3) Ak sa pribralo viac znalcov, ktorí dospeli po vzájomnej porade k súhlasným záverom, stačí, ak podá posudok ten z nich, ktorého sami určili. Ak sa závery znalcov odlišujú, podá posudok každý z nich samostatne.

(4) V prípravnom konaní možno upustiť od výsluchu znalca, ak policajt alebo prokurátor nemá o spoľahlivosti a úplnosti podaného posudku pochybnosti.

(5) Ak posudok obstaral obvinený, poškodený alebo zúčastnená osoba, doručí ho prokurátorovi a ostatným stranám, ktorých záujmov sa dotýka.

§ 146
Chyby znaleckého posudku

Ak vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku alebo ak je znalecký posudok nejasný alebo neúplný, treba požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku. Ak by to neviedlo k odstráneniu pochybností alebo nejasností znaleckého posudku alebo k úplnosti znaleckého posudku, treba pribrať iného znalca.

§ 147
Posudok znaleckého ústavu

(1) Vo výnimočných a obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich osobitné vedecké posúdenie alebo na preskúmanie posudku znalca môže orgán činný v trestnom konaní alebo súd pribrať na podanie znaleckého posudku znalecký ústav.

(2) Ak v príslušnom odbore alebo odvetví nie je žiadna právnická osoba zapísaná ako znalecký ústav alebo znalecký ústav zapísaný v zozname nemôže podať znalecký posudok, alebo podanie znaleckého posudku by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo nákladmi, možno do konania pribrať na podanie znaleckého posudku inú právnickú osobu, ktorá je špecializovaným vedeckým a odborným pracoviskom alebo špecializovaným odborným pracoviskom.

(3) Znalecký ústav alebo právnická osoba pribratá na podanie znaleckého posudku podľa odseku 2 je povinná spracovať znalecký posudok písomne, v ktorom uvedie osoby, ktoré sa na spracovaní znaleckého posudku podieľali, a ich prípadné rozdielne závery. Ak pri spracovaní znaleckého posudku dospeli k zhodným záverom, určí sa v znaleckom posudku osoba, ktorá môže byť ako znalec vypočutá na účely trestného konania.

Vyšetrenie duševného stavu obvineného

§ 148

(1) Duševný stav obvineného vyšetruje znalec z odboru psychiatrie.

(2) Na vyšetrenie duševného stavu obvineného je potrebný príkaz súdu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie.

(3) Ak na vyšetrenie duševného stavu nepostačí ambulantné vyšetrenie, môže súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie nariadiť, aby obvinený bol pozorovaný v zdravotníckom ústave alebo, ak je vo väzbe, v nemocnici pre obvinených a odsúdených.

(4) Proti uzneseniu v odseku 3 možno podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 149

(1) Pozorovanie duševného stavu v zdravotníckom ústave môže trvať najviac dva mesiace. Na odôvodnenú žiadosť môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora túto lehotu predĺžiť, avšak nie viac ako o jeden mesiac. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť.

(2) Ak znalec u obvineného zistí príznaky nasvedčujúce jeho nepríčetnosti alebo zmenšenej príčetnosti, musí zaujať stanovisko aj k tomu, či je jeho pobyt na slobode nebezpečný.

§ 150
Vyšetrenie duševného stavu svedka

Ak sú závažné pochybnosti, či nie je u svedka, ktorého výpoveď je pre rozhodnutie obzvlášť dôležitá, podstatne znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať, možno znalecky vyšetriť aj duševný stav svedka. V takom prípade je vždy potrebný príkaz súdu, v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie. Vyšetrenie duševného stavu svedka pozorovaním v zdravotníckom ústave nie je prípustné.

§ 151
Odborný konzultant

(1) V odborne náročných veciach môžu orgány činné v trestnom konaní a súd využiť pomoc odborného konzultanta, ktorý, opierajúc sa o svoje odborné znalosti, poradí v odbornej problematike prejednávanej veci. O návrh na výber určitej osoby ako odborného konzultanta možno požiadať ústredný orgán štátnej správy, iný štátny orgán, vedeckú alebo výskumnú inštitúciu. So súhlasom orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu môže odborný konzultant v potrebnom rozsahu nazerať do spisu a byť prítomný pri vykonávaní úkonov trestného konania. Do vykonávania úkonov však nemôže zasahovať. O skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v priebehu trestného konania, je povinný zachovávať mlčanlivosť. Účasť odborného konzultanta nevylučuje, aby sa na posúdenie odborných otázok pribral znalec, ktorý podá znalecký posudok.

(2) Kto pôsobil ako konzultant, nemôže byť v tej istej veci znalcom a nemôže podať ani písomné vyjadrenie.

(3) Odborný konzultant sa priberie opatrením. Na odmeňovanie odborného konzultanta sa použije primerane ustanovenie § 152 ods. 3.

§ 152
Spoločné ustanovenie

(1) Na ustanovenie znalca, spôsobilosť na túto funkciu a vylúčenie z nej, o práve odoprieť vykonanie znaleckého posudku, o sľube znalca pred vykonaním znaleckej činnosti, o pribratí konzultanta, ako aj náhrade hotových výdavkov a o odmene za znalecký úkon sa vzťahujú osobitné predpisy.

(2) Výšku odmeny za znalecký úkon určí ten, kto znalca pribral. Ak ten, kto znalca pribral,

nesúhlasí s výškou odmeny vyúčtovanej za znaleckú činnosť, rozhodne o odmene uznesením. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(3) Kto podal odborné vyjadrenie alebo písomné potvrdenie, má nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy, iného preukázateľného ušlého príjmu alebo na odmenu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného ministerstvom spravodlivosti. Ak ten, kto odborné vyjadrenie alebo písomné potvrdenie vyžiadal, nesúhlasí s výškou vyúčtovanej náhrady, rozhodne o náhrade uznesením. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Nárok na náhradu však zaniká, ak nie je uplatnený do troch dní od vypracovania odborného vyjadrenia alebo písomného potvrdenia, alebo po tom, čo mu bolo oznámené, že vyžiadanie odborného vyjadrenia alebo písomného potvrdenia sa ruší; na to musí byť ten, kto podal odborné vyjadrenie alebo písomné potvrdenie, upozornený.

(4) Ak znalecký posudok, odborné vyjadrenie alebo písomné potvrdenie podá pre orgán činný v trestnom konaní alebo súd organizácia zriadená na znaleckú alebo odbornú činnosť Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, podá ju vždy bez náhrady.

Štvrtý diel
Ostatné dôkazné prostriedky

§ 153
Listinné a vecné dôkazy

(1) Listinnými dôkazmi sú listiny, ktoré svojím obsahom dokazujú alebo vyvracajú skutočnosť vzťahujúcu sa na objasňovaný skutok, na obvineného alebo iné osoby, ktoré majú k veci vzťah.

(2) Vecnými dôkazmi sú predmety, ktorými alebo na ktorých bol trestný čin spáchaný, ktoré dokazujú alebo vyvracajú dokazovanú skutočnosť a môžu byť prostriedkom na odhalenie alebo zistenie trestného činu alebo jeho páchateľa, ako aj stopy trestného činu.

(3) Vecnými dôkazmi sú aj zvukové, obrazové alebo obrazovo-zvukové záznamy.

§ 154
Obhliadka

(1) Obhliadka sa vykonáva, ak majú byť priamym pozorovaním objasnené skutočnosti dôležité pre trestné konanie, najmä ak by mohli byť zistené alebo zaistené akékoľvek stopy. Obhliadky sa môže zúčastniť osoba, ktorá vykonáva odbornú činnosť, alebo pribratý znalec.

(2) Pri vykonaní obhliadky sa vždy spíše zápisnica, ktorá musí obsahovať úplný opis predmetu obhliadky. K zápisnici treba pripojiť zvukové, obrazové alebo obrazovo-zvukové záznamy, náčrty a iné vyhotovené dokumenty a pomôcky.

(3) Obhliadku vykonáva orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom súd.

§ 155
Prehliadka tela a obdobné úkony

(1) Prehliadke tela je povinný podrobiť sa každý, ak treba zistiť, či sú na jeho tele stopy alebo následky trestného činu. Ak prehliadku tela nerobí lekár, môže ju vykonať len osoba toho istého pohlavia.

(2) Ak na dôkaz treba vykonať odber krvi alebo iný obdobný úkon, je osoba, o ktorú ide, povinná strpieť, aby jej lekár alebo odborný zdravotný pracovník odobral krv alebo vykonal iný obdobný úkon, ak nie je spojený s nebezpečenstvom pre jej zdravie. Odber biologického materiálu, ktorý nie

je spojený so zásahom do telesnej integrity osoby, ktorej sa úkon týka, môže uskutočniť aj táto osoba alebo s jej súhlasom orgán činný v trestnom konaní.

(3) Osoba podozrivá zo spáchania trestného činu a obvinený sú povinní strpieť odobratie daktyloskopických odtlačkov, ktoré vykoná policajt, a odobratie vzorky na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny; pri odbere vzoriek na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny sa postupuje podľa osobitného predpisu. V prípade, že podozrivá osoba alebo obvinený po márnej výzve odmietne dobrovoľne strpieť úkony uvedené v tomto odseku, môžu byť tieto vykonané proti ich vôli na základe príkazu podľa odseku 4.

(4) Príkaz na prehliadku tela, na odber krvi alebo na iný obdobný úkon vydá predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt. Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený.

(5) Ak na účely dokazovania treba zistiť totožnosť osoby, ktorá sa zdržiavala na mieste činu, je osoba, o ktorú ide, povinná strpieť úkony potrebné na také zistenie vrátane odobratia daktyloskopických odtlačkov.

(6) O povinnosti podľa predchádzajúcich odsekov treba túto osobu poučiť a upozorniť ju na následky nevyhovenia výzve alebo príkazu na jej splnenie.

§ 156
Prehliadka a pitva mŕtvoly a jej exhumácia

(1) Ak vznikne podozrenie, že smrť človeka bola spôsobená trestným činom, musí byť mŕtvola prehliadnutá a pitvaná. Prehliadku a pitvu mŕtvoly nariadi prokurátor alebo policajt uznesením. Pochovať mŕtvolu možno v takých prípadoch len so súhlasom prokurátora, ktorý súhlas vydá po prehliadke a pitve bez meškania.

(2) Ak vznikne podozrenie, že smrť človeka bola spôsobená trestným činom, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor nariadiť uznesením exhumáciu mŕtvoly; exhumáciu mŕtvoly možno nariadiť aj vtedy, ak je to potrebné na zabezpečenie dôkazu odobratím vzorky na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny.

§ 157
Vyšetrovací pokus

(1) Vyšetrovací pokus sa vykoná, ak majú byť pozorovaním vo vytvorených alebo, obmieňaných podmienkach preverované alebo upresňované skutočnosti zistené v trestnom konaní, prípadne ak majú byť zistené nové skutočnosti dôležité pre trestné konanie.

(2) Vyšetrovací pokus sa nevykoná, ak je to vzhľadom na okolnosti prípadu alebo osobu podozrivého, obvineného, poškodeného alebo svedka nevhodné alebo ak účel vyšetrovacieho pokusu možno dosiahnuť inak.

(3) Ak je to vzhľadom na povahu veci a na skutočnosti, ktoré doteraz vyšli v trestnom konaní najavo, potrebné, priberie sa k vyšetrovaciemu pokusu znalec. Podľa potreby sa na vyšetrovacom pokuse zúčastní podozrivý, obvinený, poškodený a svedok. Ich účasť sa na vyšetrovacom pokuse riadi zásadami platnými pre ich výsluch.

(4) K úkonom, ktoré súvisia s vyšetrovacím pokusom, nesmie byť obvinený, podozrivý alebo svedok, ktorý má právo odoprieť výpoveď, žiadnym spôsobom donucovaný.

§ 158
Previerka výpovede na mieste činu

(1) Previerka výpovede na mieste činu sa vykoná, ak je to potrebné na doplnenie alebo overenie údajov dôležitých pre trestné konanie, ktoré sa vzťahujú k tomuto miestu.

(2) Na postup pri previerke výpovede na mieste činu sa primerane použijú ustanovenia o vyšetrovacom pokuse.

§ 159
Rekonštrukcia

(1) Rekonštrukcia sa vykoná, ak má byť napodobnená situácia a okolnosti, za ktorých bol spáchaný trestný čin alebo ktoré majú k nemu podstatný vzťah, alebo ak má byť preverená výpoveď obvineného, poškodeného alebo svedka, ak iné dôkazy vykonané v trestnom konaní nepostačujú na objasnenie veci.

(2) Na postup pri rekonštrukcii sa primerane použijú ustanovenia o vyšetrovacom pokuse.

§ 160
Hlasová skúška a hlasová vzorka

Ak je v trestnom konaní potrebné identifikovať hlas obvineného alebo svedka, možno na účely preverenia hlasovej vzorky vykonať hlasovú skúšku. Za hlasovú vzorku môže slúžiť aj zvukový záznam z výsluchu obvineného alebo svedka.

Piaty diel
Mlčanlivosť

§ 161
Vyhlásenie o mlčanlivosti

Orgány činné v trestnom konaní a súd musia osobu, ktorá sa v priebehu konania oboznamuje alebo jednorazovo oboznámila s utajovanými skutočnosťami, poučiť o povinnostiach podľa osobitných predpisov a musia jej dať podpísať písomné vyhlásenie o mlčanlivosti; vyhlásenie o mlčanlivosti je súčasťou spisu orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu. Orgán činný v trestnom konaní a súd je povinný bez meškania o tejto skutočnosti informovať príslušný štátny orgán podľa osobitných predpisov.

SIEDMA HLAVA
ROZHODNUTIA

§ 162
Spôsob rozhodovania

(1) Súd rozhoduje rozsudkom, trestným rozkazom alebo príkazom, kde to zákon výslovne ustanovuje; v ostatných prípadoch rozhoduje, ak zákon neustanovuje niečo iné alebo ak rozhodnutie nemá technicko-organizačnú alebo operatívnu povahu, uznesením.

(2) Orgány činné v trestnom konaní rozhodujú, ak zákon neustanovuje niečo iné alebo ak rozhodnutie nemá technicko-organizačnú alebo operatívnu povahu, uznesením. Príkazom rozhodujú, kde to zákon výslovne ustanovuje.

Prvý diel
Rozsudok

Obsah rozsudku

§ 163

(1) Rozsudok po úvodných slovách „V mene Slovenskej republiky“ musí obsahovať

a) označenie súdu, o ktorého rozsudok ide, mená a priezviská sudcov a prísediacich, ktorí sa na rozhodnutí zúčastnili,

b) dátum a miesto vyhlásenia rozsudku,

c) výrok rozsudku s uvedením zákonných ustanovení, ktoré sa použili,

d) odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné,

e) poučenie o opravnom prostriedku.

(2) Obžalovaný musí byť v rozsudku označený svojím menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a bydliska, prípadne inými údajmi potrebnými na to, aby nemohol byť zamenený s inou osobou. Ak ide o osobu podliehajúcu pôsobnosti súdov podľa § 16 ods. 2, uvedie sa i hodnosť obžalovaného a útvar, ktorého je príslušníkom.

(3) Výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

(4) Rozsudok senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bol prijatý výrok o vine, výrok o treste a výrok o ochrannom opatrení.

§ 164

V rozsudku, ktorým sa rozhoduje o vine, uvedie súd aj výrok o

a) náhrade škody, ak bol nárok na jej náhradu riadne a včas uplatnený,

b) ochrannom opatrení, ak o ňom bolo na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní rozhodnuté.

§ 165

(1) Odsudzujúci rozsudok musí obsahovať výrok o treste s uvedením zákonných ustanovení, podľa ktorých bol trest uložený alebo podľa ktorých bolo od potrestania upustené, a to prípadne s poukazom na prijatú záruku. Ak bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon možno podmienečne odložiť alebo podmienečne odložiť s probačným dohľadom, musí rozsudok obsahovať aj výrok o tom, či bol podmienečný odklad povolený, a prípadne, na aké podmienky je viazaný. Ak bol uložený trest odňatia slobody na doživotie alebo iný nepodmienečný trest odňatia slobody, rozsudok musí obsahovať výrok o spôsobe výkonu tohto trestu.

(2) Vo výroku oslobodzujúceho rozsudku sa musí uviesť, o ktorý z dôvodov uvedených v § 285 sa oslobodenie spod obžaloby opiera uvedením zákonného ustanovenia a slovným vyjadrením tohto dôvodu.

§ 166

Súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže.

§ 167

V rozsudku, ktorým sa ukladá súhrnný trest, musí súd označiť tie skoršie rozsudky, v ktorých nový rozsudok zrušuje výrok o treste a nahrádza ho výrokom o súhrnnom treste.

§ 168

(1) Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú alebo ak dôkazy boli získané od osoby, ktorej bol poskytnutý benefit, pričom súd uvedie aj hodnotenie jej dôveryhodnosti. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

(2) V odôvodnení rozsudku, ktorým sa schválila dohoda o vine a treste, súd stručne uvedie najmä priebeh konania o dohode a jeho výsledok, odpovede obvineného na otázky uvedené v § 333 ods. 3; ak je obvinený mladistvý a v čase konania nedovŕšil osemnásty rok svojho veku, aj vyjadrenie jeho obhajcu a zákonného zástupcu.

Porada a hlasovanie o rozsudku

§ 169

(1) Pri porade o rozsudku posúdi súd najmä, či

a) sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

b) tento skutok má všetky znaky niektorého trestného činu a aká je jeho právna kvalifikácia,

c) tento skutok spáchal obžalovaný,

d) je obžalovaný za tento skutok trestne zodpovedný,

e) trestnosť skutku nezanikla,

f) prijíma ponúknutú záruku záujmového združenia občanov alebo dôveryhodnej osoby,

g) má byť obžalovanému uložený trest a aký,

h) má byť obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému škodu a v akom rozsahu,

i) má byť uložené ochranné opatrenie a aké.

(2) Ak sa rozhoduje o rozsudku, ku ktorému strany dospeli dohodou o vine a treste, okrem skutočností uvedených v odseku 1 posúdi tiež odpovede na otázky podľa § 333 ods. 3.

§ 170

(1) Na porade o hlasovaní nesmie byť okrem predsedu senátu, sudcov, prísediacich a zapisovateľa, ktorí sa zúčastnili na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí, ktoré

rozsudku bezprostredne predchádzalo, prítomný nikto iný. So súhlasom predsedu senátu sa na porade o hlasovaní môže zúčastniť aj náhradný sudca, náhradný prísediaci a vyšší súdny úradník, ktorí však nehlasujú.

(2) O obsahu porady sú účastníci povinní zachovať mlčanlivosť.

(3) Pri hlasovaní rozhoduje väčšina hlasov. Ak nemožno väčšinu dosiahnuť, pripočítavajú sa hlasy obžalovanému najmenej priaznivé k hlasom po nich priaznivejším tak dlho, až sa dosiahne väčšina. Ak je sporné, ktorá mienka je pre obžalovaného priaznivejšia, rozhodne sa o tom hlasovaním.

(4) Každý člen senátu musí hlasovať, aj keď bol v niektorej predchádzajúcej otázke prehlasovaný. Pri hlasovaní o treste alebo o ochrannom opatrení, alebo o náhrade škody sa však môžu hlasovania zdržať tí, ktorí hlasovali za oslobodenie spod obžaloby; ich hlasy sa pripočítajú k hlasu pre obžalovaného najpriaznivejšiemu.

(5) Prísediaci a sudcovia hlasujú pred predsedom senátu. Prísediaci a služobne mladší sudcovia hlasujú pred služobne staršími. Predseda senátu hlasuje posledný.

(6) Ak rozsudok senátu nebol vo výroku o vine, vo výroku o treste alebo vo výroku o ochrannom opatrení prijatý jednomyseľne, sudca alebo prísediaci, ktorý nesúhlasí s väčšinovým rozhodnutím senátu alebo s jeho odôvodnením, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko pripojilo k rozsudku a doručilo a zverejnilo spolu s rozsudkom, ak je vyhotovené v lehote podľa § 172 ods. 3.

(7) O hlasovaní sa spíše osobitná zápisnica, ktorá musí byť bezprostredne po jej podpísaní osobami, ktoré hlasovali, a zapisovateľom vložená do obálky, zalepená a opatrená odtlačkom pečiatky a podpisom zapisovateľa.

§ 171
Vyhlásenie rozsudku

(1) Rozsudok treba vždy vyhlásiť verejne; vyhlasuje ho predseda senátu.

(2) Vyhlasujú sa úvodné slová „V mene Slovenskej republiky“, úplné znenie výroku tak, ako bol odhlasovaný, aspoň podstatná časť odôvodnenia a poučenie o opravnom prostriedku. Pri vyhlasovaní úvodných slov a výroku rozsudku prítomní povstanú.

(3) V poučení sa uvedie, proti ktorým výrokom rozsudku môže podať odvolanie oprávnená osoba a v akej lehote. Zároveň sa v ňom uvedie, že rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

(4) Rozsudok sa vyhlási spravidla ihneď po skončení pojednávania, ktoré rozsudku predchádzalo; ak to nie je možné, možno pre vyhlásenie rozsudku pojednávanie odročiť, najviac však o tri pracovné dni.

§ 172
Vyhotovenie rozsudku

(1) Každý rozsudok treba vyhotoviť písomne. Vyhotovenie rozsudku musí byť v zhode s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený.

(2) Ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obvinený vzdali odvolania alebo taký prejav urobili v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, môže sa vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie. Ak ide o mladistvého obvineného, takéto vyhlásenie treba vyžiadať aj od zákonného zástupcu a zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany

detí a sociálnej kurately.

(3) Rozsudok treba písomne vyhotoviť vo väzobných veciach najneskôr do 10 pracovných dní, v ostatných veciach do 30 pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia; ak ho zo závažných dôvodov nemožno v tejto lehote vyhotoviť, predseda súdu môže povoliť dlhšiu lehotu, najviac však dvojnásobok uvedených lehôt; o tomto súd upovedomí strany.

(4) Ak nemôže predseda senátu alebo sudca vyhlásený rozsudok písomne vyhotoviť pre prekážku dlhšieho trvania, vyhotoví ho na príkaz predsedu súdu iný sudca.

(5) Vyhotovený rozsudok podpíše predseda senátu a ten, kto ho vypracoval. Ak nemôže predseda senátu podpísať vyhotovenie rozsudku pre prekážku dlhšieho trvania, podpíše ho za neho iný člen senátu; dôvod treba na vyhotovení rozsudku poznamenať.

§ 173
Doručenie rozsudku

(1) Rovnopis rozsudku sa doručí obžalovanému, prokurátorovi, poškodenému, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, zúčastnenej osobe, a to aj keď boli pri vyhlásení rozsudku prítomní.

(2) Ak má obžalovaný obhajcu alebo zákonného zástupcu, doručí sa rovnopis rozsudku aj jemu.

(3) U mladistvého obžalovaného sa rovnopis rozsudku doručí vždy aj orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a zákonnému zástupcovi, s ktorým obžalovaný žije spoločne v domácnosti.

(4) Ak má zúčastnená osoba alebo poškodený zákonného zástupcu, doručí sa rovnopis rozsudku len zákonnému zástupcovi; ak majú splnomocnenca, doručí sa len splnomocnencovi.

(5) Ak bola prijatá ponúknutá záruka, doručí sa rovnopis rozsudku aj tomu, kto záruku ponúkol.

(6) Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy sa doručí rovnopis rozsudku aj osobe, do ktorej rúk je obžalovaný povinný plniť povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného.

§ 174
Oprava vyhotovenia rozsudku a jeho rovnopisu

(1) Predseda senátu môže osobitným uznesením kedykoľvek opraviť písarske chyby a iné zrejmé nesprávnosti, ku ktorým došlo pri vyhotovení rozsudku a v jeho rovnopisoch, tak, aby vyhotovenie bolo v úplnej zhode s obsahom rozsudku, ako bol vyhlásený. Opravu môže nariadiť aj súd vyššieho stupňa.

(2) Rovnopis uznesenia o oprave sa doručí všetkým osobám, ktorým bol doručený rovnopis rozsudku.

(3) Proti rozhodnutiu o oprave podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Po právoplatnosti uznesenia o oprave sa uznesenie o oprave stáva súčasťou pôvodného rozsudku, čo sa uvedie pri vyznačení právoplatnosti uznesenia.

§ 175
Účinky opravy

Ak sa oprava vyhotovenia rozsudku alebo oprava rovnopisu rozsudku podstatne dotkla obsahu niektorého z výrokov rozsudku, plynie prokurátorovi a osobe priamo dotknutej opraveným

výrokom lehota na odvolanie od doručenia rovnopisu uznesenia o oprave a ak bola proti uzneseniu o oprave podaná sťažnosť, od doručenia rozhodnutia o sťažnosti. O tom treba osobu výrokom priamo dotknutú poučiť.

Druhý diel
Uznesenie

§ 176
Obsah uznesenia

(1) Uznesenie musí obsahovať

a) označenie orgánu, o ktorého rozhodnutie ide, mená a priezviská osôb, ktoré sa na rozhodnutí zúčastnili,

b) dátum a miesto rozhodnutia,

c) výrok uznesenia s uvedením zákonných ustanovení, ktoré boli použité, a ak ide o rozhodnutie vo veci samej, aj skutok a jeho právnu kvalifikáciu,

d) odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné,

e) poučenie o opravnom prostriedku.

(2) V odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti.

(3) Ak sa po vyhlásení uznesenia obvinený alebo iná oprávnená osoba a prokurátor vzdali sťažnosti alebo taký prejav urobili v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia uznesenia, môže sa vyhotoviť zjednodušené písomné uznesenie, ktoré neobsahuje odôvodnenie; to neplatí, ak ide o rozhodnutie o väzbe. Ak ide o mladistvého obvineného, taký prejav je potrebný aj od zákonného zástupcu a zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

§ 177
Vyhlásenie uznesenia

Vyhlásiť treba len tie uznesenia, ktoré boli urobené

a) pri úkone vykonávanom za účasti osoby, ktorej sa uznesenie dotýka,

b) na hlavnom pojednávaní,

c) na verejnom zasadnutí,

d) na neverejnom zasadnutí.

§ 178
Vyhotovenie uznesenia

(1) Netreba vyhotovovať uznesenia, ktorými sa upravuje priebeh konania alebo spôsob vykonania dôkazov alebo ktorými sa nariaďuje alebo pripravuje hlavné pojednávanie alebo zasadnutie súdu.

(2) Rovnako netreba vyhotovovať uznesenia, ktoré sú zapísané v plnom znení v zápisnici o úkone okrem prípadu, ak by bolo treba rovnopis takého uznesenia doručovať niektorej osobe. Ak sa má v takom prípade doručiť iba prokurátorovi, možno mu doručiť rovnopis zápisnice.

§ 179
Oznamovanie uznesenia

(1) Uznesenie treba oznámiť osobe, ktorej sa priamo dotýka, ako aj osobe, ktorá naň dala svojím návrhom podnet; uznesenie súdu sa oznámi aj prokurátorovi. Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia.

(2) Ak má osoba, ktorej treba uznesenie oznámiť, obhajcu, prípadne splnomocnenca, postačí, ak sa uznesenie vyhlási buď tejto osobe, alebo jej obhajcovi, prípadne splnomocnencovi; ak sa oznamuje uznesenie doručením rovnopisu, doručí sa len obhajcovi, prípadne splnomocnencovi. Ak ide o osobu pozbavenú spôsobilosti na právne úkony alebo osobu, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená a ktorá obhajcu, prípadne splnomocnenca nemá, oznámi sa uznesenie jej zákonnému zástupcovi.

(3) Ak sa však oznamuje obvinenému, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, uznesenie, proti ktorému môže podať sťažnosť, treba ho oznámiť obvinenému, jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi. Ak je obvinený vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave, treba uznesenie, proti ktorému je prípustná sťažnosť, oznámiť obvinenému a jeho obhajcovi aj vtedy, ak obvinený nemá obmedzenú spôsobilosť na právne úkony.

(4) Ak nebol zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately prítomný pri vyhlásení uznesenia, proti ktorému je prípustná sťažnosť alebo ktorým bolo trestné stíhanie zastavené alebo prerušené alebo vec postúpená, doručí sa orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately rovnopis tohto uznesenia, ak v čase vyhlásenia uznesenia mladistvý obvinený nedovŕšil osemnásty rok svojho veku.

(5) Uznesenie, ktorým sa rozhodlo o opravnom prostriedku, sa prokurátorovi, osobe, ktorej sa rozhodnutie priamo týka, a osobe, ktorá svojím návrhom dala na uznesenie podnet, vždy v rovnopise doručí.

(6) Ustanovenia odsekov 1 až 5 sa nepoužijú na prípad podľa § 47 ods. 3; ak najvyšší súd nezamietne návrh, uznesenie doručí generálnemu prokurátorovi, ktorý zabezpečí, aby bolo uznesenie oznámené jeho zverejnením vhodným spôsobom.

§ 180
Použitie ustanovení o rozsudku

Ak tento diel neustanovuje niečo iné, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia prvého dielu tejto hlavy o rozsudku.

Tretí diel
Príkaz

§ 181
Obsah príkazu

(1) Príkaz musí obsahovať

a) označenie orgánu, o ktorého rozhodnutie ide,

b) dátum a miesto rozhodnutia,

c) výrok príkazu s uvedením zákonných ustanovení, ktoré boli použité,

d) skutok s uvedením právnej kvalifikácie trestného činu, ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

(2) Písomné vyhotovenie príkazu musí obsahovať odôvodnenie vtedy, kde to zákon výslovne ustanovuje.

(3) Proti príkazu opravný prostriedok nie je prípustný.

§ 182
Použitie ustanovení o rozsudku

Ak tento diel neustanovuje niečo iné, použijú sa na príkaz primerane ustanovenia prvého dielu tejto hlavy o rozsudku.

Štvrtý diel
Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutí

§ 183
Právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku

(1) Rozsudok je právoplatný, a ak neustanovuje tento zákon niečo iné, aj vykonateľný, ak

a) zákon proti nemu nepripúšťa odvolanie,

b) zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale

1. odvolanie v lehote podané nebolo,
2. oprávnené osoby sa odvolania výslovne vzdali alebo ho výslovne vzali späť, alebo
3. podané odvolanie bolo zamietnuté.

(2) Odvolanie podané len poškodeným proti výroku o náhrade škody a odvolanie podané len zúčastnenou osobou nebráni tomu, aby ostatné časti rozsudku nadobudli právoplatnosť a boli vykonané. Ani odvolanie týkajúce sa len niektorého z viacerých obžalovaných nebráni tomu, aby rozsudok u ostatných obžalovaných nadobudol právoplatnosť a bol vykonaný.

(3) Ak bola lehota na podanie odvolania zmeškaná, ale oprávnenou osobou bola podaná žiadosť o navrátenie lehoty, nemožno rozsudok vykonať až do právoplatnosti rozhodnutia o tejto žiadosti.

§ 184
Právoplatnosť a vykonateľnosť uznesenia

(1) Uznesenie je právoplatné, a ak neustanovuje tento zákon niečo iné, aj vykonateľné, ak

a) zákon proti nemu nepripúšťa sťažnosť,

b) zákon síce proti nemu pripúšťa sťažnosť, ale

1. sťažnosť v lehote podaná nebola,
2. oprávnené osoby sa sťažnosti výslovne vzdali alebo ju výslovne vzali späť, alebo
3. podaná sťažnosť bola zamietnutá.

(2) Uznesenie je vykonateľné, aj keď doteraz nenadobudlo právoplatnosť, ak zákon proti nemu síce pripúšťa sťažnosť, ale nepriznáva jej odkladný účinok.

(3) Sťažnosť, ktorá sa týka len niektorej z viacerých osôb alebo len niektorej z viacerých vecí, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým uznesením, nebráni ani v prípade, že má odkladný účinok, tomu, aby uznesenie nadobudlo právoplatnosť a bolo vykonané v ostatných častiach, ak ich možno oddeliť.

(4) Ak bola lehota na podanie sťažnosti, ktorá má odkladný účinok, zmeškaná, ale oprávnenou osobou bola podaná žiadosť o navrátenie lehoty, nemožno uznesenie vykonať až do právoplatného rozhodnutia o tejto žiadosti.

ÔSMA HLAVA
SŤAŽNOSŤ A KONANIE O SŤAŽNOSTI

§ 185
Prípustnosť a účinok sťažnosti

(1) Opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť.

(2) Sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta okrem uznesenia o začatí trestného stíhania. Uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

(3) Proti uzneseniu predsedu senátu odvolacieho súdu, ktorým uložil poriadkovú pokutu, je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhodne iný senát tohto súdu, ktorý pri tomto rozhodovaní má postavenie nadriadeného orgánu.

(4) Proti uzneseniu odvolacieho súdu o vzatí obvineného do väzby je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhodne iný senát tohto súdu, ktorý pri tomto rozhodovaní má postavenie nadriadeného orgánu.

(5) Proti uzneseniu generálneho prokurátora možno podať sťažnosť, iba ak ide o uznesenie o zaistení majetku podľa § 191. O sťažnosti rozhoduje najvyšší súd.

(6) Sťažnosť má odkladný účinok, len kde to zákon výslovne ustanovuje.

§ 186
Oprávnené osoby

(1) Ak neustanovuje zákon niečo iné, môže sťažnosť podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného. V prospech mladistvého obvineného môžu podať sťažnosť, a to aj proti jeho vôli, zákonný zástupca, obhajca, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku im plynie samostatne.

(2) Proti uzneseniu o väzbe a o ochrannom liečení môžu podať sťažnosť v prospech obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie.

§ 187
Lehota a miesto na podanie

(1) Sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia, s výnimkou sťažnosti proti uzneseniam podľa § 83 ods. 2; ak sa koná podľa § 204 ods. 1, sťažnosť sa podáva do skončenia skráteného vyšetrovania. Ak sa uznesenie oznamuje tak obvinenému, ako aj jeho zákonnému zástupcovi alebo obhajcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

(2) Osobám, ktoré môžu podať sťažnosť v prospech obvineného, končí sa lehota na podanie sťažnosti tým istým dňom ako obvinenému; prokurátorovi však plynie lehota vždy samostatne.

§ 188
Vzdanie sa a vzatie sťažnosti späť

(1) Oprávnená osoba sa môže sťažnosti výslovne vzdať.

(2) Oprávnená osoba môže podanú sťažnosť vziať výslovne späť, kým sa o nej nerozhodlo. Sťažnosť prokurátora môže vziať späť aj nadriadený prokurátor.

(3) Sťažnosť podaná v prospech obvineného inou oprávnenou osobou alebo za obvineného obhajcom alebo zákonným zástupcom môže byť vzatá späť len s výslovným súhlasom obvineného. Prokurátor však môže vziať takú sťažnosť späť aj bez súhlasu obvineného. V tom prípade plynie obvinenému nová lehota na podanie sťažnosti od upovedomenia, že sťažnosť bola vzatá späť.

(4) Vzatie sťažnosti späť vezme, ak niet prekážok, uznesením na vedomie orgán príslušný na rozhodnutie o sťažnosti a ak nebola vec doteraz tomuto orgánu predložená, orgán proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje; v konaní pred súdom o tom rozhoduje predseda senátu.

§ 189
Dôvody sťažnosti

(1) Uznesenie možno napadnúť pre

a) nesprávnosť niektorého jeho výroku,

b) zrejmý rozpor výroku s odôvodnením, alebo

c) porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

(2) V sťažnosti možno uviesť skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli známe v prvostupňovom konaní.

(3) Ak podáva sťažnosť prokurátor, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo obhajca za obvineného alebo vo vlastnom mene, musí byť sťažnosť zároveň odôvodnená, s výnimkou sťažnosti prokurátora proti uzneseniu o nevzatí obvineného do väzby.

§ 190
Konanie pred orgánom, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje

(1) Orgán, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje, môže jej sám vyhovieť, ak sa zmena pôvodného uznesenia nedotkne práv inej strany trestného konania. Ak ide o uznesenie policajta, ktoré bolo vydané s predchádzajúcim súhlasom prokurátora alebo na jeho pokyn, môže policajt sám sťažnosti vyhovieť len s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.

(2) Ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo podľa odseku 1, predloží vec na rozhodnutie

a) policajt prokurátorovi, ktorý vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní, a ak ide o sťažnosť proti uzneseniu, ku ktorému tento prokurátor dal súhlas alebo pokyn, jeho prostredníctvom nadriadenému prokurátorovi,

b) prokurátor alebo súd nadriadenému prokurátorovi alebo súdu, a ak ide o sťažnosť proti uzneseniu, ku ktorému tento nadriadený prokurátor dal súhlas alebo pokyn, jeho prostredníctvom jemu nadriadenému prokurátorovi,

c) vyšší súdny úradník alebo súdny tajomník predsedovi senátu a v prípravnom konaní sudcovi pre prípravné konanie, ktorí majú pri tomto rozhodovaní postavenie nadriadeného orgánu,

d) asistent prokurátora prokurátorovi, ktorý vykonáva alebo vykonával dozor nad zachovávaním

zákonnosti v prípravnom konaní a ktorý má pri tomto rozhodovaní postavenie nadriadeného prokurátora.

(3) Ak bola podaná sťažnosť proti uzneseniu o nevzatí obvineného do väzby, sudca pre prípravné konanie bez meškania predloží vec nadriadenému súdu na rozhodnutie, okrem uznesenia o nevzatí do väzby podľa § 403. Predloženie spisu zabezpečí sudca pre prípravné konanie alebo na jeho žiadosť Policajný zbor najneskôr v nasledujúci pracovný deň. Rovnako sa postupuje, ak podá sťažnosť obvinený proti uzneseniu o vzatí do väzby v konaní podľa § 204 ods. 1 alebo bola podaná sťažnosť proti uzneseniu o väzbe, ak súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhoduje podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10.

§ 191
Rozhodovanie o sťažnosti sudcom pre prípravné konanie

O sťažnosti proti rozhodnutiu, ktorým prokurátor

a) zaistil majetok obvineného na zaistenie nároku poškodeného podľa § 50 ods. 1,

b) zamietol návrh poškodeného na zaistenie jeho nároku podľa § 50 ods. 5,

c) zrušil alebo obmedzil zaistenie nároku poškodeného podľa § 51 ods. 1 a 2 alebo vyňal veci zaistené na nárok poškodeného podľa § 51 ods. 2,

d) zaistil majetok obvineného podľa § 425 ods. 1,

e) rozhodol o rozsahu práv podozrivého podľa § 33b ods. 3 alebo ak podľa tohto zákona rozhodol vo veci, v ktorej subjekt trestného konania má podľa medzinárodnej zmluvy alebo právne záväzného aktu Európskej únie zaručený účinný prostriedok nápravy pred súdom,

rozhoduje sudca pre prípravné konanie súdu, ktorý je príslušný na konanie v prvom stupni, a to spravidla do piatich pracovných dní od predloženia veci súdu.

Rozhodnutie nadriadeného orgánu

§ 192

(1) Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

(2) Ak sa týka sťažnosť len niektorej z viacerých osôb alebo len niektorej z viacerých vecí, o ktorých sa rozhodlo tým istým uznesením, preskúma nadriadený orgán len správnosť výrokov týkajúcich sa tejto osoby alebo tejto veci a konanie predchádzajúce preskúmavanej časti uznesenia.

(3) O sťažnosti podľa § 190 ods. 3 proti uzneseniu o nevzatí obvineného do väzby, okrem uznesenia podľa § 403 rozhodne nadriadený súd na verejnom zasadnutí a o sťažnosti proti uzneseniu o vzatí obvineného do väzby na neverejnom zasadnutí do piatich pracovných dní od predloženia veci na rozhodnutie. O sťažnosti proti uzneseniu o prepustení zatknutého obvineného na slobodu rozhodne nadriadený súd na verejnom zasadnutí, ktoré možno vždy konať aj bez prítomnosti obvineného, ak bol na toto verejné zasadnutie riadne a včas predvolaný a bez prítomnosti obhajcu, ak bol o tomto verejnom zasadnutí riadne a včas upovedomený; sudca pre prípravné konanie pri výsluchu zatknutého obvineného vždy zistí adresu na doručovanie písomností.

(4) O sťažnosti proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na predĺženie lehoty väzby, rozhodne nadriadený súd najneskôr do uplynutia lehoty, ktorá sa má predĺžiť, to neplatí, ak sa rozhoduje podľa § 76 ods. 10. O sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4 rozhodne nadriadený súd

najneskôr do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní, to neplatí, ak sa rozhoduje podľa § 76 ods. 10.

(5) Ak bola podaná sťažnosť proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 403, rozhodne sa o nej na neverejnom zasadnutí. Ak bola podaná sťažnosť proti rozhodnutiu o povolení obnovy konania podľa § 400 ods. 1, rozhodne sa o oboch sťažnostiach súčasne; v takom prípade nadriadený súd nie je lehotou uvedenou v odseku 3 prvej vete viazaný. Ak nadriadený súd zruší rozhodnutie podľa § 400 ods. 1 a sám obnovu konania nepovolí, zruší rozhodnutie podľa § 403, a to aj v prípade, ak proti nemu nebola podaná sťažnosť.

§ 193

(1) Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

(2) Ako oneskorenú nemožno zamietnuť sťažnosť, ktorú oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa spravovala nesprávnym poučením, ktoré jej bolo dané pri oznámení uznesenia.

§ 194

(1) Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

(2) Ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

(3) Ak nedostatok spočíva v tom, že v napadnutom uznesení niektorý výrok chýba alebo je neúplný, môže nadriadený orgán bez toho, aby vyslovil zrušenie napadnutého uznesenia, buď ho sám doplniť, alebo uložiť orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

(4) Súd rozhodujúci o sťažnosti môže, ak to pokladá za nevyhnutné, nariadiť, aby vec bola znovu v prvom stupni prejednaná a bolo o nej rozhodnuté v inom zložení senátu alebo iným súdom toho istého druhu a toho istého stupňa v jeho obvode.

(5) Orgán, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil nadriadený orgán, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie tento orgán nariadil.

(6) Ak nadriadený súd rozhodne o vzatí obvineného do väzby, ihneď nariadi, aby ho dodal do

miesta výkonu väzby útvar Policajného zboru, Vojenskej polície alebo Zboru väzenskej a justičnej stráže.

§ 195

(1) Orgán rozhodujúci o sťažnosti nemôže z jej podnetu zmeniť uznesenie v neprospech osoby, ktorá sťažnosť podala alebo v ktorej prospech bola sťažnosť podaná.

(2) Ak zmení nadriadený orgán uznesenie v prospech obvineného z dôvodu porušenia jeho práva na obhajobu a je to na prospech aj niektorému spoluobvinenému, zmení uznesenie aj v prospech tohto spoluobvineného.

(3) Ustanovenie odseku 1 platí primerane aj pre orgán, ktorému bola vec prikázaná na nové prejednanie a rozhodnutie.

DRUHÁ ČASŤ
PREDSÚDNE KONANIE

PRVÁ HLAVA
POSTUP PRED ZAČATÍM TRESTNÉHO STÍHANIA

§ 196

(1) Trestné oznámenie sa podáva prokurátorovi alebo policajtovi. Prokurátor a policajt o podanom trestnom oznámení bez meškania upovedomia Európsku prokuratúru, ak sa týka pôsobnosti Európskej prokuratúry. O prijatí trestného oznámenia podaného poškodeným vydá prokurátor alebo policajt písomné potvrdenie, ktoré musí obsahovať čas a miesto podania, označenie orgánu, ktorý trestné oznámenie prijal, a základné skutočnosti trestného oznámenia. Ak bolo trestné oznámenie podané poškodeným ústne, prokurátor alebo policajt poskytne na žiadosť poškodeného odpis zápisnice o oznámení.

(2) Ak prokurátor alebo policajt po prijatí trestného oznámenia zistí, že je potrebné ho doplniť, doplnenie vykoná výsluchom oznamovateľa alebo poškodeného alebo vyžiadaním písomných podkladov od oznamovateľa alebo od inej osoby alebo orgánu príslušný prokurátor alebo príslušný policajt tak, aby mohol rozhodnúť podľa § 197 alebo § 199 v lehote do 30 dní od prijatia trestného oznámenia. Prokurátor alebo policajt môže vypočuť osobu, ktorú na základe trestného oznámenia alebo iného podnetu je potrebné vypočuť k okolnostiam nasvedčujúcim, že mala spáchať trestný čin. Táto osoba má právo odoprieť výpoveď, ak by výpoveďou spôsobila nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, alebo svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťovala ako vlastnú ujmu, nesmie však byť vypočúvaná v prípadoch ustanovených v § 129. Túto osobu treba poučiť o následkoch krivého obvinenia. Vypočúvaná osoba má právo na právnu pomoc advokáta. Ustanovenie § 40 ods. 2 sa použije primerane. Na predvolanie a predvedenie tejto osoby alebo oznamovateľa sa primerane použijú ustanovenia § 128.

(3) Fyzická osoba, ktorá má trvalé bydlisko v Slovenskej republike a bola poškodená trestným činom spáchaným v inom členskom štáte Európskej únie, je oprávnená podať trestné oznámenie príslušnému orgánu podľa tohto zákona, ak tak nemohla urobiť v členskom štáte Európskej únie, v ktorom bol trestný čin spáchaný, alebo ak ide o zločin, ak tak urobiť nechcela.

(4) Prokurátor alebo prostredníctvom prokurátora policajt, ktorému bolo trestné oznámenie podľa odseku 3 doručené a nie je príslušný vo veci konať, bez meškania postúpi trestné oznámenie príslušnému orgánu toho členského štátu Európskej únie, na ktorého území bol trestný čin spáchaný.

§ 197

(1) Ak nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa odseku 2, prokurátor alebo policajt uznesením vec

a) odovzdá príslušnému orgánu na prejednanie priestupku alebo iného správneho deliktu,

b) odovzdá inému orgánu na disciplinárne konanie,

c) odloží, ak je trestné stíhanie neprípustné alebo ak zanikla trestnosť činu, alebo

d) odmietne.

(2) Prokurátor alebo policajt pred začatím trestného stíhania uznesením môže odložiť vec, ak je trestné stíhanie neúčelné vzhľadom na okolnosti uvedené v § 215 ods. 2.

(3) Uznesenie podľa odseku 1 alebo 2 sa doručí oznamovateľovi a poškodenému. Oznamovateľ a poškodený môžu proti uzneseniu podať sťažnosť. Policajt doručí také uznesenie prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

§ 198

(1) Prokurátor po prijatí trestného oznámenia môže postupovať podľa § 197 ods. 1 alebo 2 alebo odovzdať trestné oznámenie policajtovi. O odovzdaní trestného oznámenia policajtovi bez meškania písomne upovedomí oznamovateľa a poškodeného.

(2) Prokurátor preskúma postup policajta podľa § 197, ak ho o to požiada oznamovateľ alebo poškodený najneskôr do 30 dní, a výsledok preskúmania im oznámi bez meškania.

DRUHÁ HLAVA
PRÍPRAVNÉ KONANIE

Prvý diel
Začatie prípravného konania

§ 199
Začatie trestného stíhania

(1) Ak nie je dôvod na postup podľa § 197 ods. 1 alebo 2, policajt začne trestné stíhanie bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného oznámenia, ak ho treba doplniť. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajt trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté trestné stíhanie. O začatí trestného stíhania policajt upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Policajt doručí také uznesenie prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

(2) Policajt postupuje primerane podľa odseku 1, ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie inak ako z trestného oznámenia.

(3) Uznesenie o začatí trestného stíhania musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona. Uznesenie neobsahuje odôvodnenie.

(4) Trestné stíhanie sa začne vykonaním zaisťovacieho úkonu, neodkladného úkonu alebo neopakovateľného úkonu aj vtedy, ak ho vykonal nepríslušný policajt, ak nebolo možné dosiahnuť, aby ho vykonal príslušný policajt, a najneskôr do troch dní od jeho vykonania odovzdá vec

príslušnému policajtovi spolu s uznesením o začatí trestného stíhania.

(5) Policajt je oprávnený po začatí trestného stíhania vykonávať všetky úkony podľa tohto zákona.

Druhý diel
Vyšetrovanie a skrátené vyšetrovanie

§ 200
Rozsah vyšetrovania

(1) Vyšetrovanie sa vykonáva o zločinoch.

(2) Vyšetrovanie sa vykonáva aj o prečinoch, ak

a) je obvinený vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave okrem prečinov spáchaných vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody,

b) ide o náhle úmrtie obvineného vo výkone väzby alebo odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody,

c) ide o trestné konanie proti právnickej osobe,

d) ide o trestné činy extrémizmu, alebo

e) to nariadi prokurátor.

(3) Ak je potrebné vykonať vyšetrovanie aspoň o jednom z trestných činov, vykoná sa vyšetrovanie o všetkých trestných činoch toho istého obvineného aj proti všetkým obvineným, ktorých trestné činy súvisia.

(4) Vyšetrovanie vykonáva policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. a) až c).

(5) Príslušnosť policajta podľa § 10 ods. 7 písm. a) až c), ktorý vykonáva vyšetrovanie o zločine alebo prečine, sa nekončí, ak v priebehu vyšetrovania zistí, že dôvody, pre ktoré bol príslušný vo veci konať, odpadli.

§ 201
Spoločný postup vo vyšetrovaní a v skrátenom vyšetrovaní

(1) Policajt vykonáva vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie spravidla osobne. Úkony, ktorými sa začalo trestné stíhanie alebo ktoré boli vykonané po začatí trestného stíhania neprísluš̌ným policajtom, nie je potrebné opakovať, ak boli vykonané podľa tohto zákona.

(2) Policajt postupuje vo vyšetrovaní alebo v skrátenom vyšetrovaní tak, aby čo najrýchlejšie zadovážil podklady na objasnenie skutku v rozsahu potrebnom na posúdenie prípadu a zistenie páchateľa trestného činu.

(3) Okrem prípadu, na ktorý je potrebné rozhodnutie alebo súhlas sudcu pre prípravné konanie alebo prokurátora, vykonáva policajt všetky úkony samostatne a je povinný ich vykonať v súlade so zákonom a včas.

(4) Policajt zadovažuje dôkazy bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech obvineného; pritom postupuje podľa odseku 3. Obvinený nesmie byť nijakým spôsobom k výsluchu a k priznaniu nezákonne nútený. Odopretie výpovede sa nesmie použiť ako dôkaz proti obvinenému.

(5) Spory o príslušnosť medzi orgánmi činnými v trestnom konaní rozhoduje príkazom s primeraným odôvodnením

a) ich najbližšie spoločne nadriadený orgán,

b) prokurátor vykonávajúci dozor podľa § 230, ak ide o spory o príslušnosť medzi orgánmi činnými v trestnom konaní uvedenými v § 10 ods. 7, ktoré sú v pôsobnosti rôznych ministerstiev alebo medzi orgánmi činnými v trestnom konaní uvedenými v § 10 ods. 7 písm. a) a b).

(6) O odňatí a prikázaní veci medzi orgánmi činnými v trestnom konaní rozhoduje príkazom s primeraným odôvodnením

a) ich najbližšie spoločne nadriadený orgán,

b) prokurátor vykonávajúci dozor podľa § 230, ak ide o odňatie a prikázanie veci medzi orgánmi činnými v trestnom konaní uvedenými v § 10 ods. 7, ktoré sú v pôsobnosti rôznych ministerstiev alebo medzi orgánmi činnými v trestnom konaní uvedenými v § 10 ods. 7 písm. a) a b).

§ 202
Rozsah skráteného vyšetrovania

(1) Skrátené vyšetrovanie sa vykonáva o prečinoch, ak nejde o konanie podľa § 200 ods. 2.

(2) Skrátené vyšetrovanie o prečinoch, pre ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje tri roky, vykonáva policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. d) až h); o ostatných vykonáva skrátené vyšetrovanie policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. a) a c). Skrátené vyšetrovanie o trestných činoch príslušníkov ozbrojených bezpečnostných zborov vykonáva policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. b); policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. b) vykonáva aj skrátené vyšetrovanie o trestných činoch príslušníkov finančnej správy. Skrátené vyšetrovanie o prečinoch proti životnému prostrediu vykonáva policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. a). Skrátené vyšetrovanie o prečinoch trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233a ods. 1 a 2 Trestného zákona vykonáva policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. a) až c).

(3) Príslušnosť policajta podľa § 10 ods. 7 písm. a) až c), ktorý vykonáva skrátené vyšetrovanie o prečine, sa nekončí, ak v priebehu skráteného vyšetrovania zistí, že odpadli dôvody, pre ktoré bol príslušný vo veci konať.

Postup pri skrátenom vyšetrovaní

§ 203

(1) Pri skrátenom vyšetrovaní postupuje policajt podľa ustanovení tohto zákona o vyšetrovaní s týmito odchýlkami:

a) výsluch svedka vykoná, ak ide o neopakovateľný úkon, neodkladný úkon alebo ak ide o svedka, ktorý bol osobne prítomný pri páchaní trestného činu; v ostatných prípadoch vyžiada iba vysvetlenie, o ktorom spíše záznam,

b) vyhľadá a zabezpečí dôkazy, aby mohli byť vykonané v ďalšom konaní, o čom urobí záznam,

c) skrátené vyšetrovanie treba skončiť spravidla do dvoch mesiacov od vznesenia obvinenia.

(2) Ak sa skrátené vyšetrovanie neskončí do dvoch mesiacov od vznesenia obvinenia, policajt prokurátorovi písomne oznámi, prečo nebolo možné skrátené vyšetrovanie skončiť a aké úkony je potrebné ešte vykonať. Prokurátor môže policajtovi pokynom zmeniť rozsah úkonov, ktoré majú byť ešte vykonané, alebo vo veci nariadiť vyšetrovanie.

§ 204

(1) Ak bola prokurátorovi odovzdaná spolu so spisom osoba, ktorá bola zadržaná ako podozrivá

pri páchaní prečinu, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, bezprostredne po ňom, alebo po tom, čo odpadla prekážka jej bezprostredného zadržania najviac do 24 hodín po spáchaní prečinu a prokurátor ju neprepustí na slobodu, odovzdá ju najneskôr do 48 hodín od zadržania súdu, ktorému tiež podá obžalobu spolu so spisom. Ak prokurátor zistí dôvody väzby, súčasne navrhne, aby bol obvinený vzatý do väzby.

(2) Ak prokurátor prepustí písomným a odôvodneným príkazom obvineného uvedeného v odseku 1 na slobodu, môže vrátiť spis policajtovi s pokynom na doplnenie skráteného vyšetrovania. Ak doplnenie skráteného vyšetrovania nie je potrebné, prokurátor podá obžalobu, pokiaľ nerozhodne inak.

§ 205
Dočasné odloženie vznesenia obvinenia

(1) Pokiaľ je to potrebné pre objasnenie korupcie, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou alebo zločineckou skupinou, trestného činu úkladnej vraždy alebo trestných činov terorizmu alebo zistenie páchateľa tohto trestného činu a ak by zároveň vznesenie obvinenia podstatne sťažilo objasnenie týchto trestných činov alebo zistenie ich páchateľa, môže policajt s predchádzajúcim súhlasom prokurátora dočasne odložiť vznesenie obvinenia pre taký trestný čin alebo pre iný s ním bezprostredne súvisiaci trestný čin na nevyhnutnú dobu, najdlhšie o tri mesiace. Ak trvajú dôvody, pre ktoré bolo vznesenie obvinenia dočasne odložené, môže prokurátor na návrh policajta vysloviť súhlas s predĺžením lehoty uvedenej v prvej vete o ďalšie dva mesiace, a to aj opakovane.

(2) Dočasne odložiť vznesenie obvinenia možno len osobe, ktorá sa významnou mierou podieľa na objasnení niektorého z týchto trestných činov alebo na zistení ich páchateľa. Dočasne odložiť vznesenie obvinenia sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, na ktorého objasnení sa podieľa.

(3) O dočasnom odložení vznesenia obvinenia a o predĺžení lehoty podľa odseku 1 policajt rozhodne opatrením, o čom vyhotoví záznam, ktorého rovnopis do 48 hodín zašle prokurátorovi. Záznam obsahuje

a) dostatočne určitý opis skutku v rozsahu podľa § 206 ods. 3, zákonné pomenovanie trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú dočasné odloženie vznesenia obvinenia,

b) ďalšie náležitosti podľa tohto zákona.

(4) Prokurátor môže nezákonné alebo nedôvodné opatrenie policajta podľa odseku 2 zrušiť, nahradiť vlastným opatrením alebo o dočasnom odložení vznesenia obvinenia a o predĺžení lehoty rozhodnúť sám; postupuje pritom primerane podľa odsekov 1 a 2.

(5) Ak pominú dôvody na dočasné odloženie vznesenia obvinenia uvedené v zázname podľa odseku 2, policajt bez meškania

a) túto skutočnosť oznámi prokurátorovi,

b) na pokyn prokurátora vznesie obvinenie.

Vznesenie obvinenia

§ 206

(1) Ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48

hodín prokurátorovi a ak je obvineným súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministrovi spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo uznesenie o vznesení obvinenia oznámené jeho vyhlásením, je policajt povinný vydať obvinenému rovnopis tohto uznesenia bez meškania.

(2) O začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia možno rozhodnúť jedným uznesením, ktoré policajt oznámi bez meškania obvinenému a doručí ho najneskôr do 48 hodín prokurátorovi. O tomto úkone upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia oznámené vyhlásením uznesenia, policajt je povinný vydať obvinenému jeho rovnopis.

(3) Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

(4) Ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo skutočnosť, ktorá dostatočne odôvodňuje záver, že obvinený spáchal ďalší skutok, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, vznesie policajt obvinenie aj pre tento ďalší skutok. Ak pre tento skutok nebolo začaté trestné stíhanie, najskôr sa rozhodne podľa § 199 ods. 1.

(5) Ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo skutočnosť, ktorá dostatočne odôvodňuje záver, že obvinený spáchal pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, rozšíri uznesením policajt obvinenie aj pre tento ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Ak pre tento čiastkový útok nebolo začaté trestné stíhanie, nie je potrebné postupovať podľa § 199 ods. 1. O uznesení o rozšírení obvinenia policajt bez meškania upovedomí oznamovateľa a poškodeného.

(6) Ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, je iným trestným činom alebo aj ďalším trestným činom, ako bol v uznesení o vznesení obvinenia právne kvalifikovaný, policajt obvineného na túto okolnosť písomne upozorní; upozornenie môže uviesť aj v zápisnici. Rovnopis upozornenia alebo zápisnice doručí do 48 hodín prokurátorovi.

(7) Pri vznesení obvinenia alebo bezprostredne po vznesení obvinenia štátnemu príslušníkovi tretej krajiny podľa osobitného predpisu policajt zabezpečí odobratie biometrických údajov tejto osoby a zabezpečí pridelenie identifikátora biometrických údajov podľa osobitného predpisu o registri trestov, ktorý sa následne uvádza v rozhodnutiach, ktoré sú podkladom pre zápis do registra trestov.

§ 207

(1) Ak nemožno hodnoverne zistiť totožnosť osoby, ktorej má byť vznesené obvinenie, namiesto osobných údajov sa k uzneseniu o vznesení obvinenia priložia jej daktyloskopické odtlačky, obrazové záznamy, údaje o vonkajšom meraní tela, zvláštnych telesných znameniach a uvedie sa aj jej prezývka alebo iné označenie a podrobný opis osoby.

(2) Ak sa v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania zistí totožnosť obvineného označeného podľa odseku 1 alebo ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že údaje o totožnosti obvineného sú iné, ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, policajt o tom upovedomí obvineného a zaznačí to v zápisnici. Rovnopis zápisnice doručí do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvinený vo väzbe, aj súdu, ktorý o väzbe rozhodol, ústavu, v ktorom sa väzba vykonáva,

a obhajcovi obvineného. Úkony, ktoré boli vykonané po označení obvineného podľa odseku 1 alebo pred zistením jej pravej totožnosti, nie je potrebné opakovať.

§ 207a

(1) Ak je obvineným sudca, vydať uznesenie o vznesení obvinenia môže len prokurátor generálnej prokuratúry; uznesenie sa doručí najneskôr do 48 hodín ministrovi spravodlivosti.

(2) O sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia podľa odseku 1 rozhoduje generálny prokurátor.

(3) Sudca, ktorému bolo vznesené obvinenie pre trestný čin ohýbania práva podľa § 326a Trestného zákona, alebo ktorému bola zmenená právna kvalifikácia na trestný čin ohýbania práva podľa § 326a Trestného zákona, má právo do 60 dní od doručenia uznesenia o vznesení obvinenia alebo od doručenia oznámenia o zmene právnej kvalifikácie navrhnúť Súdnej rade Slovenskej republiky vyslovenie nesúhlasu s trestným stíhaním pre tento trestný čin; o tom musí byť sudca poučený.

Skončenie vyšetrovania a skráteného vyšetrovania

§ 208

(1) Ak policajt považuje vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie za skončené a jeho výsledky za postačujúce na podanie návrhu na obžalobu alebo na iné rozhodnutie, umožní obvinenému, obhajcovi, poškodenému, jeho splnomocnencovi alebo opatrovníkovi, zúčastnenej osobe a jej splnomocnencovi v primeranej lehote preštudovať spisy a podať návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania; týchto práv sa môžu tieto osoby výslovne vzdať, o čom musia byť poučené. Ak nejde o konanie podľa § 204 ods. 1, obvineného a obhajcu upozorní policajt na práva podľa prvej vety najmenej tri dni vopred. Túto lehotu možno s ich súhlasom skrátiť. Návrh na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania môže policajt odmietnuť, ak ho nepovažuje za potrebný.

(2) O úkonoch, využití alebo odmietnutí práv podľa odseku 1 vykoná policajt záznam do spisu.

§ 209

(1) Po skončení vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania policajt predloží spis prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby alebo na iné rozhodnutie, ak nerozhodne podľa § 214 ods. 2 alebo § 215 ods. 4. Návrh na podanie obžaloby musí obsahovať zoznam vykonaných a navrhovaných dôkazov a odôvodnenie, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov alebo odmietol predložené dôkazy. So spisom predloží aj očíslované vecné dôkazy a ich zoznam, ak to ich povaha umožňuje.

(2) Vyšetrovanie obzvlášť závažných zločinov je potrebné skončiť do šiestich mesiacov od vznesenia obvinenia; v ostatných prípadoch do štyroch mesiacov.

(3) Ak nie je vyšetrovanie skončené v lehotách uvedených v odseku 2, policajt prokurátorovi písomne oznámi, prečo nebolo možné vyšetrovanie skončiť v ustanovených lehotách, aké úkony treba ešte vykonať a aký čas bude ešte vyšetrovanie pokračovať. Prokurátor môže policajtovi pokynom zmeniť rozsah úkonov, ktoré majú byť ešte vykonané. Môže tiež určiť inú lehotu, akú má vyšetrovanie ešte trvať.

(4) Ustanovenia odsekov 2 a 3 sa nevzťahujú na skrátené vyšetrovanie.

§ 210
Žiadosť o preskúmanie postupu policajta a prokurátora

(1) Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu prípravného konania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prieťahy alebo iné nedostatky v prípravnom konaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

(2) Žiadosť o odstránenie prieťahov alebo iných nedostatkov v postupe prokurátora pri vykonávaní jeho pôsobnosti v prípravnom konaní vybavuje prokurátor bezprostredne nadriadenej prokuratúry; ak žiadosť smeruje proti prokurátorovi generálnej prokuratúry, vybavuje ju generálny prokurátor. Posledná veta odseku 1 platí rovnako.

Tretí diel
Súhlas poškodeného

§ 211

(1) Trestné stíhanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 a 158, ohrozovania pohlavnou chorobou podľa § 167, neposkytnutia pomoci podľa § 177 a 178, porušovania domovej slobody podľa § 194, ochrany súkromia v obydlí podľa § 194a, porušovania tajomstva prepravovaných správ podľa § 196 a 197, krádeže podľa § 212, sprenevery podľa § 213, neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 215, neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 a 217, neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218, neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219, podvodu podľa § 221, úžery podľa § 235, zatajenia veci podľa § 236, porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 a 238, poškodzovania veriteľa podľa § 239, zvýhodňovania veriteľa podľa § 240, poškodzovania cudzej veci podľa § 245 a 246, poškodenia a zneužitia záznamu na nosiči informácií podľa § 247, porušovania autorského práva podľa § 283, krivého obvinenia podľa § 345, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, ohovárania podľa § 373, poškodzovania cudzích práv podľa § 375 Trestného zákona proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď, ako aj pre trestný čin opilstva podľa § 363 Trestného zákona, ak inak vykazuje znaky skutkovej podstaty niektorého z týchto trestných činov, možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Ak je poškodených jedným skutkom niekoľko, stačí súhlas len jedného z nich.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak takým činom bola spôsobená smrť alebo poškodeným je štát, obec, vyšší územný celok, právnická osoba s majetkovou účasťou štátu alebo právnická osoba, ktorá hospodári s verejnými financiami.

§ 212

(1) Poškodený oznámi prejav vôle podľa § 211 ods. 1 prokurátorovi alebo policajtovi písomne alebo ústne do zápisnice.

(2) Súhlas s trestným stíhaním môže poškodený výslovným vyhlásením vziať kedykoľvek späť, a to až dovtedy, kým sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

(3) Súhlas výslovne odopretý alebo vzatý späť možno znovu udeliť, iba ak z okolností prípadu je zrejmé, že odopretie súhlasu alebo späťvzatie súhlasu bolo vykonané v tiesni pod vplyvom vyhrážky, nátlaku, odkázanosti alebo podriadenosti.

(4) Ak je z okolností prípadu nesporné, že súhlas nebol daný alebo znovu udelený iba preto, že

poškodený je v tiesni, je mu vyhrážané, je pod nátlakom, v závislosti alebo podriadenosti, má sa za to, že súhlas bol udelený.

(5) O prípustnosti znovuudelenia súhlasu alebo o stave podľa odseku 4 rozhodne ten orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorý vo veci koná.

Štvrtý diel
Účasť obvineného a obhajcu na úkonoch vo vyšetrovaní a v skrátenom vyšetrovaní

§ 213

(1) Policajt môže povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch a umožniť mu klásť vypočúvaným svedkom otázky. Postupuje tak najmä vtedy, ak obvinený nemá obhajcu a úkon spočíva vo výsluchu svedka, pri ktorom je dôvodný predpoklad, že ho nebude možné vykonať v konaní pred súdom, iba ak by zabezpečovanie jeho prítomnosti alebo jeho prítomnosť mohli ohroziť vykonanie tohto úkonu.

(2) Obhajca má právo od vznesenia obvinenia zúčastniť sa úkonov, ktorých výsledok môže byť použitý ako dôkaz v konaní pred súdom, okrem prípadu, keď vykonanie úkonu nemožno odložiť z dôvodu podstatného ohrozenia trestného konania alebo existencie naliehavej potreby odvrátiť závažné nepriaznivé dôsledky pre život, slobodu alebo telesnú integritu inej osoby a obhajcu o úkone vyrozumieť. Obvinenému a iným vypočúvaným osobám môže obhajca klásť otázky potom, keď policajt výsluch skončí. Obvinenému a obhajcovi sa musí oznámiť meno svedka, ktorý bude pri vykonávaní úkonu vypočutý, to neplatí, ak ide o svedka podľa § 136 ods. 2.

(3) Ak obhajca oznámi policajtovi, že sa chce zúčastniť vyšetrovacieho úkonu podľa odseku 2, policajt je povinný včas mu oznámiť čas, miesto konania úkonu a druh úkonu okrem prípadu, keď vykonanie úkonu nemožno odložiť z dôvodu podstatného ohrozenia trestného konania alebo existencie naliehavej potreby odvrátiť závažné nepriaznivé dôsledky pre život, slobodu alebo telesnú integritu inej osoby a vyrozumenie obhajcu nemožno zabezpečiť. O tomto postupe policajt vyhotoví záznam, ktorý založí do spisu.

(4) Ak sa obhajca alebo ním splnomocnený obhajca nedostaví na nariadený úkon, policajt vykoná tento úkon aj bez jeho účasti okrem výsluchu obvineného, ktorý trvá na prítomnosti obhajcu.

(5) Ak sa obhajca zúčastní výsluchu svedka, ktorého totožnosť má byť utajená podľa § 136 ods. 3, policajt vykoná potrebné opatrenia, aby skutočná totožnosť svedka nebola zistená.

Piaty diel
Rozhodnutia v prípravnom konaní

§ 214
Postúpenie veci

(1) Prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

(2) Policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

(3) Uznesenie o postúpení veci sa doručuje obvinenému a poškodenému a ak oznamovateľ nie je poškodeným, aj oznamovateľovi; uznesenie policajta sa najneskôr do 48 hodín doručí aj prokurátorovi.

(4) Proti uzneseniu podľa odseku 1 môže obvinený, poškodený a oznamovateľ podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 215
Zastavenie trestného stíhania

(1) Prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak

a) je dostatočne odôvodnený záver, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie,

b) je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci,

c) je dostatočne odôvodnený záver, že skutok nespáchal obvinený,

d) je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9,

e) obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný,

f) obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásty rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,

g) sa schváli zmier medzi obvineným a poškodeným, alebo

h) zanikla trestnosť činu.

(2) Prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak

a) je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený, alebo

b) o skutku obvineného bolo už právoplatne rozhodnuté disciplinárne iným orgánom alebo orgánom príslušným na konanie o priestupku alebo o inom správnom delikte, cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce,

c) o skutku odovzdanom na trestné stíhanie do cudziny bolo právoplatne rozhodnuté cudzozemským súdom alebo iným cudzozemským orgánom príslušným na konanie o trestnom čine, priestupku alebo o inom správnom delikte a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce,

d) ide o skutok, ktorý spáchala osoba z donútenia v priamej súvislosti s tým, že bol na nej spáchaný trestný čin obchodovania s ľuďmi, trestný čin sexuálneho zneužívania, trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby alebo trestný čin výroby detskej pornografie.

(3) Prokurátor môže navrhnúť zastavenie trestného stíhania proti obvinenému, ktorý sa významnou mierou podieľal na objasnení korupcie, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou alebo zločineckou skupinou alebo trestných činov terorizmu alebo na zistení alebo usvedčení páchateľa tohto trestného činu a záujem spoločnosti na objasnení takého trestného činu jednoznačne a preukázateľne prevyšuje záujem spoločnosti a poškodeného na trestnom stíhaní tohto obvineného pre taký trestný čin alebo pre iný trestný čin; zastaviť trestné stíhanie nie je možné voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, na ktorého objasnení sa podieľal. O zastavení trestného stíhania rozhoduje sudca pre prípravné konanie po predložení spisu a vypočutí obvineného, prípadne ďalších osôb. Uznesenie podľa tohto odseku sa doručuje prokurátorovi, obvinenému, poškodenému a oznamovateľovi. Prokurátor, obvinený, poškodený a oznamovateľ, môžu proti nemu podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Zastaviť trestné stíhanie podľa odseku 1 je oprávnený aj policajt, ak nebolo vznesené

obvinenie.

(5) Uznesenie o zastavení trestného stíhania sa doručuje obvinenému, poškodenému a oznamovateľovi, ak nie je zároveň poškodeným; uznesenie policajta sa najneskôr do 48 hodín doručí aj prokurátorovi.

(6) Obvinený, poškodený a oznamovateľ môžu proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania okrem dôvodu podľa odseku 1 písm. g) a obvinený aj podľa odseku 3 podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(7) V trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené podľa odseku 2 písm. a), sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá. O tom je potrebné obvineného poučiť.

(8) Ak prokurátor zastavil trestné stíhanie podľa odseku 1 písm. e) a pobyt obvineného na slobode je nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy, zároveň s vydaním takéhoto uznesenia podá na súd návrh na uloženie ochranného liečenia a návrh na vydanie predbežného príkazu na umiestnenie obvineného do zdravotníckeho zariadenia. Uznesenie o zastavení trestného stíhania môže nadobudnúť právoplatnosť až po rozhodnutí súdu o návrhu na vydanie predbežného príkazu. Prokurátor môže návrh na uloženie ochranného liečenia vziať späť až do začatia verejného zasadnutia a zároveň príkazom prepustiť obvineného z umiestnenia v zdravotníckom zariadení, ak dôvod na uloženie ochranného liečenia pominul.

Podmienečné zastavenie trestného stíhania

§ 216

(1) V konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného po vznesení obvinenia do podania obžaloby na návrh policajta alebo aj bez návrhu podmienečne zastaviť trestné stíhanie, ak

a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne,

b) nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu, a

c) vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

(2) V uznesení o podmienečnom zastavení trestného stíhania sa určí obvinenému skúšobná doba na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba sa začína právoplatnosťou uznesenia o podmienečnom zastavení trestného stíhania.

(3) Obvinenému, ktorý uzavrel s poškodeným dohodu o náhrade škody, sa v uznesení o podmienečnom zastavení trestného stíhania uloží, aby škodu v priebehu skúšobnej doby uhradil.

(4) Obvinenému možno tiež podľa odseku 2 uložiť, aby v skúšobnej dobe dodržiaval primerané obmedzenia a povinnosti smerujúce k tomu, aby viedol riadny život alebo aby sa zdržal činnosti, ktorá viedla k spáchaniu prečinu. Obvinený, ktorému boli uložené primerané obmedzenia a povinnosti podľa predchádzajúcej vety, je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je táto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.

(5) Uznesenie o podmienečnom zastavení trestného stíhania sa doručuje obvinenému, poškodenému a oznamovateľovi, ak nie je zároveň poškodeným; obvinený, poškodený

a oznamovateľ môžu proti nemu podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Ak bolo podmienečne zastavené trestné stíhanie za trestný čin spáchaný v súvislosti s účasťou na verejnom podujatí a ak obvinenému bolo súčasne uložené obmedzenie podľa § 51 ods. 3 písm. a) Trestného zákona vzťahujúce sa na športové podujatie, prokurátor o uložení tohto obmedzenia upovedomí správcu informačného systému o bezpečnosti na športových podujatiach podľa osobitného zákona v rozsahu informácii podľa osobitného zákona. Ak bola uznesením uložená obvinenému povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona, prokurátor zašle uznesenie určenému útvaru Policajného zboru.

(6) Podmienečné zastavenie trestného stíhania nie je možné, ak

a) trestným činom bola spôsobená smrť osoby,

b) je vedené trestné stíhanie pre korupciu, alebo

c) je vedené trestné stíhanie proti verejnému činiteľovi alebo zahraničnému verejnému činiteľovi pre trestný čin spáchaný v súvislosti s výkonom ich právomoci a v rámci ich zodpovednosti.

§ 217

(1) Ak obvinený v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život, splnil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu a vyhovel aj ďalším uloženým obmedzeniam a povinnostiam, prokurátor rozhodne, že sa obvinený osvedčil. Inak rozhodne, a to aj počas skúšobnej doby, že sa v trestnom stíhaní pokračuje. O osvedčení alebo o pokračovaní v trestnom stíhaní vydá uznesenie.

(2) Ak do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby nebolo vydané rozhodnutie podľa odseku 1 bez zavinenia obvineného, má sa za to, že sa osvedčil.

(3) Uznesenie podľa odseku 1 sa doručuje obvinenému a poškodenému; obvinený a poškodený môžu proti nemu podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Právoplatnosťou uznesenia o tom, že sa obvinený osvedčil, alebo uplynutím lehoty podľa odseku 2 nastávajú účinky zastavenia trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. e).

Podmienečné zastavenie trestného stíhania spolupracujúceho obvineného

§ 218

(1) Prokurátor môže navrhnúť podmienečné zastavenie trestného stíhania obvineného, ktorý sa významnou mierou podieľal na objasnení korupcie, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou alebo zločineckou skupinou alebo trestných činov terorizmu, alebo na zistení alebo usvedčení páchateľa tohto trestného činu a záujem spoločnosti na objasnení takého trestného činu jednoznačne a preukázateľne prevyšuje záujem spoločnosti a poškodeného na trestnom stíhaní obvineného pre taký trestný čin alebo pre iný trestný čin; podmienečne zastaviť trestné stíhanie sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, na ktorého objasnení sa podieľal. O zastavení trestného stíhania rozhoduje sudca pre prípravné konanie po predložení spisu a vypočutí obvineného, prípadne ďalších osôb.

(2) V uznesení o podmienečnom zastavení trestného stíhania sa určí obvinenému skúšobná doba na dva roky až desať rokov. Skúšobná doba sa začína právoplatnosťou uznesenia o podmienečnom zastavení trestného stíhania. Obvinenému sa v uznesení uloží, aby v skúšobnej dobe plnil podmienky uvedené v odseku 1.

(3) Uznesenie o podmienečnom zastavení trestného stíhania sa doručuje prokurátorovi, obvinenému, poškodenému a oznamovateľovi, ak nie je zároveň poškodeným; prokurátor,

obvinený, poškodený a oznamovateľ môžu proti nemu podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 219

(1) Ak obvinený v priebehu skúšobnej doby splnil podmienku podľa § 218 ods. 1, sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora rozhodne, že sa obvinený osvedčil. Inak rozhodne, a to aj počas skúšobnej lehoty, že sa v trestnom stíhaní pokračuje. O osvedčení alebo pokračovaní v trestnom stíhaní vydá uznesenie.

(2) Ak do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby nebolo vydané rozhodnutie podľa odseku 1 bez zavinenia obvineného, má sa za to, že sa osvedčil.

(3) Uznesenie podľa odseku 1 sa doručuje prokurátorovi, obvinenému a poškodenému; prokurátor, obvinený a poškodený môžu proti nemu podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Právoplatnosťou uznesenia o tom, že sa obvinený osvedčil, alebo uplynutím doby podľa odseku 2 nastávajú účinky zastavenia trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. e).

Zmier

§ 220

(1) V konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného a poškodeného rozhodnúť o schválení zmieru a zastaviť trestné stíhanie, ak obvinený

a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a určito,

b) nahradil škodu, pokiaľ bola činom spôsobená, uzavrel s poškodeným alebo s jeho splnomocnencom dohodu o náhrade škody alebo urobil iné opatrenia na náhradu škody, alebo inak odstránil ujmu vzniknutú trestným činom, a

c) zloží na účet súdu a v prípravnom konaní na účet prokuratúry peňažnú sumu určenú ministerstvu na ochranu a podporu obetí trestných činov podľa osobitného zákona, a táto peňažná suma nie je zrejme neprimeraná závažnosti spáchaného trestného činu

a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

(2) Schváliť zmier podľa odseku 1 nemožno, ak

a) trestným činom bola spôsobená smrť osoby,

b) je vedené trestné stíhanie pre korupciu, alebo

c) je vedené trestné stíhanie proti verejnému činiteľovi alebo zahraničnému verejnému činiteľovi pre trestný čin spáchaný v súvislosti s výkonom ich právomoci a v rámci ich zodpovednosti.

§ 221

(1) Ak to okolnosti prípadu vyžadujú, pred rozhodnutím o schválení zmieru prokurátor vypočuje obvineného a poškodeného, najmä na spôsob a okolnosti uzavretia zmieru, či zmier medzi nimi bol uzavretý dobrovoľne a či súhlasia so schválením zmieru; výsluchom obvineného zistí, či rozumie obsahu obvinenia a či si je vedomý dôsledkov schválenia zmieru. Súčasťou výsluchu obvineného musí byť vyhlásenie, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný.

(2) Pred výsluchom treba obvineného a poškodeného poučiť o ich právach a o podstate zmieru.

§ 222

Ak je poškodeným právnická osoba, možno namiesto výsluchu štatutárneho zástupcu alebo inej osoby oprávnenej konať v jej mene, zabezpečiť písomné vyhlásenie právnickej osoby k okolnostiam uvedeným v § 220 ods. 1.

§ 223

Rozhodnutie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania musí obsahovať opis skutku, ktorého sa týka zmier, jeho právne posúdenie, obsah zmieru zahrňujúci výšku nahradenej škody alebo škody, k náhrade ktorej sa obvinený zaviazal, alebo iné opatrenia na odstránenie ujmy vzniknutej trestným činom, peňažnú sumu podľa § 220 ods. 1 písm. c) a výrok o zastavení trestného stíhania pre skutok, ktorého sa zmier týka.

§ 225

Práva poškodeného podľa § 220 neprislúchajú tomu, na koho prešiel nárok na náhradu škody; to neplatí, ak ide o dedičov poškodeného.

§ 226

Ak prokurátor zmier neschválil, hoci obvinený uskutočnil vyhlásenie podľa § 220 ods. 1, že spáchal skutok, pre ktorý je stíhaný, nie je možné v ďalšom konaní prihliadnuť na toto vyhlásenie ako na dôkaz.

§ 227

(1) Len čo sa stane vykonateľným uznesenie, ktorým prokurátor schválil zmier, zabezpečí, aby peňažná suma podľa § 220 ods. 1 písm. c) bola poukázaná ministerstvu.

(2) Ak prokurátor nerozhodne o schválení zmieru, zároveň zabezpečí, aby peňažná suma zložená na ochranu a podporu obetí trestných činov bola vrátená obvinenému.

Prerušenie trestného stíhania

§ 228

(1) Policajt preruší trestné stíhanie, ak sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

(2) Policajt preruší trestné stíhanie, ak

a) nemožno pre neprítomnosť obvineného alebo svedka vec náležite objasniť,

b) nemožno obvineného pre ťažkú chorobu postaviť pred súd,

c) obvinený pre duševnú chorobu, ktorá nastala až po spáchaní činu, nie je schopný chápať zmysel trestného stíhania,

d) sa navrhuje odovzdanie trestného stíhania do cudziny alebo obvinený je vydaný do cudziny alebo vyhostený,

e) ústavný súd alebo Súdny dvor Európskej únie pozastaví účinnosť právneho predpisu alebo jeho časti, ktorého použitie je rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej, alebo

f) obvinený je dočasne odovzdaný na vykonanie úkonov do cudziny.

(3) Prokurátor môže prerušiť trestné stíhanie, ak sa obvinený významnou mierou podieľa na

objasnení korupcie, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou alebo zločineckou skupinou, trestného činu úkladnej vraždy alebo trestných činov terorizmu alebo na zistení alebo usvedčení páchateľa tohto trestného činu, a to pre taký trestný čin alebo pre iný trestný čin; prerušiť trestné stíhanie sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, na ktorého objasnení sa podieľa. Uznesenie o prerušení trestného stíhania obsahuje dôvody tohto prerušenia, spočívajúce v dohodnutých podmienkach spolupráce s obvineným počas prerušenia trestného stíhania a v dohodnutom spôsobe vyhodnocovania plnenia týchto podmienok. Podmienky spolupráce podľa predchádzajúcej vety vyhodnocuje policajt najmenej raz za tri mesiace, o čom spíše záznam.

(4) Prokurátor preruší trestné stíhanie, ak podal návrh na začatie konania o otázke, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

(5) Ak pominie dôvod na prerušenie, prokurátor alebo policajt o pokračovaní v trestnom stíhaní rozhodne uznesením.

(6) Uznesenie podľa odsekov 1 až 5 sa doručuje obvinenému, poškodenému a oznamovateľovi, ak nie je zároveň poškodeným; obvinený, poškodený a oznamovateľ majú právo proti nemu podať sťažnosť. Uznesenie policajta sa doručuje najneskôr do 48 hodín prokurátorovi.

(7) Pred prerušením trestného stíhania treba urobiť všetky úkony potrebné na zabezpečenie vykonania trestného stíhania a dosiahnutia jeho účelu.

§ 229

(1) Po prerušení trestného stíhania možno vykonávať len úkony podľa štvrtej, piatej a šiestej hlavy prvej časti tohto zákona na účely zistenia, či nepominul dôvod prerušenia, alebo zaistenia osoby obvineného.

(2) Prerušenie trestného stíhania nie je prekážkou pre rozhodnutie podľa § 97 a 98, ani prekážkou konania o samostatnom návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia podľa § 236 ods. 1.

TRETIA HLAVA
DOZOR A ÚKONY PROKURÁTORA

Prvý diel
Dozor prokurátora

§ 230

(1) Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor.

(2) Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený

a) dávať záväzné pokyny na postup podľa § 197, vyšetrovanie a skrátené vyšetrovanie trestných činov a určovať lehoty na ich vybavenie; také pokyny sú súčasťou spisu,

b) vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje,

c) zúčastniť sa na vykonávaní úkonov policajta, osobne vykonať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie, alebo skrátené vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci; pritom postupuje podľa tohto zákona; proti takémuto rozhodnutiu prokurátora je prípustná sťažnosť

rovnako ako proti rozhodnutiu policajta,

d) vrátiť vec policajtovi na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania s pokynmi a určovať lehotu na ich doplnenie; o vrátení veci upovedomí obvineného a poškodeného,

e) zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami; pri uznesení o zastavení trestného stíhania, prerušení trestného stíhania alebo o postúpení veci to môže urobiť do 30 dní od ich doručenia; ak rozhodnutie policajta nahradil vlastným rozhodnutím inak, než na podklade sťažnosti oprávnenej osoby, proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, rovnako ako proti rozhodnutiu policajta,

f) odňať vec policajtovi a urobiť opatrenie, aby vec bola prikázaná inému policajtovi alebo policajtom,

g) nariadiť, aby sa vo veciach uvedených v § 202 konalo vyšetrovanie,

h) urobiť opatrenie, aby skrátené vyšetrovanie vykonal policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. a) alebo písm. c),

i) urobiť opatrenie, aby vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie trestného činu príslušníka ozbrojeného bezpečnostného zboru vykonal policajt uvedený v § 10 ods. 7 písm. a), pričom pred urobením opatrenia si prokurátor vyžiada stanovisko riaditeľa Úradu inšpekčnej služby; rovnako je prokurátor oprávnený postupovať aj pri vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní trestného činu príslušníka finančnej správy.

(3) Prokurátor v prípadoch ustanovených v odseku 2 písm. a), d), f) až i) rozhoduje opatrením a v prípade ustanovenom v odseku 2 písm. e) rozhoduje uznesením, ktoré sa doručuje obvinenému, poškodenému a oznamovateľovi, ak nie je zároveň poškodeným.

Druhý diel
Úkony prokurátora

§ 231

Iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní

a) podať obžalobu,

b) uzavrieť s obvineným dohodu o vine a treste a podať návrh súdu na jej schválenie,

c) postúpiť vec podľa § 214 ods. 1,

d) prerušiť trestné stíhanie podľa § 228 ods. 3 a 4,

e) zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. c), e), f) a g) a ods. 2 alebo podmienečne zastaviť trestné stíhanie podľa § 216 ods. 1,

f) schváliť zmier a zastaviť trestné stíhanie podľa § 220 ods. 1,

g) nariadiť zaistenie majetku obvineného a určiť, na ktoré prostriedky a veci sa toto zaistenie nevzťahuje, alebo zrušiť také zaistenie,

h) vykonať zaistenie nároku poškodeného na náhradu škody, zrušiť toto zaistenie, a to aj čiastočne, alebo vec z neho vyňať,

i) nariadiť exhumáciu mŕtvoly,

j) vyžiadať súhlas na trestné stíhanie alebo na podanie návrhu na vzatie do väzby osoby, v ktorej prípade je na taký úkon potrebný súhlas Národnej rady Slovenskej republiky, Súdnej rady Slovenskej republiky, ústavného súdu alebo Európskeho parlamentu,

k) navrhnúť súdu vzatie obvineného do väzby a predĺženie doby trvania väzby,

l) navrhnúť vyžiadanie obvineného z cudziny,

m) vykonať predbežné vyšetrenie v konaní o vydanie do cudziny, ak tento zákon neustanovuje inak,

n) navrhnúť súdu, na základe žiadosti príslušného cudzieho orgánu, predbežné zaistenie majetku

patriaceho osobe, proti ktorej sa vedie v cudzine trestné stíhanie alebo časti tohto majetku nachádzajúceho sa na území Slovenskej republiky,

o) podať návrh na súd na vydanie predbežného príkazu umiestnenia obvineného do zdravotníckeho zariadenia podľa § 85 ods. 7, § 215 ods. 8 alebo § 236 ods. 1.

Konanie o dohode o vine a treste

§ 232

(1) Ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú záver, že skutok je trestným činom a spáchal ho obvinený, ktorý sa k spáchaniu skutku priznal, uznal vinu a dôkazy nasvedčujú pravdivosti jeho priznania, môže prokurátor začať konanie o dohode o vine a treste na podnet obvineného alebo aj bez takého podnetu.

(2) Na konanie o dohode o vine a treste prokurátor predvolá obvineného a poškodeného, ktorý si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody; o čase a mieste konania upovedomí obhajcu obvineného a poškodeného, ktorý si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody. Ak je obvinený v čase konania mladistvý, postupuje sa primerane aj podľa ustanovenia § 340, dohodu však nemožno uzavrieť, ak s ňou nesúhlasí zákonný zástupca mladistvého alebo jeho obhajca.

(3) V rámci konania o dohode o vine a treste je prokurátor povinný dbať na záujem poškodeného na dohode na náhradu škody. Ak je poškodený prítomný na konaní o dohode o vine a treste, vyjadrí sa najmä k rozsahu a spôsobu náhrady škody. Dohodu o vine a treste možno uzavrieť aj bez prítomnosti poškodeného, ktorý sa na konanie o dohode o vine a treste napriek riadnemu predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil. V takomto prípade môže prokurátor za poškodeného dohodnúť s obvineným rozsah a spôsob náhrady škody až do výšky uplatneného nároku na náhradu škody.

(4) Ak došlo k dohode o vine, treste a ďalších výrokoch, prokurátor podá na súd v rozsahu dohody návrh na schválenie dohody o vine a treste; dohodou o treste sa rozumie aj dohoda o upustení od potrestania a ak ide o mladistvého, aj podmienečné upustenie od potrestania vrátane výchovných opatrení, ak sú zákonné dôvody na ich uloženie. Ak nedošlo k dohode o náhrade škody, prokurátor na túto skutočnosť v návrhu na schválenie dohody o vine a treste upozorní súd a navrhne, aby súd poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody alebo jej časti na civilný proces alebo iné konanie.

(5) Ak v rámci konania o dohode o vine a treste obvinený uzná vinu zo spáchania stíhaného skutku v celom rozsahu, ale nedôjde k dohode o treste, prokurátor podá obžalobu, v ktorej uvedie obvineným priznaný skutok, jeho právnu kvalifikáciu, uznanie viny a požiada súd, aby vykonal hlavné pojednávanie a rozhodol o treste a ďalších výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

(6) Ak v rámci konania o dohode obvinený uzná vinu len sčasti, podá prokurátor obžalobu, v ktorej uvedie obvineným priznaný skutok, jeho právnu kvalifikáciu a uznanie viny v tomto rozsahu, ako aj skutok a jeho právnu kvalifikáciu, ktorý obvinený nepriznal, a požiada súd, aby vykonal hlavné pojednávanie v rozsahu, v ktorom obvinený spáchanie skutku nepriznal, a v ďalšom potrebnom rozsahu a aby rozhodol o vine, treste a ďalších výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

(7) Ak nedošlo k dohode o ochrannom liečení, ochrannej výchove, ochrannom dohľade alebo zhabaní veci, postupuje prokurátor podľa § 236 ods. 1.

(8) Dohoda o vine a treste obsahuje

a) označenie účastníkov dohody, dátum, miesto a čas jej spísania,

b) opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak,

aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, právnu kvalifikáciu trestného činu, ktorý bol skutkom spáchaný, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona; pri popise skutku dbá prokurátor na to, aby nebola porušená zásada podľa § 2 ods. 4 vo vzťahu k osobám, ktoré sa na dohode nezúčastňujú,

c) druh, výmeru a spôsob výkonu trestu,

d) rozsah a spôsob náhrady škody, ak bola činom spôsobená, a

e) ochranné opatrenie, ak prichádza do úvahy jeho uloženie.

(9) Dohodu o vine a treste podpíšu na znak súhlasu prokurátor, obvinený, obhajca a poškodený, ak úspešne uplatnil nárok na náhradu škody a zúčastnil sa konania.

(10) Ak nedôjde k dohode o vine a treste, prokurátor o tom vykoná záznam do spisu.

§ 233

(1) Ak osoby uvedené v § 232 ods. 2 uzavreli dohodu o vine a treste, prípadne o ďalších výrokoch, prokurátor podá súdu návrh na schválenie tejto dohody.

(2) Návrh podľa odseku 1 obsahuje

a) označenie osôb uvedených v § 232 ods. 2, dátum a miesto spísania návrhu,

b) návrh dohodnutého rozsudku primerane podľa § 163 ods. 1 písm. c) a e) a ods. 2 a 3 a § 164.

(3) Prokurátor s návrhom podľa odseku 1 predkladá súdu dohodu o vine a treste, celý spisový materiál, jeho prílohy a zoznam vecných dôkazov.

§ 234
Obžaloba

(1) Ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd a zároveň o všetkých opravných prostriedkoch uplatnených v prípravnom konaní obvineným alebo poškodeným už bolo príslušným orgánom právoplatne rozhodnuté alebo boli týmto orgánom podľa tohto zákona vybavené inak, prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu, pripojí k nej spisy, ich prílohy a dôkazné predmety. O podaní obžaloby, ak nejde o konanie podľa § 204 ods. 1, upovedomí prokurátor obvineného, jeho obhajcu a poškodeného a ak je obvinený vo väzbe, aj ústav na výkon väzby.

(2) Obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Ak prokurátor mieni tento skutok posudzovať ako iný trestný čin, než ako ho posudzoval policajt, upozorní na to pred podaním obžaloby obvineného, obhajcu a poškodeného a zistí, či so zreteľom na zamýšľanú zmenu navrhujú doplniť vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie. Ak prokurátor nepovažuje navrhované doplnenie za potrebné, odmietne ho, urobí o tom záznam do spisu a vyrozumie osobu, ktorá návrh podala.

(3) Spis obžaloby obsahuje najmä rozhodnutia orgánov prípravného konania o úkonoch, zápisnicu o výsluchu obvineného, poškodeného, svedka a všetky dôkazy týkajúce sa veci.

(4) Po podaní obžaloby môže prokurátor uložiť policajtovi zabezpečiť dôkaz, ktorý potrebuje vykonať v konaní pred súdom.

Náležitosti obžaloby

§ 235

Obžaloba musí obsahovať

a) označenie prokurátora, dátum a miesto spísania obžaloby,

b) meno a priezvisko obvineného, dátum a miesto jeho narodenia, bydlisko, prípadne iné údaje potrebné na to, aby sa nemohol zameniť s inou osobou; ak ide o osobu podliehajúcu pôsobnosti súdov podľa § 16 ods. 2, uvedie sa aj hodnosť obvineného a útvar, ktorého je alebo bol príslušníkom,

c) obžalobný návrh, v ktorom musí byť označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby; ďalej sa uvedie právna kvalifikácia skutku s uvedením zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, aj príslušné ustanovenie Trestného zákona a všetky zákonné znaky vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu,

d) ak sa vo veci konalo vyšetrovanie, odôvodnenie obžalobného návrhu, ktoré obsahuje opísanie skutkového deja s uvedením dôkazov, ktoré odôvodňujú podanie obžaloby, obhajobu obvineného a stanovisko prokurátora k nej, ako aj právne úvahy, ktorými sa prokurátor spravoval,

e) dôkazy, ktoré prokurátor navrhuje vykonať na hlavnom pojednávaní, a zoznam vecných dôkazov, ktoré predkladá súdu s obžalobou, spismi a ich prílohami vrátane záznamov o spolupráci podľa § 33a, ak majú súvis so skutkom, a

f) návrh na uloženie ochranného opatrenia, ak sú na to splnené zákonné podmienky.

§ 236

(1) Ak prokurátor obžalobu nepodá, urobí návrh na uloženie ochranného opatrenia podľa § 235 písm. f) samostatne. Ak je pobyt obvineného na slobode nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy, podá zároveň na súd návrh na vydanie predbežného príkazu na umiestnenie obvineného do zdravotníckeho zariadenia. Prokurátor môže návrh na uloženie ochranného opatrenia vziať späť až do začatia verejného zasadnutia a zároveň príkazom prepustiť obvineného z umiestnenia v zdravotníckom zariadení, ak dôvod na uloženie ochranného liečenia pominul.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa postupuje u zúčastnenej osoby, ak prokurátor podal návrh na konanie o dohode o vine a treste.

TRETIA ČASŤ
SÚDNE KONANIE

PRVÁ HLAVA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 237

(1) Trestné stíhanie pred súdom sa koná len na podklade obžaloby alebo návrhu na dohodu o vine a treste, ktoré podáva a pred súdom zastupuje prokurátor.

(2) Pri podaní a zastupovaní obžaloby alebo návrhu na dohodu o vine a treste sa prokurátor spravuje zákonom a vnútorným presvedčením založeným na uvážení všetkých dôkazov a okolností prípadu.

(3) O obžalobe alebo o návrhu na dohodu o vine a treste koná a vo veci rozhoduje

a) sudca pre prípravné konanie, ak ide o skrátené vyšetrovanie podľa § 204; pritom má rovnaké práva a povinnosti ako samosudca,

b) samosudca o prečinoch a zločinoch, okrem obzvlášť závažných zločinov, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) predseda senátu alebo senát v ostatných prípadoch.

§ 238

(1) Podanú obžalobu, ako aj návrh na dohodu o vine a treste predseda senátu najskôr prezrie z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytujú spoľahlivý podklad, najmä preverí, či prípravné konanie, ktoré im predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu a či ju treba preskúmať alebo predbežne prejednať.

(2) Po podaní obžaloby alebo návrhu na dohodu o vine a treste súd rozhoduje samostatne všetky otázky súvisiace s ďalším konaním a je povinný, nečakajúc na ďalšie návrhy, urobiť všetky rozhodnutia a opatrenia upravené týmto zákonom, ktoré sú potrebné na skončenie veci a na výkon súdneho rozhodnutia.

(3) Ak to okolnosti umožňujú, môže byť vec skončená len vo vzťahu k niektorému zo spoluobvinených samostatne; tým nie je porušená zásada podľa § 2 ods. 7 vo vzťahu k ostatným obvineným. Súd pri tom dbá na to, aby nebola narušená zásada podľa § 2 ods. 4 vo vzťahu k ostatným obvineným alebo k osobám účastným na skutku.

(4) Ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 10 došlo k rozhodnutiu o väzbe alebo postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

§ 239
Späťvzatie obžaloby alebo návrhu dohody o vine a treste a ustúpenie od obžaloby

(1) Prokurátor môže vziať späť obžalobu až do začatia hlavného pojednávania a návrh na dohodu o vine a treste do začatia verejného zasadania nariadeného na jeho prejednanie; vec sa tým vracia do stavu prípravného konania. Predseda senátu uznesením vezme na vedomie späťvzatie obžaloby alebo späťvzatie návrhu prokurátora na dohodu o vine a treste.

(2) Ak prokurátor na hlavnom pojednávaní oznámi, že ustupuje od obžaloby v celom rozsahu alebo pre niektorý zo skutkov uvedených v obžalobe, súd obžalovaného oslobodí v celom rozsahu alebo pre niektorý zo skutkov uvedený v obžalobe.

§ 240
Doručenie obžaloby

(1) Po doručení obžaloby súd bez meškania nariadi doručiť rovnopis obžaloby

a) obvinému a jeho obhajcovi; obvinený sa zároveň upozorní na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti,

b) poškodenému,

c) zúčastnenej osobe,

d) zákonnému zástupcovi obvineného, ak ten nie je spôsobilý na právne úkony alebo ak jeho spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená,

e) zástupcovi záujmového združenia občanov, ak bolo kladne rozhodnuté o jeho účasti na hlavnom pojednávaní,

f) pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy osobe, do ktorej rúk je obvinený povinný plniť povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného.

(2) Ak má obžalovaný viacerých obhajcov, doručí sa rovnopis obžaloby tomu z nich, koho si určili na doručovanie písomností. Ak nebol určený žiaden z obhajcov, doručí sa obžaloba každému z nich. Ak má poškodený alebo zúčastnená osoba zákonného zástupcu alebo splnomocnenca, doručí sa rovnopis obžaloby len zákonnému zástupcovi alebo splnomocnencovi.

(3) Spolu s rovnopisom obžaloby sa osobám uvedeným v odseku 1 doručí výzva, aby bez meškania písomne oznámili súdu a ostatným stranám návrhy na vykonanie dôkazov. Vo výzve sa zároveň upozornia na to, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Obvinený sa upozorní aj na to, že ak na hlavnom pojednávaní navrhuje vypočuť svedkov, ktorých výpovede navrhol prokurátor v obžalobe iba prečítať, je povinný to bez meškania písomne oznámiť súdu, inak ich súd na hlavnom pojednávaní bude môcť prečítať aj bez jeho súhlasu; to neplatí, ak nastala nová okolnosť, ktorá nebola obvinenému v čase doručenia výzvy známa.

(4) V návrhu na vykonanie dôkazov podľa odseku 3 treba uviesť okolnosti, ktoré sa majú nimi objasniť, a ak ide o svedka, treba uviesť skutočnosti, na ktoré má byť vypočutý. Dôkazy musia byť označené tak, aby ich bolo možno na hlavnom pojednávaní vykonať okrem prípadov, keď vykonanie dôkazu zabezpečí ten, kto jeho vykonanie navrhol. Ak sa navrhuje výsluch svedka alebo znalca a navrhovateľ oznámi, že nemôže zabezpečiť jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní a žiada preto súd o jeho predvolanie, treba uviesť údaje o jeho totožnosti a bydlisku, inak súd vykonanie tohto dôkazu spravidla odmietne.

(5) Svedkov a znalcov, ktorých navrhuje obvinený alebo prokurátor vypočuť na hlavnom pojednávaní, treba prokurátorovi alebo obvinenému oznámiť najneskôr tri pracovné dni pred hlavným pojednávaním, pokiaľ tieto skutočnosti neboli oznámené v obžalobe alebo pri predbežnom prejednaní obžaloby. Bez zachovania uvedenej lehoty ich na hlavnom pojednávaní možno vypočuť, len ak prokurátor a obvinený s tým súhlasia.

DRUHÁ HLAVA
PRESKÚMANIE A PREDBEŽNÉ PREJEDNANIE OBŽALOBY

Preskúmanie obžaloby

§ 241

(1) Obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu

a) postúpi vec príslušnému súdu, ak nie je sám na jej prejednanie príslušný,

b) postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 214 ods. 1,

c) trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1,

d) trestné stíhanie preruší, ak sú tu okolnosti uvedené v § 228 ods. 2 alebo 3 alebo § 283 ods.5,

e) môže zastaviť trestné stíhanie, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 2 a 3,

f) obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby, najmä porušenie práva na obhajobu alebo ak zistí, že prokurátor nepredložil úplné spisy vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, že obžaloba nespĺňa náležitosti podľa § 235 alebo že spolupracujúcej osobe boli poskytnuté nezákonné benefity,

g) trestné stíhanie podmienečne zastaví podľa § 216 ods. 1,

h) môže podmienečne zastaviť trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1,

i) rozhodne o účasti záujmového združenia občanov v konaní pred súdom,

j) vydá trestný rozkaz a v prípade podania odporu bezodkladne rozhodne o prijatí obžaloby, v ktorom odôvodní nesplnenie podmienok pre postup podľa písmena f), a nariadi hlavné pojednávanie, určí jeho termín a rozsah dokazovania,

k) postúpi vec senátu,

l) nariadi hlavné pojednávanie, určí jeho termín a rozsah a spôsob dokazovania; ak obžalovaný v lehote piatich pracovných dní od doručenia rovnopisu obžaloby podľa § 240 ods. 1 písm. a) namietol vady prípravného konania, súčasne rozhodne o prijatí obžaloby, v ktorom odôvodní nesplnenie podmienok pre postup podľa písmena f).

(2) Ak samosudca dôjde k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia zákona, ako ho posudzuje obžaloba, oboznámi s touto skutočnosťou osoby, ktorým sa doručuje rovnopis obžaloby a prokurátora.

(3) Samosudca preruší trestné stíhanie, ak požiada Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia.

(4) Proti uzneseniu podľa odseku 1 písm. a) až c) a d) okrem uznesenia o prerušení trestného stíhania z dôvodu okolností uvedených v § 283 ods. 5 písm. e) až h), písm. j) alebo písm. l) môže prokurátor a obvinený podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok. Uznesenie, ktorým nadriadený súd na základe sťažnosti podľa tohto odseku zrušil uznesenie samosudcu o prijatí obžaloby podľa odseku 1 písm. j) alebo l), má účinky uznesenia o odmietnutí obžaloby; vydaním takéhoto uznesenia nadriadeného súdu sa vec vracia do prípravného konania.

(5) Ak je to potrebné na rozhodnutie podľa odsekov 1 a 2, môže samosudca vyslúchnuť obvineného aj poškodeného a zadovážiť aj ďalšie potrebné vysvetlenia.

(6) Ak po podaní obžaloby oprávnená osoba ponúkla skončenie veci zmierom alebo z obsahu spisu takáto možnosť vyplýva, môže samosudca nariadiť konanie o zmieri, schváliť zmier a zastaviť trestné stíhanie; pritom postupuje podľa § 220 až 227.

(7) Proti rozhodnutiu podľa odseku 6 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 243
Predbežné prejednanie obžaloby

(1) Obžalobu podanú na súde pre zločin s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov preskúma predseda senátu a podľa jej obsahu a obsahu spisu posúdi, či ju treba predbežne prejednať na zasadnutí senátu alebo či o nej môže nariadiť hlavné pojednávanie.

(2) Predseda senátu nariadi predbežné prejednanie obžaloby vtedy, ak má za to, že vec treba vybaviť rozhodnutím podľa § 244 ods. 1 písm. a) až i) alebo ak skutok, ktorý je predmetom obžaloby, pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia zákona, ako ho posudzuje obžaloba.

(3) Predbežné prejednanie obžaloby sa koná na verejnom zasadnutí; aj na neverejnom zasadnutí sa môže obžaloba predbežne prejednať, ak prichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 244 ods. 1 písm. a) až i).

(4) Pri predbežnom prejednaní obžaloby súd preskúma obžalobu a zákonnosť dôkazného materiálu; predseda senátu alebo ním poverený člen senátu z tohto hľadiska podá správu, pričom sa zameria na otázky, ktoré treba riešiť.

(5) Pri predbežnom prejednaní obžaloby môže súd vypočuť obvineného aj poškodeného a zadovážiť aj ďalšie potrebné vysvetlenia. Súd zároveň zistí, či prokurátor a obvinený nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste; ak sa prokurátor a obvinený vyjadria, že chcú konať o dohode o vine a treste, postupuje podľa § 244 ods. 1 písm. g), len ak to navrhne prokurátor. Inak súd verejné zasadnutie na potrebný čas preruší a umožní prokurátorovi a obvinenému uzavrieť dohodu o vine a treste; prokurátor v takom prípade postupuje primerane podľa § 232 a 233. Ak dôjde k dohode o vine a treste, súd postupuje primerane podľa § 331, 333 a 334; ak mieni prejednať návrh dohody o vine a treste, pokračuje vo verejnom zasadnutí. Ak k dohode o vine a treste nedôjde alebo súd návrh dohody o vine a treste odmietne, alebo dohodu o vine a treste v navrhnutom rozsahu neschváli, alebo ak obvinený odpovedal na niektorú otázku „nie“, pokračuje súd vo verejnom zasadnutí na podklade pôvodnej obžaloby.

§ 244
Rozhodnutie pri predbežnom prejednaní obžaloby

(1) Pri predbežnom prejednaní obžaloby súd

a) postúpi vec príslušnému súdu, ak nie je sám na jej prejednanie príslušný,

b) postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 214 ods. 1,

c) trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1,

d) trestné stíhanie môže zastaviť, aj ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 2 alebo 3,

e) trestné stíhanie preruší, ak sú tu okolnosti uvedené v § 228 ods. 2 alebo 3 alebo § 283 ods. 5,

f) môže podmienečne zastaviť trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 ods. 1,

g) vráti vec prokurátorovi na konanie podľa § 232 a § 233, ak sú splnené podmienky uvedené v § 243 ods. 5 druhá veta,

h) obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby, najmä že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby alebo ak zistí, že prokurátor nepredložil úplné spisy vrátane všetkých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, že obžaloba nespĺňa náležitosti podľa § 235 alebo že spolupracujúcej osobe boli poskytnuté nezákonné benefity,

i) postúpi vec samosudcovi,

j) rozhodne o účasti zástupcu záujmového združenia občanov,

k) nariadi hlavné pojednávanie, určí jeho termín, rozsah a spôsob dokazovania, ktoré oznámi osobám, ktorým sa doručuje rovnopis obžaloby; ak obžalovaný v lehote piatich pracovných dní od doručenia rovnopisu obžaloby podľa § 240 ods. 1 písm. a) namietol vady prípravného konania, súčasne rozhodne o prijatí obžaloby, v ktorom odôvodní nesplnenie podmienok pre postup podľa písmena h).

(2) Ak súd dôjde k záveru, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, pri správnom použití zákona treba posudzovať podľa iného ustanovenia zákona, ako ho posudzuje obžaloba, oboznámi s touto skutočnosťou osoby, ktorým sa doručuje rovnopis obžaloby a prokurátora, a vyzve obvineného a prokurátora, aby písomne oznámili súdu a sebe navzájom návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré dosiaľ nenavrhli. Zároveň ich upozorní na ustanovenie § 252 ods. 2 až 5.

(3) Proti uzneseniam podľa odseku 1 písm. a) až d) a e) okrem uznesenia o prerušení trestného stíhania z dôvodu okolností uvedených v § 283 ods. 5 písm. f) až h) alebo písm. k) môžu prokurátor aj obvinený podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok. Uznesenie, ktorým nadriadený súd na základe sťažnosti podľa tohto odseku zrušil uznesenie súdu o prijatí obžaloby podľa odseku 1 písm. k), má účinky uznesenia o odmietnutí obžaloby; vydaním takéhoto uznesenia nadriadeného súdu sa vec vracia do

prípravného konania.

(4) Predseda senátu preruší trestné stíhanie, ak požiada Súdny dvor Európskej únie o vydanie predbežného rozhodnutia.

§ 245
Nové preskúmanie alebo predbežné prejednanie obžaloby

(1) Ak sa rozhodne prokurátor vo veci, ktorá bola odmietnutá, opäť pre podanie obžaloby, tá sa za podmienok uvedených v § 241 znovu preskúma alebo za podmienok § 243 znovu predbežne prejedná.

(2) Za podmienok uvedených v § 241 alebo § 243 sa obžaloba znovu preskúma alebo predbežne prejedná aj na súde, ktorému bola vec postúpená podľa § 241 ods. 1 písm. a) alebo § 244 ods. 1 písm. a).

TRETIA HLAVA
HLAVNÉ POJEDNÁVANIE

Prvý diel
Príprava hlavného pojednávania

§ 246
Náhradný sudca

(1) Ak možno dôvodne predpokladať, že hlavné pojednávanie bude trvať dlhší čas alebo ak sa navrhuje výsluch agenta, ohrozeného svedka, chráneného svedka alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená, a ak sa počíta s využitím videokonferenčného zariadenia, zariadi predseda súdu na návrh predsedu senátu, aby sa na hlavnom pojednávaní zúčastnili jeden alebo dvaja náhradní sudcovia alebo prísediaci.

(2) Náhradný sudca alebo prísediaci má postavenie člena senátu. Hlasovania sa však zúčastní len v tom prípade, ak do konania nastúpil namiesto sudcu alebo prísediaceho, ktorému v ďalšej účasti na hlavnom pojednávaní zabránila nejaká prekážka. Sudca alebo prísediaci, za ktorého nastúpil náhradný sudca alebo prísediaci, sa hlavného pojednávania už ďalej nezúčastňuje.

(3) Ak sa vykonáva výsluch agenta, ohrozeného svedka, chráneného svedka alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená s využitím videokonferenčného zariadenia mimo pojednávacej siene, zúčastní sa ho náhradný sudca.

Nariadenie hlavného pojednávania

§ 247

(1) Termín hlavného pojednávania určí predseda senátu tak, aby obžalovaný od doručenia predvolania, prokurátor a obhajca od upovedomenia mali lehotu aspoň päť pracovných dní. Túto lehotu možno skrátiť len s ich súhlasom a tiež vtedy, ak obžalovaný odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. U ostatných osôb, ktoré sa na hlavné pojednávanie predvolávajú alebo o ňom upovedomujú, treba spravidla zachovať aspoň trojdňovú lehotu. Ak sa pri skrátenom vyšetrovaní postupovalo podľa § 204, lehoty uvedené v tomto ustanovení sa nepoužijú.

(2) O hlavnom pojednávaní sa upovedomí aj zákonný zástupca, poškodený a zúčastnená osoba. Ak má zúčastnená osoba alebo poškodený splnomocnenca, upovedomí sa o hlavnom pojednávaní len splnomocnenec. Ak má obžalovaný viac obhajcov, na ich upovedomenie o hlavnom pojednávaní

sa použije primerane ustanovenie § 44 ods. 8.

(3) Poškodeného treba v upovedomení upozorniť, že ak sa na hlavné pojednávanie nedostaví, bude sa o jeho nároku na náhradu škody rozhodovať na podklade jeho návrhov obsiahnutých v spise.

(4) Ak súd pripustil účasť zástupcu záujmového združenia občanov na hlavnom pojednávaní, upovedomí sa o hlavnom pojednávaní tiež záujmové združenie občanov, ktoré ho vyslalo.

(5) Pri nariadení hlavného pojednávania urobí predseda senátu všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie jeho riadneho priebehu a na to, aby vec bolo možné prejednať a rozhodnúť bez jeho odročenia. Ak je to odôvodnené prejednávanou vecou, predseda senátu vykoná nevyhnutné opatrenia, aby v budove súdu pred hlavným pojednávaním nedošlo ku kontaktu obžalovaného s poškodeným vrátane rodinných príslušníkov obete podľa osobitného zákona, svedkom a znalcom.

(6) Ak je zrejmé, že sa na hlavnom pojednávaní prejednajú utajované skutočnosti, predseda senátu je povinný najneskôr po otvorení hlavného pojednávania sudcov, prísediacich a ostatné osoby, ktoré sa zúčastnia na konaní a oboznámia sa s utajovanými skutočnosťami, poučiť o zásadách utajenia, ako aj o právnych následkoch ich porušenia; o poučení treba urobiť záznam do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

§ 248

(1) Hlavné pojednávanie sa koná spravidla v sídle súdu a v jeho úradných miestnostiach. Ak je to vhodné a účelné, hlavné pojednávanie sa môže konať priamo a bezodkladne na mieste, kde bol spáchaný prečin, s uplatnením skráteného vyšetrovania (§ 203, § 204 tohto zákona). Tento postup možno uplatniť iba v prípade, keď nie sú dané podmienky povinnej obhajoby podľa § 37 Trestného poriadku.

(2) Hlavné pojednávanie možno uskutočniť v pojednávacej miestnosti mimo sídla súdu, ak je to vhodné a účelné pre plynulé konanie vo veci; súd pritom prihliada najmä na miesto výkonu väzby, ako aj na to, či v obvode pôsobí jedna alebo viac prokuratúr. Za podmienok podľa predchádzajúcej vety možno uskutočniť hlavné pojednávanie v sídle súdu, ak je vec pridelená sudcovi, ktorý pôsobí na pracovisku zriadenom zákonom.

(3) V záujme zabezpečenia ochrany osôb, ktoré sa zúčastnia konania, alebo ak to vyžadujú iné okolnosti prípadu, možno nariadiť vykonanie hlavného pojednávania aj mimo sídla súdu a jeho úradných miestností, ale spravidla v rámci územného obvodu súdu.

(4) Ak sa hlavné pojednávanie má vykonať v iných než úradných miestnostiach súdu, treba osobám, ktoré sa na hlavné pojednávanie predvolávajú alebo sa o jeho konaní upovedomujú, oznámiť údaje o mieste konania v potrebnom rozsahu v predvolaní alebo upovedomení a prípadne vykonať aj ďalšie nevyhnutné opatrenia, aby sa ho mohli zúčastniť.

Verejnosť hlavného pojednávania

§ 249

(1) Hlavné pojednávanie koná súd zásadne verejne, aby verejnosti bola poskytnutá v čo najširšej miere možnosť sledovať prejednanie veci a aby sa tak čo najúčinnejšie prejavilo výchovné pôsobenie trestného stíhania na verejnosť.

(2) Hlavné pojednávanie môžu sledovať len neozbrojené osoby, ak nejde o osoby povinné nosiť zbraň z dôvodu plnenia služobných úloh.

(3) Verejnosť na hlavnom pojednávaní môže byť vylúčená len vtedy, ak by verejné prejednávanie veci ohrozilo tajomstvo chránené osobitným zákonom, verejný poriadok, mravnosť alebo bezpečnosť alebo ak to vyžaduje iný dôležitý záujem obžalovaného, poškodeného, jeho blízkych osôb alebo svedkov. Verejnosť musí byť vylúčená počas výsluchu agenta a ak ide o ochranu utajovaných skutočností. Verejnosť možno vylúčiť aj na časť hlavného pojednávania.

(4) O vylúčení verejnosti rozhodne súd z úradnej povinnosti alebo na návrh prokurátora, obžalovaného alebo poškodeného v ktoromkoľvek štádiu súdneho konania po vypočutí strán uznesením, ktoré verejne vyhlási. Po vyhlásení uznesenia, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok, sú osoby, ktoré hlavné pojednávanie ako verejnosť sledujú, povinné opustiť pojednávaciu miestnosť.

(5) Vylúčiť nemožno prokurátora, obžalovaného a jeho obhajcu, poškodeného, ani úradnú osobu, ktorej úlohou je zabezpečiť riadny priebeh pojednávania.

(6) Rozsudok musí byť vyhlásený vždy verejne.

§ 250

(1) Súd môže odoprieť prístup na hlavné pojednávanie maloletým a tým, u ktorých je obava, že by rušili dôstojný priebeh hlavného pojednávania. Môže tiež urobiť nevyhnutné opatrenia proti prepĺňaniu pojednávacej siene.

(2) Ak bola verejnosť vylúčená podľa § 249 ods. 3, môže súd z dôležitých dôvodov povoliť jednotlivým osobám prístup na hlavné pojednávanie. Na žiadosť obžalovaného musí byť povolený prístup jeho dvom dôverníkom; to neplatí pri výsluchu agenta. Ak je obžalovaných viac, má právo na voľbu dôverníkov každý z nich. Ak by celkový počet dôverníkov vzrástol na viac ako šesť a obžalovaní by sa medzi sebou nedohodli, vykoná výber súd. Ak bola verejnosť vylúčená pre ochranu utajovaných skutočností, ohrozenie tajomstva chráneného zákonom, prípadne bezpečnosti alebo iného dôležitého záujmu svedkov, môžu byť za dôverníkov zvolené len také osoby, voči ktorým nemá súd výhrady. Pred týmto rozhodnutím si vyžiada vyjadrenie prokurátora.

(3) Ak bola verejnosť vylúčená pre ochranu utajovaných skutočností alebo ohrozenie tajomstva chráneného zákonom, upozorní predseda senátu prítomných na následky toho, keby nepovolaným osobám prezradili skutočnosti, o ktorých sa na pojednávaní dozvedia. Môže tiež zakázať, aby si prítomní robili zvukové alebo obrazové záznamy alebo písomné poznámky.

§ 251

(1) Ak súd rozhodol o vylúčení verejnosti podľa § 249 ods. 3 a hlavné pojednávanie je v dôsledku toho neverejné, je zakázané zverejňovať z neho informácie týkajúce sa skutočností a okolností, pre ktoré bola verejnosť vylúčená.

(2) Prítomným osobám súd môže uložiť povinnosť zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré požívajú ochranu podľa zákona a o ktorých sa v priebehu pojednávania dozvedeli. Súd o tom rozhodne uznesením, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná.

(3) Uznesenie sa uvedie v zápisnici o hlavnom pojednávaní s uvedením identifikačných údajov osôb, ktoré sa ho zúčastnili.

(4) Predseda senátu môže nariadiť, aby opatrenia, ktoré vydal na zabezpečenie nerušeného priebehu hlavného pojednávania, boli vykonané prostredníctvom Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Druhý diel
Začatie hlavného pojednávania

§ 252
Prítomnosť na hlavnom pojednávaní

(1) Hlavné pojednávanie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu, zapisovateľa a prokurátora.

(2) V neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, alebo ak sa predvolanie na hlavné pojednávanie považuje za doručené podľa § 66 ods. 3 alebo 4, aj keď sa o ňom obžalovaný nedozvedel, a z toho dôvodu jemu ustanovený obhajca bol o hlavnom pojednávaní riadne upovedomený,

b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania,

c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,

d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

(3) Hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

(4) V prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu. Ak nejde o prípad povinnej obhajoby a obžalovaný má obhajcu, možno vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obhajcu, len ak s tým obžalovaný súhlasí.

(5) Ak súd rozhodne, že sa hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného, možno za podmienok uvedených v § 263 ods. 3 prečítať zápisnice o výsluchu spoluobžalovaných, svedkov a znalcov aj bez súhlasu obžalovaného.

Vedenie hlavného pojednávania

§ 253

(1) Hlavné pojednávanie vedie a všetky opatrenia smerujúce na zabezpečenie jeho riadneho priebehu nariaďuje predseda senátu. Pritom prihliada na oprávnené záujmy strán.

(2) Ak zákon neustanovuje inak, dôkazy čítaním výpovedí, listín, posudkov, správ alebo oboznamovanie vecných dôkazov vykonáva predseda senátu. Ich vykonaním môže poveriť člena senátu alebo toho, kto vykonanie dôkazu navrhol.

(3) Predseda senátu je povinný dbať na to, aby hlavné pojednávanie nebolo zdržované výkladmi a prejavmi, ktoré nemajú vzťah k prejednávanej veci, a aby bolo zamerané čo najúčinnejšie na

objasnenie veci v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie.

(4) Ak tento zákon neustanovuje inak, z priebehu hlavného pojednávania môžu fyzické osoby a právnické osoby vyhotovovať zvukový záznam a so súhlasom predsedu senátu aj zvukový prenos. Zvukový záznam a zvukový prenos z hlavného pojednávania nemožno vyhotovovať pri výsluchu agenta alebo ak sa preberajú okolnosti tvoriace utajovanú skutočnosť.

(5) Predseda senátu môže vyhotovovanie zvukových záznamov zakázať,

a) ak by to rušilo priebeh hlavného pojednávania,

b) ak sa na hlavnom pojednávaní preberajú okolnosti tvoriace tajomstvo chránené osobitným zákonom,

c) ak by zvukovým záznamom z priebehu hlavného pojednávania mohla byť ohrozená mravnosť, verejný poriadok alebo dôležitý záujem strán alebo svedkov, alebo

d) pri výsluchu ohrozeného svedka, chráneného svedka alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená.

(6) Zvukový prenos z hlavného pojednávania predseda senátu nepovolí z dôvodov uvedených v odseku 5. To neplatí o vyhlasovaní výroku rozsudku.

(7) Vyhotovovanie obrazových záznamov alebo obrazovozvukových záznamov z hlavného pojednávania nie je prípustné.

(8) Ustanoveniami odsekov 4 až 7 nie je dotknutá možnosť vyhotovovania zvukových, obrazových alebo obrazovozvukových záznamov pre potreby súdu.

(9) Predseda senátu dbá, aby proti nikomu neboli prednášané urážlivé výroky alebo zjavne neodôvodnené a s vecou nesúvisiace obvinenia. Ak sa obžalovaný, poškodený a zúčastnená osoba alebo ich splnomocnenci, svedok alebo znalec takých vyjadrení dopustí, môže mu byť uložená poriadková pokuta. Ak sa takého konania dopustí obhajca alebo prokurátor, predseda senátu môže podať príslušnému orgánu podnet na začatie trestného stíhania alebo disciplinárneho konania alebo uloží poriadkovú pokutu.

(10) Kto sa cíti byť opatrením predsedu senátu pri vedení hlavného pojednávania ukrátený, môže žiadať, aby rozhodol senát, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná. Takú žiadosť aj rozhodnutie o nej treba zaznamenať v zápisnici.

(11) Za porušenie rozhodnutia podľa odseku 1 a odsekov 4 až 7 môže predseda senátu uložiť poriadkovú pokutu fyzickým osobám aj právnickým osobám na hlavnom pojednávaní alebo rozhodnutím mimo hlavného pojednávania.

(12) Proti rozhodnutiu podľa odseku 11 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 254

(1) Osoby, ktoré rušia poriadok, môže predseda senátu z pojednávacej siene vykázať. Toho, kto neuposlúchne výzvu predsedu senátu na opustenie pojednávacej siene, možno opatrením predsedu senátu vyviesť; opatrenie vykoná Zbor väzenskej a justičnej stráže.

(2) Obžalovaného možno z pojednávacej siene vykázať pri výsluchu agenta alebo na základe rozhodnutia senátu, ak napriek predchádzajúcej výstrahe ruší poriadok, vždy však len na nevyhnutne potrebný čas. Len čo bol obžalovanému znovu povolený vstup do pojednávacej siene, oznámi mu predseda senátu podstatný obsah pojednávania konaného v jeho neprítomnosti a umožní mu, aby sa k nemu vyjadril.

(3) Ak obžalovaný alebo svedok bez súhlasu predsedu senátu opustí pojednávaciu sieň, môže byť predvedený.

(4) Prijatie opatrenia podľa odsekov 1 až 3 nevylučuje možnosť uloženia poriadkovej pokuty.

Začiatok hlavného pojednávania

§ 255

(1) Hlavné pojednávanie začína predseda senátu oznámením veci, ktorá bude prejednávaná. Potom zistí, či sa ustanovili osoby, ktoré boli na hlavné pojednávanie predvolané alebo o ňom upovedomené, a overí ich totožnosť. U osôb, u ktorých treba zachovať lehotu na prípravu, zistí, či táto lehota bola zachovaná.

(2) Ak sa niektorá z predvolaných osôb neustanovila, rozhodne súd po vyjadrení prítomných strán, či možno pojednávanie napriek tomu vykonať, alebo či ho treba odročiť.

(3) Po vykonaní úkonov podľa odsekov 1 a 2 predseda senátu zistí, či prokurátor a obžalovaný nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste. Ak sa prokurátor a obžalovaný vyjadria, že chcú konať o dohode o vine a treste, vráti vec prokurátorovi na postup podľa § 232 a 233 len ak to navrhne prokurátor. Inak súd hlavné pojednávanie na potrebný čas preruší a umožní prokurátorovi a obvinenému uzavrieť dohodu o vine a treste; prokurátor v takom prípade postupuje primerane podľa § 232 a 233. Ak dôjde k dohode o vine a treste, súd postupuje primerane podľa § 331, 333 a 334; ak mieni prejednať návrh dohody o vine a treste, pokračuje v hlavnom pojednávaní. Ak k dohode o vine a treste nedôjde alebo ak súd návrh dohody o vine a treste odmietne, alebo v navrhnutom rozsahu neschváli, alebo ak obvinený odpovedal na niektorú otázku „nie“, pokračuje súd v hlavnom pojednávaní na podklade pôvodnej obžaloby.

§ 256

(1) Po vykonaní úkonov uvedených v § 255 predseda senátu vyzve prokurátora, aby predniesol obžalobu. Ak má obžalovaný obhajcu, po prednesení obžaloby ho predseda senátu vyzve, aby zaujal k obžalobe stanovisko.

(2) Poškodeného, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody, súd vyzve, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu. Ak sa poškodený alebo jeho splnomocnenec nedostavil na hlavné pojednávanie a jeho návrh je už zaznamenaný v spise, predseda senátu tento návrh prečíta.

(3) Ak uplatňuje práva poškodeného osoba, ktorej toto právo zrejme nepatrí, vysloví súd uznesením, že túto osobu ako poškodeného na hlavné pojednávanie nepripúšťa. Také rozhodnutie nebráni uplatneniu nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

(4) Podľa odseku 3 postupuje súd aj vtedy, ak bránia účasti poškodeného okolnosti uvedené v § 46 alebo § 47.

(5) Ak súd rozhodol, aby sa pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadaní zúčastnil zástupca záujmového združenia občanov, predseda senátu ho poučí o jeho právach a postavení pred súdom, najmä o práve predniesť záverečnú reč.

§ 257
Vyhlásenie obžalovaného

(1) Po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré

z vyhlásení, že

a) je nevinný,

b) je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe,

c) nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

(2) Predseda senátu súčasne obžalovaného poučí o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1 písm. b) alebo písm. c), a to v rozsahu podľa odsekov 5 a 8.

(3) Ak má obžalovaný obhajcu, môže sa s ním pred vyhlásením podľa odseku 1 radiť.

(4) Ak to vyžadujú okolnosti prípadu, záujem verejnosti alebo obžalovaného, môže súd obžalovanému povoliť, aby namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku. O tom musí byť obžalovaný poučený.

(5) Ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

(6) Pred rozhodnutím súdu o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, ako aj pred rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa odseku 4 súd zistí stanovisko prokurátora, poškodeného a zúčastnenej osoby, ak sú prítomní na hlavnom pojednávaní.

(7) Súd po vyhlásení obžalovaného podľa odseku 5 rozhodne uznesením, či toto vyhlásenie obžalovaného prijíma alebo neprijíma. Súd neprijme vyhlásenie o vine, ak obžalovaný v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov a zmenu svojho postoja v konaní pred súdom dostatočne neodôvodnil.

(8) Ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Tretí diel
Dokazovanie

Výsluch obžalovaného

§ 258

(1) Ak obžalovaný po prednesení obžaloby a vyjadrení poškodeného neurobil vyhlásenie uvedené v § 257 ods. 1 písm. b) alebo c), predseda senátu potom, ako zistí podmienky na vykonanie hlavného pojednávania, zistí osobné údaje obžalovaného a poučí ho o jeho právach. Potom umožní prokurátorovi vyslúchnuť obžalovaného. Obžalovaného treba vyslúchnuť na obsah obžaloby, a ak bol uplatnený nárok na náhradu škody, aj na tento nárok. Pritom sa postupuje podľa § 122 ods. 2 a 3.

(2) Výsluch môže predseda senátu prerušiť len vtedy, ak výsluch nie je vedený v súlade so zákonom alebo ak je výsluch vedený inak nevhodným spôsobom, alebo ak predseda alebo člen

senátu považujú za nevyhnutné položiť obžalovanému otázku, ktorú nemožno odložiť na dobu po skončení výsluchu.

(3) Po skončení výsluchu obžalovaného prokurátorom má právo vypočuť obžalovaného jeho obhajca. Ustanovenie odseku 2 tu platí primerane. So súhlasom predsedu senátu sú prokurátor, obhajca, poškodený alebo zúčastnená osoba oprávnení po skončení výsluchov klásť obžalovanému doplňujúce otázky. O ich poradí rozhodne predseda senátu.

(4) Na návrh prokurátora alebo obhajcu sa zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného alebo jej časť prečíta, ak sa koná v neprítomnosti obžalovaného, obžalovaný využije svoje právo nevypovedať alebo sa objavia podstatné rozpory medzi jeho skoršou výpoveďou a údajmi na hlavnom pojednávaní a ak bol skorší výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona. V prípade rozporov vo výpovediach sa prečíta tá časť zápisnice o skoršom výsluchu obžalovaného, ktorej sa namietané rozpory priamo týkajú. Na tieto rozpory treba obžalovaného upozorniť a spýtať sa ho na ich príčinu. Zápisnicu prečíta tá zo strán, ktorú určí predseda senátu, pokiaľ zápisnicu neprečíta sám alebo ním poverený člen senátu.

(5) Ak ide o záznam skoršej výpovede obžalovaného vyhotovený podľa § 121 ods. 5, na návrh prokurátora alebo obhajcu sa taký záznam skoršej výpovede alebo jeho časť prehrá na technickom zariadení, ak sa koná v neprítomnosti obžalovaného, obžalovaný využije svoje právo nevypovedať, alebo sa objavia podstatné rozpory medzi jeho skoršou výpoveďou a údajmi na hlavnom pojednávaní a ak bol skorší výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona. V prípade rozporov vo výpovediach sa prehrá tá časť záznamu o skoršom výsluchu obžalovaného, ktorej sa namietané rozpory priamo týkajú. Na tieto rozpory treba obžalovaného upozorniť a spýtať sa ho na ich príčinu.

§ 259

Strany môžu namietať spôsob vykonávania výsluchu, najmä môžu namietať prípustnosť otázky položenej vypočúvajúcim. O námietke rozhodne predseda senátu. Ak námietke vyhovie, vypočúvaný nie je povinný na otázku odpovedať a táto otázka sa do zápisnice nezapíše alebo sa zo zápisnice vyčiarkne. O námietke proti otázke predsedu senátu, sudcu alebo prísediaceho rozhodne senát.

§ 260

Ak je obžalovaných niekoľko, predseda senátu môže urobiť opatrenia, aby obžalovaný bol vypočúvaný v neprítomnosti ostatných spoluobžalovaných. Poradie výsluchu obžalovaných určí po vypočutí návrhov strán predseda senátu. Obžalovaného však treba ešte v priebehu dokazovania oboznámiť s obsahom výpovede spoluobžalovaných, ktorí boli vypočúvaní v jeho neprítomnosti.

Výsluch svedka

§ 261

(1) Poradie výsluchu svedkov určí predseda senátu spravidla tak, že ako prví budú vypočutí svedkovia navrhnutí prokurátorom a po nich svedkovia navrhnutí obžalovaným. Obdobne sa postupuje aj pri vykonávaní ostatných dôkazov. Obžalovaný môže požiadať, aby poradie výsluchov bolo zmenené. O tejto žiadosti rozhodne predseda senátu. Ak obžalovaný s rozhodnutím predsedu senátu nesúhlasí, rozhodne senát.

(2) Predseda senátu dbá na to, aby ešte nevyslúchnutý svedok nebol prítomný pri výsluchu obžalovaného a iných svedkov. Ak obžalovaný uznal základ aj výšku škody poškodeným včas a riadne uplatneného nároku na náhradu škody, vykoná sa ďalšie dokazovanie o výške škody iba

výnimočne, najmä ak sú o nej dôvodné pochybnosti alebo je to potrebné pre záver o právnom posúdení skutku.

(3) Výsluch svedka vykoná ten, kto navrhol vykonanie takého dôkazu; ak o vykonaní dôkazu rozhodol súd, výsluch svedka vykoná predseda senátu, pri zachovaní práva prokurátora, obžalovaného a obhajcu vykonať následne výsluch svedka a klásť mu otázky. Ak výsluch svedka alebo znalca navrhol obžalovaný, jeho obhajca alebo prokurátor, rozhodne predseda senátu po vypočutí strán o tom, ktorý z nich výsluch vykoná, pri zachovaní práva druhej strany vykonať následne výsluch svedka alebo znalca a klásť mu otázky. Pritom sa postupuje podľa § 132.

(4) Ustanovenia § 258 ods. 2 a 3 a § 259 sa použijú primerane aj na vykonanie dôkazu výsluchom svedka. Predseda senátu môže rozhodnúť, že výsluch svedka vykoná sám, ak má byť ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako pätnásť rokov, ak ide o chorého, zraneného svedka alebo svedka poškodeného trestným činom proti ľudskej dôstojnosti alebo ak by výsluch svedka stranou alebo obhajcom nebol z iných dôvodov vhodný alebo úplný.

§ 262

Ak je obava, že svedok v prítomnosti obžalovaného nevypovie pravdu, prípadne ak ide o výsluch svedka, ktorému alebo jeho blízkej osobe z podaného svedectva hrozí ujma na zdraví, smrť alebo iné závažné nebezpečenstvo, agenta alebo o svedka, ktorého totožnosť musí zostať zo závažných dôvodov utajená, urobí predseda senátu vhodné opatrenia na zaistenie bezpečnosti alebo utajenie totožnosti svedka, prípadne vylúči obžalovaného, jeho dôverníkov a verejnosť po dobu výsluchu takého svedka z pojednávacej miestnosti. Po návrate do pojednávacej miestnosti musí byť obžalovaný oboznámený s obsahom výpovede svedka, môže sa o nej vyjadriť aj bez toho, aby sa so svedkom stretol, a môže mu prostredníctvom predsedu senátu klásť aj otázky.

§ 262a

Predseda senátu vypočuje svedka, ktorý je obzvlášť zraniteľnou obeťou alebo rodinným príslušníkom takejto obete podľa osobitného zákona tak, aby sa zabránilo vizuálnemu kontaktu s obžalovaným, najmä využitím technických zariadení vrátane zariadení určených na prenos zvuku; ustanovenie § 262 tým nie je dotknuté.

§ 263

(1) Namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný.

(2) Súhlas obžalovaného nie je potrebný, ak sa výslovne vyjadril, že sa na hlavnom pojednávaní nezúčastní, alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, alebo ak sa na hlavné pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil, alebo sa bez vážneho dôvodu vzdialil z pojednávacej siene, alebo ak prokurátor navrhol v obžalobe čítať výpoveď svedka a obžalovaný po doručení výzvy podľa § 240 ods. 3 takého svedka nenavrhol vypočuť osobne. V uvedených prípadoch stačí súhlas prokurátora. O tejto skutočnosti musí byť obžalovaný v predvolaní poučený.

(3) Zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa môže prečítať aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a

a) taká osoba zomrela alebo sa stala nezvestnou, pre dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste nedosiahnuteľnou, alebo ochorela na chorobu, ktorá natrvalo alebo na dlhší čas znemožňuje jej výsluch alebo ak sa taká osoba ani na opätovné predvolanie súdu k výsluchu bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví a jej predvedenie bolo neúspešné; ak ide

o výpoveď svedka, u ktorého bol v čase jeho výpovede v prípravnom konaní, ktorá sa má prečítať, dôvodný predpoklad, že na hlavnom pojednávaní ho nebude možné vypočuť, možno jeho výpoveď prečítať len vtedy, ak bol o úkone riadne upovedomený obvinený, a ak má obhajcu, jeho obhajca,

b) išlo o neodkladný úkon alebo neopakovateľný úkon, alebo

c) taká osoba na hlavnom pojednávaní bez oprávnenia odoprela vypovedať.

(4) Zápisnicu o výpovedi svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 130, možno prečítať len za predpokladu, že bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 o čítaní zápisnice o výpovedi sa primerane použijú aj na prehranie zvukového a obrazového záznamu o výsluchu vykonaného prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

(6) Strany môžu namietať spôsob vykonávania výsluchu, najmä môžu namietať prípustnosť otázky položenej vypočúvajúcim. O námietke rozhodne predseda senátu. Ak námietke vyhovie, vypočúvaný nie je povinný na otázku odpovedať a táto otázka sa do zápisnice nezapíše alebo sa zo zápisnice vyčiarkne. O námietke proti otázke predsedu senátu, sudcu alebo prísediaceho rozhodne senát.

§ 264

(1) Ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť na návrh prokurátora, obžalovaného alebo obhajcu zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach.

(2) Predloženie skoršej výpovede podľa odseku 1 spočíva v prečítaní tých častí zápisnice o skoršom výsluchu, ku ktorým sa má vyslúchaný vyjadriť a vysvetliť rozpory medzi svojimi výpoveďami. Zápisnicu prečíta tá zo strán, ktorú určí predseda senátu, ak zápisnicu neprečíta sám alebo ním poverený člen senátu.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 o predložení zápisnice o skoršom výsluchu sa primerane použijú aj na prehranie zvukového a obrazového záznamu o výsluchu vykonaného prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

§ 265

(1) Svedok pred výsluchom na súde je povinný zložiť prísahu.

(2) Pred prísahou musí byť svedok poučený o možnosti poskytnutia ochrany pred neoprávneným postihom v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu a musí byť upozornený na význam svedeckej výpovede a na následky krivej prísahy. Prísaha znie: „Prisahám na svoju česť a svedomie, že budem vypovedať pravdu, nič iné len pravdu a vedome nič nezamlčím.“.

§ 266

(1) Svedok, ktorý má sluchovú alebo rečovú vadu, vykoná prísahu tak, ak je to možné, že opakuje slová prísahy, ktoré mu prečíta predseda senátu. Písomný text prísahy svedok pred súdom podpíše.

(2) Nepočujúci svedok po pretlmočení znenia prísahy do posunkovej reči prítomným tlmočníkom posunkovej reči podpíše text jej znenia s vyznačením, že táto mu bola pretlmočená do posunkovej

reči a že jej obsahu porozumel.

§ 267

Do prísahy nemožno vziať svedka,

a) ktorý pri svojom výsluchu nedovŕšil štrnásty rok svojho veku,

b) ak je dôvodný predpoklad, že pre telesnú alebo duševnú chorobu nemusel vnímať okolnosti, o ktorých má vypovedať, alebo ak také okolnosti nie je schopný uviesť,

c) ktorý vzhľadom na svoje psychické a fyzické predpoklady nie je schopný náležite pochopiť podstatu a dôležitosť prísahy,

d) ktorý je zaviazaný mlčanlivosťou spojenou s výkonom jeho povolania, ak ten, kto ho zaviazal mlčanlivosťou, ho mlčanlivosti nezbaví.

§ 268
Znalecké dokazovanie

(1) Ak znalec ešte nepodal vo veci písomný znalecký posudok alebo sa od neho odchyľuje, alebo ho dopĺňa, môže mu predseda senátu uložiť, aby znalecký posudok alebo jeho doplnenie nadiktoval do zápisnice.

(2) Pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní sa použijú ustanovenia § 258 ods. 2 a 3 a § 259 primerane. Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo ak sa znalec naň odvolá.

(3) Ak bol posudok znalca obstaraný niektorou zo strán a predkladá sa v konaní ako dôkaz, ustanovenie odseku 1 sa použije primerane.

(4) Ak bol posudok predložený stranou a osoba podávajúca posudok nie je zapísaná v zozname znalcov, pred súdom zloží sľub podľa osobitného zákona a predseda senátu ju poučí o trestných následkoch vedome nepravdivého znaleckého posudku. Potom sa znalec vyjadrí, či posudok podal v zmysle zloženého sľubu.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa primerane použijú aj na odborné vyjadrenie.

§ 269
Listinné dôkazy

Písomné vyjadrenia, posudky, správy štátnych orgánov a ďalšie listiny, ktorými sa vykonáva dôkaz na hlavnom pojednávaní, sa prečítajú celé alebo ich časť, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti, a umožní sa do nich nazrieť stranám, a ak je to potrebné, aj svedkom a znalcom.

§ 270
Vecné dôkazy a dokazovanie zvukovým, obrazovým a obrazovo-zvukovým záznamom

(1) Vecné dôkazy súd predloží stranám, a ak je to potrebné, aj svedkom a znalcom.

(2) Zvukový, obrazový alebo obrazovo-zvukový záznam sa ako dôkaz vykoná na technickom zariadení, a to oboznámením celého záznamu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti. Ak to povaha dôkazu pripúšťa, môže sa vykonať aj oboznámením jeho celého písomného prepisu alebo jeho časti, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti. Súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný.

Súčinnosť strán pri dokazovaní

§ 271

(1) Obžalovaného, poškodeného a zúčastnenej osoby sa treba po vykonaní každého dôkazu opýtať, či sa chcú k nemu vyjadriť, a vyjadrenie každého sa zapíše do zápisnice.

(2) Na konfrontáciu alebo rekogníciu sa použijú primerane ustanovenia § 125 a § 126.

§ 272

(1) Po skončení výsluchu prokurátorom, obžalovaným, jeho obhajcom alebo predsedom senátu môže zákonný zástupca obžalovaného, v rozsahu uplatnených práv poškodený alebo jeho splnomocnenec, zúčastnená osoba alebo jej splnomocnenec so súhlasom predsedu senátu klásť vypočúvaným otázky, keď už členovia senátu otázky nemajú.

(2) Po vykonaní všetkých dôkazov zistí predseda senátu, či strany nemajú návrhy na doplnenie dokazovania.

(3) Súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Rozhodnutie o odmietnutí vykonať dôkaz sa oznámi tomu, kto návrh na jeho vykonanie podal, a to spravidla ústne po otvorení hlavného pojednávania; súd je však oprávnený, ak sa to ukáže potrebným v priebehu ďalšieho pojednávania, takéto rozhodnutie zmeniť a vykonanie dôkazu pripustiť.

§ 273
Osobitné ustanovenie o vykonávaní dôkazov

(1) Obžalovaný, ktorému je poskytovaná ochrana a pomoc podľa osobitného predpisu a v súvislosti s jeho prítomnosťou v konaní pred súdom je tu dôvodná obava z ohrozenia jeho života alebo zdravia, či života alebo zdravia jeho blízkej osoby, môže byť vypočutý s využitím videokonferenčného zariadenia.

(2) Spôsob vykonania dôkazu alebo oboznámenia s obsahom dôkazu môže byť namietnutý alebo doplnený stranou. Na rozhodovanie o námietke a návrhu na doplnenie vykonania dôkazu sa primerane použije ustanovenie § 263 ods. 6.

Štvrtý diel
Záver hlavného pojednávania

Záverečné reči

§ 274

(1) Ak niet ďalších dôkazných návrhov alebo ak súd rozhodol, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú, vyhlási predseda senátu dokazovanie za skončené a udelí slovo na záverečné reči.

(2) Po záverečnej reči prokurátora, zástupcu záujmového združenia občanov prehovorí poškodený, zúčastnená osoba, obhajca obžalovaného a obžalovaný. Ak má poškodený alebo zúčastnená osoba splnomocnenca, prehovorí len splnomocnenec. Ak treba, určí predseda senátu poradie, v ktorom sa po záverečnej reči prokurátora ujmú slova jednotlivé oprávnené osoby. Obhajca obžalovaného a obžalovaný hovoria však vždy poslední; zástupca záujmového združenia občanov, poškodený a zúčastnená osoba alebo ich splnomocnenec môžu prehovoriť len v rozsahu uplatnených nárokov.

(3) Ak sa po záverečnej reči obhajcu alebo obžalovaného ujal slova na základe súhlasu predsedu senátu znovu prokurátor, obhajca a obžalovaný majú právo sa k tomu vyjadriť.

(4) Záverečné reči môže predseda senátu prerušiť len vtedy, keď vybočujú zrejme z rámca prejednávanej veci.

§ 275

Po skončení záverečných rečí a pred odchodom na záverečnú poradu udelí predseda senátu obžalovanému posledné slovo. Počas tohto prejavu nesmú obžalovanému ani súd, ani nikto iný klásť otázky.

§ 276
Doplnenie dokazovania

(1) Ak zistí súd so zreteľom na záverečné reči alebo pri záverečnej porade, že treba ešte niektorú okolnosť objasniť, rozhodne uznesením, že dokazovanie bude doplnené, a v hlavnom pojednávaní pokračuje.

(2) Po doplnení dokazovania treba vždy znova dať slovo na záverečné reči.

Piaty diel
Odročenie hlavného pojednávania

§ 277

(1) Ak sa objaví prekážka, pre ktorú nemožno hlavné pojednávanie vykonať alebo v ňom pokračovať, súd odročí hlavné pojednávanie a určí termín, kedy sa bude konať ďalšie hlavné pojednávanie; odročiť hlavné pojednávanie na neurčito možno len vtedy, ak to vyžaduje povaha úkonu. Ak odpadne prekážka, pre ktorú muselo byť hlavné pojednávanie odročené na neurčito, treba bez zbytočného odkladu, najneskôr v lehote dvoch týždňov po jej odpadnutí, nariadiť termín hlavného pojednávania alebo vykonať iný úkon smerujúci k skončeniu veci.

(2) Skôr ako predseda senátu hlavné pojednávanie odročí, zistí, či strany nenavrhujú ďalšie dôkazy, ktoré by bolo treba na budúce pojednávanie zadovážiť. Nedôvodné návrhy súd odmietne uznesením, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná.

(3) Pri odročení hlavného pojednávania súd môže uložiť, aby dôkaz zabezpečila strana, ktorá ho navrhla vykonať alebo na jeho vykonaní trvá, alebo z ktorej návrhu takáto potreba vyplynula. To neplatí, ak dôkaz priamo alebo nepriamo navrhol obžalovaný a z charakteru dôkazu je zrejmé, že obžalovaný ho sám zabezpečiť nemôže.

(4) Ak súd zistí, že navrhovaný dôkaz nemožno vykonať, rozhodne, že sa tento dôkaz nevykoná. Môže tiež rozhodnúť, aby bol svedok zabezpečený a predvedený podľa § 88.

(5) Ak nie je pre podstatnú chybu konania alebo z iného dôležitého dôvodu potrebné vykonať hlavné pojednávanie znova, oboznámi predseda senátu pri pokračovaní v odročenom hlavnom pojednávaní podstatný obsah doterajšieho pojednávania. Ak od odročenia hlavného pojednávania uplynula dlhšia doba, prečíta predseda senátu podstatný obsah zápisnice o hlavnom pojednávaní.

§ 277a
Zmena samosudcu alebo zloženia senátu

(1) Ak sa zmenil samosudca alebo sa zmenilo zloženie senátu a obžalovaný so zmenou

nesúhlasil, hlavné pojednávanie sa vykoná znova.

(2) Postup podľa § 257 sa na novom hlavnom pojednávaní nevykonáva. Vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 alebo 2 urobené na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, ako aj uznesenie súdu podľa § 257 ods. 7 a 8 vyhlásené na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní si zachovávajú svoje účinky aj na novom hlavnom pojednávaní.

(3) Na novom hlavnom pojednávaní možno namiesto výsluchu svedka, obžalovaného alebo znalca prečítať tie časti zápisnice o predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, ktoré sa týkajú ich výsluchu. Ak táto zápisnica obsahuje odkaz na ich skoršie výpovede (§ 58 ods. 4), prečíta sa v takom prípade aj tá výpoveď, na ktorú sa odkazuje.

(4) Namiesto čítania zápisníc podľa odseku 3 možno na novom hlavnom pojednávaní prehrať časť zvukového záznamu z predchádzajúceho hlavného pojednávania, ktorá sa týka výpovede, ak bol zvukový záznam vyhotovený. Na návrh strany predseda senátu nariadi jeho prehratie, ak bol zvukový záznam vyhotovený a ak je na riadne zistenie skutkového stavu potrebné poznať doslovné znenie skoršej výpovede.

(5) Aj keď sú splnené podmienky na prečítanie zápisnice podľa odseku 3 alebo prehratie zvukového záznamu podľa odseku 4, predseda senátu na návrh strany nariadi opakovanie výsluchu svedka alebo znalca, ak je ich výpoveď rozhodujúca na riadne zistenie skutkového stavu a je potrebné overiť ich hodnovernosť alebo pokiaľ je z iných dôležitých dôvodov potrebné bezprostredné vnímanie ich výpovede. Tým nie je dotknuté právo súdu aj bez splnenia týchto podmienok rozhodnúť o výsluchu svedka alebo znalca (§ 276).

(6) Odsekmi 1 až 5 nie je dotknutá možnosť čítať na novom hlavnom pojednávaní zápisnicu o výsluchu z prípravného konania, ak sú splnené podmienky podľa § 252 ods. 5 a § 263. Ak boli tieto podmienky splnené na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, platí, že sú splnené aj na novom hlavnom pojednávaní; to neplatí pre dôvody podľa § 263 ods. 3 písm. a).

Šiesty diel
Rozhodnutie súdu na hlavnom pojednávaní

§ 278
Podklad na rozhodnutie

(1) Súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

(2) Ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 5 alebo 6, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

(3) Súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe.

§ 279
Vrátenie veci prokurátorovi

(1) Súd vráti vec prokurátorovi uznesením na došetrenie len vtedy, ak počas hlavného pojednávania vyjde najavo, že obžalovaný spáchal ešte ďalší skutok, ktorý je trestným činom, a prokurátor o vrátenie veci požiadal so zreteľom na potrebu spoločného prejednania.

(2) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 280
Postúpenie veci

(1) Ak zistí súd v žalovanom skutku trestný čin, na ktorého prejednanie nie je príslušný, postúpi vec príslušnému súdu. Je však povinný rozhodnúť vec sám, ak ide iba o miestnu nepríslušnosť a obžalovaný ju nenamietal; rovnako je povinný sám vec rozhodnúť, ak by mala byť vec postúpená súdu toho istého druhu, avšak nižšieho stupňa, alebo ak by mala byť vec postúpená z okresného súdu podľa § 16 ods. 1 na iný okresný súd. Postúpiť vec inému súdu nemôže súd, ktorému bola vec postúpená nadriadeným súdom, okrem prípadu, že by sa skutkový podklad na posúdenie príslušnosti medzitým podstatne zmenil.

(2) Súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

(3) Proti uzneseniu o postúpení veci podľa odseku 2 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 281
Zastavenie trestného stíhania

(1) Súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1.

(2) Súd môže zastaviť trestné stíhanie aj vtedy, ak zistí na hlavnom pojednávaní niektorý z dôvodov uvedených v § 215 ods. 2 alebo 3.

(3) Ak súd rozhodne podľa odseku 1 alebo 2, odkáže poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

(4) Rozhodnutie podľa odsekov 1 a 2 sa môže týkať tiež len niektorého zo skutkov, pre ktoré bola podaná obžaloba.

(5) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 a 2 môže prokurátor a poškodený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 282
Podmienečné zastavenie trestného stíhania a zmier

(1) Súd môže podmienečne zastaviť trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že sú splnené podmienky uvedené v § 216 ods. 1.

(2) Súd môže podmienečne zastaviť trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že sú splnené podmienky uvedené v § 218 ods. 1.

(3) Súd môže schváliť zmier a zastaviť trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že sú splnené podmienky uvedené v § 220; pritom postupuje podľa ustanovení § 221 až 227.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 až 3 môže prokurátor a proti rozhodnutiu o podmienečnom zastavení trestného stíhania aj obžalovaný a poškodený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 283
Prerušenie trestného stíhania

(1) Súd preruší trestné stíhanie, ak zistí na hlavnom pojednávaní, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2, § 241 ods. 3 alebo § 244 ods. 4, alebo môže prerušiť trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 3.

(2) Súd preruší trestné stíhanie aj vtedy, keď nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie.

(3) Ak odpadne dôvod prerušenia, súd v trestnom stíhaní pokračuje.

(4) Proti rozhodnutiu, ktorým súd trestné stíhanie prerušil podľa odseku 1 alebo 2 alebo ktorým návrh na pokračovanie v takomto trestnom stíhaní zamietol, môže prokurátor a obžalovaný podať sťažnosť.

(5) Súd preruší trestné stíhanie aj vtedy, ak sa domnieva, že všeobecne záväzný právny predpis nižšej právnej sily, ktorého použitie je v danej trestnej veci rozhodujúce pre rozhodovanie o vine a treste, je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, a podá návrh na začatie konania pred ústavným súdom. Nález ústavného súdu je pre súd záväzný.

Rozsudok

§ 284

(1) Ak nebude vec vrátená prokurátorovi na došetrenie podľa § 279, postúpená podľa § 280 ods. 1 alebo 2, ak nedôjde k zastaveniu trestného stíhania podľa § 281 alebo § 282 ods. 3, k podmienečnému zastaveniu trestného stíhania podľa § 282 ods. 1 alebo 2 alebo k jeho prerušeniu podľa § 283, rozhodne súd rozsudkom, či sa obžalovaný uznáva za vinného alebo či sa spod obžaloby oslobodzuje.

(2) Uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Ak o to obžalovaný alebo jeho obhajca požiada, treba mu poskytnúť znova lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť najmenej o päť pracovných dní.

§ 285

Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak

a) nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

b) skutok nie je trestným činom,

c) nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,

d) obžalovaný nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný,

e) obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásty rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,

f) trestnosť činu zanikla, alebo

g) prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2.

§ 286

Ak bolo trestné stíhanie zastavené v dôsledku premlčania alebo z dôvodov uvedených v § 215 ods. 2 a v konaní sa pokračovalo len preto, že obžalovaný na prejednaní veci trval, súd, ak nezistí žiadny iný dôvod na oslobodenie obžalovaného, vysloví vinu, trest však neuloží.

§ 287

(1) Ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

(2) Výrok o povinnosti obžalovaného na náhradu škody musí presne označovať osobu oprávneného a nárok, ktorý mu bol prisúdený. V odôvodnených prípadoch môže súd vysloviť, že záväzok má byť splnený v splátkach, a súčasne určí podmienky ich splatnosti, pritom berie na zreteľ aj vyjadrenie poškodeného.

(3) Výrok rozsudku o náhrade škody môže byť na návrh poškodeného vyjadrený v peňažných prostriedkoch v cudzej mene, ak to neodporuje okolnostiam prípadu a škoda bola spôsobená na peňažných prostriedkoch v cudzej mene alebo na veciach zakúpených za také peňažné prostriedky alebo ak obžalovaný alebo poškodený je devízovým cudzozemcom.

§ 288

(1) Ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

(2) Na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

(3) Ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

§ 289

(1) Ak súd rozhoduje vo veci samej a ak tento zákon neustanovuje inak, vždy rozhodne o návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia; to platí aj v prípade, ak rozhoduje mimo hlavného pojednávania. Ak súd zistil u obžalovaného dôvod na uloženie ochranného opatrenia, môže ho uložiť i bez návrhu prokurátora.

(2) Ak súd potrebuje na rozhodnutie o ochrannom opatrení vykonať ešte ďalšie dokazovanie, ktoré nemôže byť vykonané ihneď, vyhradí rozhodnutie o ochrannom opatrení verejnému zasadnutiu.

(3) Postupovať podľa odseku 2 možno aj vtedy, keď prokurátor urobil návrh na zhabanie veci nepatriacej obžalovanému.

Siedmy diel
Rozhodnutie súdu mimo hlavného pojednávania

§ 290

(1) Ak vyjde najavo mimo hlavného pojednávania niektorá z okolností odôvodňujúcich zastavenie trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 alebo 2 alebo prerušenie trestného stíhania podľa § 283 ods. 1, 2 alebo 5, súd trestné stíhanie zastaví alebo preruší.

(2) Mimo hlavného pojednávania rozhoduje súd na neverejnom zasadaní; ak to však predseda senátu považuje za potrebné, môže na rozhodnutie podľa odsekov 1, 3 a 5 nariadiť verejné zasadnutie.

(3) Rozhodnutie o schválení zmieru môže súd urobiť aj na neverejnom zasadaní.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 okrem uznesenia o prerušení trestného stíhania z dôvodu okolností uvedených v § 283 ods. 5 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok.

(5) Ak vyjdú najavo mimo hlavného pojednávania okolnosti odôvodňujúce zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 3, podmienečné zastavenie trestného stíhania podľa § 216 ods. 1 alebo § 218 ods. 1 alebo schválenie zmieru a zastavenie trestného stíhania podľa § 220 ods. 1, súd môže zastaviť trestné stíhanie, podmienečne zastaviť trestné stíhanie alebo schváliť zmier a zastaviť trestné stíhanie.

(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 5 môže prokurátor, proti rozhodnutiu o zastavení trestného stíhania aj poškodený a proti rozhodnutiu o podmienečnom zastavení trestného stíhania aj obvinený a poškodený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

ŠTVRTÁ HLAVA
VEREJNÉ ZASADNUTIE

§ 291
Všeobecné ustanovenie

Na verejnom zasadnutí rozhoduje súd, ak to zákon výslovne ustanovuje.

§ 292
Príprava verejného zasadnutia

(1) Predseda senátu predvolá na verejné zasadnutie osoby, ktorých osobná účasť na ňom je nevyhnutná. O verejnom zasadnutí upovedomí prokurátora, ako aj osobu, ktorá svojím návrhom dala na verejné zasadnutie podnet, a osobu, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím. Ak mladistvý obvinený v čase konania verejného zasadnutia nedovŕši devätnásty rok svojho veku, upovedomí sa aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Predseda senátu o verejnom zasadnutí upovedomí aj obhajcu, splnomocnenca a zákonného zástupcu. K predvolaniu alebo upovedomeniu pripojí rovnopis návrhu, ktorým bol na verejné zasadnutie daný podnet. Ak sa má rozhodovať vo veciach spojených s výkonom kontroly technickými prostriedkami, predseda senátu o verejnom zasadnutí upovedomí aj príslušného probačného a mediačného úradníka.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na konanie o sťažnosti proti uzneseniu o nevzatí obvineného do väzby.

(3) Ak na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vystupoval zástupca záujmového

združenia občanov, upovedomí predseda senátu krajského súdu o verejnom zasadnutí konanom o odvolaní aj záujmové združenie občanov, ktoré zástupcu vyslalo.

(4) Deň, čas a miesto verejného zasadnutia určí predseda senátu tak, aby osobe, ktorá na verejné zasadnutie dala svojím návrhom podnet, osobe, ktorá môže byť rozhodnutím priamo dotknutá, obhajcovi a prokurátorovi zostala od doručenia predvolania na verejné zasadnutie alebo od upovedomenia lehota aspoň päť pracovných dní na prípravu; to neplatí pri sťažnosti proti uzneseniu o nevzatí obvineného do väzby. Skrátiť lehotu možno len so súhlasom toho, v záujme koho je lehota ustanovená. U ostatných osôb, ktoré sa na verejné zasadnutie predvolávajú alebo o ňom upovedomujú, treba zachovať spravidla trojdňovú lehotu.

(5) Deň verejného zasadnutia, na ktorom sa bude rozhodovať o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu o nevzatí obvineného do väzby, oznámi obvinenému, jeho obhajcovi a prokurátorovi sudca pre prípravné konanie, ktorý rozhodol o nevzatí obvineného do väzby, bezprostredne po tomto úkone a urobí o tom záznam v zápisnici. Postupuje pritom tak, aby sa zachovala lehota uvedená v § 192 ods. 3. Z dní vopred určených v rozvrhu práce súdom príslušným na rozhodnutie o sťažnosti proti uzneseniu o nevzatí do väzby súd oznámi ako deň verejného zasadania posledný deň lehoty podľa § 192 ods. 3.

(6) Verejné zasadnutie o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu o nevzatí obvineného do väzby sa môže vykonať v neprítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu, ak o termíne konania verejného zasadnutia boli upovedomení spôsobom uvedeným v odseku 5.

Prítomnosť na verejnom zasadnutí

§ 293

(1) Verejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti samosudcu a zapisovateľa alebo všetkých členov senátu a zapisovateľa.

(2) Prokurátor sa zúčastní verejného zasadnutia, ak svojím návrhom dal na verejné zasadnutie podnet; vždy sa však zúčastní verejného zasadnutia, na ktorom sa koná o odvolaní alebo o mimoriadnom opravnom prostriedku.

(3) Verejné zasadnutie sa koná za prítomnosti obvineného.

(4) Verejné zasadnutie sa môže vykonať v neprítomnosti obvineného, ak nie je možné doručiť mu predvolanie na verejné zasadnutie a z toho dôvodu ustanovený obhajca bol o verejnom zasadnutí riadne upovedomený.

(5) Verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

(6) Verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného nemožno konať, ak je obvinený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov.

(7) Ustanovenie odseku 6 sa nepoužije, ak sa obvinený odmietol zúčastniť verejného zasadnutia alebo výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

(8) Ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

(9) V prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať verejné zasadnutie bez prítomnosti obhajcu.

Ospravedlnenie a žiadosť podľa odseku 7 môže predniesť aj obhajca obvineného, ak je na to osobitne splnomocnený.

(10) Obhajca obvineného sa vždy zúčastní verejného zasadnutia, na ktorom sa koná o odvolaní, ako aj verejného zasadnutia, na ktoré dal podnet svojím návrhom obvinený.

§ 294

(1) Ustanovenie § 293 sa použije primerane, ak ide o osobu, ktorá svojím návrhom dala na verejné zasadnutie podnet, alebo o osobu, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím.

(2) O konaní verejného zasadnutia v neprítomnosti ďalších osôb, ktoré boli na verejné zasadnutie predvolané alebo boli o ňom upovedomené, rozhodne súd uznesením.

Priebeh verejného zasadnutia

§ 295

(1) Po otvorení verejného zasadnutia podá predseda senátu alebo ním určený člen senátu na podklade spisu správu o stave veci zameranú na otázky, ktoré treba na verejnom zasadnutí riešiť. Následne osoba, ktorá dala svojím návrhom na verejné zasadnutie podnet, návrh prednesie. Osoba, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím, ako aj prokurátor sa k návrhu vyjadria, ak nie sú sami navrhovateľmi.

(2) Ak sa na verejnom zasadnutí vykonávajú dôkazy, použijú sa primerane ustanovenia o dokazovaní na hlavnom pojednávaní. Obmedzenia vo vykonaní dôkazu čítaním zápisnice o výpovedi svedka alebo znalca alebo prehraním obrazového a zvukového záznamu z výsluchu svedka, ktorý bol vykonaný prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, platia iba pre verejné zasadnutie konané o odvolaní.

(3) Po vykonaní dôkazov udelí predseda senátu slovo na konečné návrhy. Ak je osobou, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím, obvinený, má právo hovoriť posledný. Ak je obvinený mladistvý, konečný návrh môže predniesť aj zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a zákonný zástupca.

§ 296

Rozhodnutie súdu sa vždy vyhlási verejne.

§ 297
Podklad na rozhodnutie

Ak nejde o prípady konania o dohode o vine a treste alebo priznania spáchania skutku pri konaní o dohode o vine a treste, súd môže pri svojom rozhodovaní prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na verejnom zasadnutí, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na verejnom zasadnutí vykonané.

§ 298
Použitie ustanovení o hlavnom pojednávaní

Na verejnosť, konanie, začiatok a odročenie verejného zasadnutia sa použijú primerane ustanovenia o hlavnom pojednávaní.

Ochranné opatrenia

§ 299

(1) Ak nejde o prípad, keď si súd rozhodnutie o ochrannom liečení, ochrannej výchove, ochrannom dohľade, zhabaní veci vyhradil podľa § 289 ods. 2, môže tieto ochranné opatrenia uložiť na verejnom zasadnutí len vtedy, ak to navrhne prokurátor.

(2) O návrhu na umiestnenie páchateľa činu inak trestného, ktorý pre nepríčetnosť nie je trestne zodpovedný, alebo odsúdeného v detenčnom ústave rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

(3) Proti rozhodnutiu o ochrannom opatrení podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Odkladný účinok nemá sťažnosť proti rozhodnutiu podľa odseku 4.

(4) Ak súd vydal predbežný príkaz na umiestnenie obvineného do zdravotníckeho zariadenia, súd rozhodne o uložení ochranného liečenia do troch mesiacov alebo súd rozhodne o predĺžení predbežného príkazu vždy najviac o ďalšie dva mesiace, inak predbežný príkaz stráca platnosť.

§ 299a

(1) O návrhu prokurátora na vydanie predbežného príkazu na umiestnenie obvineného do zdravotníckeho zariadenia rozhodne sudca pre prípravné konanie najneskôr do 48 hodín od doručenia návrhu súdu. Spolu s návrhom prokurátor doručí súdu aj celý doposiaľ zadovážený spisový materiál.

(2) Pred rozhodnutím sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného, ak to jeho zdravotný stav umožňuje.

(3) Ak sudca pre prípravné konanie vyhovie návrhu prokurátora, vydá príkaz na umiestnenie obvineného v zdravotníckom zariadení, ktorý musí byť odôvodnený, a zabezpečí jeho bezodkladný výkon; inak návrh prokurátora zamietne uznesením, ktoré uvedie v zápisnici o úkone.

(4) Ak pominul dôvod umiestnenia obvineného v zdravotníckom zariadení, prokurátor obvineného ihneď prepustí na slobodu písomným príkazom. Ak je zároveň daný dôvod väzby, postupuje sa podľa § 86.

§ 300

(1) Ak v konaní o zhabaní veci nemožno spoľahlivo zistiť vlastníka veci, ktorá sa má zhabať, alebo ak jeho pobyt nie je známy, ustanoví mu predseda senátu alebo sudca uznesením opatrovníka. Opatrovník má v konaní o zhabaní veci rovnaké práva ako jej vlastník.

(2) Všetky písomnosti určené pre vlastníka veci sa doručujú iba opatrovníkovi. Predvolanie vlastníka veci na verejné zasadnutie sa vhodným spôsobom uverejní. Verejné zasadnutie sa potom vykoná aj v neprítomnosti vlastníka veci, a to bez ohľadu na to, či sa vlastník veci o ňom dozvedel.

(3) Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

PIATA HLAVA
NEVEREJNÉ ZASADNUTIE

§ 301

Na neverejnom zasadnutí rozhoduje senát tam, kde nie je zákonom predpísané, že sa rozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí. Na konanie neverejného zasadnutia sa

primerane použije § 248 ods. 2.

§ 302

(1) Neverejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu a zapisovateľa.

(2) Iné osoby sú z účasti na neverejnom zasadnutí vylúčené; pri rozhodovaní o väzbe má právo zúčastniť sa na neverejnom zasadnutí aj prokurátor, obvinený a jeho obhajca; pri rozhodovaní o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe môže predseda senátu účasť týmto osobám umožniť. Predseda senátu postupuje pri zabezpečovaní účasti prokurátora, obvineného a obhajcu podľa § 72 ods. 3. Ak je to potrebné, predseda senátu pri rozhodovaní o väzbe alebo o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe upovedomí o neverejnom zasadnutí aj zástupcu záujmového združenia alebo inú osobu ponúkajúcu záruku alebo peňažnú záruku a umožní ich účasť. Ak sa má rozhodovať vo veciach spojených s výkonom kontroly technickými prostriedkami, predseda senátu o neverejnom zasadnutí upovedomí aj príslušného probačného a mediačného úradníka.

(3) Na neverejnom zasadnutí podľa ôsmej hlavy štvrtého dielu môže predseda senátu povoliť účasť aj prokurátorovi a odsúdenému, ak je to potrebné.

§ 303

Samosudca neverejné zasadnutie nevykonáva; to neplatí, ak ide o konanie podľa ôsmej hlavy štvrtého dielu.

§ 304

(1) Ak treba na neverejnom zasadnutí vykonať dôkaz, vykoná sa prečítaním zápisnice alebo iných písomností alebo oboznámením vecného dôkazu alebo zvukového, obrazového alebo obrazovo-zvukového záznamu, v prípade potreby aj jeho predvedením na technickom zariadení. Súčasťou tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný.

(2) Ak sa má rozhodnúť o väzbe alebo ak sa má rozhodnúť o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe a predseda senátu umožnil účasť osobám uvedeným v § 302 ods. 2, predseda senátu vypočuje obvineného, postupuje pritom primerane podľa § 72 ods. 3; ak ide o zástupcu záujmového združenia alebo osobu ponúkajúcu záruku alebo peňažnú záruku, postupuje predseda senátu podľa povahy ponúkanej náhrady väzby a okolností prípadu.

§ 305

Rozhodnutie sa vždy vyhlási.

ŠIESTA HLAVA
ODVOLANIE A KONANIE O ŇOM

§ 306
Prípustnosť a účinok

(1) Opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

(2) Odvolanie má odkladný účinok.

Oprávnené osoby

§ 307

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

(2) Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

§ 308

(1) V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

(2) V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Lehota a miesto podania

§ 309

(1) Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

(2) Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

(3) Orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately plynie lehota samostatne.

(4) Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

§ 310

(1) Ak osoba oprávnená podať odvolanie je prítomná pri vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a poučená podľa § 309, predseda senátu umožní osobám oprávneným podať odvolanie vyjadriť sa a ich vyhlásenie o opravnom prostriedku sa zaznamená do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Ak má obžalovaný obhajcu, môže urobiť také vyhlásenie po porade s obhajcom. Osoba oprávnená podať odvolanie môže oznámiť, že zatiaľ sa k možnosti využitia odvolania nevyjadruje. Do zápisnice

o hlavnom pojednávaní sa zaznamená, proti ktorému výroku rozsudku odvolanie smeruje, alebo že odvolanie smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

(2) Z odvolania prokurátora, ktoré podal na hlavnom pojednávaní, musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.

§ 311
Obsah odvolania

(1) V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

(2) Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

(3) Ak odvolanie nespĺňa podmienky uvedené v odseku 2, predseda senátu vyzve odvolateľa, aby nedostatok odstránil. Ak takejto výzve nevyhovie iná osoba ako obžalovaný, môže súd postupovať podľa § 70.

(4) Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Vzdanie sa odvolania a vzatie odvolania späť

§ 312

(1) Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2.

(2) Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.

(3) Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom, inou oprávnenou osobou alebo zákonným zástupcom môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať také odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného. V tom prípade plynie obžalovanému nová lehota na podanie odvolania od upovedomenia, že odvolanie bolo vzaté späť.

(4) Vzatie odvolania späť vezme uznesením na vedomie predseda senátu odvolacieho súdu, a ak nebola vec doteraz tomuto súdu predložená, predseda senátu súdu prvého stupňa.

§ 313

Odvolanie podané v prospech mladistvého obžalovaného proti jeho vôli prokurátorom, zákonným zástupcom, obhajcom alebo orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately môže byť vzaté späť aj bez súhlasu mladistvého obžalovaného. V tom prípade plynie mladistvému obžalovanému nová lehota na podanie odvolania od upovedomenia, že odvolanie bolo vzaté späť.

§ 314
Konanie na súde prvého stupňa

Predseda senátu doručí rovnopis odvolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o odvolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu k odvolaniu vyjadriť; len čo lehota na

podanie odvolania všetkým oprávneným osobám uplynula, predloží spisy odvolaciemu súdu.

§ 315
Odvolací súd

O odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Rozhodnutie odvolacieho súdu

§ 316

(1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

(2) Ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

(3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

§ 317

(1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

(2) Ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

§ 318

(1) Odvolací súd preruší trestné stíhanie, ak v odvolacom konaní vyjde najavo, že po vyhlásení napadnutého rozsudku nastala niektorá z okolností uvedených v § 228 ods. 2, § 241 ods. 3, § 244 ods. 4 alebo § 283 ods. 5 alebo ak nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na verejné zasadnutie odvolacieho súdu.

(2) Ak zanikne dôvod prerušenia trestného stíhania, súd v trestnom stíhaní pokračuje.

(3) Predseda senátu najvyššieho súdu preruší trestné stíhanie, ak požiada Európsky súd pre

ľudské práva o vydanie poradného stanoviska k zásadným otázkam týkajúcim sa výkladu alebo uplatňovania práv a slobôd uvedených v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ak je trestné stíhanie prerušené podľa predchádzajúcej vety, môže predseda senátu najvyššieho súdu v trestnom stíhaní pokračovať aj vtedy, ak Európsky súd pre ľudské práva poradné stanovisko nevydal a sú na pokračovanie v trestnom stíhaní závažné dôvody.

§ 319

Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

§ 320

(1) Odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a

a) vec postúpi, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo 2,

b) trestné stíhanie podmienečne zastaví podľa § 282 ods. 1, ak tak mal urobiť už súd prvého stupňa,

c) trestné stíhanie zastaví, ak zistí, že je tu niektorá z okolností, ktoré by odôvodňovali zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa podľa § 281 ods. 1 alebo 2, alebo

d) trestné stíhanie preruší, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 283 ods. 1, 2 alebo 5.

(2) Ak zanikne dôvod prerušenia trestného stíhania, súd v trestnom stíhaní pokračuje.

§ 321

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

(2) Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

§ 322

(1) Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené

s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

(2) Ak napadnutý rozsudok je chybný len v tom, že niektorý výrok v ňom chýba alebo je neúplný, môže odvolací súd bez zrušenia napadnutého rozsudku vec súdu prvého stupňa vrátiť s nariadením, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

(3) Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

(4) Odvolací súd nemôže sám

a) uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený,

b) uznať obžalovaného za vinného z ťažšieho trestného činu, než z akého ho mohol v napadnutom rozsudku uznať za vinného súd prvého stupňa.

§ 323

Odvolací súd môže po zrušení rozsudku vysloviť, že sa vec vracia prokurátorovi do prípravného konania za splnenia podmienok uvedených v § 279 ods. 1.

§ 324

Ak je dôvod, na ktorého základe rozhodol odvolací súd v prospech niektorého obžalovaného, na prospech aj ďalšiemu spoluobžalovanému alebo zúčastnenej osobe, ktorá nepodala odvolanie, rozhodne odvolací súd vždy aj v ich prospech. Rovnako rozhodne v prospech obžalovaného, ktorému je na prospech dôvod, na ktorého základe rozhodol v prospech zúčastnenej osoby.

§ 325

Ak rozhodne odvolací súd, že sa vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa, môže z dôležitého dôvodu nariadiť, aby bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu. Z dôležitého dôvodu môže tiež nariadiť, aby ju prejednal a rozhodol iný súd toho istého druhu a toho istého stupňa v jeho obvode.

§ 326
Konanie na odvolacom súde

(1) O odvolaní rozhoduje odvolací súd na verejnom zasadnutí. Aj na neverejnom zasadnutí môže urobiť rozhodnutie

a) podľa § 316 ods. 1 alebo 3,

b) podľa § 318, § 320 ods. 1, § 321 ods. 1 alebo 2, ak je zrejmé, že chybu nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

(2) Účasť prokurátora na verejnom zasadnutí je povinná.

(3) Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní musí mať obžalovaný obhajcu vo všetkých prípadoch, v ktorých ho musí mať na hlavnom pojednávaní.

(4) Po otvorení verejného zasadnutia predseda senátu alebo ním určený člen senátu prednesie najskôr napadnutý rozsudok, uvedie, ktoré chyby rozsudku alebo konania sa vytýkajú, a oznámi podstatný obsah doterajšieho konania.

(5) Odvolací súd môže konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť.

Konanie na súde prvého stupňa po zrušení rozsudku

§ 327

(1) Súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

(2) Ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

§ 328

(1) Na základe postupu odvolacieho súdu podľa § 322 ods. 2 súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí rozhodne rozsudkom.

(2) Súd prvého stupňa podľa odseku 1 rozhodne v rovnakom zložení senátu alebo rozhodne ten istý samosudca, iba ak by to pre závažné prekážky nebolo možné.

(3) Proti rozsudku podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok.

(4) Ak sa rozsudok podľa odseku 1 stal právoplatným, stáva sa súčasťou pôvodného rozsudku.

§ 329
Dôsledky zrušenia výroku o náhrade škody

Ak zruší odvolací súd napadnutý rozsudok len vo výroku o náhrade škody a ak nerozhodne sám vo veci rozsudkom, odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

SIEDMA HLAVA
OSOBITNÉ SPÔSOBY KONANIA

§ 330
Všeobecné ustanovenie

Ak táto hlava neobsahuje osobitné ustanovenia, použijú sa na konanie podľa tejto hlavy všeobecné ustanovenia.

Prvý diel
Dohoda o vine a treste

§ 331

(1) Návrh dohody o vine a treste na súde preskúma predseda senátu a podľa jeho obsahu a podľa obsahu spisu

a) určí termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o návrhu dohody o vine a treste, alebo

b) návrh dohody o vine a treste odmietne, ak zistí závažné porušenie procesných predpisov, najmä porušenie práva na obhajobu, alebo ak navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprimeraná.

(2) Ak sa koná o obzvlášť závažnom zločine, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov, rozhodnutie o zrejmej neprimeranosti dohody o vine a treste robí senát na neverejnom zasadnutí.

(3) V uznesení podľa odseku 1 písm. b) treba uviesť, o ktoré konkrétne zistenia sa rozhodnutie opiera. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť.

(4) Ak uznesenie o odmietnutí návrhu dohody o vine a treste nadobudlo právoplatnosť, vracia sa vec do štádia prípravného konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 332

(1) Návrh dohody o vine a treste sa prejedná na verejnom zasadnutí, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Ak súd neodmietol návrh prokurátora na dohodu o vine a treste podľa § 331 ods. 1 písm. b), doručí návrh obvinenému, jeho obhajcovi, poškodenému a jeho splnomocnencom. Ak mladistvý v čase konania verejného zasadnutia nedovŕši devätnásty rok svojho veku, doručí sa návrh aj jeho zákonnému zástupcovi a orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

(3) Rovnopis návrhu na dohodu o vine a treste spolu s upovedomením alebo s predvolaním na verejné zasadnutie treba doručiť tak, aby prokurátor, obvinený a jeho obhajca mali na prípravu na verejné zasadnutie od doručenia návrhu na dohodu o vine a treste aspoň päť pracovných dní. Túto lehotu možno skrátiť len s ich súhlasom. U ostatných osôb, ktoré sa na verejné zasadnutie predvolávajú alebo sa o ňom upovedomujú, treba zachovať aspoň trojdňovú lehotu.

§ 333

(1) Verejné zasadnutie o návrhu na dohodu o vine a treste sa vykoná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu, zapisovateľa, prokurátora, obvineného, a ak má obvinený obhajcu, aj za stálej prítomnosti obhajcu.

(2) Po otvorení verejného zasadnutia prokurátor prednesie návrh na dohodu o vine a treste.

(3) Po prednesení návrhu dohody o vine a treste predseda senátu zistí formou otázok, či obvinený

a) rozumie podanému návrhu na dohodu o vine a treste,

b) súhlasí, aby sa jeho trestná vec prejednala touto skrátenou formou, čím sa vzdáva práva na verejný súdny proces,

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

d) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

e) rozumel podstate konania o návrhu na dohodu o vine a treste,

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin,

i) súhlasí s navrhovaným trestom, trest prijíma a v stanovených lehotách sa podriadi výkonu trestu a ochrannému opatreniu a nahradí škodu v rozsahu dohody,

j) si uvedomuje, že ak súd prijme návrh na dohodu o vine a treste a vynesie rozsudok, ktorý nadobudne právoplatnosť vyhlásením, nebude možné proti tomuto rozsudku podať odvolanie.

(4) Ak súd dohodu o vine a treste odmietne podľa § 331 ods. 4 a po podaní obžaloby sa koná hlavné pojednávanie, priznanie spáchania skutku obvineným v konaní o dohode o vine a treste nemožno na hlavnom pojednávaní použiť ako dôkaz.

(5) Ak mladistvý v čase konania nedovŕšil osemnásť rokov svojho veku, súd zistí, či jeho obhajca a zákonný zástupca súhlasia s dohodou o vine a treste.

(6) Po vyjadrení obvineného ku všetkým otázkam, ako aj po vyjadrení strán k otázkam, ktoré sa ich priamo týkajú, súd sa odoberie na záverečnú poradu.

Rozhodnutie o návrhu na dohodu o vine a treste

§ 334

(1) Súd môže rozhodovať len o skutku, jeho právnej kvalifikácii, primeranosti trestu, ochrannom opatrení vo vzťahu k obvinenému, ako aj o výroku na náhradu škody v rozsahu uvedenom v návrhu na dohodu o vine a treste, ak obvinený odpovedal na všetky otázky „áno“.

(2) Ak súd dohodu o vine a treste, ktorá v navrhnutom znení nie je zrejme neprimeraná, ale ju nepovažuje za spravodlivú, oznámi svoje výhrady stranám, ktoré môžu navrhnúť nové znenie dohody o vine a treste. Na ten účel súd preruší verejné zasadnutie na potrebný čas. Ak sa strany dohodnú, postupuje sa primerane podľa odseku 4; ak s dohodou o vine a treste nesúhlasí poškodený, postupuje sa primerane podľa § 232 ods. 4 posledná veta. Ak sa strany nedohodnú, postupuje súd podľa odseku 3.

(3) Ak súd dohodu o vine a treste v navrhnutom rozsahu neschváli alebo obvinený odpovedal na niektorú otázku „nie”, uznesením vráti vec prokurátorovi do prípravného konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak je obvinený vo väzbe a súd zároveň nerozhodol o prepustení obvineného na slobodu, pokračuje väzba v prípravnom konaní, ktorá však nesmie spolu s väzbou už vykonanou v prípravnom konaní presiahnuť lehotu uvedenú v § 76 ods. 7.

(4) Ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) alebo § 371 ods. 2 druhá veta.

(5) Rozsudok nadobudne právoplatnosť vyhlásením.

§ 335

Ak je obvinený vo väzbe, po vyhlásení rozsudku súd urobí bez meškania opatrenia na výkon trestu; ak obvinený nie je vo väzbe, postupuje sa podľa ustanovení prvej a druhej hlavy štvrtej časti tohto zákona.

Druhý diel
Konanie proti mladistvým

§ 336
Obhajoba mladistvého

Mladistvý musí mať obhajcu po vznesení obvinenia.

Zistenie pomerov mladistvého

§ 337

V konaní proti mladistvému treba bezodkladne čo najdôkladnejšie zistiť aj stupeň rozumového a mravného vývoja mladistvého, jeho povahu, pomery a prostredie, v ktorom žil a bol vychovávaný, jeho správanie pred spáchaním činu, z ktorého je obvinený, a po ňom a iné okolnosti dôležité pre voľbu prostriedkov vhodných na jeho nápravu, najmä na posúdenie, či má byť nariadená ochranná výchova mladistvého. Zisťovanie pomerov mladistvého sa uloží aj orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a obci. V prípade potreby sa zisťovanie pomerov mladistvého vykoná opakovane.

§ 338

(1) Mladistvým je aj osoba, ktorej vek nie je známy a u ktorej existuje dôvod domnievať sa, že je osobou mladšou ako 18 rokov, až kým sa nepreukáže opak.

(2) U mladistvého, ktorý v čase činu neprekročil pätnásty rok svojho veku, treba vždy skúmať, či bol spôsobilý rozpoznať protiprávnosť činu a či bol spôsobilý ovládať svoje konanie.

§ 339
Väzba mladistvého

Aj keď existujú dôvody väzby podľa § 71, smie byť obvinený mladistvý vzatý do väzby, len ak nemožno účel väzby dosiahnuť inak.

Konanie pred súdom

§ 340

U mladistvého súd obžalobu alebo návrh na dohodu o vine a treste doručí aj orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zákonnému zástupcovi mladistvého, prípadne aj tej osobe, s ktorou mladistvý žije v spoločnej domácnosti; ak má ustanoveného opatrovníka, obžaloba sa doručí aj jemu. Ak mladistvý v čase hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia dovŕšil devätnásty rok svojho veku, toto ustanovenie sa nepoužije.

§ 341

Ak to vyžaduje prospech mladistvého, môže príslušný súd postúpiť vec súdu, v ktorého obvode má mladistvý trvalý pobyt, alebo súdu, na ktorom z iných dôvodov je vykonanie trestného konania so zreteľom na záujmy mladistvého najúčelnejšie.

§ 342

Spoločné konanie pred súdom proti mladistvému a osobe staršej ako osemnásť rokov možno vykonať len vtedy, ak je to potrebné na všestranné a objektívne objasnenie veci alebo ak sú na to iné dôležité dôvody. Pokiaľ ide o mladistvého, použijú sa i v spoločnom konaní ustanovenia tohto dielu.

§ 343

(1) Hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie o dohode o vine a treste nemožno konať v neprítomnosti mladistvého.

(2) O hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí treba upovedomiť aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Prokurátor musí byť vždy prítomný na verejnom zasadnutí.

(3) Na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí proti mladistvému

a) na návrh mladistvého, jeho obhajcu alebo zákonného zástupcu súd vylúči verejnosť aj vtedy, ak je to na ochranu záujmov mladistvého,

b) predseda senátu môže mladistvému prikázať, aby sa pri niektorej časti hlavného pojednávania vzdialil z pojednávacej siene, ak je obava, že by táto časť konania mohla nepriaznivo pôsobiť na jeho mravný vývoj; po návrate mladistvého do pojednávacej siene predseda senátu mu oznámi podstatný obsah pojednávania konaného za jeho neprítomnosti, aby sa mohol k nemu vyjadriť.

(4) Zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately má právo robiť návrhy a dávať vypočúvaným otázky; po záverečnej reči zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zákonného zástupcu má právo predniesť záverečnú reč mladistvý.

§ 344
Oznamovanie rozhodnutí

(1) Rovnopis rozsudku sa vždy doručí aj orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a zákonnému zástupcovi, s ktorým mladistvý žije v spoločnej domácnosti.

(2) Ak nebol zákonný zástupca uvedený v odseku 1 alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately prítomný pri vyhlasovaní uznesenia, proti ktorému je prípustná sťažnosť alebo ktorým bolo trestné stíhanie zastavené, podmienečne zastavené alebo prerušené alebo vec postúpená, doručí sa mu aj rovnopis tohto uznesenia, ak v čase vyhlásenia uznesenia mladistvý nedovŕšil osemnásty rok svojho veku.

§ 345
Osoby oprávnené podať opravné prostriedky

(1) Opravné prostriedky v prospech mladistvého môže podať, a to i proti jeho vôli, aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku mu plynie samostatne.

(2) Sťažnosť v prospech mladistvého môžu podať aj jeho príbuzní v priamom pokolení, jeho súrodenec, manžel a druh; lehota na podanie sťažnosti sa im končí tým istým dňom ako mladistvému.

§ 346
Uloženie ochrannej výchovy

(1) Ak nejde o prípad, v ktorom si súd rozhodnutie o ochrannej výchove vyhradil, môže ju uložiť na verejnom zasadnutí, len ak to navrhne prokurátor.

(2) Proti rozhodnutiu o ochrannej výchove je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 347
Spoločné ustanovenie

(1) V konaní proti mladistvým treba dbať na to, aby sa vyšetrovanie, skrátené vyšetrovanie a rozhodovanie zverilo osobám, ktorých životné skúsenosti, ako aj skúsenosti s výchovou mládeže zaručujú splnenie výchovného účelu trestného konania. Orgány činné v trestnom konaní a súd postupujú v najužšej spolupráci so zariadeniami, ktorým je zverená starostlivosť o mládež,

prípadne so zariadeniami psychologickej starostlivosti.

(2) Ustanovenia tohto dielu sa nepoužijú

a) v konaní o trestných činoch, ktoré obvinený spáchal jednak pred dovŕšením osemnásteho roku, jednak po jeho dovŕšení, ak zákon na čin spáchaný po dovŕšení osemnásteho roku ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší, alebo

b) ak dôjde k vzneseniu obvinenia až po dovŕšení devätnásteho roku veku obvineného.

(3) Ustanovenia tohto dielu o účasti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately sa nepoužijú

a) v odbore vojenského súdnictva,

b) vo vykonávacom konaní, ak sa úkon vykonáva po dovŕšení devätnásteho roku veku mladistvého.

Tretí diel
Konanie pred sudcom pre prípravné konanie a pred samosudcom

§ 348

(1) Ak sa koná po odovzdaní osoby súdu podľa § 204 ods. 1, sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného, najmä na okolnosti zadržania a skutočnosti odôvodňujúce návrh na vzatie do väzby, ak je podaný, a

a) prednostne, najneskôr v lehote podľa § 87 ods. 2, určí termín vykonania hlavného pojednávania spravidla do pätnástich pracovných dní od podania obžaloby, ak vec nevybaví trestným rozkazom alebo neurobí niektoré z rozhodnutí podľa § 241 ods. 1 písm. a) až g); termín bezodkladne oznámi prokurátorovi a obžalovanému, ktorému zároveň doručí obžalobu, a ak je prítomný obhajca, oznámi termín hlavného pojednávania a doručí obžalobu aj obhajcovi,

b) so súhlasom obžalovaného vykoná hlavné pojednávanie bezodkladne po jeho výsluchu, ak ho okolnosti prípadu umožňujú vykonať v lehote podľa § 87 ods. 2 od podania obžaloby,

c) rozhodne o návrhu na vzatie do väzby, ak prokurátor podal taký návrh, a to v lehotách podľa § 87 od podania tohto návrhu a spôsobom podľa § 72, a

d) umožní obžalovanému, ktorý bol vzatý do väzby a nemá obhajcu, aby si v primeranej lehote obhajcu zvolil; ak tak neurobí, obhajcu mu ustanoví sudca pre prípravné konanie.

(2) Sudca pre prípravné konanie má v konaní podľa odseku 1 rovnaké postavenie ako samosudca.

(3) Sudca pre prípravné konanie neverejné zasadnutie nevykonáva; ak rozhoduje o väzbe, postupuje podľa § 72 ods. 3.

§ 349

(1) Samosudca vykonáva konanie o prečinoch a zločinoch, okrem obzvlášť závažných zločinov, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak má byť uložený súhrnný trest alebo spoločný trest a skorší trest bol uložený v konaní pred senátom.

(3) Samosudca má rovnaké práva a povinnosti ako senát a jeho predseda.

(4) Neverejné zasadanie samosudca nevykonáva; ak rozhoduje o väzbe, postupuje podľa § 72

ods. 3 aj vtedy, keď nerozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí.

§ 350

Samosudca obžalobu predbežne neprejednáva, preskúma však, či poskytuje spoľahlivý podklad na ďalšie konanie a či prípravné konanie, ktoré jej predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu.

§ 351

Postúpiť vec inému súdu nemôže súd, ktorému bola vec postúpená podľa § 320 ods. 1 písm. a) nadriadeným súdom, okrem prípadu, že by sa skutkový podklad na posúdenie príslušnosti medzitým podstatne zmenil.

§ 352

Ak samosudca neurobí žiadne z rozhodnutí uvedených v § 241 ods. 1 písm. a) až h) alebo j) alebo podľa § 241 ods. 6, nariadi hlavné pojednávanie; ak je podaný návrh na dohodu o vine a treste, nariadi verejné zasadnutie na konanie o tomto návrhu.

Štvrtý diel
Trestný rozkaz

§ 353

(1) Samosudca môže bez prejednania veci na hlavnom pojednávaní vydať trestný rozkaz, ak je skutkový stav spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi.

(2) Trestným rozkazom možno uložiť

a) trest odňatia slobody do troch rokov,

b) trest zákazu činnosti,

c) peňažný trest,

d) trest prepadnutia veci,

e) trest povinnej práce, ak s tým obvinený súhlasí,

f) trest domáceho väzenia,

g) trest vyhostenia,

h) trest zákazu pobytu,

i) trest zákazu účasti na verejných podujatiach,

j) ochranné opatrenie.

(3) Trest povinnej práce možno trestným rozkazom uložiť iba po predchádzajúcom vyžiadaní si správy od probačného a mediačného úradníka o možnostiach uloženia a riadneho výkonu tohto trestu a stanoviska obvineného k uloženiu tohto trestu; v konaní podľa § 348 sa toto ustanovenie nepoužije.

(4) Trest domáceho väzenia možno trestným rozkazom uložiť iba po predchádzajúcom vyžiadaní si správy od probačného a mediačného úradníka o možnostiach uloženia a riadneho výkonu tohto trestu vrátane stanoviska obvineného k uloženiu tohto trestu a preskúmania podmienok kontroly výkonu tohto trestu technickými prostriedkami.

(5) Náhradný trest odňatia slobody za peňažný trest nesmie ani s uloženým trestom odňatia

slobody presahovať tri roky.

(6) Ak samosudca potrebuje na rozhodnutie o ochrannom opatrení vykonať ešte ďalšie dokazovanie, vyhradí rozhodnutie o ochrannom opatrení verejnému zasadnutiu.

(7) Trestný rozkaz nie je možné vydať

a) v konaní proti osobe, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená,

b) v konaní proti mladistvému, ak v čase jeho vydania mladistvý nedovŕšil osemnásty rok svojho veku.

(8) Trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

§ 354

(1) Trestný rozkaz obsahuje

a) označenie súdu, meno a priezvisko samosudcu, ktorý trestný rozkaz vydal,

b) dátum a miesto vydania trestného rozkazu,

c) označenie obvineného,

d) výrok o vine a o uloženom treste,

e) výrok o ochrannom opatrení, ak bolo uložené,

f) výrok o náhrade škody, ak bol nárok na jej náhradu riadne uplatnený,

g) poučenie o práve podať odpor.

(2) Trestný rozkaz sa doručuje obvinenému, ak má obvinený obhajcu, aj jeho obhajcovi, prokurátorovi, zúčastnenej osobe a poškodenému, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody; ak má poškodený alebo zúčastnená osoba zákonného zástupcu alebo splnomocnenca, doručí sa trestný rozkaz len zákonnému zástupcovi alebo splnomocnencovi poškodeného alebo zúčastnenej osoby.

(3) Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy sa doručí trestný rozkaz aj osobe, do ktorej rúk je obvinený povinný plniť povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného.

§ 355
Odpor proti trestnému rozkazu

(1) Obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, ako aj prokurátor môžu podať proti trestnému rozkazu odpor. Odpor sa podáva na súde, ktorý trestný rozkaz vydal, a to do ôsmich dní od jeho doručenia. Osobám, ktoré môžu podať odvolanie v prospech obvineného okrem prokurátora, sa lehota končí tým dňom ako obvinenému. Ak sa trestný rozkaz doručuje obvinenému a aj jeho obhajcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané neskôr. Na navrátenie lehoty sa primerane použije ustanovenie § 64.

(2) Proti výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody, môže poškodený podať odpor; ak poškodený podal odpor, trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody. Samosudca odkáže uznesením poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Rovnako sa postupuje aj vtedy, ak odpor proti výroku o náhrade škody podá iná oprávnená osoba.

(3) Ak proti trestnému rozkazu podala oprávnená osoba podľa odseku 1 v lehote odpor, samosudca rozhodne podľa § 241 ods. 1 písm. j) o prijatí obžaloby a nariadi vo veci hlavné

pojednávanie; pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Inak sa trestný rozkaz stane právoplatným a vykonateľným podľa § 356.

(4) Proti výroku, ktorým bolo uložené ochranné opatrenie, môže zúčastnená osoba podať odpor. Odpor sa podáva na súde, ktorý trestný rozkaz vydal, a to do ôsmich dní od jeho doručenia. Ak zúčastnená osoba podala odpor a nie je dôvod na postup podľa odseku 3, prejedná samosudca návrh na uloženie ochranného opatrenia na verejnom zasadnutí.

(5) Ak samosudca po doručení odporu nenariadi hlavné pojednávanie z dôvodu, že odpor podala neoprávnená osoba alebo bol podaný oneskorene, odmietne odpor uznesením. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(6) Ak bol obvinený stíhaný pre trestný čin uvedený v § 211, môže poškodený vziať súhlas s trestným stíhaním späť až dovtedy, kým sa trestný rozkaz nedoručí niektorej z osôb uvedených v odseku 1. Späťvzatím súhlasu sa trestný rozkaz ruší a samosudca trestné stíhanie zastaví.

(7) Ak bol vydaný trestný rozkaz, môže prokurátor vziať späť obžalobu dovtedy, kým sa trestný rozkaz nedoručí niektorej z osôb uvedených v odseku 1. Späťvzatím obžaloby sa trestný rozkaz ruší a vec sa vracia do prípravného konania. Trestný rozkaz sa ruší a vec sa vracia do prípravného konania aj vydaním uznesenia, ktorým nadriadený súd na základe sťažnosti podľa § 241 ods. 4 zrušil uznesenie samosudcu o prijatí obžaloby podľa § 241 ods. 1 písm. j).

(8) Obvinený a osoby, ktoré sú oprávnené podať v jeho prospech odvolanie, poškodený, zúčastnená osoba, ako aj prokurátor sa môžu výslovným vyhlásením vzdať práva podať odpor a okrem poškodeného môžu výslovným vyhlásením vziať podaný odpor späť, a to až dovtedy, kým prokurátor neprednesie na hlavnom pojednávaní obžalobu; po tomto vyhlásení už nemôžu odpor podať. Osoba, ktorá je oprávnená podať v prospech obvineného odvolanie, môže vziať podaný odpor späť len s jeho výslovným súhlasom.

(9) Vzatie odporu späť, ak niet prekážok, vezme samosudca uznesením na vedomie.

(10) Ak bol odpor podaný v lehote a nebol vzatý späť podľa odseku 8, trestný rozkaz sa prednesením obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní ruší. Ak na hlavnom pojednávaní súd postupuje podľa § 255 ods. 3 a prokurátor neprednesie obžalobu, trestný rozkaz sa ruší vyhlásením uznesenia o vrátení veci prokurátorovi na postup podľa § 232 a § 233 alebo vyhlásením rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste.

§ 356
Právoplatnosť a vykonateľnosť trestného rozkazu

Trestný rozkaz sa stane právoplatným, a ak neustanovuje tento zákon niečo iné, aj vykonateľným, ak

a) odpor nebol podaný, uplynutím lehoty na podanie odporu,

b) odpor bol vzatý späť, dňom jeho späťvzatia,

c) sa oprávnená osoba vzdala práva podať odpor a obvinený súčasne vyhlásil, že nesúhlasí, aby odpor podala v jeho prospech iná oprávnená osoba, dňom vzdania sa práva podať odpor.

§ 357
Oprava trestného rozkazu a jej účinky

Na opravu vyhotovenia a rovnopisu trestného rozkazu sa primerane vzťahujú ustanovenia § 174; na účinky opravy sa primerane vzťahuje ustanovenie § 175.

Piaty diel
Konanie proti ušlému

§ 358

(1) Konanie podľa ustanovení tohto dielu možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva (ďalej len „ušlý“).

(2) Proti osobe mladistvej toto konanie nemožno použiť, ak v čase konania nedovŕšila devätnásty rok svojho veku.

§ 359

Obvinený musí mať v konaní proti ušlému vždy obhajcu. Ten má rovnaké práva ako obvinený.

§ 360

Konanie pred súdom sa vykonáva podľa ustanovení tohto dielu na návrh prokurátora, ktorý ho môže podať už v obžalobe, alebo i bez takého návrhu na základe opatrenia predsedu senátu.

§ 361

(1) Všetky písomnosti určené obvinenému sa doručujú iba obhajcovi.

(2) Predvolanie na hlavné pojednávanie a na verejné zasadnutie sa tiež vhodným spôsobom uverejní a doručí sa na adresu, ktorú obvinený uviedol alebo na inú adresu, na ktorej by sa s ohľadom na známe alebo zistené skutočnosti mohol zdržiavať. Hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie sa potom vykoná aj v neprítomnosti obvineného, a to bez ohľadu na to, či sa obvinený o ňom dozvedel.

§ 362

(1) Odsúdený v konaní podľa tohto dielu má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci súdom v jeho prítomnosti do 15 dní od doručenia rozhodnutia o obžalobe, a to pre nesplnenie podmienok podľa § 358 ods. 1 alebo ak ustanovený obhajca nevyužil riadny opravný prostriedok.

(2) Ak odsúdený vykonáva alebo má vykonať trest odňatia slobody uložený mu rozhodnutím vydaným v konaní podľa tohto dielu a podá v lehote podľa odseku 1 návrh na opätovné prejednanie veci, súd do piatich pracovných dní od doručenia návrhu rozhodne o prerušení alebo odložení výkonu tohto trestu odňatia slobody a súčasne rozhodne o väzbe až do právoplatnosti rozhodnutia o návrhu. Proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok. Rovnako postupuje aj súd, ak odsúdený v konaní podľa tohto dielu podá návrh na obnovu konania v lehote ustanovenej v odseku 1.

(3) Ak podmienky na konanie podľa tohto dielu neboli splnené, súd zruší rozhodnutia o vine a treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ktoré zrušením rozhodnutí o vine a treste stratili podklad, a pokračuje v konaní na podklade pôvodnej obžaloby.

(4) Ak odsúdený podáva návrh na opätovné prejednanie veci z dôvodu, že obhajca nevyužil riadny opravný prostriedok, súd skoršie rozhodnutie nezruší a v konaní sa pokračuje ako po podaní riadneho opravného prostriedku bez ohľadu na prípadné uplynutie lehôt na podanie takéhoto riadneho opravného prostriedku; to neplatí, ak odsúdený vedel o súdnom konaní proti nemu vedenom a napriek tomu nepreberal zásielky, neoznámil súdu adresu, na ktorej je zastihnuteľný, alebo sa tomuto konaniu inak vyhýbal.

(5) Proti uzneseniu podľa odseku 3 alebo 4 je prípustná sťažnosť.

Šiesty diel
Konanie po zrušení rozhodnutia nálezom Ústavného súdu

§ 362b

(1) Po doručení nálezu ústavného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu alebo jeho časť, pokračuje orgán činný v trestnom konaní alebo súd v tom štádiu trestného konania, ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu zrušeného rozhodnutia, ak zákon alebo nález ústavného súdu neustanoví inak. Orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci ústavný súd.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa použije primerane, ak ústavný súd nálezom zakázal orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aby pokračoval v porušovaní ústavou zaručeného základného práva alebo slobody, a prikázal mu, aby, ak je to možné, obnovil stav pred ich porušením.

§ 362c

Ak bolo nálezom ústavného súdu zrušené rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu len v prospech obvineného,

a) čas od právoplatnosti pôvodného rozhodnutia vo veci samej do doručenia nálezu ústavného súdu sa do premlčacej doby nezapočítava,

b) nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech; ak ide o iné rozhodnutie, platí primerane § 195,

c) neprekáža jeho smrť alebo vyhlásenie za mŕtveho vykonaniu ďalšieho konania a trestné stíhanie nemožno zastaviť preto, že obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 362d

Ak nález ústavného súdu zrušil rozsudok, len ak ide o niektorý z trestných činov, za ktoré bol právoplatne uložený úhrnný alebo súhrnný trest, určí príslušný súd bezodkladne po doručení nálezu na verejnom zasadnutí rozsudkom primeraný trest za ostávajúce trestné činy.

§ 362e

(1) Ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom, rozhodne príslušný súd po doručení nálezu ústavného súdu, ktorým bol zrušený výrok o tomto treste, bezodkladne o väzbe podľa § 71 a 72.

(2) Ak sa vykonáva iné rozhodnutie zrušené nálezom ústavného súdu, rozhodne po doručení nálezu ústavného súdu príslušný orgán činný v trestnom konaní alebo súd o zastavení alebo prerušení jeho výkonu, prípadne urobí iné vhodné opatrenie, ak zákon alebo nález ústavného súdu neustanoví inak.

Ôsmy diel
Konanie o preskúmaní zákonnosti príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, príkazu na zaznamenávanie údajov o telekomunikačnej prevádzke a príkazu na predloženie počítačového údaja poskytovateľom služieb

§ 362f

(1) Na návrh osoby uvedenej v § 115 ods. 9 nadriadený súd na neverejnom zasadnutí preskúma

zákonnosť príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky.

(2) Na návrh osoby uvedenej v § 115a ods. 5 nadriadený súd na neverejnom zasadnutí preskúma zákonnosť príkazu na zaznamenávanie údajov o telekomunikačnej prevádzke.

(3) Na návrh osoby uvedenej v § 116a ods. 9 nadriadený súd na neverejnom zasadnutí preskúma zákonnosť príkazu na predloženie počítačového údaja poskytovateľom služieb.

(4) Nadriadený súd si pred rozhodnutím vyžiada stanovisko sudcu, ktorý rozhodol o vydaní alebo potvrdení príkazu podľa § 115, § 115a alebo § 116a, a ak ide o príkaz podľa § 115a alebo § 116a, aj stanovisko poskytovateľa služieb, ktorý príkaz vykonal.

§ 362g

(1) Ak nadriadený súd zistí, že príkaz podľa § 115, § 115a alebo § 116a bol vydaný alebo vykonaný v rozpore so zákonom, vysloví uznesením porušenie zákona.

(2) Ak nadriadený súd zistí, že príkaz podľa § 115, § 115a alebo § 116a bol vydaný a vykonaný v súlade s podmienkami podľa § 115 ods. 1, § 115a ods. 1 alebo § 116a ods. 4, vysloví uznesením, že zákon porušený nebol.

ÔSMA HLAVA
MIMORIADNE OPRAVNÉ PROSTRIEDKY

Prvý diel
Zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní

§ 363

(1) Generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon.

(2) Ak sa týka rozhodnutie alebo konanie uvedené v odseku 1 viacerých osôb alebo skutkov, môže generálny prokurátor zrušiť len tú časť rozhodnutia alebo konania, ktorá sa týka niektorej z týchto osôb alebo skutkov.

(3) Generálny prokurátor v konaní podľa odseku 1 rozhodne uznesením, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok.

§ 364

(1) Návrh na postup podľa § 363 ods. 1 môžu podať do troch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia

a) obvinený vo svoj prospech,

b) v prospech obvineného osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie,

c) poškodený v neprospech obvineného,

d) zúčastnená osoba.

(2) Generálny prokurátor môže rozhodnúť podľa § 363 ods. 1 aj bez návrhu podľa odseku 1, a to v prospech alebo v neprospech obvineného, pritom nie je viazaný návrhom podaným podľa odseku 1.

(3) Generálny prokurátor môže zrušiť rozhodnutie podľa § 363 ods. 1 do šiestich mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

§ 365

(1) Ak generálny prokurátor po preskúmaní veci na základe návrhu oprávnenej osoby uvedenej v § 364 ods. 1 nezistí dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia alebo ak uplynula lehota uvedená v § 364 ods. 1 alebo 3, upovedomí o tom osobu, ktorá návrh podala.

(2) Ak návrh bol podaný neoprávnenou osobou, generálny prokurátor nie je povinný konať; o tom takú osobu upovedomí.

§ 366

(1) Ak generálny prokurátor zistí, že zákon bol porušený, vysloví uznesením, že napadnutým rozhodnutím alebo jeho časťou, alebo v konaní, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, bol porušený zákon v prospech alebo v neprospech obvineného.

(2) Ak bol zákon porušený, generálny prokurátor súčasne s výrokom podľa odseku 1 zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, prípadne aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo. Ak je nezákonný len niektorý výrok rozhodnutia a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší len tento výrok. Zruší aj ďalšie rozhodnutia policajta a prokurátora, ktoré na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujú, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

§ 367

(1) Po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo jeho časti generálny prokurátor

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) prikáže orgánu, o ktorého rozhodnutie spravidla ide, aby o veci znovu konal a rozhodol.

(2) Ak porušenie zákona spočíva len v tom, že v napadnutom rozhodnutí niektorý výrok chýba alebo je neúplný, môže generálny prokurátor bez toho, aby rozhodnutie zrušil, prikázať orgánu, o ktorého rozhodnutie ide, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

(3) Orgán, ktorému vec bola prikázaná, je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie generálny prokurátor nariadil, a je viazaný jeho právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil, okrem ak sa zmenili skutkové alebo právne okolnosti, z ktorých právny názor generálneho prokurátora vychádzal.

Druhý diel
Dovolanie

§ 368

(1) Dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

(2) Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

a) rozsudok a trestný rozkaz,

b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,

c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,

d) uznesenie o podmienečnom zastavení trestného stíhania,

e) uznesenie o podmienečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,

f) uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,

g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,

h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

(3) Smrť obvineného alebo vyhlásenie obvineného za mŕtveho neprekáža uskutočneniu dovolacieho konania, ak dovolanie má byť alebo bolo podané v prospech obvineného. Ak také dovolanie podala osoba uvedená v § 369 ods. 5, písomný súhlas obvineného nie je potrebný. Ak sa v dovolacom konaní zruší napadnuté rozhodnutie, smrť obvineného alebo jeho vyhlásenie za mŕtveho neprekáža vykonaniu ďalšieho konania a trestné stíhanie nemožno zastaviť preto, že obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

(4) Dovolanie nemá odkladný účinok.

§ 369
Oprávnené osoby

(1) Dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

(2) Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,

b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

(3) Osoba oprávnená podať dovolanie proti niektorému výroku napadnutého rozhodnutia môže podať dovolanie aj preto, že taký výrok nebol urobený.

(4) Ak sa týka rozhodnutie uvedené v § 368 ods. 1 viacerých osôb, možno dovolanie podať tiež len proti tej časti rozhodnutia, ktoré sa týka niektorej z týchto osôb.

(5) V prospech obvineného, s jeho výslovným písomným súhlasom, môže dovolanie podať aj príbuzný obvineného v priamom pokolení, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel alebo druh. Ak je obvinený mladistvý, osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, môže i proti vôli obvineného za neho v jeho prospech podať dovolanie aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

(6) Ak podnet podľa odseku 1 podala osoba, ktorej tento zákon právo na jeho podanie nepriznáva, minister spravodlivosti o podnete nekoná; toho, kto podnet podal, o tom upovedomí.

§ 370
Lehota a miesto podania

(1) Ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

(2) Ministrovi spravodlivosti plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

(3) Dovolanie sa podáva na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni.

§ 371
Dôvody dovolania

(1) Dovolanie možno podať, ak

a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,

b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,

e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,

f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,

g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,

j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,

k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,

l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,

m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,

n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

(2) Minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste alebo ustanovenie osobitného predpisu o medzinárodnej justičnej spolupráci v trestných veciach o uznávaní a výkone majetkového rozhodnutia alebo rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody. Minister spravodlivosti podá dovolanie aj vtedy, ak súd rozsudkom schválil dohodu o vine a treste, ktorá nie je so zreteľom na závažné porušenie hmotnoprávnych ustanovení primeraná alebo spravodlivá.

(3) Minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

(4) Dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto

podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

(5) Dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

(6) Dovolanie v neprospech obvineného nemožno podať len z toho dôvodu, že súd postupoval podľa § 391 ods. 2 alebo § 405 písm. b).

(7) Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

§ 372

(1) Oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

(2) Ten, koho dovolanie bolo zamietnuté, nemôže v tej istej veci podať ďalšie dovolanie; obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 nemôžu podať dovolanie ani vtedy, ak už bolo zamietnuté dovolanie podané v prospech obvineného.

§ 373

(1) Obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

(2) Obvinený musí byť v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom.

(3) Ak obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 podali dovolanie inak ako prostredníctvom obhajcu, súd, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, poučí dovolateľa podľa odsekov 1 a 2 a nasledujúcej vety a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku s tým, že ak táto lehota márne uplynie, predloží vec na ďalšie konanie dovolaciemu súdu. Ak však obvinený v lehote podľa predchádzajúcej vety preukáže, že nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby, ustanoví mu obhajcu predseda senátu súdu, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni.

(4) Ak dovolací súd po predložení dovolania zistí, že dovolateľ nie je zastúpený obhajcom, poučí dovolateľa podľa odseku 2 a určí primeranú lehotu na odstránenie tohto nedostatku. Ak táto lehota márne uplynie, rozhodne podľa § 382 písm. d).

(5) Ak dovolanie podá minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor, spolu s doručením rovnopisu dovolania oprávnenej osobe vyzve súd uvedený v odseku 3 túto osobu, aby si zvolila obhajcu, a určí na to primeranú lehotu. Ak táto lehota márne uplynie, obhajcu jej ustanoví predseda senátu súdu, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni.

§ 374
Obsah dovolania

(1) Dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu

predchádzalo.

(2) V dovolaní sa musí uviesť dôvod dovolania podľa § 371.

(3) V dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

§ 375
Vzatie dovolania späť

(1) Osoba, ktorá podala dovolanie, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až dovtedy, než sa dovolací súd odoberie na záverečnú poradu.

(2) Dovolanie podané v prospech obvineného s jeho súhlasom inou oprávnenou osobou môže byť touto osobou vzaté späť len s výslovným písomným súhlasom obvineného. Ak dovolanie inou oprávnenou osobou v prospech obvineného možno podať aj proti vôli obvineného, jeho výslovný písomný súhlas k vzatiu dovolania späť nie je potrebný.

(3) Vzatie dovolania späť vezme uznesením na vedomie predseda senátu dovolacieho súdu, a ak nebola vec tomuto súdu predložená, predseda senátu súdu prvého stupňa.

§ 376
Konanie na súde prvého stupňa

Predseda senátu súdu prvého stupňa doručí rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu k dovolaniu vyjadriť, pričom na to určí primeranú lehotu, najviac však 30 dní; rovnopis dovolania podaného ministrom spravodlivosti sa doručí vždy aj generálnemu prokurátorovi. Len čo uplynula lehota určená na vyjadrenie sa k dovolaniu všetkým stranám, predloží spisy dovolaciemu súdu; neskôr doručené vyjadrenie oprávnených osôb zašle dovolaciemu súdu bezodkladne.

§ 377
Dovolací súd

O dovolaní rozhoduje najvyšší súd.

Predbežné preskúmanie dovolania

§ 378

Dovolanie a predložené spisy predbežne preskúma predseda senátu dovolacieho súdu.

§ 379

(1) Ak podanie nie je úplné alebo má iné odstrániteľné chyby, predseda senátu vyzve osobu oprávnenú podať dovolanie alebo obhajcu obvineného, aby tieto nedostatky odstránil. Predseda senátu zároveň určí primeranú lehotu na ich odstránenie. Ustanovenie § 311 ods. 3 platí primerane.

(2) Ak na rozhodnutie o dovolaní treba objasniť nejakú okolnosť, vykoná potrebné vyšetrovanie predseda senátu alebo ním určený člen senátu dovolacieho súdu, alebo na jeho žiadosť iný orgán činný v trestnom konaní. Pre také vyšetrovanie platia ustanovenia šiestej hlavy prvej časti. V naliehavých prípadoch neodkladných alebo neopakovateľných úkonov možno na zaistenie dôkazného materiálu použiť na základe rozhodnutia predsedu senátu dovolacieho súdu aj prostriedky uvedené v štvrtej hlave prvej časti tohto zákona.

(3) Predseda senátu dovolacieho súdu preruší dovolacie konanie, ak požiada Európsky súd pre ľudské práva o vydanie poradného stanoviska k zásadným otázkam týkajúcim sa výkladu alebo uplatňovania práv a slobôd uvedených v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ak je dovolacie konanie prerušené podľa predchádzajúcej vety, môže predseda senátu dovolacieho súdu v dovolacom konaní pokračovať aj vtedy, ak Európsky súd pre ľudské práva poradné stanovisko nevydal a sú na pokračovanie v dovolacom konaní závažné dôvody.

§ 380
Väzba a prerušenie výkonu trestu

(1) Ak minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor spolu s dovolaním podaným v neprospech obvineného navrhne zaistiť osobu obvineného vydaním príkazu na zatknutie a tohto vziať do väzby, dovolací súd obvineného vezme do väzby, ak je daný dôvod väzby podľa § 71 a ak je to nevyhnutné vzhľadom na závažnosť trestného činu a naliehavosť dôvodov väzby.

(2) Ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

(3) Dĺžka trvania väzby podľa odseku 1 alebo 2 sa posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní.

(4) Minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor môže výkon rozhodnutia, proti ktorému podal dovolanie, odložiť alebo prerušiť až do rozhodnutia. Po podaní dovolania môže tak urobiť aj dovolací súd.

§ 381
Postup na neverejnom zasadnutí

Predseda senátu dovolacieho súdu nariadi neverejné zasadnutie, na ktorom on alebo poverený člen senátu podá správu o stave veci zameranú na otázky, ktoré treba riešiť, vrátane výsledkov prípadného postupu konania podľa § 379.

Rozhodnutie o dovolaní na neverejnom zasadnutí

§ 382

Dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak

a) bolo podané oneskorene,

b) bolo podané neoprávnenou osobou,

c) je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371,

d) nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1,

e) dovolanie ani po postupe podľa § 379 ods. 1 neobsahuje náležitosti uvedené v § 374 ods. 1 alebo 2,

f) bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

§ 382a

Dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

§ 383

Ak dovolací súd zistil, že sú dané dôvody dovolania uvedené v návrhu alebo predbežne zistené súdom v prospech obvineného a sú splnené podmienky na jeho podanie, určí termín verejného zasadnutia.

Postup a rozhodnutie na verejnom zasadnutí

§ 384

(1) Na verejnom zasadnutí súd preskúma zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 a § 374, ktoré sú uvedené v dovolaní.

(2) Ak bola dovolaním napadnutá časť rozhodnutia týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozhodnutím, preskúma dovolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozhodnutia a predchádzajúceho konania, ktoré sa týka tejto osoby.

§ 385

(1) Dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

(2) Dovolací súd ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak by dôvod dovolania bol v neprospech obvineného a dovolenie je podané v prospech obvineného.

§ 386

(1) Ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

(2) Súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

§ 387

Ak je napadnuté rozhodnutie nesprávne len v tom, že niektorý výrok v ňom chýba alebo je neúplný, môže dovolací súd bez vyslovenia výroku podľa § 386 ods. 1 a zrušenia rozhodnutia podľa § 386 ods. 2 uznesením prikázať súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

§ 388

(1) Dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

(2) Ak prikazuje dovolací súd vec podľa odseku 1 na nové prerokovanie a rozhodnutie, môže súčasne nariadiť, aby ju súd rozhodol v inom zložení senátu alebo aby ju rozhodol iný sudca. Z dôležitých dôvodov môže tiež vec prikázať na prerokovanie a rozhodnutie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

§ 389

(1) Dovolací súd môže po rozhodnutí podľa § 386 ods. 1 a 2 vrátiť vec do prípravného konania, ak o vrátenie veci požiadal generálny prokurátor.

(2) Dovolací súd ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak koná o dovolaní podanom v prospech obvineného a vrátenie veci do prípravného konania by bolo v neprospech obvineného.

§ 390

Ak nemožno upovedomenie o verejnom zasadnutí doručiť osobe, ktorá rozhodnutím o dovolaní môže byť priamo dotknutá, stačí o konaní verejného zasadnutia upovedomiť jej obhajcu alebo splnomocnenca.

§ 391

(1) Orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

(2) Ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

§ 392

(1) Ak dovolací súd zistí, že dôvody dovolania nie sú preukázané, dovolanie zamietne.

(2) Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.

Tretí diel
Obnova konania

§ 393
Všeobecné ustanovenia

(1) Ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

(2) Pred povolením obnovy konania možno na zaistenie dôkazného materiálu alebo na zaistenie osoby obvineného vykonávať úkony len v medziach ustanovení tohto dielu.

Podmienky obnovy konania

§ 394

(1) Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore

s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

(2) Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, podmienečnom zastavení trestného stíhania alebo podmienečnom zastavení trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmienečné zastavenia tu neboli a že je namieste v konaní o obžalobe pokračovať.

(3) Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhania, právoplatným uznesením prokurátora o podmienečnom zastavení trestného stíhania alebo o podmienečnom zastavení trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy prokurátorovi skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmienečné zastavenie tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode.

(4) Skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj

a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

(5) Obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

§ 395

Obnova konania v neprospech obvineného je vylúčená, ak

a) trestnosť činu zanikla,

b) sa na trest vzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky,

c) obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

§ 396

Osoby oprávnené na návrh na povolenie obnovy konania a späťvzatie návrhu

(1) Obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.

(2) V neprospech obvineného môže návrh na povolenie obnovy konania podať len prokurátor.

(3) V prospech obvineného môžu návrh na povolenie obnovy konania podať okrem obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie. Ak by tak mohli urobiť i proti vôli obvineného, môžu proti jeho vôli podať i návrh na povolenie obnovy konania. Taký návrh môžu urobiť aj po smrti obvineného.

(4) Ak sa dozvie súd alebo iný štátny orgán o okolnosti, ktorá by mohla odôvodniť návrh na povolenie obnovy konania, je povinný oznámiť ju prokurátorovi. Ak ide o okolnosť, ktorá by mohla

odôvodniť návrh na povolenie obnovy konania v prospech obvineného, je prokurátor povinný upovedomiť o nej bez odkladu obvineného, alebo ak to nie je možné, inú osobu oprávnenú na podanie návrhu, ak taký návrh nepodá sám.

(5) Osoba, ktorá návrh na obnovu konania podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až dovtedy, kým sa súd, ktorý vo veci koná, odoberie na záverečnú poradu.

(6) Návrh na obnovu konania podaný prokurátorom môže vziať späť aj nadriadený prokurátor.

(7) Návrh na obnovu konania podaný v prospech obvineného inou oprávnenou osobou alebo za obvineného obhajcom môže byť vzatý späť len s výslovným súhlasom obvineného.

(8) Vzatie návrhu na obnovu konania späť vezme, ak niet prekážok, uznesením na vedomie predseda senátu súdu, ktorý vo veci koná.

§ 397
Príslušnosť súdu na rozhodnutie o obnove konania

(1) O návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhania, podmienečnom zastavení trestného stíhania alebo podmienečným zastavením trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného rozhoduje súd, ktorý by bol príslušný konať o obžalobe.

(2) O návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania

§ 398

(1) Ak pre rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania treba na preverenie jeho dôvodnosti niektorú okolnosť vopred objasniť, vykoná potrebné vyšetrenie predseda senátu alebo na jeho žiadosť niektorý iný orgán činný v trestnom konaní. Pre takéto vyšetrenie platia ustanovenia o dokazovaní podľa šiestej hlavy prvej časti.

(2) V prípadoch obzvlášť naliehavých možno na zaistenie dôkazného materiálu na podklade uznesenia predsedu senátu použiť aj prostriedky uvedené v štvrtej hlave prvej časti. Zaistiť osobu obvineného vydaním príkazu na zatknutie a vzatím do väzby možno však pred povolením obnovy konania len vtedy, keď to navrhne prokurátor, podávajúc návrh na obnovu konania v neprospech obvineného, a keď to považuje súd za nevyhnutné vzhľadom na povahu nových skutočností a dôkazov, ktoré vyšli najavo, na závažnosť trestného činu a na naliehavosť väzobných dôvodov.

(3) Ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania v prospech obvineného, môže súd vzhľadom na povahu skutočností a dôkazov, ktoré novo vyšli najavo, odložiť alebo prerušiť výkon trestu, právoplatne uloženého v pôvodnom konaní.

§ 399

(1) Súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak

a) bol podaný neoprávnenou osobou,

b) smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná,

c) ak je obnova konania vylúčená podľa § 395.

(2) Súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania

podľa § 394.

§ 400

(1) Ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

(2) Ak súd povolí obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, právoplatným uznesením súdu o podmienečnom zastavení trestného stíhania, právoplatným uznesením súdu o podmienečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, alebo ak povolí v otázke viny obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, môže súčasne so zrušením rozhodnutia vec vrátiť prokurátorovi do prípravného konania, ak to považuje za potrebné na objasnenie veci a doplnenie dokazovania pred súdom by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami.

§ 401

Ak súd povolí obnovu konania v prospech obvineného z dôvodov, ktoré sú na prospech aj niektorému spoluobvinenému alebo zúčastnenej osobe, povolí súčasne obnovu konania aj v ich prospech.

§ 402

(1) O návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

(2) Odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

(3) Proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Konanie po povolení obnovy konania

§ 403

Ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, súd zároveň s rozhodnutím o povolení obnovy konania podľa § 400 ods. 1 rozhodne o väzbe (vzatí do väzby alebo nevzatí do väzby, a to aj pri nahradení väzby). Uznesenie o väzbe je vykonateľné právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania a ak nie je ďalej ustanovené inak, lehota väzby začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Ak súd prvého stupňa rozhodol o nevzatí obvineného do väzby, lehota väzby začína plynúť od obmedzenia osobnej slobody pri výkone rozhodnutia nadriadeného súdu o vzatí do väzby. Ak súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 400 ods. 1 a o povolení obnovy konania rozhodol nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a), jeho rozhodnutie o väzbe sa považuje za rozhodnutie odvolacieho súdu.

§ 404

(1) Ak bola právoplatne povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhania, podmienečnom zastavení trestného stíhania alebo

o podmienečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, pokračuje sa v prípravnom konaní.

(2) V ostatných prípadoch pokračuje súd po právoplatnom povolení obnovy konania v konaní na podklade pôvodnej obžaloby, ak sa nevyslovilo, že vec sa vracia prokurátorovi do prípravného konania. Ak súd zrušil právoplatný rozsudok, ktorý bol vyhlásený na základe konania o dohode o vine a treste, vždy vráti vec prokurátorovi do prípravného konania.

(3) Ak bola povolená obnova konania a ide o niektorý z trestných činov, za ktoré bol právoplatne uložený úhrnný alebo súhrnný trest, a súd vrátil vec prokurátorovi do prípravného konania, určí po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia povoľujúceho obnovu konania na verejnom zasadnutí rozsudkom primeraný trest za ostávajúce trestné činy.

§ 405

Ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného,

a) čas od právoplatnosti pôvodného rozsudku do právoplatnosti uznesenia povoľujúceho obnovu konania sa do premlčacej doby nezapočítava,

b) nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku,

c) neprekáža jeho smrť vykonaniu ďalšieho konania a trestné stíhanie nemožno zastaviť preto, že obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

Štvrtý diel

Preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona

§ 405a

(1) Ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný.

(2) V konaní podľa tohto dielu rozhoduje samosudca, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni a vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol senát, rozhoduje tento senát, a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti zmeny zákona.

§ 405b

(1) Ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

(2) Ak je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody a nebol mu uložený úhrnný alebo súhrnný trest, rozhodnutie podľa odseku 1 urobí súd do 30 dní od nadobudnutia účinnosti zmeny zákona na neverejnom zasadnutí, o ktorom upovedomí prokurátora. Proti tomuto rozhodnutiu prokurátor môže podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia; obsah sťažnosti prokurátor uvedie do zápisnice. Nadriadený súd o jeho sťažnosti rozhodne do 20 pracovných dní od predloženia veci.

§ 405c

(1) Ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením

o podmienečnom zastavení trestného stíhania podľa § 216 alebo § 218, prokurátor počas plynutia skúšobnej doby rozhodne o pokračovaní v trestnom stíhaní a zároveň rozhodne o zastavení trestného stíhania obvineného podľa § 215 ods. 1 písm. d) alebo h). Rovnako postupuje prokurátor aj v prípade prerušenia trestného stíhania podľa § 228, ak pre zánik trestnosti činu je potrebné prerušené trestné stíhanie zastaviť podľa § 215 ods. 1 písm. d) alebo h).

(2) Ak sa uznesenie o podmienečnom zastavení trestného stíhania alebo o prerušení trestného stíhania týka viacerých činov, prokurátor rozhodne podľa odseku 1 len v rozsahu činov, ktorých trestnosť zanikla.

§ 405d

(1) Na vyhotovenie rozhodnutia, jeho doručenie, opravný prostriedok proti rozhodnutiu, opravu rozhodnutia podľa tohto dielu sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku a o uznesení, ak v tomto diele nie je ustanovené inak.

(2) Rozsudok v konaní podľa tohto dielu sa vyhlasuje na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykoná iba za účelom vyhlásenia rozsudku; ustanovenia tohto zákona o verejnom zasadnutí sa použijú primerane.

(3) Nadriadený súd rozhoduje podľa tohto dielu na neverejnom zasadnutí; odsek 2 tým nie je dotknutý.

(4) Ak súd pri postupe podľa § 405b ods. 1 ukladá nový trest, rozsudok podľa § 405b ods. 1 sa stáva právoplatným až právoplatnosťou výroku o novourčenom treste.

ŠTVRTÁ ČASŤ
VYKONÁVACIE KONANIE

PRVÁ HLAVA
VÝKON TRESTOV

Prvý diel
Všeobecné ustanovenie

§ 406
Príslušnosť vo vykonávacom konaní

(1) Rozhodnutie vykonáva, prípadne jeho výkon zariaďuje ten orgán, ktorý rozhodnutie vydal. V prípravnom konaní môže výkonom rozhodnutia alebo zariadením jeho výkonu prokurátor poveriť asistenta prokurátora. V konaní pred súdom rozhodnutie senátu vykonáva alebo jeho výkon zariaďuje predseda senátu, ktorý tým môže poveriť vyššieho súdneho úradníka.

(2) Rozhodnutia súvisiace s výkonom trestov a ochranných opatrení robí, ak nie je ďalej ustanovené inak, súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(3) Opatrenia potrebné na výkon trestov a ochranných opatrení a na vymáhanie trov trestného konania robí, ak nie je ďalej ustanovené inak, predseda senátu súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(4) Vykonávacieho konania sa zúčastňujú tiež orgány štátnej správy, obce a záujmové združenia občanov, a to podľa povahy vykonávacieho konania.

Druhý diel
Výkon trestu odňatia slobody

§ 407
Všeobecné ustanovenia o výkone trestu odňatia slobody

(1) Spôsob výkonu trestu odňatia slobody upravuje osobitný zákon.

(2) U osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, robí rozhodnutie súvisiace s výkonom tohto trestu súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Ak je pri postupne uložených trestoch odňatia slobody ustanovený rôzny spôsob výkonu trestu, určí spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov riaditeľ ústavu na základe odporúčania osobitnej komisie podľa osobitného predpisu. Proti rozhodnutiu môže odsúdený podať sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.

(4) O sťažnosti odsúdeného proti rozhodnutiu riaditeľa ústavu o určení spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov rozhoduje predseda senátu súdu, v obvode ktorého sa trest vykonáva.

(5) O sťažnosti podľa odseku 4 rozhodne predseda senátu do 60 dní odo dňa jej doručenia.

(6) Pred rozhodnutím o sťažnosti podľa odseku 4 musí byť odsúdený vypočutý. Vypočutie sa prednostne vykoná využitím videokonferenčného zariadenia.

(7) Predseda senátu uznesením na verejnom zasadnutí

a) zamietne sťažnosť podľa odseku 4, ak zistí, že nie je dôvodná alebo

b) zruší rozhodnutie riaditeľa ústavu a vráti vec na nové konanie.

§ 408
Nariadenie výkonu trestu

(1) Len čo sa rozhodnutie, podľa ktorého sa má vykonať trest odňatia slobody, stalo vykonateľným, predseda senátu príslušného súdu prvého stupňa alebo odvolacieho súdu ihneď vydá príkaz na zadržanie odsúdeného na účel jeho dodania do výkonu trestu odňatia slobody a zároveň nariadi výkon trestu odňatia slobody a dodanie odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody, ak

a) je vo väzbe,

b) bol mu uložený trest odňatia slobody prevyšujúci dva roky,

c) je obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol výkonu trestu.

(2) V prípadoch neuvedených v odseku 1, len čo sa rozhodnutie, podľa ktorého sa má vykonať nepodmienečný trest odňatia slobody, stalo vykonateľným, predseda senátu pošle príslušnému ústavu na výkon väzby nariadenie výkonu trestu a vyzve odsúdeného, ak je na slobode, aby do výkonu trestu nastúpil. Ak ide o tehotnú ženu alebo matku novonarodeného dieťaťa mladšieho ako jeden rok, postupuje súd podľa § 409 ods. 3.

(3) Ak niet obavy, že odsúdený, ktorý je na slobode, ujde, alebo sa bude skrývať, môže mu predseda senátu na nastúpenie do výkonu trestu poskytnúť primeranú lehotu, aby si mohol obstarať svoje záležitosti. Táto lehota nesmie byť dlhšia ako jeden mesiac odo dňa, keď rozhodnutie uvedené v odseku 1 nadobudlo právoplatnosť.

(4) Ak odsúdený nenastúpi do výkonu trestu v lehote, ktorá mu bola poskytnutá, alebo ak je obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, nariadi predseda senátu, aby bol do výkonu trestu dodaný. Ak nie je známe miesto pobytu odsúdeného, použije sa na príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu ustanovenie § 73 ods. 3 primerane. Ak je miesto pobytu odsúdeného známe, možno použiť na jeho dodanie do výkonu trestu ustanovenie § 103 ods. 2.

(5) V prípadoch podľa § 46 ods. 8 a 9 a § 139 zašle predseda senátu príslušnému ústavu na výkon väzby spolu s nariadením výkonu trestu potrebné informácie o poškodenom alebo svedkovi. Príslušný ústav je povinný informovať takého poškodeného a svedka o prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu trestu. Ak podal poškodený alebo svedok žiadosť podľa § 46 ods. 8 a 9 alebo § 139 a odsúdený je už vo výkone trestu odňatia slobody, zašle súd informácie o poškodenom alebo o svedkovi bez meškania príslušnému ústavu, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Príslušný ústav je povinný vhodným spôsobom informovať poškodeného alebo svedka o prepustení odsúdeného z výkonu trestu alebo o jeho úteku z výkonu trestu najneskôr v deň, v ktorý táto skutočnosť nastala.

Odklad výkonu trestu

§ 409

(1) Ak odsúdený pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody ochorie na takú vážnu chorobu, že dočasne nie je spôsobilý nastúpiť výkon trestu, pretože je v ústavnej zdravotnej starostlivosti, zašle súdu žiadosť o odklad výkonu trestu spolu s lekárskou správou o svojom zdravotnom stave nie staršou ako 30 dní; v žiadosti je povinný uviesť aj adresu zdravotníckeho zariadenia, ktoré mu poskytuje zdravotnú starostlivosť. Ak žiadosť neobsahuje uvedené náležitosti, predseda senátu vyzve odsúdeného, aby žiadosť doplnil v lehote 10 dní; inak sa o žiadosti nekoná, o čom predseda senátu vo výzve odsúdeného poučí.

(2) Na žiadosť predsedu senátu oznámi nemocnica pre obvinených a odsúdených, či zdravotnícke zariadenie Zboru väzenskej a justičnej stráže môže poskytnúť odsúdenému, ktorý požiadal o odklad výkonu trestu podľa odseku 1, potrebnú zdravotnú starostlivosť, alebo na aký čas navrhuje odložiť výkon trestu. Predseda senátu na potrebný čas odloží výkon trestu odňatia slobody, ak v zdravotníckom zariadení Zboru väzenskej a justičnej stráže nemožno poskytnúť potrebnú zdravotnú starostlivosť.

(3) Výkon trestu odňatia slobody na tehotnej žene alebo na matke novonarodeného dieťaťa predseda senátu odloží na tri roky po pôrode.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(5) Ak odsúdený zneužíva povolený odklad alebo ak je obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, predseda senátu odklad výkonu trestu uznesením odvolá.

(6) Súd môže odsúdenej, ktorej odložil výkon trestu odňatia slobody z dôvodu tehotenstva alebo ako matke dieťaťa mladšieho ako tri roky, nahradiť výkon trestu odňatia slobody podľa § 412 ods. 5.

(7) Ak odsúdená, ktorej súd nahradil výkon trestu odňatia slobody podľa odseku 6, neplní obmedzenia alebo povinnosti vyplývajúce z trestu domáceho väzenia alebo marí výkon kontroly technickými prostriedkami alebo peňažný trest nezaplatí, súd nariadi výkon pôvodne uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku na verejnom zasadnutí uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 410

(1) Výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho jeden rok môže predseda senátu z dôležitých dôvodov odložiť, a to na čas najviac troch mesiacov odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie podľa § 408 ods. 1.

(2) Ďalší odklad výkonu takého trestu alebo jeho odklad na dlhší čas ako na tri mesiace môže povoliť predseda senátu, a to len výnimočne z obzvlášť dôležitých dôvodov, najmä ak by výkon trestu mohol mať pre odsúdeného alebo pre jeho rodinu mimoriadne ťažké následky. Odklad však možno povoliť najviac na čas šiestich mesiacov odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie uvedené v § 408 ods. 1.

(3) Ak je obava, že odsúdený ujde, alebo ak zneužíva povolený odklad, predseda senátu odklad odvolá.

(4) Proti rozhodnutiu, ktorým bol povolený odklad výkonu trestu podľa odseku 2, môže prokurátor podať sťažnosť.

§ 411
Rozhodovanie o zmene stupňa stráženia a o sťažnosti proti rozhodnutiu o zmene stupňa stráženia

(1) O zmene stupňa stráženia rozhoduje riaditeľ ústavu na základe odporúčania osobitnej komisie podľa osobitného predpisu. Proti rozhodnutiu o zmene stupňa stráženia môže odsúdený podať sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.

(2) O sťažnosti odsúdeného proti rozhodnutiu riaditeľa ústavu o zmene stupňa stráženia rozhoduje predseda senátu súdu, v obvode ktorého sa trest vykonáva.

(3) Ak ide o rozhodnutie riaditeľa ústavu o zmene do prísnejšieho stupňa stráženia, predseda senátu rozhodne do 30 dní, v ostatných prípadoch rozhodne do 60 dní.

(4) Pred rozhodnutím o sťažnosti podľa odseku 1 musí byť odsúdený vypočutý. Vypočutie sa prednostne vykoná využitím videokonferenčného zariadenia.

(5) Predseda senátu uznesením na verejnom zasadnutí

a) sťažnosť podľa odseku 1 zamietne, ak zistí, že nie je dôvodná alebo

b) rozhodnutie riaditeľa ústavu zruší a vráti vec na nové konanie.

§ 412
Prerušenie výkonu trestu

(1) Ak odsúdený, na ktorom sa vykonáva trest odňatia slobody, ochorie na ťažkú chorobu, môže predseda senátu výkon trestu na potrebný čas prerušiť; vždy však preruší výkon trestu na tehotnej žene alebo matke dieťaťa mladšieho ako tri roky.

(2) Ak je obava, že odsúdený ujde, alebo sa bude skrývať, alebo ak zneužíva povolené prerušenie výkonu trestu, predseda senátu nariadi pokračovať vo výkone trestu.

(3) Ak odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody trpí duševnou poruchou, ktorá podľa odborného lekárskeho posudku nie je len prechodná a pre ktorú výkon trestu odňatia slobody neplní svoj účel, súd môže na návrh riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody rozhodnúť o prerušení výkonu trestu odňatia slobody a uložení ochranného liečenia.

(4) Proti uzneseniu podľa odseku 1 alebo odseku 3 je prípustná sťažnosť.

(5) Súd môže odsúdenej, ktorej prerušil výkon trestu odňatia slobody z dôvodu tehotenstva alebo ako matke dieťaťa mladšieho ako tri roky, nahradiť výkon zvyšku trestu odňatia slobody trestom domáceho väzenia alebo peňažným trestom, ak odsúdená počas doby prerušenia výkonu trestu svojím správaním preukázala, že sa napravila a ďalší výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný, a ak odsúdenej bol uložený trest odňatia slobody za prečin alebo trest odňatia slobody vo výmere do piatich rokov a v posledných piatich rokoch jej nebol trest odňatia slobody nahradený. Ak súd nahrádza výkon zvyšku trestu odňatia slobody peňažným trestom, náhradný trest odňatia slobody neuloží. Súd nahradí zvyšok trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia tak, že nevykonaný deň zvyšku trestu odňatia slobody sa rovná jednému dňu trestu domáceho väzenia. Ak súd nahradí výkon zvyšku trestu odňatia slobody domácim väzením, ustanovenia § 414a ods. 3 až 5 sa použijú primerane. Súd o nahradení trestu odňatia slobody rozhodne na žiadosť odsúdenej alebo aj bez takej žiadosti na verejnom zasadnutí uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť.

(6) Súd po právoplatnosti uznesenia, ktorým bol nahradený výkon zvyšku trestu odňatia slobody trestom domáceho väzenia rozhodne, pokiaľ je to možné, o započítaní času, po ktorý bol odsúdenej prerušený výkon trestu odňatia slobody z dôvodu tehotenstva alebo ako matke dieťaťa mladšieho ako tri roky, do výkonu trestu domáceho väzenia. Súd môže pri nahradení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody peňažným trestom zohľadniť čas, po ktorý bol odsúdenej prerušený výkon trestu odňatia slobody z dôvodu tehotenstva alebo ako matke dieťaťa mladšieho ako tri roky.

(7) Ak odsúdená, ktorej súd nahradil výkon zvyšku trestu odňatia slobody podľa odseku 5, neplní obmedzenia alebo povinnosti vyplývajúce z trestu domáceho väzenia alebo marí výkon kontroly technickými prostriedkami alebo peňažný trest nezaplatí, súd nariadi výkon pôvodne uloženého trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšok na verejnom zasadnutí uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 413
Upustenie od výkonu trestu

(1) Minister spravodlivosti môže upustiť od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku, ak odsúdený bol, alebo má byť vyhostený. Ak nedôjde k vyhosteniu alebo ak sa vráti vyhostený, rozhodne súd, že trest odňatia slobody alebo jeho zvyšok sa vykoná.

(2) Súd môže upustiť od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku, ak zistí, že odsúdený ochorel na nevyliečiteľnú životu nebezpečnú chorobu.

(3) Ak odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody trpí duševnou poruchou, ktorá podľa odborného lekárskeho posudku nie je len prechodná a pre ktorú výkon trestu odňatia slobody neplní svoj účel, súd môže na návrh riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody rozhodnúť o upustení od výkonu trestu odňatia slobody a uložení ochranného liečenia.

(4) Proti uzneseniu podľa odseku 2 alebo odseku 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 414
Započítanie väzby a trestu

(1) O započítaní väzby a trestu rozhodne predseda senátu uznesením. Väzba sa započítava podľa stavu ku dňu nariadenia výkonu trestu, a to od času, keď osobná sloboda obvineného bola obmedzená.

(2) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.

(3) O návrhu prokurátora, aby sa do výkonu trestu odňatia slobody nezapočítal čas, na ktorý sa odsúdenému prerušil výkon trestu odňatia slobody na účel liečebnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení mimo ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ak sa tak stalo preto, že si odsúdený spôsobil ujmu na zdraví úmyselne, rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

(4) Proti uzneseniu podľa odseku 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 414a
Premena zvyšku trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia

(1) O premene zvyšku trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia rozhoduje súd na návrh riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva na verejnom zasadnutí; návrh, ak bol zamietnutý, možno podať opakovane.

(2) O návrhu podľa odseku 1 súd rozhodne najneskôr do 30 dní od jeho doručenia.

(3) Na rozhodnutie podľa odseku 1 je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva. Len čo sa rozhodnutie podľa odseku 1 stane právoplatným, predseda senátu bezodkladne zašle jeho rovnopis spoločne s nariadením výkonu tohto trestu okresnému súdu, v ktorého obvode má odsúdený trest domáceho väzenia vykonať a bezodkladne vydá príkaz na prepustenie z výkonu trestu, ktorý doručí ústavu, v ktorom odsúdený vykonáva trest.

(4) Pred rozhodnutím súdu o premene zvyšku trestu odňatia slobody podľa odseku 1 musí byť odsúdený vypočutý.

(5) Odsúdený je povinný dostaviť sa na účel nastúpenia výkonu trestu domáceho väzenia v prvý pracovný deň nasledujúci po dni prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi určenému súdom alebo pred miestne príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa trest domáceho väzenia má vykonávať.

Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody

§ 415

(1) O podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

(2) O podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenej za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

(3) Ak podmienečné prepustenie navrhne riaditeľ ústavu na výkon väzby alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo sa k takému návrhu pripojí, môže rozhodnutie o tom, že odsúdený sa podmienečne prepúšťa, urobiť so súhlasom prokurátora aj predseda senátu.

(4) Ak súd rozhodne o podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného, ktorému bolo popri treste odňatia slobody uložené ochranné liečenie, ktoré doposiaľ nevykonal, súd súčasne rozhodne podľa § 446a.

(5) O návrhu podľa odsekov 1 až 3 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

(6) Ak sa rozhodnutie súdu stane právoplatným, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie z výkonu trestu, ktorý doručí ústavu, v ktorom odsúdený vykonáva trest.

§ 416

(1) O tom, či sa podmienečne prepustený osvedčil alebo či sa zvyšok trestu vykoná, rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Rozhodnutie, že sa podmienečne prepustený osvedčil, môže so súhlasom prokurátora urobiť aj predseda senátu.

(2) O skončení kontroly technickými prostriedkami rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného na skončenie kontroly zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí šiestich mesiacov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

§ 417

(1) Na rozhodnutie podľa § 415 je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, a na rozhodnutie podľa § 416 súd, ktorý odsúdeného z výkonu trestu podmienečne prepustil.

(2) Pred rozhodnutím o podmienečnom prepustení musí byť odsúdený vyslúchnutý; to neplatí, ak súd postupuje podľa § 415 ods. 3.

(3) Proti uzneseniu podľa § 415 ods. 3 je prípustná sťažnosť proti výroku o určení dĺžky skúšobnej doby. Proti ostatným rozhodnutiam podľa § 415 a § 416 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Výkon podmienečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom

§ 418

(1) Súd sleduje správanie osoby odsúdenej na trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienečne odložený s probačným dohľadom počas skúšobnej doby. Zisťuje najmä, ako odsúdený plní povinnosti a obmedzenia vyplývajúce z uloženého probačného dohľadu; na ten účel robí najmä písomné dožiadania na orgány štátnej správy alebo obec a záujmové združenie občanov v mieste bydliska odsúdeného a zamestnávateľa odsúdeného. Pred vydaním rozhodnutia si súd vždy vyžiada z registra trestov odpis registra trestov odsúdeného od útvaru Policajného zboru, v ktorého obvode má odsúdený pobyt, správu o tom, či sa nevedie proti nemu trestné stíhanie, a od orgánu, ktorý prejednáva priestupky, či nebol v skúšobnej dobe postihnutý za obdobný priestupok.

(2) Zisťovaním podľa odseku 1 predseda senátu poverí probačného a mediačného úradníka.

§ 419

(1) O tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí. Na verejnom zasadnutí rozhodne tiež o prípadnom predĺžení skúšobnej doby.

(2) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(3) Rozhodnutie o tom, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, môže so súhlasom prokurátora urobiť predseda senátu.

(4) Ak súd rozhodne, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, nariadi výkon trestu odňatia slobody a rozhodne súčasne aj o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Ďalej súd pokračuje podľa § 408.

§ 420
Výkon podmienečného trestu odňatia slobody

Pri výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienečne odložený, postupuje súd primerane ako pri výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienečne odložený s probačným dohľadom.

§ 421
Výkon podmienečne zastaveného trestného stíhania

Ak bolo trestné stíhanie podmienečne zastavené alebo ak bolo podmienečne zastavené trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného, ustanovenia § 418 a 419 sa použijú primerane.

Tretí diel
Výkon ostatných druhov trestov

§ 422
Výkon trestu povinnej práce

Výkon trestu povinnej práce upravuje osobitný zákon.

Výkon trestu prepadnutia majetku

§ 423

Len čo sa stal rozsudok, ktorým bol uložený trest prepadnutia majetku, vykonateľným, zašle predseda senátu príslušnému konkurznému súdu rovnopis rozsudku bez odôvodnenia na postup podľa osobitného zákona.

Zaistenie výkonu trestu prepadnutia majetku

§ 425

(1) Ak je obvinený stíhaný pre trestný čin, za ktorý vzhľadom na povahu a závažnosť činu a na pomery obvineného treba očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku, môže súd a v prípravnom konaní prokurátor zaistiť majetok obvineného alebo jeho určenú časť, ak je to na účely zaistenia výkonu trestu prepadnutia majetku dostačujúce. Súd zaistí majetok obvineného alebo jeho určenú časť, ak je to na účely zaistenia výkonu trestu prepadnutia majetku dostačujúce, vždy, ak uložil trest prepadnutia majetku rozsudkom, ktorý zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Na zaistenie majetku obvineného sa použijú primerane ustanovenia § 50 ods. 2 a 3, § 89a a 90, § 94 až 96g a § 98a. Po vyhlásení konkurzu sa pri výkone trestu prepadnutia majetku postupuje podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; prevzatím majetku správcom konkurznej podstaty zaistenie zaniká.

(2) Osoba, ktorej majetok bol zaistený, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia. O takej žiadosti musí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne rozhodnúť. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ak sa žiadosť zamietla, osoba, ktorej majetok bol zaistený, ju môže, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť; inak sa o nej nekoná.

(3) Proti uzneseniu o zaistení majetku je prípustná sťažnosť.

§ 426

(1) Zaistenie sa vzťahuje na celý majetok obvineného alebo na jeho určenú časť. Zaistenie celého majetku sa vzťahuje aj na majetok, ktorý obvinený nadobudne po zaistení. Zaistenie sa však nevzťahuje na prostriedky a veci, na ktoré sa podľa zákona nevzťahuje prepadnutie majetku. Zaistenie sa tiež nevzťahuje na časť majetku alebo veci, ktoré súd vylúčil z trestu prepadnutia majetku; vyhlásením takéhoto rozsudku zaniká zaistenie v rozsahu vylúčenej časti majetku alebo vylúčených vecí, ak sa zaistenie v čase vyhlásenia rozsudku na túto časť majetku alebo na tieto veci vzťahovalo.

(2) Pokiaľ trvá zaistenie, sú neplatné všetky právne úkony obvineného, ktoré sa týkajú zaisteného majetku, okrem úkonov smerujúcich k odvráteniu bezprostredne hroziacej škody.

(3) Kto má vo svojej moci vec, ktorá patrí do zaisteného majetku, je povinný, len čo sa o zaistení dozvie, oznámiť to prokurátorovi alebo súdu, ktorý majetok zaistil; inak zodpovedá za škodu spôsobenú opomenutím oznámenia.

§ 427

Predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor uznesením zruší zaistenie, ak zanikne dôvod, pre ktorý bol majetok zaistený.

§ 428
Výkon trestu prepadnutia veci

(1) Len čo sa stal rozsudok, ktorým bol uložený trest prepadnutia veci, vykonateľným, zašle predseda senátu orgánu, ktorý podľa osobitného predpisu vykonáva správu majetku štátu, rovnopis rozsudku bez odôvodnenia na prevzatie majetku do správy.

(2) Ak je obvinený stíhaný pre trestný čin, za ktorý vzhľadom na povahu a závažnosť činu a na pomery obvineného možno očakávať uloženie trestu prepadnutia veci, môže súd a v prípravnom konaní prokurátor vec obvineného zaistiť. Pri zaistení sa postupuje primerane podľa § 50 ods. 2 a 3, § 94 až 96g, § 98a, § 425 ods. 2 a § 426 a 427.

(3) Proti rozhodnutiu o zaistení je prípustná sťažnosť.

(4) Predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor zruší zaistenie, ak zanikne dôvod, pre ktorý bola vec zaistená.

Výkon peňažného trestu

§ 429

(1) Len čo sa stal vykonateľným rozsudok, podľa ktorého je odsúdený povinný zaplatiť peňažný trest, vyzve predseda senátu odsúdeného, aby ho zaplatil do pätnástich dní, a upozorní ho, že inak bude nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody.

(2) Ak je odsúdený vojak, upovedomí predseda senátu o okolnostiach uvedených v odseku 1 jeho služobný orgán.

§ 430

(1) Na návrh odsúdeného môže predseda senátu z dôležitých dôvodov

a) odložiť výkon peňažného trestu, a to na čas najviac troch mesiacov odo dňa, keď rozsudok nadobudol právoplatnosť, alebo

b) povoliť splácať peňažný trest po častiach tak, aby bol celý zaplatený najneskôr do jedného roka, a ak bol peňažný trest uložený vo vyššej sume ako 16 590 eur, do dvoch rokov odo dňa, keď rozsudok nadobudol právoplatnosť.

(2) Ak zaniknú dôvody, pre ktoré bol výkon peňažného trestu odložený, alebo ak odsúdený nedodržiava bez závažného dôvodu splátky, môže predseda senátu povolenie odkladu alebo splátok peňažného trestu odvolať.

§ 432

(1) Súd uznesením upustí od výkonu peňažného trestu alebo jeho zvyšku, ak sa odsúdený v dôsledku okolností nezávislých od jeho vôle stal dlhodobo neschopným peňažný trest zaplatiť, alebo by výkonom trestu bola vážne ohrozená výživa alebo výchova osoby, o výživu alebo výchovu ktorej je odsúdený podľa zákona povinný sa starať.

(2) Ak peňažný trest nebol zaplatený a ak neprichádza do úvahy postup podľa odseku 1 alebo podľa § 430 ods. 1, nariadi súd na verejnom zasadnutí uznesením výkon náhradného trestu odňatia slobody alebo jeho pomernej časti; pritom rozhodne o spôsobe výkonu náhradného trestu.

(3) Odsúdený môže kedykoľvek odvrátiť výkon náhradného trestu alebo jeho pomernej časti tým, že peňažný trest alebo jeho pomernú časť zaplatí. O tom, akú časť náhradného trestu treba vykonať, rozhodne predseda senátu uznesením.

(4) Proti uzneseniu podľa odsekov 1 až 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 433

Vlastnícke právo tretej osoby k prostriedkom a veciam postihnutým výkonom trestu prepadnutia majetku, výkonom trestu prepadnutia veci alebo výkonom ochranného opatrenia zhabania veci alebo ochranného opatrenia zhabania časti majetku možno uplatniť len v civilnom procese.

§ 434
Výkon trestu zákazu pobytu

(1) O právoplatnom uložení trestu zákazu pobytu upovedomí predseda senátu obec a útvar Policajného zboru, na ktorých obvod sa zákaz vzťahuje, ako aj obec a útvar Policajného zboru, v ktorých obvode má odsúdený trvalé bydlisko.

(2) Ak odsúdený pracuje v obvode, na ktorý sa vzťahuje zákaz pobytu, upovedomí predseda senátu aj zamestnávateľa, u ktorého je obvinený v pracovnom pomere alebo v inom obdobnom pracovnom vzťahu.

(3) Z dôležitých dôvodov môže útvar Policajného zboru, v ktorého obvode má odsúdený bydlisko alebo pobyt, povoliť odsúdenému návštevu miesta alebo obvodu, na ktorý sa vzťahuje zákaz pobytu.

(4) Po dobu, po ktorú odsúdený vykonáva vojenskú službu, sa trest zákazu pobytu nevykonáva. Ak odsúdený nespáchal vo výkone tejto služby trestný čin a riadne vykonával vojenskú službu, súd od výkonu trestu zákazu pobytu alebo jeho zvyšku upustí.

(5) Proti uzneseniu podľa odseku 4 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(6) Na konanie o podmienečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu pobytu, ako aj na konanie o nariadení výkonu zvyšku tohto trestu sa primerane použijú ustanovenia § 415 až 417.

(7) O uložení primeraných obmedzení a povinností podľa Trestného zákona osobe, ktorej sa trest zákazu pobytu neuložil popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, rozhodne uznesením na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody naposledy vykonával.

(8) Proti uzneseniu podľa odseku 7 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Výkon trestu domáceho väzenia

§ 435

(1) Príslušným na výkon rozhodnutia, ktorým sa ukladá trest domáceho väzenia vrátane rozhodnutí a opatrení podľa § 406 je súd, v ktorého obvode sa má trest domáceho väzenia vykonávať. Len čo sa rozhodnutie, ktorým sa uložil trest domáceho väzenia, stane vykonateľným, predseda senátu bezodkladne zašle jeho rovnopis súdu podľa predchádzajúcej vety.

(2) Výkon trestu domáceho väzenia nariadi súd bez meškania po tom, ako sa rozsudok, ktorým bol uložený, stal vykonateľným. Súd súčasne odsúdeného upozorní na obmedzenia a povinnosti, ktoré z uloženého trestu vyplývajú, ako aj na hrozbu premeny tohto trestu na trest odňatia slobody. Kontrolu výkonu trestu domáceho väzenia vykonáva probačný a mediačný úradník.

(3) Ak odsúdený neplní obmedzenia alebo povinnosti vyplývajúce z trestu domáceho väzenia alebo marí výkon kontroly technickými prostriedkami, súd na verejnom zasadnutí uznesením premení tento trest alebo jeho zvyšok na nepodmienečný trest odňatia slobody; pred týmto rozhodnutím musí byť odsúdený vypočutý.

(4) Ak odsúdený po výkone polovice trestu domáceho väzenia požiada o podmienečné upustenie od výkonu zvyšku tohto trestu, súd najneskôr do 60 dní o tom rozhodne uznesením.

(5) Proti uzneseniu súdu podľa odsekov 3 a 4 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(6) Na konanie o podmienečnom upustení od výkonu zvyšku trestu domáceho väzenia, ako aj na konanie o nariadení výkonu zvyšku tohto trestu sa primerane použijú ustanovenia § 415 až 417.

(7) Na návrh odsúdeného môže probačný a mediačný úradník povoliť odsúdenému výnimky z trestu na nevyhnutne potrebný čas, najviac však na 48 hodín.

§ 435a
Prerušenie výkonu trestu domáceho väzenia

(1) Výkon trestu domáceho väzenia sa prerušuje vzatím odsúdeného do väzby alebo nastúpením odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci.

(2) Predseda senátu môže z dôležitých dôvodov, ktoré bránia riadnemu výkonu trestu, prerušiť výkon trestu domáceho väzenia na potrebný čas.

(3) Ak pominú dôvody podľa odseku 1 alebo odseku 2, predseda senátu nariadi pokračovať vo výkone trestu domáceho väzenia.

(4) Doba, po ktorú bol výkon trestu domáceho väzenia prerušený, sa nezapočítava do doby výkonu trestu.

(5) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť.

§ 435b
Upustenie od výkonu trestu domáceho väzenia

(1) Súd môže upustiť od výkonu trestu domáceho väzenia alebo jeho zvyšku, ak zistí, že odsúdený ochorel na nevyliečiteľnú životu nebezpečnú chorobu alebo nevyliečiteľnú duševnú chorobu.

(2) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Výkon trestu zákazu činnosti

§ 436

(1) Len čo sa rozsudok, ktorým bol uložený trest zákazu činnosti, stal právoplatným, zašle predseda senátu na zabezpečenie výkonu trestu zákazu činnosti rovnopis výroku rozsudku

a) zamestnávateľovi, u ktorého je odsúdený v pracovnom pomere alebo v inom obdobnom vzťahu,

b) ministerstvu spravodlivosti, ak ide o znalca, tlmočníka alebo prekladateľa,

c) príslušnému štátnemu orgánu podľa bydliska odsúdeného, ak ide o oprávnenie na vedenie motorového vozidla,

d) príslušnému útvaru Policajného zboru podľa bydliska odsúdeného, ak ide o oprávnenie na držanie a nosenie strelnej zbrane,

e) registrovému súdu, živnostenskému úradu a profesijnej komore, ak bol uložený trest zákazu podnikateľskej činnosti.

(2) Ak bol uložený trest zákazu činnosti na čas dlhší ako jeden rok, predseda senátu spravidla raz ročne požiada organizáciu alebo orgán, ktorý je uvedený v odseku 1 písm. c), d) a e), o oznámenie, či odsúdený porušil súdom uložený zákaz.

§ 437

(1) Predseda senátu môže poveriť kontrolou výkonu trestu zákazu činnosti probačného a mediačného úradníka.

(2) Ak súd zistí porušovanie alebo marenie výkonu trestu zákazu činnosti, predseda senátu to bez meškania oznámi okresnému prokurátorovi.

(3) Ak súd rozhodol o podmienečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, predseda senátu to bez meškania oznámi štátnemu orgánu alebo inej osobe príslušnej podľa § 436 ods. 1, a to zaslaním rovnopisu právoplatného uznesenia.

(4) Na konanie o podmienečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ako aj na konanie o nariadení výkonu zvyšku tohto trestu sa primerane použijú ustanovenia § 415 až 417. Príslušným na vydanie rozhodnutí je súd, ktorý vo veci konal v prvom stupni.

§ 438

(1) Predseda senátu po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol uložený trest zákazu činnosti, bez meškania rozhodne o započítaní času, po ktorý bolo odsúdenému pred právoplatnosťou rozsudku odňaté oprávnenie na činnosť, ktorá je predmetom zákazu, do výkonu trestu zákazu činnosti.

(2) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 439
Výkon trestu straty čestných titulov a vyznamenaní

(1) O právoplatnom uložení trestu straty čestných titulov a vyznamenaní predseda senátu písomne upovedomí orgán, ktorý spravuje veci týkajúce sa príslušných čestných titulov a vyznamenaní, alebo orgán, ktorý ich udelil.

(2) V upovedomení podľa odseku 1 sa uvedie meno a priezvisko odsúdeného, dátum narodenia, povolanie, bydlisko, názov súdu, dátum a spisová značka rozsudku a označenie čestných titulov a vyznamenaní.

(3) Ak sa čestné tituly a vyznamenania, na ktoré sa vzťahuje uložený trest straty čestných titulov a vyznamenaní, nezadovážili s príslušnými dokladmi už v priebehu trestného stíhania a nevzali sa do úschovy, zistí súd, kde sú, zadováži ich a po právoplatnosti rozsudku ich zašle príslušnému orgánu spolu s upovedomením podľa odseku 1. Ak sa nepodarí zadovážiť doklad o čestnom titule alebo vyznamenaní, poznamená súd v upovedomení dôvod, prečo nie sú priložené.

§ 440
Výkon trestu straty vojenskej a inej hodnosti

O uložení trestu straty vojenskej a inej hodnosti upovedomí predseda senátu obvodný úrad v sídle kraja, v ktorého obvode má odsúdený vojak v zálohe alebo mimo činnej služby pobyt, a to zaslaním rovnopisu právoplatného rozsudku. U vojakov v činnej službe a u príslušníkov ozbrojených zborov sa upovedomí príslušný služobný orgán.

Výkon trestu vyhostenia

§ 441

(1) Po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol uložený trest vyhostenia, súd, ktorý tento trest uložil, zašle jeho rovnopis na účely vykonania trestu vyhostenia spolu s nariadením výkonu trestu ministerstvu spravodlivosti, útvaru Policajného zboru, ktorý zabezpečuje výkon tohto trestu, a ak je odsúdený vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody, aj príslušnému ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

(2) Ak niet obavy, že odsúdený, ktorý je na slobode, sa bude skrývať alebo inak mariť výkon trestu vyhostenia, môže mu predseda senátu poskytnúť primeranú lehotu na obstaranie jeho záležitostí; táto lehota nesmie byť dlhšia ako jeden mesiac odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň ho vyzve, aby sa v určenom termíne, ktorý oznámi aj útvaru Policajného zboru podľa odseku 1, prihlásil na tomto útvare.

(3) Ak je obava, že odsúdený sa bude skrývať alebo inak mariť výkon trestu vyhostenia, môže predseda senátu vziať odsúdeného do väzby, ak nerozhodne o jej nahradení zárukou, sľubom alebo peňažnou zárukou; na konanie o tejto väzbe a jej nahradení sa primerane použijú ustanovenia prvého a druhého dielu štvrtej hlavy prvej časti.

(4) Ak bol odsúdenému uložený samostatný trest vyhostenia a nebol vzatý do väzby, útvar Policajného zboru podľa odseku 1 po nariadení výkonu trestu vyhostenia zabezpečí jeho vykonanie v termíne určenom podľa odseku 2.

(5) Ak je odsúdený, ktorému bol uložený trest vyhostenia, vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, ústav, v ktorom sa nachádza, oznámi útvaru Policajného zboru podľa odseku 1 predpokladaný dátum jeho prepustenia a dobu platnosti jeho cestovného dokladu. Ak odsúdený nemá platný cestovný doklad alebo tento doklad stratí platnosť pred predpokladaným dňom

prepustenia odsúdeného na slobodu, zašle ho útvaru Policajného zboru najneskôr tri mesiace pred prepustením odsúdeného spolu s náležitosťami potrebnými na vydanie nového cestovného dokladu.

(6) V prípade zmeny predpokladaného dátumu prepustenia odsúdeného na slobodu alebo inej zmeny týkajúcej sa výkonu trestu vyhostenia orgán, ktorý o zmene rozhodol, bez meškania oznámi takú zmenu ministerstvu spravodlivosti, súdu podľa odseku 1, ústavu, v ktorom sa odsúdený nachádza, a útvaru Policajného zboru podľa odseku 1.

§ 442

(1) Útvar Policajného zboru podľa § 441 ods. 1 určí deň, čas a miesto vyhostenia odsúdeného a oznámi to najneskôr päť dní pred predpokladaným dňom vyhostenia ministerstvu spravodlivosti, a ak je odsúdený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, aj ústavu, v ktorom sa nachádza, a vykoná všetky opatrenia, aby odsúdený bol v určený deň vyhostený.

(2) O prepustení z väzby odsúdeného, ktorý má byť vyhostený, rozhodne súd tak, aby v čase jeho odovzdania útvaru Policajného zboru bola väzba skončená.

(3) Ak súd rozhodne o upustení od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku, o podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo o účasti na amnestii, ktorou sa odpúšťa zvyšok trestu odňatia slobody odsúdenému, ktorému bol uložený trest vyhostenia, oznámi bez meškania túto skutočnosť súdu príslušnému na výkon trestu vyhostenia a útvaru Policajného zboru, a to bez ohľadu na právoplatnosť takého rozhodnutia; rovnako postupuje ministerstvo spravodlivosti v prípade, ak o upustení od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku rozhodol minister spravodlivosti.

(4) V rozhodnutí ministra spravodlivosti o upustení od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku podľa § 413 ods. 1 sa termín odovzdania odsúdeného útvaru Policajného zboru musí zhodovať s termínom prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody; rovnako to platí aj pre prípad, že odsúdený bol pred vyhostením podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, alebo mu bola udelená milosť, alebo sa na neho vzťahuje amnestia.

(5) Ak je odsúdený vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, Zbor väzenskej a justičnej stráže odovzdá odsúdeného útvaru Policajného zboru podľa § 441 ods. 1 v primeranom čase pred určeným termínom výkonu trestu vyhostenia.

(6) Ak útvar Policajného zboru podľa § 441 ods. 1 v určenom čase nezabezpečí výkon trestu vyhostenia a nezabezpečí prevzatie odsúdeného ani iným útvarom Policajného zboru, Zbor väzenskej a justičnej stráže prepustí odsúdeného na slobodu, ak je vo väzbe, o čom bez meškania upovedomí ministerstvo spravodlivosti, súd, ktorý trest vyhostenia nariadil, a útvar Policajného zboru podľa § 441 ods. 1. Ak od upustenia výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku rozhodol minister spravodlivosti, ústav na výkon väzby alebo ústav na výkon trestu odňatia slobody, oznámi túto skutočnosť miestne príslušnému súdu na účel postupu podľa § 413 ods. 1.

§ 443

Ak súd zistí, že v čase, keď nariadil výkon trestu vyhostenia, sa odsúdený na území Slovenskej republiky už nenachádza, predseda senátu zašle nariadenie výkonu trestu útvaru Policajného zboru podľa § 441 ods. 1 a ďalšie úkony sa podľa tohto zákona nevykonávajú.

§ 444

(1) O vykonaní trestu vyhostenia vyhotoví útvar Policajného zboru podľa § 441 ods. 1 zápisnicu, ktorej rovnopis zašle ministerstvu spravodlivosti, súdu, ktorý výkon tohto trestu nariadil, a Zboru

väzenskej a justičnej stráže.

(2) Výdavky spojené s odovzdaním odsúdeného, ktorý je vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody, útvaru Policajného zboru podľa § 441 ods. 1 uhrádza Zbor väzenskej a justičnej stráže.

(3) Osobné výdavky a cestovné náklady spojené s výkonom trestu vyhostenia uhrádza odsúdený; ak odsúdený nemá peňažné prostriedky, uhrádza ich Policajný zbor.

§ 444a
Výkon trestu zákazu účasti na verejných podujatiach

(1) O právoplatnom uložení trestu zákazu účasti na verejných podujatiach upovedomí predseda senátu útvar Policajného zboru, v ktorého obvode má odsúdený bydlisko. Ak sa uložený trest zákazu účasti na verejných podujatiach vzťahuje na športové podujatie, predseda senátu upovedomí aj správcu informačného systému o bezpečnosti na športových podujatiach podľa osobitného zákona v rozsahu podľa osobitného zákona.

(2) Predseda senátu môže poveriť kontrolou výkonu trestu zákazu účasti na verejných podujatiach probačného a mediačného úradníka.

(3) Ak súd zistí porušovanie alebo marenie výkonu trestu účasti na verejných podujatiach, predseda senátu to bez meškania oznámi okresnému prokurátorovi.

(4) Ak súd rozhodol o podmienečnom upustení od zvyšku trestu zákazu účasti na verejných podujatiach vzťahujúci sa na športové podujatie, predseda senátu o tejto skutočnosti bez meškania upovedomí správcu informačného systému o bezpečnosti na športových podujatiach podľa osobitného zákona v rozsahu informácií podľa osobitného zákona.

(5) Na konanie o podmienečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu účasti na verejnom podujatí, ako aj na konanie o nariadení výkonu zvyšku tohto trestu sa primerane použijú ustanovenia § 415 až 417. Príslušným na vydanie rozhodnutí je súd, ktorý vo veci konal v prvom stupni.

DRUHÁ HLAVA
VÝKON OCHRANNÝCH OPATRENÍ

Prvý diel
Výkon ochranného liečenia

§ 445
Nariadenie výkonu ochranného liečenia

(1) Výkon ochranného liečenia nariadi predseda senátu zdravotníckemu zariadeniu, ktoré má ochranné liečenie vykonať. Ak súd uložil ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona ústavnou formou, nariadi zároveň aj doliečovaciu ambulantnú formu. Ak bolo ochranné liečenie uložené popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, predseda senátu nariadi, aby sa ochranné liečenie vykonávalo v priebehu výkonu trestu odňatia slobody. Doliečovanie ambulantnou formou podľa § 74 ods. 5 Trestného zákona sa začne až po prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody; v takom prípade sa ustanovenie § 446a nepoužije.

(2) Ak je osoba, ktorej bolo uložené ochranné liečenie, pri pobyte na slobode nebezpečná pre svoje okolie, zariadi predseda senátu bez meškania jej dodanie do zdravotníckeho zariadenia; inak jej môže poskytnúť primeranú lehotu na obstaranie jej záležitostí.

(3) Zoznam zdravotníckych zariadení, v ktorých sa vykonáva ochranné liečenie, vedie Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky.

§ 446
Zmena spôsobu výkonu ochranného liečenia a zmena druhu ochranného liečenia

(1) O zmene spôsobu výkonu ochranného liečenia alebo zmene druhu ochranného liečenia rozhoduje na návrh alebo aj bez návrhu predseda senátu súdu, v ktorého obvode je zdravotnícke zariadenie, v ktorom sa ochranné liečenie vykonáva. Ak súd rozhoduje na návrh prokurátora, zdravotníckeho zariadenia, probačného a mediačného úradníka alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo nemocnice pre obvinených a odsúdených, rozhodne do desiatich pracovných dní od doručenia návrhu súdu. Ak súd potrebuje pre rozhodnutie znalecký posudok, rozhodne do desiatich pracovných dní od doručenia znaleckého posudku.

(2) Predseda senátu rozhodne na verejnom zasadnutí, ak rozhoduje o zmene ambulantnej formy ochranného liečenia na ústavnú formu; predtým musí byť odsúdený vypočutý, ak to jeho zdravotný stav umožňuje.

(3) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Ak je pobyt odsúdeného na slobode nebezpečný pre duševnú poruchu, predseda senátu môže na návrh prokurátora alebo zdravotníckeho zariadenia vydať predbežný príkaz na umiestnenie odsúdeného do zdravotníckeho zariadenia, ktorý musí byť odôvodnený. Pred rozhodnutím predseda senátu vypočuje odsúdeného, ak to jeho zdravotný stav umožňuje. O vydaní predbežného príkazu rozhodne predseda senátu do 48 hodín od doručenia návrhu súdu.

(5) Ak predseda senátu vydá predbežný príkaz na umiestnenie odsúdeného v zdravotníckom zariadení, zabezpečí jeho bezodkladný výkon, ak odsúdený nebol už do zdravotníckeho zariadenia umiestnený, pretože z dôvodu nedodržiavania liečebného režimu alebo zhoršenia zdravotného stavu bol jeho pobyt na slobode nebezpečný. Ak predseda senátu návrhu nevyhovie, rozhodne uznesením, ktoré uvedie v zápisnici o úkone.

(6) Ak súd nerozhodne o zmene spôsobu výkonu ambulantného ochranného liečenia na ústavnú formu do troch mesiacov od vydania predbežného príkazu, rozhodne o jeho predĺžení vždy najviac o ďalšie dva mesiace, inak predbežný príkaz stráca platnosť.

§ 446a
Pokračovanie v ochrannom liečení

(1) O pokračovaní v ochrannom liečení po skončení výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie počas výkonu trestu vykonáva, na verejnom zasadnutí; zároveň rozhodne o spôsobe ďalšieho výkonu ochranného liečenia. O pokračovaní v ochrannom liečení ústavnou formou môže súd rozhodnúť, len ak by pobyt odsúdeného na slobode mohol byť nebezpečný, najmä ak má uložené psychiatrické alebo sexuologické liečenie alebo je dôvodný predpoklad, že ochranné liečenie ambulantnou formou nedosiahne účel ochranného opatrenia. Pred rozhodnutím musí byť odsúdený vypočutý; to neplatí, ak to jeho zdravotný stav neumožňuje alebo ak požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, na tento účel oznámi súdu s dostatočným predstihom predpokladané skončenie výkonu trestu a zároveň zašle súdu lekársku správu o dosiahnutom výsledku ochranného liečenia aspoň 60 dní pred skončením výkonu trestu odňatia slobody, aby predseda senátu mohol rozhodnúť o pokračovaní v ochrannom liečení ústavnou formou najmenej 30 dní pred skončením výkonu trestu odňatia slobody a nadriadený súd v prípade podania sťažnosti rozhodol tak, aby po skončení výkonu trestu odňatia slobody ihneď pokračoval výkon ochranného liečenia ústavnou formou.

(2) Ak sa ochranné liečenie, ktoré bolo nariadené počas výkonu trestu odňatia slobody, nezačalo vykonávať bez zavinenia odsúdeného, predseda senátu môže rozhodnúť o jeho výkone ústavnou formou len, ak je pobyt odsúdeného na slobode nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy.

(3) Proti uzneseniu podľa odseku 1 alebo odseku 2 je prípustná sťažnosť.

(4) Ak sa rozhodlo o pokračovaní v ochrannom liečení ústavnou formou z dôvodu, že pobyt odsúdeného na slobode by mohol byť nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy, po právoplatnosti uznesenia predseda senátu po dohode so zariadením ústavnej zdravotnej starostlivosti vydá príkaz na dodanie odsúdeného do tohto zariadenia. Príslušníci Zboru väzenskej a justičnej stráže na podklade príkazu dodajú odsúdeného do tohto zariadenia tak, aby po skončení výkonu trestu odňatia slobody ihneď pokračoval výkon ochranného liečenia. V ostatných prípadoch sa postupuje primerane podľa odseku 5.

(5) Ak predseda senátu rozhodne o pokračovaní v ochrannom liečení, ktoré sa má vykonať v ambulantnom zariadení, po právoplatnosti uznesenia o pokračovaní v ochrannom liečení vykonáva úkony smerujúce k ďalšiemu výkonu ochranného liečenia súd, ktorý ochranné liečenie uložil.

(6) Ak bol podaný návrh podľa § 448 ods. 2, o ktorom predseda senátu ešte nerozhodol, rozhodne o ňom uznesením podľa odseku 1 alebo odseku 4 v rámci rozhodovania o pokračovaní v ochrannom liečení.

§ 446b
Uloženie ochranného liečenia počas výkonu trestu

(1) Ak odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody trpí duševnou poruchou, ktorá podľa odborného lekárskeho posudku nie je len prechodná a pre ktorú je pobyt odsúdeného na slobode nebezpečný, môže súd, v obvode ktorého sa trest vykonáva, na verejnom zasadnutí na návrh riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody rozhodnúť o uložení ochranného liečenia.

(2) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 446c
Predĺženie ochranného liečenia

(1) Odsúdenému, ktorému bolo uložené ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a ktorý bol počas jeho výkonu práceneschopný alebo pre inú prekážku nemohol ochranné liečenie vykonávať, súd, v obvode ktorého sa ochranné liečenie vykonáva, na verejnom zasadnutí na návrh zdravotníckeho zariadenia alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo nemocnice pre obvinených a odsúdených predĺži výkon ochranného liečenia najviac o tri mesiace. Ak sa odsúdený nachádza v ústavnej zdravotnej starostlivosti, návrh sa musí podať aspoň desať pracovných dní pred uplynutím trojmesačnej doby výkonu ochranného liečenia a súd rozhodne do uplynutia trojmesačnej doby výkonu ochranného liečenia.

(2) Súd môže na verejnom zasadnutí odsúdenému, ktorému bolo uložené ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, predĺžiť výkon ochranného liečenia nad dobu podľa § 74 ods. 5 Trestného zákona na návrh zdravotníckeho zariadenia alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo nemocnice pre obvinených a odsúdených, ak je to potrebné na dosiahnutie účelu ochranného liečenia. Ak sa odsúdený nachádza v ústavnej zdravotnej starostlivosti, návrh sa musí podať aspoň desať pracovných dní pred uplynutím trojmesačnej doby výkonu ochranného liečenia a súd rozhodne do uplynutia trojmesačnej doby výkonu ochranného liečenia.

(3) Proti uzneseniu podľa odseku 1 alebo odseku 2 je prípustná sťažnosť.

§ 447
Upustenie od výkonu ochranného liečenia

(1) O upustení od výkonu ochranného liečenia pred jeho začiatkom rozhodne súd, ktorý ochranné liečenie uložil na návrh prokurátora, obvineného, jeho zákonného zástupcu, osoby, ktorá by mohla za obvineného v jeho prospech podať odvolanie, riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo ak obvinený medzitým absolvoval uloženú odvykaciu alebo inú liečbu v niektorom zdravotníckom zariadení, na návrh ošetrujúceho lekára alebo aj bez takého návrhu.

(2) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 448
Prepustenie z ochranného liečenia a jeho ukončenie

(1) Ochranné liečenie ústavnou formou uložené podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa končí uplynutím doby podľa § 74 ods. 5 Trestného zákona; to neplatí ak súd rozhodol o jeho predĺžení podľa § 446c alebo o jeho ukončení aj skôr, ak sa počas jeho výkonu zistí, že jeho účel nemožno dosiahnuť alebo ak dosiahnutie jeho účelu je možné aj pred uplynutím doby podľa § 74 ods. 5 Trestného zákona. Zdravotnícke zariadenie bezodkladne informuje súd o skončení ochranného liečenia a jeho výsledkoch.

(2) O prepustení z ochranného liečenia alebo o jeho ukončení rozhodne na návrh prokurátora, obvineného, zdravotníckeho zariadenia alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo nemocnice pre obvinených a odsúdených alebo aj bez takého návrhu predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie vykonáva; ak rozhoduje na návrh prokurátora, zdravotníckeho zariadenia alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo nemocnice pre obvinených a odsúdených o prepustení z ústavného ochranného liečenia alebo o jeho ukončení, rozhodne najneskôr do desiatich pracovných dní od doručenia návrhu súdu.

(3) Predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti vykonáva, najmenej raz ročne preskúma, či dôvody ochranného liečenia trvajú. Ak dôvody ochranného liečenia pominuli, postupuje podľa odseku 2, inak rozhodne, že vo výkone ochranného liečenia sa bude pokračovať.

(4) Proti uzneseniu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má v prípade, ak ju podá prokurátor proti uzneseniu o prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, odkladný účinok.

§ 448a
Príkaz na vypátranie osoby na účel rozhodovania o ochrannom liečení a príkaz na vypátranie a predvedenie osoby na účel rozhodovania o ochrannom liečení

Na základe písomného príkazu predsedu senátu na vypátranie alebo vypátranie a predvedenie osoby, o ktorej ochrannom liečení sa má rozhodnúť a ktorú nemožno predvolať alebo predviesť alebo o ktorej možno dôvodne predpokladať, že je pri pobyte na slobode nebezpečná pre svoje okolie, príslušníci Policajného zboru podľa obsahu príkazu oznámia súdu bydlisko alebo pobyt tejto osoby alebo ju predvedú predsedovi senátu, ktorý príkaz vydal. Predseda senátu určí termín verejného zasadnutia, na ktorom sa rozhodne o ochrannom liečení, a doručí predvedenej osobe predvolanie; za rozhodnutie o ochrannom liečení sa na účel tohto ustanovenia rozumie rozhodnutie o uložení ochranného liečenia a rozhodnutia podľa tohto dielu. Ak tieto úkony súdu

nemôže vykonať predseda senátu, vykoná ich v jeho zastúpení sudca pre prípravné konanie súdu, ktorého predseda senátu príkaz vydal.

§ 448b

Zdravotnícke zariadenie, v ktorom sa ochranné liečenie vykonáva, alebo ošetrujúci lekár, má nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov spojených s podaním návrhu na zmenu ochranného liečenia, prepustenie z ochranného liečenia alebo jeho ukončenie alebo spojených s vypracovaním správy vyžiadanej súdom alebo orgánom činným v trestnom konaní.

Druhý diel
Výkon ochrannej výchovy

§ 449
Nariadenie výkonu ochrannej výchovy

(1) Výkon ochrannej výchovy nariadi predseda senátu výchovnému zariadeniu, v ktorom sa má výkon začať.

(2) Ak mladistvý nie je vo väzbe a niet obavy, že ujde, môže mu predseda senátu poskytnúť pred nástupom primeranú lehotu na obstaranie jeho záležitostí.

§ 450
Upustenie od výkonu ochrannej výchovy

(1) O upustení od výkonu ochrannej výchovy pred jej začatím rozhodne na verejnom zasadnutí súd, ktorý ochrannú výchovu uložil, a to na návrh prokurátora, orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo mladistvého alebo aj bez takého návrhu.

(2) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 451
Podmienečné umiestnenie mimo výchovného ústavu

(1) O podmienečnom umiestnení mladistvého mimo výchovného zariadenia rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa ochranná výchova vykonáva, uznesením na návrh prokurátora, orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, riaditeľa výchovného zariadenia alebo mladistvého alebo osoby, ktorá by v jeho prospech mohla podať odvolanie, alebo aj bez takého návrhu.

(2) Súd uvedený v odseku 1 rovnako rozhoduje aj o zrušení podmienečného umiestnenia mladistvého mimo výchovného zariadenia.

(3) Proti uzneseniu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 452
Prepustenie z ochrannej výchovy

(1) O prepustení z ochrannej výchovy rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa ochranná výchova vykonáva, a to na návrh prokurátora, orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, mladistvého alebo výchovného zariadenia alebo aj bez takého návrhu. Ak návrh nepodalo výchovné zariadenie, treba pred rozhodnutím vyslúchnuť zástupcu tohto zariadenia.

(2) Súd, v ktorého obvode sa ochranná výchova vykonáva, najmenej jedenkrát ročne na

verejnom zasadnutí preskúma, či dôvody ochrannej výchovy trvajú. Ak dôvody ochrannej výchovy pominuli, súd mladistvého z výkonu ochrannej výchovy prepustí, inak rozhodne, že vo výkone ochrannej výchovy sa bude pokračovať.

(3) Proti uzneseniu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má v prípade, ak ju podá prokurátor proti uzneseniu o prepustení z ochrannej výchovy, odkladný účinok.

§ 453
Predĺženie ochrannej výchovy

(1) O predĺžení ochrannej výchovy rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa ochranná výchova vykonáva, a to na návrh prokurátora, príslušného štátneho orgánu alebo výchovného zariadenia, alebo aj bez takého návrhu.

(2) Ak návrh podľa odseku 1 nepodalo výchovné zariadenie, pred rozhodnutím treba vyslúchnuť zástupcu tohto zariadenia.

(3) Predĺžiť ochrannú výchovu možno len vtedy, ak sa jej výkon už začal.

(4) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.

Tretí diel
Výkon ochranného dohľadu

§ 454
Nariadenie výkonu ochranného dohľadu

(1) Výkon ochranného dohľadu podľa § 76 Trestného zákona nariadi predseda senátu súčasne s nariadením výkonu trestu odňatia slobody podľa § 408 ods. 1 s tým, že s výkonom ochranného dohľadu podľa § 76 Trestného zákona sa začne po výkone trestu odňatia slobody.

(2) Ak predseda senátu odloží výkon trestu odňatia slobody na čas dlhší ako tri mesiace, rozhodne zároveň o tom, či sa má s výkonom ochranného dohľadu podľa § 76 Trestného zákona začať pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody.

(3) Ak predseda senátu preruší výkon trestu odňatia slobody na čas dlhší ako tri mesiace, rozhodne zároveň o tom, či sa má ochranný dohľad podľa § 76 Trestného zákona vykonávať počas prerušenia výkonu trestu odňatia slobody.

(4) Ochranný dohľad podľa § 76a Trestného zákona nariadi predseda senátu ihneď, len čo sa rozhodnutie, ktorým bol ochranný dohľad uložený, stalo právoplatným, a nariadenie zašle bezodkladne probačnému a mediačnému úradníkovi. S výkonom ochranného dohľadu podľa § 76a Trestného zákona sa začne ihneď, ak je odsúdený na slobode alebo ihneď po prepustení z ústavného ochranného liečenia alebo z výkonu trestu odňatia slobody.

§ 455
Osoby zabezpečujúce výkon ochranného dohľadu

Ochranný dohľad vykonáva probačný a mediačný úradník okresného súdu, v ktorého obvode je miesto pobytu osoby, ktorej bol ochranný dohľad uložený, a to v rozsahu určenom v rozhodnutí súdu. Pritom dbá, aby sa do práv odsúdeného zasahovalo len v miere nevyhnutne potrebnej na dosiahnutie účelu ochranného dohľadu.

§ 456
Prerušenie výkonu ochranného dohľadu

Výkon ochranného dohľadu sa prerušuje počas výkonu väzby a trestu odňatia slobody, počas ochranného liečenia vykonávaného ústavnou formou a počas výkonu detencie.

§ 457
Upustenie od výkonu ochranného dohľadu

(1) Od výkonu ochranného dohľadu podľa § 76 Trestného zákona súd upustí, ak pominú pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bol uložený.

(2) Návrh na upustenie od výkonu ochranného dohľadu podľa § 76 Trestného zákona môže podať prokurátor alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde odsúdený, ktorému bol uložený ochranný dohľad, naposledy vykonáva trest odňatia slobody.

(3) O upustení od výkonu ochranného dohľadu podľa § 76 Trestného zákona rozhoduje okresný súd, v obvode ktorého odsúdený naposledy vykonával trest odňatia slobody, na verejnom zasadnutí.

(4) Proti uzneseniu podľa odseku 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má, ak ju podal prokurátor, odkladný účinok.

§ 458
Prepustenie z výkonu ochranného dohľadu

(1) Súd prepustí osobu z výkonu ochranného dohľadu na verejnom zasadnutí, ak sa ukáže, že sa dosiahol jeho účel. Na neverejnom zasadnutí súd rozhoduje, ak návrh podala neoprávnená osoba, ak návrh bol podaný pred uplynutím lehoty uvedenej v odseku 2 písm. c), ak prokurátor súhlasí s prepustením z ochranného dohľadu alebo ak rozhoduje podľa odseku 3.

(2) Návrh na prepustenie z výkonu ochranného dohľadu môže podať

a) probačný a mediačný úradník, ktorý ochranný dohľad vykonáva,

b) prokurátor,

c) osoba, ktorej bol ochranný dohľad uložený, po uplynutí polovice času, na ktorý bol ochranný dohľad uložený, najskôr však po uplynutí jedného roka výkonu ochranného dohľadu; ak sa jej návrhu nevyhovie, môže návrh opakovať až po uplynutí jedného roka.

(3) Návrh na prepustenie z ochranného dohľadu uloženého podľa §76a Trestného zákona môže probačný a mediačný úradník podať len po dohode s ošetrujúcim lekárom alebo so zdravotníckym zariadením, v ktorom sa ochranné liečenie vykonáva.

(4) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 459
Zánik ochranného dohľadu

Ochranný dohľad zaniká uplynutím času, na ktorý bol uložený, smrťou odsúdeného alebo dňom, keď súd prepustí osobu z výkonu ochranného dohľadu podľa § 458 ods. 1. Ochranný dohľad uložený podľa § 76a Trestného zákona zaniká aj rozhodnutím súdu o zmene ambulantného ochranného liečenia na ústavné ochranné liečenie alebo rozhodnutím súdu o prepustení z ochranného liečenia alebo o jeho ukončení.

§ 460
Uloženie ochranného dohľadu mimo hlavného pojednávania

(1) O uložení ochranného dohľadu podľa § 76 Trestného zákona mimo hlavného pojednávania rozhoduje súd, v ktorého obvode sa naposledy vykonáva trest odňatia slobody. Súd súčasne nariadi výkon ochranného dohľadu tak, že s výkonom ochranného dohľadu sa začne po výkone trestu odňatia slobody.

(2) O uložení ochranného dohľadu podľa § 76 Trestného zákona odsúdenému, ktorý počas výkonu trestu odňatia slobody svojím správaním nepreukázal, že od neho možno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život, rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

(3) O návrhu podľa odseku 1 súd rozhodne najneskôr do 60 dní od jeho doručenia. Pred rozhodnutím o uložení ochranného dohľadu musí byť odsúdený vypočutý.

(4) O uložení ochranného dohľadu podľa § 76a Trestného zákona rozhoduje súd na návrh alebo aj bez návrhu súčasne s uložením ochranného liečenia ambulantnou formou alebo súčasne s rozhodnutím o zmene ústavnej formy ochranného liečenia na ambulantnú formu. O uložení ochranného dohľadu odsúdenému, ktorý nedodržiava režim uloženého ambulantného ochranného liečenia, rozhoduje na návrh zdravotníckeho zariadenia súd, ktorý ochranné liečenie uložil.

(5) O návrhu na rozhodnutie uvedené v odseku 1, 2 alebo odseku 4 rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

(6) Proti uzneseniu podľa odsekov 1, 2 a 4 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Štvrtý diel
Výkon zhabania veci, výkon zhabania časti majetku a výkon detencie

§ 461
Výkon zhabania veci

(1) Len čo sa stal rozsudok, ktorým bolo uložené zhabanie veci, vykonateľným, zašle predseda senátu rovnopis rozsudku bez odôvodnenia na prevzatie majetku do správy orgánu, ktorý podľa osobitného predpisu vykonáva správu majetku štátu, v ktorého obvode mal odsúdený alebo iná osoba naposledy bydlisko, a ak nie je ich bydlisko známe, v ktorého obvode sa zhabaná vec nachádza.

(2) Ak sa vedie trestné stíhanie pre trestný čin, za ktorý vzhľadom na povahu a závažnosť činu treba očakávať uloženie zhabania veci, môže súd a v prípravnom konaní prokurátor vec zaistiť. Súd zaistí vec vždy, ak uložil zhabanie veci rozsudkom, ktorý zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Pri zaistení veci sa postupuje primerane podľa § 50 ods. 2 a 3, § 94 až 96g, § 98a, § 425 ods. 2 a § 426 a 427.

(3) Proti rozhodnutiu o zaistení veci je prípustná sťažnosť.

§ 461a
Výkon zhabania časti majetku

(1) Len čo sa stal rozsudok, ktorým bolo uložené zhabanie časti majetku, vykonateľným, zašle predseda senátu rovnopis rozsudku bez odôvodnenia na prevzatie časti majetku do správy orgánu, ktorý podľa osobitného predpisu vykonáva správu majetku štátu, v ktorého obvode mal odsúdený

naposledy bydlisko, a ak nie je jeho bydlisko známe, v ktorého obvode sa zhabaná časť majetku nachádza.

(2) Ak sa vedie trestné stíhanie pre trestný čin, za ktorý vzhľadom na povahu a závažnosť činu a na pomery obvineného možno očakávať uloženie zhabania časti majetku, môže súd a v prípravnom konaní prokurátor časť majetku zaistiť. Súd zaistí časť majetku vždy, ak uložil zhabanie časti majetku rozsudkom, ktorý zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Pri zaistení časti majetku sa postupuje primerane podľa § 50 ods. 2 a 3, § 89a, § 90, § 94 až 96g, § 98a, § 425 ods. 2 a § 426 a 427.

(3) Proti rozhodnutiu o zaistení časti majetku je prípustná sťažnosť.

Výkon detencie

§ 462

(1) Návrh na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave môže podať prokurátor, zariadenie ústavnej zdravotnej starostlivosti, v ktorom odsúdený vykonáva ochranné liečenie, alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Ak sa návrh podáva počas výkonu trestu odňatia slobody, návrh sa musí podať aspoň 60 dní pred skončením výkonu trestu odňatia slobody, aby prvostupňový súd mohol rozhodnúť najmenej 30 dní pred skončením výkonu trestu odňatia slobody a nadriadený súd v prípade podania sťažnosti podľa odseku 3 rozhodol tak, aby po skončení výkonu trestu odňatia slobody ihneď pokračoval výkon detencie.

(2) O návrhu podľa odseku 1 rozhoduje súd, v ktorého obvode sa vykonáva trest odňatia slobody alebo ochranné liečenie, na verejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím musí byť odsúdený vypočutý; to neplatí, ak odsúdený požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti alebo ak to jeho zdravotný stav neumožňuje a súd mu z toho dôvodu ustanoví obhajcu. Ak návrh podáva zdravotnícke zariadenie, súd rozhodne do desiatich pracovných dní. Ak súd potrebuje pre rozhodnutie znalecký posudok, rozhodne do desiatich pracovných dní od doručenia znaleckého posudku.

(3) Proti uzneseniu podľa odseku 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Vo výnimočných prípadoch, najmä ak súd potrebuje na rozhodnutie znalecký posudok a nerozhodol by do skončenia výkonu trestu odňatia slobody alebo ak odsúdený v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti svojím správaním ohrozuje život alebo zdravie iných osôb, môže predseda senátu na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon trestu, zdravotníckeho zariadenia alebo aj bez takého návrhu vydať predbežný príkaz na umiestnenie odsúdeného do detencie, ktorý musí byť odôvodnený. Pred rozhodnutím predseda senátu vypočuje odsúdeného, ak to jeho zdravotný stav umožňuje. O vydaní predbežného príkazu rozhodne predseda senátu do 48 hodín od doručenia návrhu súdu.

(5) Ak predseda senátu vydá predbežný príkaz na umiestnenie odsúdeného do detencie, zabezpečí u odsúdeného, ktorý nie je vo výkone trestu odňatia slobody, jeho bezodkladný výkon. U odsúdeného, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, sa predbežný príkaz na umiestnenie do detencie vykoná ihneď po skončení výkonu trestu odňatia slobody.

(6) Ak súd nerozhodne o uložení detencie do troch mesiacov od vydania predbežného príkazu, rozhodne o jeho predĺžení vždy najviac o ďalšie dva mesiace, inak predbežný príkaz stráca platnosť a odsúdený pokračuje v uloženom ústavnom ochrannom liečení.

(7) Ak sa rozhodlo o umiestnení do detencie odsúdeného, ktorý vykonáva trest odňatia slobody, súd zároveň rozhodne o prerušení výkonu trestu.

(8) Ak sa rozhodlo o umiestnení odsúdeného do detencie, ihneď po právoplatnosti uznesenia predseda senátu súdu prvého stupňa alebo sťažnostného súdu po dohode s detenčným ústavom vydá príkaz na dodanie odsúdeného do detenčného ústavu. Ak je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, odsúdeného do detenčného ústavu dodajú na podklade príkazu príslušníci Zboru väzenskej a justičnej stráže; v ostatných prípadoch dodajú odsúdeného do detenčného ústavu príslušníci Policajného zboru.

§ 463

(1) Súd, v ktorého obvode sa detencia vykonáva, najmenej jedenkrát ročne alebo vždy na návrh riaditeľa detenčného ústavu alebo na žiadosť odsúdeného na verejnom zasadnutí, preskúma, či dôvody detencie trvajú. Odsúdený môže žiadosť o preskúmanie dôvodnosti detencie podať najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od rozhodnutia o umiestnení v detenčnom ústave alebo do šiestich mesiacov od rozhodnutia o pokračovaní v detencii. Ak dôvody detencie pominuli, súd odsúdeného z výkonu detencie uznesením prepustí, inak uznesením rozhodne, že vo výkone detencie sa bude pokračovať.

(2) Ak dôvody detencie pominuli, ale je potrebné pokračovať v liečení odsúdeného, súd odsúdeného z výkonu detencie uznesením prepustí a zároveň rozhodne o uložení ochranného liečenia.

(3) Proti uzneseniu podľa odseku 1 alebo odseku 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má v prípade, ak ju podal prokurátor proti uzneseniu o prepustení z detencie, odkladný účinok.

§ 463a

Podrobnosti výkonu detencie upravuje osobitný zákon.

Piaty diel
Dozor nad výkonom ochranných opatrení

§ 464

Prokurátor, v ktorého obvode sa vykonáva ochranné liečenie, ochranná výchova, ochranný dohľad alebo detencia, dozerá na ich výkon podľa osobitného zákona.

TRETIA HLAVA
VÝKON NIEKTORÝCH INÝCH ROZHODNUTÍ

§ 465
Upustenie od potrestania a podmienečné upustenie od potrestania

(1) Ak súd prijal záruku záujmového združenia uvedeného v § 4 ods. 2 a v dôsledku toho upustil od potrestania, doručí záujmovému združeniu rovnopis rozsudku. Súčasne ho požiada, aby v zmysle záruky vzalo na seba starostlivosť o nápravu odsúdeného a dbalo na to, aby nahradil škodu, ktorú spôsobil trestným činom, ak sa tak nestalo už skôr.

(2) Pri výkone podmienečného upustenia od uloženia trestu postupuje súd primerane ako pri výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienečne odložený s probačným dohľadom.

(3) O tom, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil a uloží sa mu trest, rozhodne súd na verejnom zasadnutí rozsudkom.

(4) O tom, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, rozhodne súd na verejnom zasadnutí uznesením, proti ktorému môže prokurátor podať sťažnosť. So súhlasom prokurátora môže také

rozhodnutie urobiť predseda senátu.

(5) Predseda senátu po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo upustené od potrestania alebo rozhodnutia o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienečného upustenia od uloženia trestu, bez meškania doručí rovnopis rozhodnutia orgánu, ktorý vedie register trestov.

§ 466
Výkon väzby

Spôsob výkonu väzby upravuje osobitný zákon.

Vymáhanie poriadkovej pokuty a trov trestného konania

§ 467

Len čo sa stane rozhodnutie, ktorým bola uložená poriadková pokuta, vykonateľným, vyzve policajt, prokurátor, predseda senátu, ktorý pokutu uložil, osobu, ktorej bola uložená, aby pokutu zaplatila do pätnástich dní, a upozorní ju, že inak sa bude zaplatenie vymáhať. Zaplatená poriadková pokuta pripadá štátu.

§ 468

Trovy trestného konania určené paušálnou sumou vymáhajú orgány štátnej správy súdov.

ŠTVRTÁ HLAVA
ZAHLADENIE ODSÚDENIA

§ 469

O zahladení odsúdenia rozhoduje súd na žiadosť odsúdeného, osôb, ktoré by mohli v prospech odsúdeného podať odvolanie, alebo na návrh záujmového združenia občanov uvedeného v § 4 ods. 2; pred uplynutím doby uvedenej v § 92 ods. 1 Trestného zákona môže podať žiadosť o zahladenie odsúdenia len odsúdený. O zahladení odsúdenia mladistvého rozhodne súd aj bez návrhu alebo žiadosti.

§ 470

(1) O zahladení odsúdenia rozhoduje predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode odsúdený v čase podania návrhu má bydlisko alebo kde naposledy mal bydlisko.

(2) Predseda senátu okresného súdu uvedeného v odseku 1 rozhoduje aj o zahladení odsúdenia cudzozemským súdom, ktoré je zaznamenané v evidencii registra trestov, s výnimkou odsúdenia súdom iného členského štátu Európskej únie; účinky v cudzine môže takéto rozhodnutie mať len vtedy, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

(3) O zahladení odsúdenia mladistvého rozhodne predseda senátu súdu, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni.

(4) Proti rozhodnutiu o zahladení odsúdenia je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 471

(1) Len čo rozhodnutie o zahladení odsúdenia nadobudlo právoplatnosť, predseda senátu o tom upovedomí odsúdeného, navrhovateľa a orgán, ktorý vedie register trestov.

(2) Ak bola žiadosť o zahladenie odsúdenia zamietnutá, možno ju znovu podať až po uplynutí

jedného roka, okrem prípadu, ak by bola zamietnutá len preto, že doteraz neuplynula doba zákonom ustanovená na zahladenie. Žiadosť podanú napriek tomu zamietne súd bez preskúmania.

PIATA HLAVA
UDELENIE MILOSTI A POUŽITIE AMNESTIE

§ 472
Udelenie milosti

Prezident Slovenskej republiky (ďalej len „prezident“) na základe práva daného mu ústavou udeľuje milosť.

§ 473
Konanie o udelení milosti

(1) Podklady na rozhodovanie prezidenta v konaní o udelení milosti zabezpečuje minister spravodlivosti.

(2) Ak to nariadi počas konania podľa odseku 1 prezident, výkon trestu sa odloží alebo preruší. Tieto úkony podľa nariadenia prezidenta zabezpečuje minister spravodlivosti.

§ 474
Rozhodnutie o použití amnestie

Rozhodnutie o tom, či a do akej miery je osoba, ktorej bol právoplatne uložený trest, účastná amnestie, urobí súd, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak je taká osoba v čase rozhodovania vo výkone trestu odňatia slobody, urobí rozhodnutie súd, v ktorého obvode sa trest vykonáva. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 475
Podmienečné udelenie milosti

(1) Ak bol trest alebo jeho zvyšok pri udelení milosti odpustený len pod určenými podmienkami, plnenie podmienok a prevýchovu odsúdeného sleduje súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(2) O tom, či odsúdený, ktorému sa trest odpustil udelením milosti prezidentom, splnil uložené podmienky, rozhoduje prezident.

(3) Podklady na rozhodnutie prezidenta zabezpečuje minister spravodlivosti.

(4) Ak do jedného roka od uplynutia doby, na ktorú sa vzťahujú uložené podmienky, nebolo urobené rozhodnutie podľa odseku 2 bez zavinenia odsúdeného, má sa za to, že uložené podmienky splnil.

§ 476
Zmena výmery trestu

(1) Ak bol amnestiou celkom alebo sčasti odpustený trest len za niektorý z trestných činov, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, ktorý nebol doteraz celkom vykonaný, určí súd podľa vzájomného pomeru závažnosti primeraný trest za trestné činy amnestiou nedotknuté. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(2) Rozhodnutie podľa odseku 1 robí na verejnom zasadnutí súd, ktorý trest uložil v prvom stupni.

PIATA ČASŤ
TROVY TRESTNÉHO KONANIA

Trovy trestného konania, ktoré znáša štát

§ 553

(1) Trovy nevyhnutné na vykonanie trestného konania vrátane trov vykonávacieho konania znáša štát; neznáša však vlastné trovy obvineného, zúčastnenej osoby a poškodeného ani výdavky spojené so zvolením obhajcu a splnomocnenca. Štát však znáša trovy na povinnú obhajobu, ktoré vznikli obvinenému v dôsledku dovolania podaného ministrom spravodlivosti alebo generálnym prokurátorom. Štát znáša aj trovy obvineného spojené s plnením uložených obmedzení a povinností, ak z dôvodov hodných osobitného zreteľa možno od uloženia povinnosti uhradiť trovy spojené s plnením uložených obmedzení a povinností celkom alebo čiastočne upustiť; to neplatí, ak ide o toxikologický rozbor krvi, ak bol vyhodnotený ako pozitívny.

(2) Obhajca, ktorý bol obvinenému ustanovený, má voči štátu nárok na odmenu a náhradu podľa tarify určenej osobitným predpisom, ak zákon neustanovuje inak.

(3) O návrhu podľa odseku 2 orgán činný v trestnom konaní alebo súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. Priznanú odmenu a náhradu hotových výdavkov orgán činný v trestnom konaní alebo súd vyplatí najneskôr do 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. O výške odmeny a náhrady obhajcu podľa osobitného predpisu, ktorý ukončil zastupovanie vo veci, rozhodne na návrh obhajcu orgán činný trestnom konaní alebo súd po ukončení zastupovania.

(4) Zástupca z radov advokátov, ktorý bol ustanovený poškodenému podľa § 47 ods. 6, má voči štátu nárok na odmenu a náhradu podľa tarify určenej osobitným predpisom pre konanie o občianskoprávnych veciach.

(5) O výške odmeny a náhrady rozhodne na návrh obhajcu alebo zástupcu z radov advokátov, ktorý bol ustanovený poškodenému podľa § 47 ods. 6, orgán činný v trestnom konaní, ktorého rozhodnutím sa trestné stíhanie právoplatne skončilo; v prípravnom konaní môže rozhodnutím poveriť prokurátor asistenta prokurátora a v konaní pred súdom rozhodne predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený vyšší súdny úradník.

(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 5 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 554

(1) Ak obvinený, svedok alebo iná osoba, ktorá bola o úkone riadne upovedomená alebo na úkon predvolaná, bezdôvodnou neúčasťou spôsobí, že úkon sa v prípravnom konaní nemohol vykonať alebo hlavné pojednávanie alebo verejné zasadanie sa muselo odročiť, je povinný uhradiť náklady spojené s opakovaním úkonu alebo s novým hlavným pojednávaním alebo verejným zasadnutím, ako aj náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá sa na úkone zúčastnila, ak nemá nárok na náhradu nákladov štátom. O tom musia byť obvinený, svedok a ostatné osoby poučení.

(2) O výške náhrady podľa odseku 1 rozhodne orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorého úkon bol zmarený alebo ktorý vykonal konanie na základe vedome nepravdivého oznámenia. V prípravnom konaní takým rozhodnutím môže prokurátor poveriť asistenta prokurátora. V konaní pred súdom rozhodne predseda senátu alebo ním poverený vyšší súdny úradník.

(3) Výšku a spôsob úhrady zvýšených trov trestného konania podľa odseku 1 ustanoví všeobecne záväzný predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Povinnosť na náhradu trov trestného konania

§ 555

(1) Ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu

a) trovy spojené s výkonom väzby,

b) trovy spojené s výkonom trestu odňatia slobody,

c) vyplatenú odmenu a náhradu ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, ak nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu,

d) paušálnou sumou ostatné trovy, ktoré znáša štát.

(2) Úhradu trov spojených s výkonom väzby a s výkonom trestu odňatia slobody upravuje osobitný predpis.

(3) Paušálnu sumu podľa odseku 1 písm. d) ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti.

(4) Ak poškodený nepreukázal, že ustanovenie zástupcu podľa § 47 ods. 6 bolo odôvodnené, je povinný nahradiť štátu trovy spojené s uplatňovaním jeho nároku.

§ 556

(1) Kto podal celkom bezvýsledne dovolanie alebo návrh na obnovu konania, je povinný nahradiť štátu trovy konania o tomto dovolaní alebo návrhu na obnovu konania, a to paušálnou sumou, ktorú ustanoví ministerstvo spravodlivosti všeobecne záväzným právnym predpisom. Ďalej je povinný nahradiť štátu odmenu a náhradu obhajcovi, ak bol v súvislosti s týmto konaním ustanovený, ak obvinený nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu.

(2) Povinnosť na náhradu podľa odseku 1 nepostihuje prokurátora a orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

§ 557
Povinnosť na náhradu trov poškodeného

(1) Ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribraním splnomocnenca.

(2) Súd môže podľa okolností prípadu rozhodnúť na návrh poškodeného o tom, že odsúdenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému celé trovy alebo ich časť, ktoré súvisia s účasťou poškodeného v trestnom konaní, a to aj v prípade, ak poškodenému nebol priznaný nárok na náhradu škody ani sčasti.

Rozhodovanie o povinnosti na náhradu trov trestného konania a o ich výške

§ 558

(1) O povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume, ako aj o povinnosti na náhradu trov

spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré boli uhradené štátom ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník.

(2) Pred rozhodnutím o povinnosti na náhradu trov trestného konania podľa § 555 ods. 1 písm. c) treba zistiť, či nie sú splnené podmienky na bezplatnú obhajobu, bezplatné zastupovanie poškodeného, obhajobu za zníženú náhradu alebo zastupovanie za zníženú náhradu.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 559

Ak trovy určené paušálnou sumou neboli zaplatené kolkovými známkami, rozhodne o povinnosti na ich náhradu po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený vyšší súdny úradník.

ŠIESTA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 560

Týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe.

§ 561

(1) Podrobnosti o organizácii práce a postupe pri vybavovaní trestných vecí okresnými súdmi a krajskými súdmi ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti.

(2) Podrobnosti o podmienkach a postupe prokurátora pri konaní o dohode o vine a treste ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti.

(3) Podrobnosti o tvorbe spisu vrátane číslovania listov a vyhotovovania jeho obsahu orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti po dohode s Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky.

§ 562

(1) Okresný súd podľa § 16 ods. 1 je príslušný vykonať v prvom stupni konanie aj o trestných činoch podľa skôr účinných predpisov, ktoré svojou povahou a závažnosťou zodpovedajú trestným činom uvedeným v § 16 ods. 1.

(2) Rozhodnutia a opatrenia týkajúce sa výkonu rozsudkov vyhlásených najvyšším súdom ako súdom prvého stupňa vydáva Mestský súd Bratislava I.

§ 562a

Ak sa má vec odovzdať alebo postúpiť inému orgánu z dôvodu, že nejde o trestný čin, ale skutok by mal prejednať iný orgán ako disciplinárne previnenie, vec sa odovzdá alebo postúpi

a) ministrovi spravodlivosti, ak sa vec týka sudcu, súdneho exekútora alebo notára,

b) generálnemu prokurátorovi, ak sa vec týka prokurátora.

§ 563

Ak sa vo všeobecne záväzných právnych predpisoch vyhlásených do účinnosti tohto zákona používa pojem orgán činný v trestnom konaní, rozumie sa tým prokurátor, policajt a súd podľa tohto zákona, pokiaľ z povahy veci nevyplýva, že sa ním rozumie iba prokurátor alebo policajt.

§ 563a

Ak sa vo všeobecne záväzných právnych predpisoch používa pojem „Špeciálny súd“ vo všetkých tvaroch, rozumie sa tým „Špecializovaný trestný súd“ v príslušnom tvare.

§ 564

(1) Trestné stíhanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona a úkony v ňom vykonané majú rovnaké účinky ako trestné stíhanie začaté a úkony vykonané podľa tohto zákona.

(2) Lehoty na vyšetrovanie podľa tohto zákona začínajú plynúť odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

(3) Vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na okresný súd pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie okresný súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu vykoná krajský súd podľa doterajších predpisov. Rovnako sa postupuje, ak vec postúpil okresnému súdu na vykonanie konania nepríslušný súd.

(4) Vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov. Konanie o riadnom opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu vykoná najvyšší súd podľa doterajších predpisov. Rovnako sa postupuje, ak vec postúpil krajskému súdu na vykonanie konania v prvom stupni nepríslušný súd.

(5) Konaním podľa odsekov 3 a 4 sa rozumie aj konanie o dôvodoch a lehotách väzby podľa doterajších predpisov vrátane konania o návrhu na predĺženie lehoty väzby najvyšším súdom.

(6) Ustanovenia odsekov 3 a 4 neplatia pre ďalšie konanie v takej veci, ak súd za účinnosti tohto zákona právoplatne vrátil vec prokurátorovi na došetrenie.

(7) Vo veciach, v ktorých sa začala väzba predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, začnú plynúť lehoty, v ktorých treba rozhodnúť v prípravnom konaní o predĺžení lehoty väzby odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona; tým nie sú dotknuté ustanovenia o prípustnom trvaní väzby okrem prípadov, ak bolo právoplatne rozhodnuté o predĺžení lehoty väzby pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona na čas dlhší, ako sú lehoty uvedené v § 76 ods. 6 alebo 7; v týchto prípadoch sa skončí lehota väzby najneskôr uplynutím troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Lehoty rozhodné pre dĺžku väzby podľa § 76 ods. 6 a 7 sa určia podľa trestnej sadzby ustanovenej na stíhaný skutok Trestným zákonom účinným v čase rozhodovania. Rovnako sa určia lehoty rozhodné pre dĺžku väzby, ak je páchateľ obvinený po dni nadobudnutia účinnosti tohto zákona za trestný čin spáchaný pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

§ 565

Oznamovacia povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu podľa § 114 ods. 8 a § 115 ods. 8 vzniká vo veciach, v ktorých bol vydaný príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov podľa § 114 ods. 2 a príkaz na odpočúvanie a záznam

telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 2 po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

§ 566

(1) V konaní o sťažnosti pre porušenie zákona podanej pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa postupuje podľa doterajšieho zákona.

(2) Vo veciach, ktoré nadobudli právoplatnosť do 31.decembra 2005, môže minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor na podnet podať sťažnosť pre porušenie zákona do 31. marca 2006, pokiaľ lehota uvedená v § 272 doterajšieho zákona neuplynie skôr; konanie sa vykoná podľa doterajšieho zákona.

(3) Dovolanie podľa tohto zákona možno podať len proti rozhodnutiam, ktoré nadobudli právoplatnosť po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

§ 567

(1) Ak bola právoplatne povolená obnova konania pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, na pokračovanie konania sa použijú ustanovenia tohto zákona, ak sú pre obvineného priaznivejšie.

(2) Ak sa o podanom návrhu na obnovu konania ešte nekonalo alebo do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona nebolo o návrhu na povolenie obnovy konania právoplatne rozhodnuté, koná sa podľa tohto zákona, ak je to pre obvineného priaznivejšie.

(3) Ak rozhodnutie, proti ktorému smeruje návrh na obnovu konania, vydal v prvom stupni už nejestvujúci súd, rozhoduje o návrhu na obnovu konania ten súd, ktorý by bol podľa tohto zákona vecne a miestne príslušný; ak rozhodoval v prvom stupni bývalý Štátny súd, rozhoduje o návrhu na obnovu konania okresný súd v sídle krajského súdu, ktorý by bol podľa tohto zákona vo veci miestne príslušný.

§ 567a
Prechodné ustanovenie účinné od 1. marca 2008

Konanie vo veciach osôb uvedených v doterajšom § 12 ods. 1 písm. b), v ktorých bola do 29. februára 2008 podaná obžaloba, dokončí súd s pôsobnosťou podľa doterajších predpisov.

§ 567b
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2009

Ak trestný čin bol alebo mal byť spáchaný do 31. decembra 2008, uvedie sa v rozhodnutiach vydaných alebo vyhlásených od 1. januára 2009, ktoré obsahujú popis skutku, pre ktorý sa vedie konanie podľa tohto zákona, výška škody, výška prospechu, hodnota veci a rozsah činu zároveň v slovenských korunách a tiež v eurách po prepočte podľa konverzného kurzu a zaokrúhlení podľa pravidiel zaokrúhľovania a ďalších pravidiel prechodu na euro ustanovených všeobecne záväzným právnym predpisom.

§ 567c
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. februára 2009

(1) Ustanovenia § 31 a 32 sa po 31. januári 2009 použijú aj v konaniach podľa § 564 ods. 3 až 5; ustanovenia § 30 a 31 Trestného poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2005 sa v týchto prípadoch nepoužijú.

(2) Ak lehota väzby začala plynúť pred 1. februárom 2009, použijú sa ustanovenia § 76, 78, § 80

ods. 3 a § 81 ods. 4 v znení účinnom do 31. januára 2009.

§ 567d
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. apríla 2009

(1) V konaniach začatých pred 1. aprílom 2009 na bývalých vojenských súdoch pokračujú súdy uvedené v osobitnom zákone.

(2) O riadnych opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam bývalého Vyššieho vojenského súdu a o mimoriadnych opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam bývalých vojenských súdov koná a rozhoduje najvyšší súd.

§ 567e
Prechodné ustanovenie k § 76a

Ustanovenie § 76a sa použije aj na lehotu väzby, ktorá začala plynúť pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona vrátane lehoty väzby v konaní pred súdom podľa § 78 ods. 1 v znení účinnom do 31. januára 2009, nepoužije sa však v prípade, ak by sa mala predĺžiť lehota väzby v prípravnom konaní.

§ 567f
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 17/08 z 20. mája 2009 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

(1) Vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, je príslušný na konanie Špecializovaný trestný súd, ak ďalej nie je ustanovené inak.

(2) Na konanie vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu, v ktorých bola podaná obžaloba, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo návrh na uloženie ochranného opatrenia pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na iný ako Špeciálny súd, je príslušný súd určený podľa § 15, § 16 ods. 1 až 4 a § 17.

(3) O opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam Špeciálneho súdu vydaným pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona rozhoduje najvyšší súd.

§ 567g
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. septembra 2009

Ak sa začalo trestné stíhanie vo veciach uvedených v § 10 ods. 8 písm. b) pred 1. septembrom 2009, vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie dokončí vyšetrovateľ príslušný podľa predpisov účinných do 31. augusta 2009.

§ 567h
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. septembra 2010

(1) Na konanie, v ktorom bol vydaný trestný rozkaz pred 1. septembrom 2010, sa použijú ustanovenia štvrtého dielu siedmej hlavy tretej časti v znení účinnom do 31. augusta 2010.

(2) Ustanovenia § 515 ods. 4 a § 521a sa použijú len vtedy, ak cudzie rozhodnutie, ktoré sa má vykonať, bolo vydané po 31. auguste 2010.

§ 567i
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. novembra 2011

V konaniach podľa § 16 ods. 2 a 3 začatých pred 1. novembrom 2011 pokračujú prokurátori uvedení v osobitnom zákone.

§ 567j
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. septembra 2011

(1) Úkony vykonané v trestnom konaní pred 1. septembrom 2011 majú rovnaké účinky ako úkony vykonané podľa tohto zákona.

(2) Súdne konanie, okrem konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch, začaté pred 1. septembrom 2011 sa dokončí podľa doterajších predpisov; to neplatí, ak súd vrátil vec prokurátorovi alebo ak prokurátor vzal obžalobu späť po 1. septembri 2011.

(3) Ak sa odsúdený dozvedel o trestnom stíhaní alebo odsúdení pred 1. septembrom 2011, použije sa ustanovenie § 362 ods. 1 v znení účinnom do 31. augusta 2011.

(4) Ak rozhodnutie v prípravnom konaní nadobudlo právoplatnosť pred 1. septembrom 2011, použije sa ustanovenie § 364 ods. 1 a 3 v znení účinnom do 31. augusta 2011.

(5) Ak bol podnet na podanie dovolania podaný pred 1. septembrom 2011, použije sa ustanovenie § 369 v znení účinnom do 31. augusta 2011.

(6) Ak rozhodnutie súdu bolo doručené pred 1. septembrom 2011, použije sa ustanovenie § 370 v znení účinnom do 31. augusta 2011.

(7) Ak rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť pred 1. septembrom 2011, použije sa § 371 v znení účinnom do 31. augusta 2011.

(8) Ak bol pred 1. septembrom 2011 odsúdený podľa § 429 ods. 1 vyzvaný na zaplatenie peňažného trestu, konanie sa dokončí podľa doterajších predpisov.

(9) Ak dôveryhodná osoba alebo osoba, ktorá môže za odsúdeného podať odvolanie v jeho prospech, podala návrh na podmienečné prepustenie odsúdeného pred 1. septembrom 2011, použije sa ustanovenie § 415 ods. 1 v znení účinnom do 31. augusta 2011.

§ 567k
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2012

Ak trestné stíhanie začal vyšetrovateľ colnej správy pred 1. januárom 2012, vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie dokončí vyšetrovateľ finančnej správy. Ak trestné stíhanie začali poverené colné orgány pred 1. januárom 2012, skrátené vyšetrovanie dokončí poverený pracovník finančnej správy.

§ 567l
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2016

(1) Ustanovenia tohto zákona o kontrole technickými prostriedkami sa na primerané obmedzenia a povinnosti právoplatne uložené pred 1. januárom 2016 nepoužijú.

(2) Ak súd rozhodol, hoci aj neprávoplatne, o povolení obnovy konania podľa § 400 ods. 1 pred 1. januárom 2016, o väzbe sa rozhodne podľa § 403 v znení účinnom do 31. decembra 2015.

(3) Konanie začaté pred 1. januárom 2016 na súde príslušnom podľa § 16 ods. 1 písm. b) v znení účinnom do 31. decembra 2015 sa dokončí podľa predpisov účinných do 31. decembra 2015.

§ 567m
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2017

Konanie začaté pred 1. januárom 2017 sa dokončí podľa predpisov účinných do 31. decembra 2016.

§ 567n
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. júla 2018

Ustanovenie § 187 ods. 1 v znení účinnom od 1. júla 2018 sa použije na sťažnosti proti uzneseniam vydaným po 30. júni 2018.

§ 567o
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. februára 2019

Konanie začaté pred 1. februárom 2019 sa dokončí podľa predpisov účinných do 31. januára 2019.

§ 567p
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. augusta 2019

Konanie začaté pred 1. augustom 2019, v ktorom bola podaná obžaloba alebo návrh dohody o vine a treste, sa dokončí podľa predpisov účinných do 31. júla 2019.

§ 567q
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2021

(1) Veci, ktoré boli vydané, odňaté alebo prevzaté podľa tohto zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020 a u ktorých sú splnené podmienky na ich predaj podľa § 97 ods. 1 v znení účinnom do 31. decembra 2020, sa 1. januára 2021 stávajú majetkom štátu.

(2) Na veci, ktoré boli vydané, odňaté alebo prevzaté podľa tohto zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020, sa vzťahuje § 97 a § 98 v znení účinnom od 1. januára 2021; ustanovenie odseku 1 tým nie je dotknuté.

(3) Ustanovenie § 98a ods. 4 v znení účinnom od 1. januára 2021 sa nepoužije na príkazy o zaistení majetku vydané do 31. decembra 2020.

(4) Predseda senátu alebo člen senátu má právo zverejniť pomer hlasov, akým bol prijatý výrok o vine, výrok o treste a výrok o ochrannom opatrení v prípade rozsudkov vyhlásených od 1. mája 2010 do 31. decembra 2020.

(5) Ak sa v konaniach pred súdom, ktoré sa začali pred 1. januárom 2021, už hlavné pojednávanie vykonávalo znova a svedkovia a znalci boli vyslúchaní na viacerých hlavných pojednávaniach, treba zápisnicou z predchádzajúceho hlavného pojednávania podľa § 277a ods. 2 a zvukovým záznamom z predchádzajúceho hlavného pojednávania podľa § 277a ods. 3 rozumieť zápisnice a zvukové záznamy zo všetkých doterajších hlavných pojednávaní.

(6) Ustanovenie § 277a ods. 1 a 3 až 6 sa primerane použije aj v konaniach podľa § 564 ods. 3 a 4. Ak sa v týchto konaniach už hlavné pojednávanie vykonávalo znova a svedkovia a znalci boli

vyslúchaní na viacerých hlavných pojednávaniach, treba zápisnicou z predchádzajúceho hlavného pojednávania podľa § 277a ods. 2 a zvukovým záznamom z predchádzajúceho hlavného pojednávania podľa § 277a ods. 3 rozumieť zápisnice a zvukové záznamy zo všetkých doterajších hlavných pojednávaní.

§ 567r
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 15. augusta 2021

(1) U obvineného, ktorý je k 15. augustu 2021 vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b), posudzuje sa lehota tejto väzby podľa § 76 ods. 8 v znení účinnom od 15. augusta 2021; ak lehota podľa § 76 ods. 8 v znení účinnom od 15. augusta 2021 k 15. augustu 2021 už uplynula, postupuje predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor primerane podľa § 76 ods. 8 druhej a tretej vety v znení účinnom od 15. augusta 2021.

(2) Odsek 1 sa nepoužije, ak obvinený pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin spáchaný organizovanou skupinou, trestný čin spáchaný zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, trestný čin založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 Trestného zákona alebo pre trestný čin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na doživotie, ak súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie rozhodne bez meškania, najneskôr však do 14. septembra 2021, že sa lehota väzby posudzuje podľa § 76 ods. 9 v znení účinnom od 15. augusta 2021; prokurátor takýto návrh sudcovi pre prípravné konanie podá najneskôr do 21. augusta 2021, inak bezodkladne prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený.

§ 567s
Prechodné ustanovenie
k úpravám účinným od 1. júna 2023

Konania začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 sa dokončia na súdoch vecne a miestne príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023; to neplatí, ak podľa osobitného predpisu výkon súdnictva prechádza z vecne a miestne príslušného súdu na iný súd.

§ 567t
Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 15. marca 2024

(1) Orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd a prokurátor v konaní pred súdom sú povinné v trestných stíhaniach začatých a právoplatne neskončených do 14. marca 2024 zosúladiť svoj postup pri spolupráci so spolupracujúcou osobou s ustanoveniami § 33a, najneskôr však v primeranom predstihu pred právoplatným ukončením takéhoto trestného stíhania. To neplatí, ak bolo trestné stíhanie podľa predchádzajúcej vety zastavené do 14. marca 2024 z iného dôvodu ako podľa § 215 ods. 3. Ustanovenia § 33a sa podľa prvej vety použijú primerane, s prihliadnutím na procesný stav trestných stíhaní uvedených v prvej vete. V konaniach pred súdom prvého stupňa, v ktorých ku dňu účinnosti tohto zákona prebieha hlavné pojednávanie, prokurátor doplní náležitosti obžaloby podľa tohto zákona v lehote 10 dní od účinnosti tohto zákona a súd bezodkladne rozhodne o tom, či obžaloba spĺňa zákonné náležitosti. Ustanovenia § 241 a § 244 sa použijú primerane.

(2) Ustanovenie § 10 ods. 7 písm. b) v znení účinnom od 15. marca 2024 sa použije len v trestných konaniach začatých od 15. marca 2024.

(3) Konania, v ktorých bola podaná obžaloba, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo

návrh na uloženie ochranného opatrenia do 14. marca 2024, sa dokončia na súdoch príslušných podľa predpisov účinných do 14. marca 2024; to platí aj v prípade, ak v týchto veciach od 15. marca 2024 súd odmietne obžalobu a vráti vec prokurátorovi na došetrenie alebo vráti prokurátorovi do prípravného konania dohodu o vine a treste, alebo ak prokurátor vezme späť obžalobu alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste.

(5) Ak bolo sudcovi pred 15. marcom 2024 vznesené obvinenie pre trestný čin ohýbania práva podľa § 326a Trestného zákona alebo oznámená zmena právnej kvalifikácie na trestný čin ohýbania práva podľa § 326a Trestného zákona, lehota podľa § 207a ods. 3 v znení účinnom od 15. marca 2024 začne plynúť 15. marca 2024.

§ 567u
Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. júla 2026

Konania, v ktorých bol súdu podaný návrh na zmenu spôsobu výkonu trestu alebo návrh na určenie spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov, sa dokončia podľa predpisov účinných do 30. júna 2026; to platí aj vtedy, ak v týchto veciach od 1. júla 2026 súd takýto návrh zamietne a vec vráti ústavu alebo odsúdenému.

§ 568

Zrušuje sa zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 57/1965 Zb., zákona č. 58/1969 Zb., zákona č. 149/1969 Zb., zákona č. 48/1973 Zb., zákona č. 29/1978 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 178/1990 Zb., zákona č. 303/1990 Zb., zákona č. 558/1991 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 6/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 178/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1994 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 222/1998 Z. z., zákona č. 256/1998 Z. z., zákona č. 272/1999 Z. z., zákona č. 173/2000 Z. z., zákona č. 366/2000 Z. z., zákona č. 253/2001 Z. z., zákona č. 182/2002 Z. z., zákona č. 215/2002 Z. z., zákona č. 422/2002 Z. z., zákona č. 457/2003 Z. z., zákona č. 458/2003 Z. z., zákona č. 403/2004 Z. z., zákona č. 537/2004 Z. z., zákona č. 652/2004 Z. z. a zákona č. 122/2005 Z. z.

§ 569

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2006.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Hrušovský v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Príloha
k zákonu č. 301/2005 Z. z.

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNE ZÁVÄZNÝCH AKTOV EURÓPSKEJ ÚNIE

1. Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (Ú. v. ES L 82, 22. 2. 2001).
2. Rámcové rozhodnutie Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 220, 15. 8. 2008).
3. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/SVV (Ú. v. EÚ L 101, 15. 4. 2011).
4. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV (Ú. v. EÚ L 335, 17. 12. 2011).
5. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26. 10. 2010).
6. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1. 6. 2012).
7. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14. 11. 2012).
8. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze (Ú. v. EÚ L 338, 21. 12. 2011).
9. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/42/EÚ z 3. apríla 2014 o zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 127, 29. 4. 2014).
10. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6. 11. 2013).
11. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1. 5. 2014).
12. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11. 3. 2016).
13. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21. 5. 2016).
14. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4. 11. 2016).
15. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31. 3. 2017).
16. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673 z 23. októbra 2018 o boji proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 284, 12. 11. 2018).
17. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/713 zo 17. apríla 2019 o boji proti podvodom s bezhotovostnými platobnými prostriedkami a proti ich falšovaniu a pozmeňovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/413/SVV (Ú. v. EÚ L 123, 10. 5. 2019).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 888 91 864, +421 2 888 91 865, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.